[illegible]

ဆယ်ဆောင်တွဲ

မန္တလေးမြို့
ဗမာ့ခေတ်ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း
အမှတ်—၃၆၅၊ ၈၃—လမ်း
ယာယီမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၆၈)
တွင် ရိုက်နှိပ်၍

ဦးကျော်၊ ဗမာ့ခေတ်ထုတ်ဝေရေး
မှတ်ပုံတင်အမှတ် မြ (၀၆၀၇)

က

ထုတ်ဝေသည်။

ဒုတိယအကြိမ် ရိုက်နှိပ်ခြင်း (အုပ်ရေ—၅၀၀၀)

၁၃၃၀—ခု၊ 1968

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက်အမှတ်
(၂၀၅၃) အရ ရိုက်နှိပ်သည်။

မာတိကာ

၁။ မင်္ဂလာတရား သရုပ်ပြပုံများ။
၂။ မင်္ဂလာသုတ်ပါဠိ အနက်။
၃။ မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသရုပ်။
၄။ မင်္ဂလာသုတ် အမေး အဖြေ။
၅။ မင်္ဂလာသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန်။
၆။ မင်္ဂလသံပေါက်။
၇။ အပြင်အောင်ခြင်းပါဠိအနက်။
၈။ အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဠိအနက်။
၉။ ရတနာ့ရွှေချိုင့်ပါဠိအနက်။
၁၀။ နမက္ကာရပါဠိအနက်။
၁၁။ လောကနီတိပါဠိအနက်။
၁၂။ ပရိတ်ကြီးပါဠိအနက်။
၁၃။ သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်အထွက်ကျင့်ဝတ်။
၁၄။ ရှင်မဟာသီလဝ သ ဆုံးမခဏ်း။
၁၅။ ဘိုးသူတော်ဦးနုစကားပုံ။
၁၆။ သားရွှေတောင် ဆုံးမခဏ်း။
၁၇။ ဘုရားရှိခိုးခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး။
၁၈။ အနန္တငါးပါးဘုရားရှိခိုး။
၁၉။ မင်္ဂလာ ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဗျာ။

သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ-မင်္ဂလား

တဆယ့်နှစ်နှစ်၊ သက္ကရာဇ်ရှည်ကြာ။
ကြံစည်တွေးဆ၊ ကောလဟာလာ။
သုံးဆယ်ရှစ်ပါး၊ အပြားမင်္ဂလာ။
ငြင်းခုန်ကြ၊ ဒေဝမနုဿာ။

ပြည်သာဝတ္ထိ၊ သိရိအောင်ချာ။
ဇေတဝန်ကျောင်း၊ ကိန်းအောင်းမြတ်စွာ။
အညတြ၊ ဒေဝပုတ္တာ။
တောင်းပန်းငြား၊ ဟောကြားမင်္ဂလာ။

အသေဝနာစ-ဂါထား

လူမိုက်ဖျင်းသောင်း၊ မပေါင်းကြဉ်ခွါ။
ပညာရှိမြတ်၊ ဆည်းကပ်ခါခါ။
ပူဇော်အပ်ငြား၊ ကြီးမားဂုဏ်ဝါ၊
ပူဇာစ၊ သုံးဝမင်္ဂလာ။

ပဒိုရှုပ–ဂါထာ။

ပဒိုရှုပ၊ ဒေ့သရုပ်မှာ။

ရှေ့ကပြုရ၊ ကောင်းမှုထင်စွာ။

ကိုယ်ကိုစောင်မ၊ အတ္တသမ္မာ။

သင်နှုတ်သား၊ မှတ်ထားမင်္ဂလာ။

ဗာဟုသစ္စဉ္စ - ဂါထာ ။

ကြားမြင်မြောက်မြား၊ တပါးမင်္ဂလာ။

လက်မှု-နှုတ်မှု၊ ရုရုတတ်ရာ၊

ဝိနည်းတော်မြတ်၊ သင်အပ်သည်သာ။

ဘာသိတ၊ ကောင်းလှယာဝါစာ။

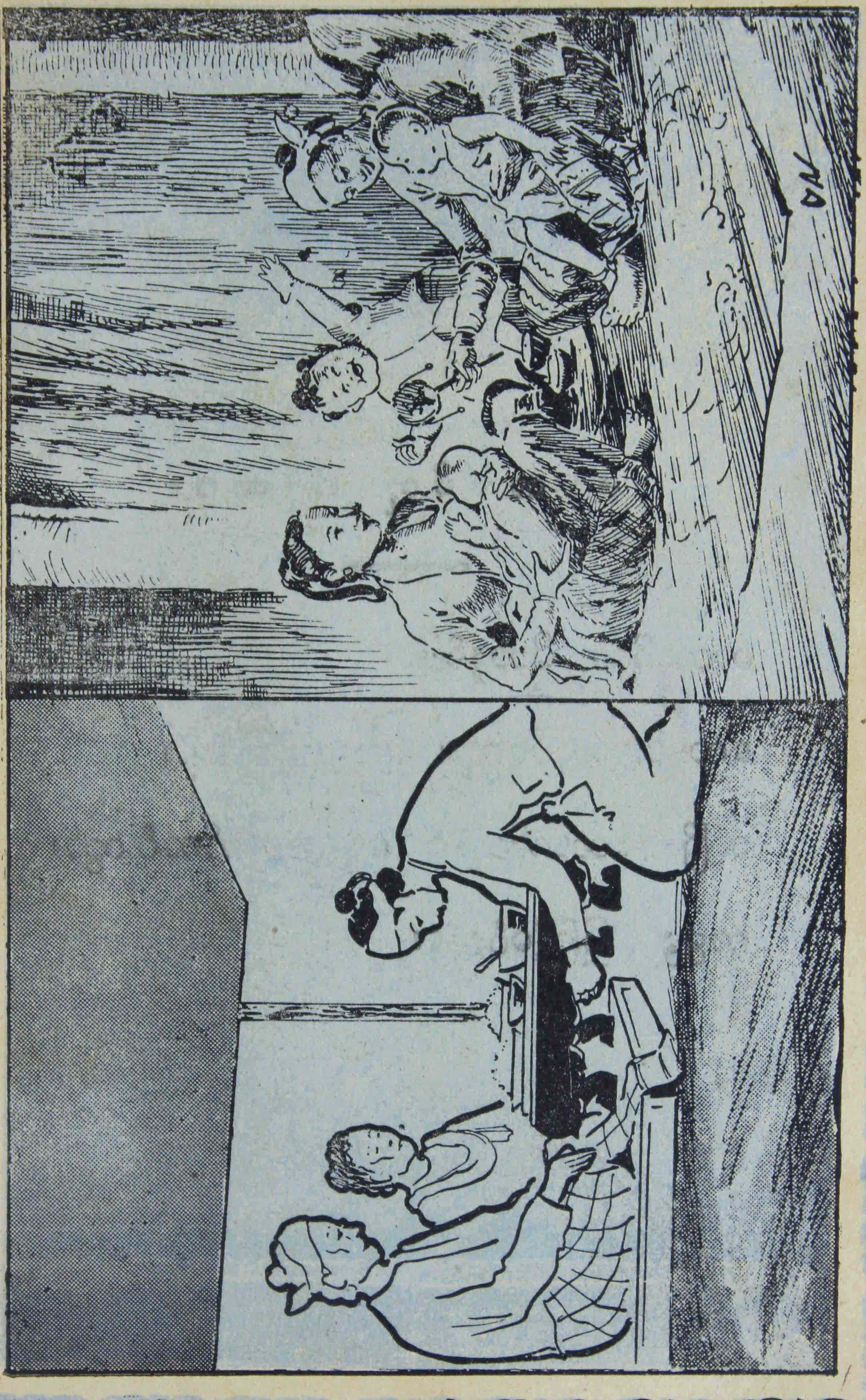

မ ာ တ ာ ပိ တု - ဂ ါ ထ ာ ။

မာတာပိတာ၊ မိဘနှစ်ဖြာ။

ကောင်းစွာလုပ်ကျွေး၊ ရင်သွေးကြင်ရာ။

သင်္ဂြိုဟ်ထောက်လျက်၊ နှောက်ယှက်ကင်းကွာ။

ကမ္မန္တ၊ ပြုကြမင်္ဂလာ။

ဒါနဥ-ဂါထာ၊

ပေးလှူဒါန်၊ ထက်လှစေတနာ။

ပြုပင်မြင့်မြတ်၊ ကျင့်အပ်ဓမ္မာ။

သဂြိုဟ်ထောက်ပံ့၊ အနှံ့ညတကာ။

နဝဇ္ဇ၊ ပြုကြမှုကမ္မာ။

အာရတိ၊ ဝိရတိ-ဂါထာ။

မကောင်းမှုမှ၊ ဝေးကာရှောင်ပါ၊

အလွန်အကြူး၊ အထူးရှောင်ခွါ။

မဇ္ဇပါန၊ ရှောင်ကြသူရာ။

ကုသိုလ်မွေ့၊ မမေ့အပ်သည်သာ။

ဂါရဝေါစ-ဂါထာ။

ဂါရဝေါစ၊ ဦးချဝန္ဒနာ။

ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ၊ မာနကိုခွါ။

ရောင့်ရဲလွယ်ဦး၊ ကျေးဇူးသိပါ။

ကာလေန၊ ဓမ္မဿဝနာ။

တဓပါဝ - ဂါထာ၊

ခြိုးခြံကျင့်ဝတ်၊ မပြတ်ကျင့်ပါ။
ဗြဟ္မစရိယ၊ မြတ်လှမင်္ဂလာ။
အရိယာတရား၊ ပိုင်းခြားသိဖွာ။
နိဗ္ဗာန်ထိ၊ သစ္ဆိကိရိယာ။

ခန္တီဝ - ဂါထာ။

သည်းခံနှစ်လုံး၊ ရွှင်ပြုံးစေရာ။
သူတော်ညွှန်ပြ၊ ဆုံးမလွယ်ဖွာ။
ရဟန်းပုဏ္ဏား၊ ညွှတ်တွားသဒ္ဓါ။
ကာလေန၊ ဓမ္မသာကစ္ဆာ။

တုန်လှုပ်ခြင်းလည်းမရှိ · စိုးရိမ်ခြင်းလည်းမရှိ · ရမက်ဟူသောမြူလည်းမရှိ - ဘေးလည်းမရှိ

ဖုဋ္ဌဿ - ဂါထာ ။

လောကဓံတရား၊ ရှစ်ပါးကြုံလာ။

စိုးရိမ်မပုါး၊ လှုပ်ရှားမဲ့စွာ။

ရမက်မြူရှင်း၊ ဘေးကင်းသည်သာ။

ရဟန္တာ၊ ရချမင်္ဂလာ။

၁—မင်္ဂလသုတ် ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ စိန္တယိံသု သ-ဒေဝကာ။
သောတ္ထာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။
၂။ ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ။
သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၃။ ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အ-နာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ၊ အထခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ။

၄။ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊ ဧကမန္တံ ဌိတာ ခေါ သာဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

၅။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယုံ။
အာကင်္ခမာနာ သောတ္ထာနံ၊ ဗြူဟိ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
၆။ အ-သေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။
ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၇။ ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာ။
အတ္တသမ္မာ ပဏိဓိ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၈။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာ စ ယာ ဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၉။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၀။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၁။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇပါနာ စ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၂။ ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ၊ သန္တုဋ္ဌီ စ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၃။ ခန္တီ စ သောဝစဿတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၄။ တပေါ စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာန သစ္ဆိကိရိယာ စ၊ ဧတ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၅။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တ ယဿ န ကမ္ပတိ။
အ-သောက ဝိရဇ ခေမ၊ ဧတ မင်္ဂလ မုတ္တမ။

၁၆။ ဧတာဒိသာနိ ကတွာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မင်္ဂလသုတ် အနက်

၁။ သ-ဒေဝကာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူတို့သည်။ ယမင်္ဂလံ၊ အကြင်မင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်၏။ သောတ္ထာနံ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အဋ္ဌတိံ သဉ္စ၊ သုံးဆယ့် ရှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထို မင်္ဂလာတရားတော်ကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ န အဓိဂစ္ဆန္တိ ဧဝ၊ မသိနိုင်ကုန်သည် သာလျှင်ကတည်း။

၂။ ဒေဝဒေဝေန၊ နတ်တကာ တို့ထက် မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွါး အလို့ငှာ။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို ပယ်ဖျောက်ပေတတ်ထသော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာတရားတော်ကို။ ဟော၊ အို့ သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၃။ ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤမဟာမင်္ဂလ သုတ်တော်ကို။ မေ-မယာ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ * ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊မျက်မှောက်တော်မှ။ ဧဝံ၊ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဥပဓာရိတံ၊ ဆောင်လိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌။ အ-နာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ် သူဌေး၏။ အာရာမေ၊

နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာ ဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ အညတရာ၊ အမျိုးအမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ဦးယာမ်လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍။

၄။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်လေပြီး၍။ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရိုသေစွာရှိခိုးဦး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ သာဒေဝတာ၊ထိုနတ်သားသည်။ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ဤသို့ နားတော်လျှောက်ပေ၏။

၅။ ဘန္တေဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့ သည်လည်းကောင်း။မနုဿာစ၊လူတို့သည်လည်းကောင်း။ သောတ္ထာနံ၊ စင်ကြယ်စွာသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ အာကင်္ခမာနာ၊လိုချင်တောင့်တကုန်သည် ဖြစ်၍။ မင်္ဂလာနိ၊ စီးပွါး

ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော မင်္ဂလာတရား တော်တို့ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ့် နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။ အစိန္တယုံ၊ ကြံကြကုန်၏။ စိန္တယန္တာပိ၊ ကြံကြ ကုန်သော်လည်း။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်။ တံ၊ ထို မင်္ဂလာတရား တော်မြတ်ကို။ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဗြူဟိ၊ ဟောတော် မူပါလော့။

၆။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက် တို့ကို။ယာ အ-သေဝနာ၁စ၊ အကြင်မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသော သူတို့ကို။ ယာသေဝနာစ၊ အကြင်မှီဝဲ ဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ ပူဇနေယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို။ ယာ ပူဇာစ၊ အကြင် ပူဇော်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၇။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ပတိရူပဒေသဝါသော၁စ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတပုညတာစ၊ မိမိပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုရှိသော သူ၏ အဖြစ်သည်လည်း ကောင်း။ အတ္တသမ္မာပဏိဓိစ၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤ သုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၈။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို- နတ်သား။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ၊ အကြားအမြင်များသော သူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သိပ္ပဉ္စ၊ လက်မှုပညာ အစရှိသော အပြစ်မရှိသော အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာ သင်အပ်သော။ ဝိနယောစ၊ ဝိနည်းတရားသည်လည်းကောင်း။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော။ ယာဝါစာစ၊ အကြင်စကားသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၉။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို-နတ်သား။ မာတာပိတု၊ အမိအဘတို့ကို။ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ပုတ္တဒါရဿ၊ သားမယားတို့အား။ သင်္ဂဟောစ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနာကုလာ၊ အနှောက်အယှက် မရှိကုန်သော။ ကမ္မန္တာစ၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၀။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ဒါနဉ္စ၊ အလှူပေးရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မစရိယာစ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဉာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား။ သင်္ဂဟောစ၊ သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ် မရှိကုန်သော။

ကမ္မာနိစ၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤ လေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၁။ ဒေဝပုတ္တ၊ အို- နတ်သား။ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ။ အာရတိစ၊ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဝိရတိစ၊ အလုံးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ မဇ္ဇပါနာ၊ သေရည်သေရက်တို့ကို သောက်ခြင်းမှ။ သံယမောစ၊ ကောင်းစွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌။ အပ္ပမာဒေါစ၊ မမေ့မလျော့ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင် - နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၂။ ဒေဝပုတ္တ၊ အို - နတ်သား။ ဂါရဝေါစ၊ ရိုသေထိုက်သော သူတို့အား ရိုသေရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ နိဝါတောစ၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ သန္တုဋ္ဌီစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကတညုတာစ၊ သူပြုဘူးသော ကျေးဇူးကို သိရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဓမ္မဿဝနဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤငါးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင် - နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၃။ ဘောဓေဝပုတ္တာ၊ အို - နတ်သား။ ခန္တီစ၊ သည်းခံရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ သောဝစဿတာစ၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမအပ်သော စကားကို နာလွယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား။ ဒဿနဥ္စ၊ ဖူးမြင်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဓမ္မသာကစ္ဆာစ၊ တရားတော်ကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ မည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၄။ ဘောဓေဝပုတ္တာ၊ အို-နတ်သား။ တပေါစ၊ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ ဒဿနဥ္စ၊ သိမြင်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ သစ္ဆိကိရိယာစ၊ မျက်မှောက် ပြုရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၅။ ဘောဓေဝပုတ္တာ၊ အို - နတ်သား။ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့ထိသော။ ယဿ၊ အကြင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ န-ကမ္ပတိ၊ မတုန်မလှုပ်။ အ-သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်း မရှိ။ ဝိရဇံ၊

ရမက်ဟူသော မြူလည်းမရှိ။ ခေမံ၊ ဘေးလည်းမရှိ။အဘိတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၆။ ဧတာဒိသာနိ - နတ်သား။ဧတာဒိသာနိ၊ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊အဋ္ဌတိံသမင်္ဂလာနိ၊သုံးဆယ့် ရှစ်ပါး သော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို။ ကတွာန၊ ပြုကျင့်ရသော ကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ အပရာဇိတာ၊ ရန်သူတို့သည်မိမိအားမအောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။သဗ္ဗတ္ထ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။သောတ္ထိံ၊ချမ်းသာခြင်းသို့။ဂစ္ဆန္တိ ရောက်ကုန်၏။တံ၊ ထိုသုံးဆယ့် ရှစ်ပါးသော တရားသည် လျှင်။ တေသံ၊ ထိုနတ်၊လူတို့အား။ ဥတ္တမံ၊မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ မည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလသုတ် အနက် ပြီး၏။

...............o...............

မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ့် ရှစ်ပါးသရုပ်

"အသေဝနာစ ဗာလာနံ" ဟူသောပုဒ်၌ (၃) ပါး

၁။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး။

၂။ ပညာရှိသော သူတို့ကို မှီဝဲ ဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး။

၃။ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို ပူဇော်ရခြင်းလည်းတပါး၊

........o........

"ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ" ဟူသောပုဒ်၌ (၃) ပါး

၁။ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သောအရပ်၌ နေရခြင်းလည်း တပါး။

၂။ ရှေးရှေးသော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု ရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း တပါး။

၃။ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်းလည်း တပါး။

"ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ" ဟူသောပုဒ်၌ (၄) ပါး

၁။ အကြားအမြင် များသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း တပါး။

၂။ အပြစ်မရှိသောအတတ်ကို တတ်ရခြင်းလည်း တပါး။

၃။ ကောင်းစွာသင်အပ်သော ဝိနည်းတရားလည်းတပါး။

၄။ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားလည်း တပါး။

"မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ" ဟူသောပုဒ်၌ (၃) ပါး

၁။ အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းလည်း တပါး။

၂။ သား မယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်း တပါး။

၃။ အနှောက်အယှက်မရှိသော အမှုလည်း တပါး။

" ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ ' ဟူသောပုဒ်၌ (၄) ပါး

၁။ အလှူပေးရခြင်းလည်း တပါး။
၂။ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ရခြင်းလည်းတပါး။
၃။ အဆွေအမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ ရခြင်းလည်း တပါး။
၄။ အပြစ်မရှိသော အမှုလည်း တပါး။

.......၀......

" အာရတိ ဝိရတိ " ဟူသောပုဒ်၌ (၄) ပါး

၁။ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
၂။ မကောင်းမှုကို အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင် ရခြင်းလည်း တပါး။
၃။ သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာ ကြဉ်ရှောင် ရခြင်းလည်း တပါး။
၄။ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းလည်း တပါး။

.... ၀ .....

" ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ " ဟူသောပုဒ်၌ (၅) ပါး

၁။ ရိုသေအပ်သောသူတို့ကို ရိုသေရခြင်းလည်း တပါး။
၂။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းလည်း တပါး။
၃။ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
၄။ သူ့ကျေးဇူးကို သိရခြင်းလည်း တပါး။
၅။ လျောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်း လည်း တပါး။

"ခန္တိစ သော်စေယသတာ " ဟူသောပုဒ်၌ (၄) ပါး

၁။ သည်းခံရခြင်းလည်း တပါး။
၂။ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမရာလိုက်နာလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
၃။ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့အစ်း ဖူးမြော်ရခြင်းလည်း တပါး။
၄။ လျောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားစကားကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်းလည်း တပါး။

........o.......

" တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဥ္စ "ဟူသောပုဒ်၌ (၄) ပါး

၁။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
၂။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
၃။ အရိယာသစ္စာ တရားတို့ကို သိမြင်ရခြင်းလည်း တပါး။
၄။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်း တပါး။

........o........

"ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ " ဟူသောပုဒ်၌ (၄) ပါး

၁။ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံငြားသော်လည်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည် လည်း တပါး။
၂။ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်း တပါး။
၃။ ရမက်ဟူသော မြူကင်းခြင်းသည်လည်း တပါး။
၄။ ဘေးမရှိခြင်းလည်း တပါး။

မင်္ဂလသုတ် အမေး - အဖြေ

မေး။ ယခု အဘယ်စာကို သင်သနည်း။

ဖြေ။ မင်္ဂလသုတ်ကို သင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလသုတ်၌ အပြားအဘယ်မျှ ရှိသနည်း။

ဖြေ။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ပါဠိကိုထောက်၍ သိရပါသနည်း။

ဖြေ။ ဒေသနာ ပရိယောသာနေ နိဂုံး အဆုံးဖြစ်သော "ဧတာဒိသာနိ ကတွာန" သဗ္ဗမင်္ဂလာနိ" ဟူသောပါဠိကိုထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်မျှသောဂါထာဖြင့်ဟောတော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ ဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဟောတော်မူသော ဂါထာကား အဘယ်ဂါထာနည်း။

ဖြေ။ အသေဝနာစ-လည်း တဂါထာ၊ပတိရူပ-လည်း တဂါထာ၊ဗာဟုသစ္စဉ္စ-လည်း တဂါထာ၊ မာတာပိတု-လည်း တဂါထာ၊ ဒါနဉ္စ-လည်း တဂါထာ၊အာရတီ-လည်း တဂါထာ၊ ဂါရဝေါစ-လည်း တဂါထာ၊ ခန္တီစ-လည်း တဂါထာ၊တပေါစ-လည်းတဂါထာ၊ဖုဋ္ဌဿ-လည်း တဂါထာ၊ ဤဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်အရပ်မှာ ဟောသနည်း။

ဖြေ။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် တွင်သနည်း။ (ဆိုသနည်းဟုလည်းမေး။)

ဖြေ။ သဗ္ဗ ဓနေ မေတ္တ အတ္ထိတိ" ဟု ပါဠိရှိသောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော လောကီစည်းစိမ် ချမ်းသာ ရတနာ အပေါင်းတို့သည် လိုရာမတ ပြည့်စုံသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်ဟု ခေါ်တွင်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ ဟောတော် မူပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ ဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်မြေကို ငွေအသပြာအတိခင်းပြီးလျှင် မြေဘိုးပေး၍ ဆောက်သောကြောင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူ မှဆောက်သနည်း။

ဖြေ။ အနာထပိဏ်သူဌေး ဆောက်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အနာထပိဏ်သူဌေးဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ "အနာထာနံ ပိဏ္ဍံ ဒဒါတိတိ အနာထပိဏ္ဍိကော" ဟူသောပါဠိနှင့်အညီ ကိုးကွယ်ရာမရှိသော သူတို့ကို ထမင်းရေစာ ပေးတတ်သောကြောင့်၊ အနာထပိဏ် သူဌေးဟု ခေါ်တွင်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ယော်မည်ကို အဘယ်သူ ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ သုဒတ္တ ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် သာဝတ္ထိပြည်နှင့် နီးသလော-ဝေးသလော၊အရှေ့၊အနောက်၊ တောင် မြောက်၊ စသည်တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာနည်း။

ဖြေ။ "ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိနဂရဿ အဝိဒူရေ ဓနုပဉ္စသတမတ္တေ ဒက္ခိဏပဿေ" ဟူသော သာ ဓကပါဠ်ရှိသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်၏ တောင် အရပ်ဖြစ်သော ကုလလေးတာ အပြန်ငါးရာ အရပ်တွင် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် လေးထောင့်လော၊ စံပယ်ရုံလော၊ ဦးပြည်းလော။

ဖြေ။ "တိဘုမ္မိကေသု ဂန္ဓကုဋိသု" ဟူ၍ သာဓကပါဠ်ရှိ သောကြောင့် စုလစ်မွန်ချွန်တို့ဖြင့် တင့်တယ်ဆန်း ကြယ်စွာ တန်းဆာ ဆင်အပ်၍ ဘုံသုံးဆင့် ရှိသော ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူ တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ အမျိုးအမည်မထင်ရှားသော နတ်သားတောင်းပန် ၍ ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် မထင်ရှားသော နတ်သားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ "အညတရာ ဒေဝတာ" ဟူသော ပါဠ်ကို ထောက်၍ ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသောနတ်သား အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။

ဖြေ။ ဋီကာသက္က သိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်အခါ တောင်းပန်သနည်း။

ဖြေ။ သန်းခေါင်အခါ တောင်းပန်ပါသည်ဘုရား။
မေး။ အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။
ဖြေ။ "အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ" ဟူသော ပါဌ်ကိုထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။
မေး။ မထင်ရှားသော နက်သားကို အဘယ် အကြောင်းကြောင့် သိကြားဟု ဆိုသနည်း။
ဖြေ။ ဘုရားသခင်၏ ခြေရင်းတော်၌ ညဥ့်ဦးယာမ်ကား စတုမဟာရာဇ်နတ်တို့သည်ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်ပူဇော်မြဲ အချိန်အခါဖြစ်ပါသည်၊သန်းခေါင်ယာမ် အခါ၌ တာဝတိံသာနတ်သိကြားတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်မြဲ အချိန်အခါဖြစ်ပါသည်၊မိုးသောက်ယာမ်ကားဗြဟ္မာတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်၊ ထိုအချိန်ကာလ သုံးပါးတို့တွင် သန်းခေါင်ယာမ်အချိန်ဖြစ်သောကြောင့်သိကြားဟုဆိုပါသည်ဘုရား။
မေး။ သိကြား တောင်းပန်ကြောင်း အဘယ်သူ ကြားသနည်း။
ဖြေ။ အရှင် အာနန္ဒာ ကြားပါသည်ဘုရား။
မေး။ အရှင် အာနန္ဒာကြားကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။
ဖြေ။ "အာနန္ဒတ္ထေရေန သုတံ" ဟူသောပါဌ်ကိုထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။
မေး။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားသော် အဘယ်သူကို ပြောသနည်း။
ဖြေ။ အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကို ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်မဟာ ကဿပ ဟု...အဘယ်ကြောင့်...ခေါ်... သနည်း။

ဖြေ။ "ကဿကကမ္မာဒီသု သံဝေဂံ ဖုဋ္ဌလတိကော ဝန ပဉ္စဇနံ တောတိ ကဿပေါ" ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ပါဠိနှင့် အညီ လယ်လုပ်ခြင်း အစရှိသော အမှုတို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်း တရားကိုရ၍ ရဟန်း ပြုသောကြောင့် ကဿပ ဟု ခေါ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ကိုယ်သားကိုယ်ရေတို့၏ တင့်တယ်ခြင်း ရှိသောကြောင့် ပိပ္ပလိလုလင်ဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာ သုံးဆယ့် ရှစ်ပါး ဆိုသော် အဘယ်သည် တို့နည်း။

ဖြေ။ အသေဝနာစ၊ ပ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ပဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ပတိရူပ၊ ပ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ဗာဟုသစ္စဉ္စ၊ ပ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။ ။မာတာပိတု၊ ပ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ ဒါနဉ္စ၊ ပ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ပဉ္စမဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ အာရတီ၊ ပ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ

လေးပါး။ ။ဂါရဝေါစ၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမ ဟူသော သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာငါးပါး။ ခန္တီစ၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။တပေါစ၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော နဝမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။ဖုဋ္ဌဿ၊ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဒသမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။ဤသို့ အားဖြင့် မင်္ဂလာသုံးဆယ့်ရှစ်ပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ အစရှိသော ပဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ပညာရှိသော သူတို့ကို မှီဝဲ ဆည်းကပ် နှီးနှောရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ဘုရား အစရှိသော ရတနာသုံးပါးတို့အား အရိုအသေ အလေး အမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့ အားဖြင့် အသေဝနာစ အစရှိသော ပဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ အစရှိသော ပဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ပတိရူပဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းသည် လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရှေးကပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှု ရှိခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိ ကိုယ်ကို

ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဗာဟုသစ္စဉ္စ အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကျမ်းဂန်တရား အကြားအမြင် များရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ်ခပ်သိမ်း ကင်းသော နှုတ်မှုအတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကောင်းစွာ သိအပ်သော ဝိနည်းတရားတို့ကို သင်ကြားရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ပြောဆိုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့ အားဖြင့် ဗာဟုသစ္စဉ္စ အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ၊ အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ။ မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေး မွေးမြူရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ သား - မယား တို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်းမင်္ဂလာတပါး၊အနှောက်

အရက်မရှိသော လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့ အားဖြင့် မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား သုံးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ဒါနဉ္စ အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အလှူပေးရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ တရားကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အဆွေ အမျိုး တို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ်မရှိသော အကြောင်း အမှုတို့ကို ပြုရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့ အားဖြင့် ဒါနဉ္စ အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဒါနဉ္စ အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ။ အာရတီ အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ မကောင်းမှုကို မပြုမူ၍ ဝေးစွာ ကြဉ်ရှောင်ရခြင်း သည်လည်းမင်္ဂလာတပါး၊ကိုယ်၏အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်း ကင်းသောစိတ်ဖြင့် ငါသည် မကောင်းမှုကို မပြုပြီ၊ ငါ၏ အသက် သေသော်လည်း သေပါစေ၊ သူ၏အသက်ကို မသတ်မူ၍ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း

အစရှိသော အမှုကို မပြုပြီဟု အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

မေး။ သုရာ ငါးပါး ဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပိဋ္ဌသုရာ၊ မုန့်ညက်ဖြင့် ပြုသော သေ။ ပူဝသုရာ၊ မုန့်ဖြင့် ပြုသောသေ။ဩဒနသုရာ၊ထမင်းဖြင့်ပြုသောသေ။ ကိဏ္ဏပက္ခိတ္တသုရာ၊ တဆေးထည့်၍ ပြုသောသေ။သမ္ဘာရ သံယုတ္တာ၊မျိုးစွာသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသောသေ။ ဤသည်ကား သေငါးပါးဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ မေရယ ငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပုပ္ဖါသဝေါ၊ အပွင့်အရည် တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။ ဖလာသဝေါ၊ သစ်မည်စည်သီး အစရှိသည် တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်။ မဓွါသဝေါ၊မုဒရက်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်။ဂုဠာသဝေါ၊ ကြံရည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။ သမ္ဘာရ သံယုတ္တော၊ မျိုးစွာသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။ ဤသည်တို့ကား မေရယငါးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ယစ်မျိုး ငါးပါးကို သောက်စားခြင်းမှ စောင့်စည်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဒါန သီလ - ဘာဝနာ- အပစာယန ဝေယျာဝစ္စ- ပတ္တိဒါန- ပတ္တာနုမောဒန ဓမ္မဿဝန - ဓမ္မဒေသနာ ဒိဋ္ဌုဇုကမ္မ တည်းဟူသော ကုသိုလ်တရား ဆယ်ပါးတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

ဤသို့အားဖြင့် အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါးကို သိရပါပြီ။ ဂါရဝေါစ အစရှိသော သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ဇာတ်ဂုဏ် ရှိသော သူတို့အား အရိုအသေ အလေး အမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိ ကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရရ သမျှသော ပစ္စည်း အသုံးအဆောင် တို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ လွယ်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ သူတပါး ကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ လျောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့ အားဖြင့် သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်ဘုရား။

မေး။ သတ္တမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ဂါရဝေါစ၌ မင်္ဂလာတရားငါးပါးကို သိရပါပြီ။ ခန္တီစ အစရှိသော အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကိုယ့်အောက် ယုတ်သော သူတို့ကို သည်းခံရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုလွယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့အား ဖူးမြင်ရခြင်း သည်လည်း

မင်္ဂလာတပါး၊ လျှောက်ပတ်သော တရားစကားကို နှီးနှော ပြောဆို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အဋ္ဌမဒေသနာတော် ဖြစ်သော ခန္တီစသော မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ခန္တီစသော မင်္ဂလာတရားလေးပါးကို သိရပါပြီ။ တပေါစ အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသည်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မြတ်သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ တည်းဟူသော ဗြဟ္မစိုရ်တရားကို ကျင့်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရိယသစ္စာ တရားမှန် တို့ကို သိမြင်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် တပေါစ အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ နဝမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော တပေါစသော မင်္ဂလာတရားလေးပါးကို သိရပါပြီ။ ဖုဋ္ဌဿ အစရှိသော ဒသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ လာဘော၊ အလာဘော၊ ယသော၊ အယသော နိန္ဒာ၊ပသံသာ၊ သုခံ၊ ဒုက္ခံ တည်းဟူသော လောကဓံ

တရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ထို လောကဓံတရား ရှစ်ပါး တို့ကို တွေ့သောအခါ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ကိလေသာ ရမက် ဟူသော အညစ်အကြေး မတင် သန့်ရှင်း စင်သော အဖြစ် သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကြောက်မက်ခြင်း ကင်းသော အဖြစ် သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့ အားဖြင့် ဒသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာတရားတော်ကို အရှင် အာနန္ဒာမထေရ်သည် အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်အား ပြောသည်ဆိုသော် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ပြောပါသည် ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟု အဘယ့်ကြောင့် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ စကြာဝတေး အစရှိသော ဘုန်းကြီးသော မင်းတို့ သည် သိမ်းယူရာ ဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့တွင်းမှာလော၊ မြို့ပြင်မှာလော၊ အရှေ့-အနောက်-တောင်-မြောက် စသောအရပ်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မြို့ပြင် မြောက်ဘက်အရပ် ဝေဘာရ တောင်ဝှမ်း စရည်းပင်ရောက်သော ကျောက်ဂူ လိုဏ်ဝ၌ နတ်တို့ ဘုံဆောင်ဗိမာန်နှင့် တူသော

ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ချော
မော ပြေပြစ် ဆန်းကြယ်လှစွာသော ရတနာသ
ဘင် မဏ္ဍပ်မှ ဏ္ဍန္နီလာ၊ မယာရဂလ်၊ မနောမယ
အစရှိသော ရတနာ မျိုးဆိုဖြင့် စီမံအပ်သော
တွေ့တွတ်ဖွီးဖွီး ရွှေချောင်းစီးသကဲ့သို့ လျှံညီး
တောက်ပသော ပလ္လင်ထက်၌ အဘိုးအတိုင်းမသိ
ထိုက်သော ခင်းနှီးနေရာပေါ်တွင် ဆင်စွယ်စီသော
ယပ်ကိုကိုင်၍၊ အရှေ့စူးစူးသို့ မျက်နှာပြုလျက်
နေတော်မူပြီးလျှင် ပဌမသင်္ဂါယနာကို အမှူးပြု၍
ဆောင်ရွက်တော် မူသော အရှင် မဟာကဿပ
ရဟန္တာကြီးက မေးတော်မူလျှင် အရှင်အာနန္ဒာက
ဖြေလျှောက်ပါသည်ဘုရား။ နတ်သားတောင်းပန်၍
ဟောတော်မူသောအခါ ကုဋေရှစ်သန်းမျှလောက်
ကုန်သော နတ်သားတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကုန်၏ဟု
ဆိုပါသည်။ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်
ဖြစ်သူ အနန္တဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မင်္ဂလသုတ် အမေး - အဖြေ ပြီး၏။

........o....

မင်္ဂလသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပါယ်

မင်္ဂလသုတ်၌ အဓိပ္ပါယ်ကို အထူးမှတ်သားရန်

အနည်းငယ်မျှ ထည့်သွင်းလိုက်ပါဦးအံ့။

ကေမန္တံအဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-
နီးလွန်းသောအရပ်၊ ဝေးလွန်းသောအရပ်၊ လေညာဖြစ်သော
အရပ်၊ မြင့်သောအရပ်၊ ရှေ့တူရူဖြစ်သောအရပ်၊ နောက်တူရူ

ဖြစ်သောအရပ်၊ ၎င်းခြောက်ရပ်မှ လွတ်သော အရပ်ကို ဆိုလိုသည်။

ပဏီရှပ ဒေသဝါသောဝ ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား...ရတနာသုံးပါး ထင်ရှားရှိသောအရပ်၌ နေရခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

အတ္တသမ္မာ ပဏိဓိစ ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိတာစ ယာဝါစာ ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ပိသုဏဝါစာမှ ကြဉ်၍ဆိုသော သုဘာသိတကား၊ ဖရုသဝါစာမှကြဉ်၍ ဆိုသော ပိယဝါစာစကား၊ သမ္ဖပလာပမှကြဉ်၍ဆိုသော ဓမ္မစကား၊မုသာဝါဒမှ ကြဉ်၍ ဆိုသော သစ္စာစကား၊ ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ဆိုလိုသည်။

ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား သရဏဂုံဆောက်တည်၍ ပဉ္စသီကို ထိန်းစောင့်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြု၍ တရားတော်နှင့်အညီ သားမယား မွေးရမည် ဆိုလိုသည်။

ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား သင်္ကန်း၊အဖျော်၊ကျောင်း၊သင်္ကန်း၊ယာဉ်၊ပန်း၊နံ့သာပျောင်း၊နံ့သာအိပ်ရာနေရာ၊ ဆီမီး၊ ၎င်းဒါနဝတ္ထုဆယ်ပါး၊သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သောဆေး၊ဤဆယ့်တပါးကို ဒါနဉ္စ ပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ငါးပါးသီလ၊ဆယ်ပါးသီလ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလတို့ကို ဓမ္မစရိယာပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ အင်္ဂါသီလကို အနုဝဇ္ဇာနိကမ္မာနိ ဟူသောပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။

အာရတိ ဝိရတိ ပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား စိတ်နှလုံး ဖြင့် ကြဉ်ခြင်းသည် အာရတီမည်၏။ ကိုယ် စိတ်နှစ်ပါးဖြင့် ကြဉ်ခြင်းသည် ဝိရတီမည်၏။

မဇ္ဇပါနာ ပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား သုရာငါးပါး၊ မေရယ ငါးပါးကို ကြဉ်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သန္တုဋ္ဌိစ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ကိလေ သာတို့ကို ခေါင်းပါးစေခြင်းငှါ လောဘအာရုံသို့ မလိုက်မူ၍ ရရှိသမျှသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ၍ သုံးဆောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

ကာလေန ဓမ္မသဝနံ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ကာမဝိတက်, ဗျာပါဒဝိတက် ဝိဟိံသဝိတက် ဤမိစ္ဆာ ဝိတက် မဝင်လာသောအခါသည် တရားတော်ကို နာခြင်း ငှါ လျှောက်ပတ်သောအခါမည်၏။

သောဝစဿတာ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား သားတော်ရာဟုလာကို ဩဝါဒ ပေးတော်မူသောအခါ၊ တခွန်းတည်းသောစကားဖြင့် နာယူလွယ်သကဲ့သို့ သူတော် ကောင်းတို့ ဆုံးမစကားကို တခွန်းတည်းဖြင့် နားထောင် နာယူလွယ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သမဏာနဉ္စဒဿနံ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား သီလဝန္တပုထုဇ္ဇနံပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွ၊သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက် တို့အား ဖူးမြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

တပေါစ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ဝီရိယကို ဖြစ်စေ၍ ဣန္ဒြိယသံဝရ သီလကို လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်း ရမည်ဆိုလိုသည်။

ဗြဟ္မစရိယဥ္စ ဟူသောပါဠ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား မေထုန် ၇-ပါးမှ ကြဉ်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

အရိယသစ္စာနဒဿနံ ဟူသောပါဠ်၏အဓိပ္ပါယ်ကား.. သစ္စာလေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

နိဗ္ဗာန သစ္ဆိကိရိယာစ ဟူသောပါဠ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

လောကဓမ္မေဟိ ဟူသောပါဠ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား... လာဘ်ရခြင်း၊ လာဘ်မရခြင်း၊ အခြံအရံရှိခြင်း၊ အခြံအရံ မရှိခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ချီးမွမ်းခြင်း၊ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း ဤလောကဓံတရားရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

မင်္ဂလသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပါယ်ပြီး၏။

၀

မင်္ဂလာသံပေါက်

၁။ ကောလာဟလ၊ ကြံကုန်ကြ၊ ဒေဝမနုဿာ။

၂။ သက္ကသိကြား၊တောင်းပန်ငြား၊ဟောထားဒေသနာ။

၃။ အသေဝနာစ၊ ဗာလာနံ၊ ရှောင်ကြ ဝေးဝေးခွါ။

၄။ ပဏ္ဍိတာနဥ္စ၊ သေဝနံ၊ ပေါင်းကြမှီဝဲရာ။

၅။ ပူဇာနိယ၊ ပူဇာစ၊ ပူအပ်လှသည်သာ။

၆။ ပတိရူပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသအရပ်မှာ။

၇။ ပုဗ္ဗေကတ၊ လှူဒါန၊ ရှေးကပြုသော်သာ။

၈။ ကိုယ်ကိုစောင်မ၊ဆောက်တည်က၊လားကြနိဗ္ဗူတာ။

၉။ အကြားအမြင်၊ များမြောက်ပင် ကြည်လင် အား ထုတ်ပါ။

၁၀။ အပြစ်မရှိ၊ ကင်းလွတ်ဘိ၊ ကဝိမှတ်ကုန်ရာ။

၁၁။ ဝိနယောစ၊ သိက္ခိတ၊ သင်ကြမျိုးလေးဖြာ။

၁၂။ သုဘာသိတ ၊ ယာဝါစ ၊ ကောင်းလှဆိုအပ်စွာ။

၁၃။ မာတာပိတ၊ မိနှင့်ဘ၊ နိစ္စလုပ်ကျွေးပါ။

၁၄။ မယားသားအား၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း၊ တပါးမင်္ဂလာ။

၁၅။ အနာကုလ၊ ကမ္မန္တ၊ ပြုကြမှုကိစ္စာ။

၁၆။ အလှူဒါန ၊ ပေးဝေ၊ ထက်လှစေဘနှာ။

၁၇။ အကျင့်ဓမ္မ၊ ကောင်းမြတ်လှ၊ မခွသူတော်စွာ။

၁၈။ ဉာတကာနဉ္စ၊ သင်္ဂဟ၊ မ စသင်္ဂြိုဟ်ပါ။

၁၉။ အနဝဇ္ဇ၊ ပြစ်မရ၊ ပြုကြအပ်သည်သာ။

၂၀။ အာရတီစ၊ အဓမ္မ၊ နှေးညကြဉ်ကုန်ပါ။

၂၁။ ဝိရတီစ၊ ထူးထွေလှ၊ ကြဉ်ကြမှုပါပါ။

၂၂။ မဇ္ဇပါန ၊ ယစ်မျိုးစ၊ ရှောင်ကြလူတကာ။

၂၃။ ကုသိုလ်ဓမ္မ၊ အားထုတ်ကြ၊ နေ့ညမမေ့ရာ။

၂၄။ ဂါရဝေါစ၊ ရိုတုပ်ကွ၊ မြတ်လှဓမ္မတာ။

၂၅။ နိဝါတောစ ကိုယ်နှိမ့်ချ မာနမထောင်ရာ။

၂၆။ သန္တုဋ္ဌီစ၊ ရောင့်ရဲကြ၊ နိစ္စအလွှယ်သာ။

၂၇။ သူ၏ကျေးဇူး၊ မထိမ်မြှုး၊ ကြည်နူးသိကုန်ပါ။

၂၈။ လျောက်ပတ်ကာလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နာကြအပ်သည်သာ။

၂၉။ သည်းခံနှလုံး၊ သူတော်သုံး၊ ရှင်ပြုံးကျင့်အပ်စွာ။

၃၀။ ကောင်းသည်စကား၊ ဆိုတတ်ခြင်း၊ အများကြည်
မေတ္တာ။

၃၁။ မကောင်းမှုအား၊ ဝေးစွာရှား၊ လားလားကြဉ်
ကုန်ပါ။

၃၂။ ရဟန်းသူမြတ်၊ ဖူးမြင်အပ်၊ ယှဉ်းချွတ်မရှိရာ။

၃၃။ သုံးခါတလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊နေ့ညဆွေးနွေးရာ။

၃၄။ ခြိုးခြံကျင့်ဝတ်၊ သူတော်မြတ်၊ မပြတ်အရိယာ။

၃၅။ ဗြဟ္မစရိယ၊ ဖြူစင်လှ၊ ကျင့်ကြ ပဏ္ဍိတာ။

၃၆။ အရိယသ စ္စ၊ ဒဿန၊ သိကြမျိုးလေးဖြာ။

၃၇။ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်၊ ပြုကုန်မြောက်၊ ထွန်းတောက်·
မင်္ဂလာ။

၃၈။ လောကဓံတရား၊ တွေ့ကြုံငြား၊ လှုပ်ရှားမရှိရာ။

၃၉။ စိုးရိမ်သောက၊ စိတ်မခ၊ ကင်းကြလွတ်သည်သာ။

၄၀။ ကိလေသာမျိုး၊နှောင်ဖွဲ့ကြိုး၊ဖြတ်ချိုးရှင်းရှင်းကွာ။

၄၁။ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဗာဟိရ၊ ဘေးမှလွတ်သည်သာ။

၄၂။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး၊ဤတရား၊ အများမှတ်ကုန်ပါ။

၄၃။ ကျက်၍အရ၊ ဆောင်လေက၊ ကြီးလှမင်္ဂလာ။

၄၄။ ကြက်သရေမျိုး၊နေ့တိုင်းတိုး၊ဟိုးဟိုးကျော်မည်သာ။

မင်္ဂလာသံပေါက် ပြီး၏။

---------၀---------

၂—အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါးပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဗာဟုံသဟဿမဘိနိမ္မိတ သာဝုဓန္တံ၊
ဂိရိမေခလံ ဥဒိတဃောရ သသေန မာရံ။
ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။

၂။ မာရာ တိရေက မဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗ ရတ္တိံ၊
ဃောရံ ပနာဠဝက မက္ခမ ထဒ္ဓ ယက္ခံ။
ခန္တီ သုဒန္တ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။

၃။ နာဠာဂိရိံ ဂဇ ဝရံ အတိမတ္တဘူတံ၊
ဒါဝဂ္ဂိ စက္က မသနီ ဝ သုဒါရုဏန္တံ။
မေတ္တမ္ဗုသေက ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။

၄။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မတိဟတ္ထ သုဒါရုဏန္တံ၊
ဓါဝံ တိ ယောဇန ပထင်္ဂုလိမာလ ဝန္တံ။
ဣဒ္ဓီ ဘိသင်္ခတ မနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။

၅။ ကတွာန ကဋ္ဌ မုဒရံ ဣဝ ဂဗ္ဘိနီယာ၊
စိဉ္စာယ ဒုဋ္ဌ ဝစနံ ဇန ကာယ မဇ္ဈေ။

သန္တေန သောမ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။
၆။ သစ္စံဝိဟာယ မတိ သစ္စက ဝါဒကေတုံ၊
ဝါဒါဘိရောပိတ မနံ အတိ အန္ဓ ဘူတံ။
ပညာ ပဒီပ ဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။
၇။ နန္ဒောပနန္ဒ ဘုဇဂံ ဝိဝိဓံ မဟိဒ္ဓိံ။
ပုတ္တေန ထေရ ဘုဇဂေန ဒမာပယန္တော။
ဣဒ္ဓူပဒေသ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။
၈။ ဒုဂ္ဂါဟ ဒိဋ္ဌိ ဘုဇဂေန သု ဒဋ္ဌ ဟတ္ထံ၊
ဗြဟ္မံ သုတံ ဇုတိ မဟိဒ္ဓိ ဗကာဘိဓါနံ။
ဉာဏာ ဂဒေန ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။

----o----

"အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်"

၁။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂိရိမေခလံ၊ ဂိရိမေခလာအမည်ရှိသောဆင်ကို။ ဥဒိတံ၊တက်စီးထသော။အဘိနိမ္မိတသာဝုဓန္တံ၊ အလွန် ဖန်ဆင်းအပ်သော လက်နက်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဗာဟုံသဟဿံ၊ တထောင်သောလက်ရုံးရှိထသော။ဃောရံ၊ ကြမ်းတန်းစွာထသော။ သသေနမာရံ၊ စစ်သည်နှင့်တကွသော မာရ်နတ်သားကို။ ဒါနာဒိဓမ္မဝိဓိနာ၊ဒါနပါရမီအစရှိသော တရားတည်းဟူသော

အစီအရင်ဖြင့်။ဇိတဝါ၊အောင်တော်မူလေပြီ။တံ တေဇသာ၊ မာရ်နတ်သားကို အောင်တော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။မေ၊အကျွန်ုပ်အား။အဂ္ဂံ၊မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။

၂။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာရာတိရေကံ၊ မာရ်နတ်သားထက် အလွန်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဥ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။– အဘိယုဇ္ဈိတံ၊ အလွန် စစ်ထိုးနိုင် ထသော။ ဃောရံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ် ရှိထသော။ အက္ခမံ၊ သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲထသော။ ထဒ္ဓံ၊ ကြမ်းတမ်း ခက်မာစွာထသော။ အာဠဝကံ၊ အာဠဝက အမည်ရှိသော။ ယက္ခံပန၊ ဘီလူးကိုကား။ ခန္တီသုဒန္တဝိဓိနာ၊ သည်းခံတော် မူခြင်း ကောင်းစွာ ယဥ်ကျေးစေတော်မူခြင်း တည်းဟူ သော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ အာဠဝက ဘီလူးကို အောင်တော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။မေ၊အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယ မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒါဝဂ္ဂိ စက္ကမသနိဝ၊ တောမီး မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့။ သုဒါရုဏန္တံ၊ အလွန် ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ အတိမဒ္ဒဘူတံ၊ အလွန် မှန်ယစ်စွာထသော။ နာဠာဂိရိ ၊နာဠာဂိရိ အမည်ရှိသော။ ဂဇဝရံ၊ မြတ်သော မင်းစီးဆင်ကို။ မေတ္တမ္ဗုသေကဝိဓိနာ၊

မေတ္တာတော်ရေကို သွန်းခြင်းတည်းဟူသောအစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ နာဠာဂိရိ ဆင်ကို အောင်တော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုး တော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။

၄။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မတိဟတ္ထသုဒါရုဏန္တံ၊ ချီအပ်သော သန်လျက် လက်၌ ရှိသည်ဖြစ်၍ အလွန် ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ တိယောဇန ပထံ၊ သုံးယူဇနာရှိသောခရီးကို။ ဓါဝံ၊ တဟုန်တည်း ပြေးစွမ်း နိုင်သသော။ အင်္ဂုလိမာလဝန္တံ၊ လက်ညှိုး တည်းဟူသော ပန်းရှိသော ခိုးသူကို။ ဣဒ္ဓီဘိသင်္ခတမနော၊ တန်ခိုးတော် အားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော နှလုံးတော် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ အင်္ဂုလိမာလ အမည်ရှိသော ခိုးသူကို အောင်တော်မူသော ထို မြတ်စွာ ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဋ္ဌံ၊ သစ်သားကို။ ဂဗ္ဘိနိယံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော။ ဥဒရံဣဝ၊ ဝမ်းကဲ့သို့။ ကတွာန၊ ပြုလတ်၍။ ဇနကာယမဇ္ဈေ၊ တရားနာ ပရိသတ်ဖြစ်သော လူ့ရဟန်းအပေါင်းတို့အလယ်၌။ စိဉ္စာယ၊ စိဉ္စမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏။ ဒုဋ္ဌဝစနံ၊ စွပ်စွဲ သောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောစကားကို။ သန္တေန၊ ငြိမ်သက်

စွာသော။ သောမဝိဓိနာ၊ ဖြူစင်စွာသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ စိဉ္စမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏ စွပ်စွဲသော အားဖြင့် ဖျက်ဆီးသော စကားကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ ဧမေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ ဝိဟာယ၊ စွန့်၍။ အတိသစ္စကဝါဒကေတုံ၊ မမှန်သည်ကို မှန်သည်ဟု ဆိုအပ်သော ဝါဒ တည်းဟူသော မှန်ကင်းရှိထသော။ ဝါဒါဘိရောပိတမနံ၊ မိမိဝါဒဖြင့် သူတပါးတို့အား နှိပ်နင်းလိုသော စိတ်ရှိထသော။ အတိအန္ဓဘူတံ၊ အလွန် မိုက်လှစွာသော ကူဋ္ဌဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို။ ပညာပဒီပ ဇလိတော၊ ပညာတော် တည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ညှိထွန်းတော် မူသည်ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ ကူဋ္ဌဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စက ပရိဗိုဇ်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၇။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ မဟိဒ္ဓိံ၊ ကြီးသော တန်ခိုး ရှိသော။ နန္ဒောပနန္ဒ ဘုဇဂံ၊ နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို။ ထေရဘုဇဂေန၊ ကြီးမြတ်သော နဂါးမင်း ဖြစ်

တော်မူသော။ ပုတ္တေန၊ သားတော် အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဓုနာပယန္တော၊ အခိုးအလျှံကို ထွက်စေလျက်။ ဣဒ္ဓူပဒေသ ဝိဓိနာ၊ တန်ခိုးတော် ဖန်ဆင်းခြင်း၌ နည်းညွှန် ဥပဒေကို ပေးသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို အောင်တော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်။ မေ၊အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ဖြစ်စေသတည်း။

၈။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုဂ္ဂါဟ ဒိဋ္ဌိဘုဇဂေန၊ မကောင်းသော အယူမိစ္ဆာ တည်းဟူသော မြွေသည်။ သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ၊ ပြင်းစွာကိုက်အပ်သော လက်ရှိထ သော။ သုတံ၊ ကျော်စောစွာထသော။ ဇုတိမဟိဒ္ဓိံ၊ တောက်ပသော ကြီးသော တန်ခိုးရှိထသော။ ဗကာဘိဓာနံ၊ ဗက အမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာမင်းကို။ ဉာဏာဂဒေန၊ ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သော ဆေးဟု ဆိုအပ်သော။ ဝိဓိနာ၊ – အစီရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ ဗက အမည်ရှိသော ဗြဟ္မာမင်းကို အောင်တော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။

အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး အနက် ပြီး၏။

၃ — အလွှင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဒဝိဇ္ဇာအဏ္ဍ ကောသမှိ၊ သတ္တော တဏှာဇလာပုရေ။
တမှာဌာနာ နိက္ခာမေသိ၊ ဒေသနာဉာဏ တေဇသာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၂။ မဟာမောဟန္ဓကာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇနေ။
ပညာစက္ခုံ လဘာပေသိ၊ ဉာဏာ လောကေန
သောဗိနော။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ
ဇယ မင်္ဂလံ။

၃။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိ ဇာလေဟိ၊ ဍယှ ကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ နရ နာထော၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂ ဝါရိနာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၄။ စတုရောဃေဟိ ဝုယှန္တေ၊ ဂမ္ဘီရေ သံသာရဏ္ဏဝေ။
ဥတ္တာရေသိ မဟာဝီရော၊ ဓမ္မနာဝါယ နာယကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၅။ သံသာရ စာရကံ လောကံ၊ နိစ္စံ ဒုက္ခေန ပီဠိတံ။
နိဗ္ဗာန ပုရံ ပါပေသိ၊ ယာနတ္တယေန သော ဇိနော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၆။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊ ဍဋ္ဌကာယံ မဟာဇနံ။ နိဗ္ဗာပေသိ
မဟာဝီရော၊ နာထော တိလောက ဝေဇ္ဇကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၇။ သံသာရ ဒုက္ခကန္တာရာ၊ ကိလေသစောရ ပိဠိတံ။
ခေမန္တဘူမိံ တာရေသိ၊ သတ္တဝါဟော ဝိနာယကော ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၈။ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနိ၊ ဌတွာ လောကံ သဒေဝကံ ။
ပိဝယိတွာ ဓမ္မရသံ၊ နိဗ္ဗုတော သော သသာဝကော။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါး အနက်

၁။ အဝိဇ္ဇာအန္ဓကာရသမ္မိံ၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော ဥဒ္ဒံတွင်း၌။ တဏှာဇလာဗဒ္ဓေ၊ တဏှာ တည်းဟူသော သားအိမ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို။ ဒေသနာဉာဏတေဇသာ၊ဒေသနာဉာဏ် တည်းဟူသောတန်ခိုးဖြင့်။ တမှာဌာနာ၊ ·ထို အဝိဇ္ဇာ ဥဒ္ဒံ တဏှာသားအိမ် အရပ်မှ။ နိက္ခာမေသိ၊ထွက်မြောက်စေတော်မူပြီ။တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယ မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ-သတည်း။

၂။ သောဇိနော၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဉာဏာလောကေန၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့်။ မဟာမောဟန္ဓကာရေန၊ ကြီးစွာသော အမိုက်တိုက် တည်းဟူသော မောဟသည်။ အဘိဘူတေ၊ အလွန် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ မဟာဇနေသတ္တေ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ပညာစက္ခုံ၊ ပညာ တည်းဟူသော စက္ခုံကို။ လာဘာပေသိ၊ ရစေတော်မူပြီ။ တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့

သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ နရနာထော၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဂါဒိ အင်္ဂဇာလေဟိ၊ ရာဂ အစရှိသော မီးလျှံတို့ဖြင့်။ ဒုဿကာယံ၊ ပူလောင်သော ကိုယ်ရှိသော။မဟာဇနံ၊များစွာသောသတ္တဝါကို။ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂ ဝါရိနာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသောရေစင်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင် ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော။ နာယကော၊ လူသုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်စွာသော။ သံသာရဏ္ဏဝေ၊ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌။ စတုရောဃေဟိ၊ လေးပါးသော အယဉ်တို့ဖြင့်။ ဝုယှန္တေ၊ မျောကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဓမ္မနာဝါယ၊ တရား တည်း ဟူသောလှေဖြင့်။ဥတ္တာရေသိ၊ကယ်တင်တော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။မေ၊အကျွန်ုပ် အား။ ဇယ မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၅။ သောဝီရော၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံသာရ စာရကံ၊ သံသရာ၌ ကျင်လည်ထသော။ ဒုက္ခေန၊ ဇာတိ အစရှိသောဒုက္ခဖြင့်။ နိစ္စံ၊အမြဲ။ ပီဠိတံ၊နှိပ်စက်အပ်ထသော

ဒေလောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ယာနတ္တယေန၊ ယာဉ်သုံးပါးတို့ဖြင့် အပေါင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာနပုရံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယ မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၆။ မဟာမိရော၊ ကြီးမြတ်သော ပညာရှိတော် မူထသော။ တိလောက ဝေဇ္ဇကော၊ လူသုံးပါး၏ ဆေးသမား သဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကာမမုခါဒိ သဝေပွာဟိ၊ ကာမမုခ အစရှိသော ဖြေ့ဆေးဝင်းတို့သည်။ ဥဇ္ဇကာယံ၊ ကိုက်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါကို။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယ မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၇။ သတ္တဝါဟော၊ ယာဉ်မှူးသဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော။ ဝိနာယကော၊ သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိလေသစောရပိဋ္ဌိတံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော ခိုးသူတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါအပေါင်းကို။ သံသာရဒုက္ခကန္တာရာ၊ သံသရာ ဆင်းရဲ တည်းဟူသောခရီးခဲမှ။ ခေမန္တဘူမိံ၊ ဘေးမရှိရာနိဗ္ဗာန်သို့။ တာရေသိ၊ ပို့ဆောင်ထုတ်ချောက် ကူးမြောက်တော်မူစေပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယ မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၇။ သော၊ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနိ၊လေးဆယ့်ငါးဝါတို့ပတ်လုံး။ဌတွာ၊တည်တော်မူ၍။ သဒေဝကံ၊နတ်နှင့်တကွသော။ လောကာ၊ လူအပေါင်းကို။ ဓမ္မရသံ၊တရားတည်းဟူသောအမြိုက်အရသာကို။ပါယေတွာ သောက်စေတော်မူပြီး၍။ သသာဝကော၊ တပည့်သား သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ။နိဗ္ဗုတော၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊မေ၊အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါး အနက် ပြီး၏။

၄—ရတနာဇ္ဈူချိုင့် ပါဌ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဇယာသနာ ဂတာ ဗုဒ္ဓါ၊ဇိတွာ မာရံ သဝါဟနံ။
စတုသစ္စာ မတရသံ၊ ယေ ပိဝိံသု နရာသဘာ။

၂။ တဏှင်္ကရာဒယော ဗုဒ္ဓါ၊အဋ္ဌဝီသတိ နာယကာ။
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ မယှံ၊ မတ္ထကေ တေ မုနိဿရာ။

၃။ သီသေ ပတိဋ္ဌိတော နော သိ၊
ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မော ဒွိလောစနေ။
သံဃော ပတိဋ္ဌိတော မယှံ၊
ဥရေ သဗ္ဗဂုဏာကရော။

၄။ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊
သာရိပုတ္တော စ ဒက္ခိဏေ။

ကောဏ္ဍညော ပစ္ဆာ ဘာဂသ္မိံ
မောဂ္ဂလာနောစ ဝါမကေ။

၅။ ဒက္ခိဏေ သဝဏေ မယှံ၊
အာသုံ အာနန္ဒ ရာဟုလာ။
ကဿပေါစ မဟာနာမော၊
ဥဘောသုံ ဝါမသောတကေ။

၆။ ကေသန္တေ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ သူရိယောဝ ပဘင်္ကရော။
နိသိန္နော သိရိသမ္ပန္နော၊ သောဘိတော မုနိပုင်္ဂဝေါ။

၇။ ကုမာရကဿပေါနာမ၊ မဟေသီ စိတြဝါဒကော။
သော မယှံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဏာကရော။

၈။ ပုဏ္ဏော အင်္ဂုလိမာလော စ၊ ဥပါလိ နန္ဒ သီဝလီ။
ဣမေ ပဉ္စ မဟာထေရာ၊ နလာဋေ တိလကာဝိယ။

၉။ ဧတေသီတိ မဟာထေရာ၊ ဇိတဝန္တော ဇိနောရသာ
ဇလန္တာ သီလတေဇေန၊ အင်္ဂမင်္ဂေသု သဏ္ဌိတာ။

၁၀။ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ မေတ္တသုတ္တကံ။
ဓဇဂ္ဂံ ပစ္ဆတော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။

၁၁။ ခန္ဓ မောရပရိတ္တဉ္စ၊ အာဋာနာဋိယ သုတ္တကံ။
အာကာသေဆဒနံအာသိ၊သေသာပါကာရလက္ခဏာ။

၁၂။ ဇိနာနံ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဓမ္မပါကာရလင်္ကတေ၊
ဝသတော မေ အကိစ္စေန၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္ဇရေ။

၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တုပဒ္ဒဝါ၊
အသေသာ ဝိနာသံ ယန္တု၊ အနန္တဂုဏတေဇသာ။

၁၄။ ဇိနပဉ္ဇရမဇ္ဈမှိ၊ ဝိဟရန္တံ မဟီတလေ။
သဒါပါလေန္တု မံ သဗ္ဗေ၊တေ မဟာပုရိသာသဘာ။

၁၅။ ဣစ္စေဝ မေ ကန္တ ကတော၊ သုရက္ခော ဇိနာနုဘာ
ဝေ။

ဟတာရိ သံဃော သံဃဿ၊ တေဇေန ဂုဏာကရဿ။

.......o........

ရတနာ့ရွှေချိုင့် အနက်

၁။ ဇယာ သနာဂတာ၊ အောင်နေရာခွင် အပရာဇိတ ပလ္လင်သို့ ရောက်တော်မူကုန်ထသော။ နရာသဘာ၊လူ့နတ် ဗြဟ္မာ, သတ္တဝါတို့ထက်လည်း မြတ်တော်မူကုန်ထသော။ ယေ ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိတော်မူကုန်၏။ တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဝါဟနံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွဖြစ်သော။မာရံ၊မာရ်နတ်သားကို။ ဇိတွာ၊ အောင်တော်မူလေကုန်သည်ဖြစ်၍။ စတုသစ္စာမတ ရသံ၊ သစ္စာလေးဖြာ မြိုက်ရသာကို။ ပိဝံ သု၊သောက်တော်မူလေကုန်ပြီ။

၂။ မုနိဿရာ၊ရသေ့ ရဟန်းအပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော်မူကုန်ထသော။နာယကာ၊လူ့နတ်,ဗြဟ္မာ, သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ခရီးလမ်းညွှန်သဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်ထသော။ အဋ္ဌဝီသတိ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော။ တဏှင်္ကရာဒယော၊ တဏှင်္ကရာဘုရားအစရှိကုန်သော။ယေ ဗုဒ္ဓါ၊အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။သန္တိ၊ရှိတော်မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဗုဒ္ဓါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။မတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ပတိဋ္ဌိတာ၊တည်တော်မူကုန်သည်။အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၃။ သမ္ဗဂုဏာကရော၊ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။သီသေ၊ဦးခေါင်း၌။ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူ သည်။ အသိ၊ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မော၊ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတော်သည်။မယှံ၊အကျွန်ုပ်၏။ ဒွိလောစနေ၊မျက်စိ နှစ်ဘက်၌။ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ဖြစ်ပြီ။ သံဃော၊မဂ္ဂဋ္ဌာန် လေးယောက်, ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာ သံဃာတော် သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥရေ၊ ရင်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ဖြစ်ပြီ။

၄။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင် အနုရုဒ္ဓါသည်။မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ ဟဒယေ၊နှလုံး၌။ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။သာရိပုတ္တော၊အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း။ မေ မမ၊အကျွန်ုပ်၏။ဒက္ခိဏေ၊ လက်ျာ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည် တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍည အရှင်သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆာဘာဂသ္မိံ၊ နောက် အဘို့၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ ၊ဖြစ်ပြီ။ မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင် မောဂ္ဂလာန် သည်လည်း။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမကေ၊ လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော် မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၅။ အာနန္ဒ ရာဟုလာ၊အရှင်အာနန္ဒာ, အရှင်ရာဟုလာ တို့သည်။မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ သဝဏေ၊ လက်ျာ နား၌။ပတိဋ္ဌိတာ၊တည်တော်မူကုန်သည်။အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်

ပြီ။ကဿပေါ စ၊ကဿပ အရှင်သည်ရင်း။ မဟာနာ မော စ၊ မဟာနာမ် အရှင်သည်ရင်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးသော အရှင်တို့သည်။မယှ်၊အကျွန်ုပ်၏။ဝါမသောတကော၊လက်ဝဲနား၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊တည်တော်မူကုန်သည်။အာသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ သူရိယော ဝ၊နေမင်းကဲ့သို့။ ပဘင်္ကရော၊ အရောင်ကို ပြုတတ်သော။ သိရိသမ္ဘဝေ၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ မုနိပုင်္ဂဝေါ၊ ရဟန်းတကာ တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော။ သောဘိတော၊ သောဘိတ အရှင်သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ကေသန္တေ၊ဆံ၏အဆုံးဖြစ်သော။ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ ကျောက်ကုန်းအဘို့၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၇။ မဟေသိ၊ သီလက္ခန္ဓ၊စသည့်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ရှာမြီးဝမ်းသာ ရှာတော်မူလေ့ ရှိထသော။စိတြဝါဒကော၊ ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဆိုတော်မူတတ်ထသော။ ဂုဏာကရော၊ကျေးဇူးတော် အပေါင်း၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူထသော။ ကုမာရကဿပေါ နာမ၊ ကုမာရကဿပ မည်တော်မူသော။ သော ထေရော၊ ထို မထေရ်သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဆနေ၊ နှုတ်ခမ်း၌။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏။

၈။ ပုဏ္ဏော စ။ အရှင်ပုဏ္ဏ မထေရ်ရင်း။ အင်္ဂုလိမာလော စ၊ အရှင်အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်ရင်း။ဥပါလိနန္ဒသီဝလိ စ၊ အရှင် ဥပါလိထေရ်၊ အရှင်နန္ဒထေရ်၊ အရှင် သီဝလိ ထေရ်ရင်း။ ဣမေ ပဉ္စ ထေရာ၊ ငါးပါးသော ထေရ

ထေရ်တို့သည်။မေ၊အကျွန်ုပ်၏။နာလာဋ္ဌေ၊နဖူးပြင်၌။တိလကာဝိယ၊မှုန်ကူသကဲ့သို့။ပတိဋ္ဌိတာ၊တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉။ တေဟိ၊ထို အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိသော အရှင်တို့မှ။ သေသာ၊ကြွင်းကုန်သော၊ ဇိတဝန္တော၊ အောင်အပ် ပြီးသော ရမ္မက် ရှိကုန်သော။ ဇိနောရသာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလတောဇေန၊သီလတန်ခိုးအားဖြင့်။ ဇလန္တာ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်သော။မဟာထေရာ၊မဟာထေရ်တို့သည်။မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အင်္ဂမင်္ဂေသု၊ မြတ်သောအင်္ဂါတို့၌။ သဏ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာ တည်ကုန်သည်။အာသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀။ ရတနံ၊ရတနသုတ်ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ပုရတော၊ရှေ့မှ။ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ဖြစ်၏။ မေတ္တသုတ္တကံ၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်ကား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏော၊ လက်ျာ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ ဓဇဂ်သုတ်ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊တည်သည်။ အာသိ၊ဖြစ်၏။ အင်္ဂုလိမာလကံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်။မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမေ၊လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။အာသိ၊ဖြစ်၏။

၁၁။ ခန္ဓ မောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ခန္ဓသုတ်, မောရသုတ် ပရိတ်တော်သည်၎င်း။ အာဋာနာဋိယ သုတ္တကံ၊ အာဋာနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်သည်၎င်း၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။

ဆဒန်ဝိယ၊ ယီးကဲ့သို့။ အာသိဖြစ်ပြီ။ သေဿ ကြွင်းကုန်သော ပရိတ်တော်တို့သည်ကား။ ပါကာရလက်တာဝိယ၊ တံတိုင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာ တည်ကုန်သည်။ အာသုံ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၂။ ဇိနာနံ၊ ငါးပါးမာရ်ကိုအောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့၏။ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော။ ဓမ္မပါကာရလက်တေ၊ တရားတော်တည်းဟူသော မြို့တံတိုင်းဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဥ္စရေ၊ မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသောရွှေချိုင့်၌။ အဂ္ဂိစ္ဆေနာ၊ မငြိုငြင်သဖြင့်။ ဝသတော၊ နေသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။

၁၃။ ဝါတ ပိတ္တာဒိ သဥ္ဇာတာ၊ လေ သည်းခြေ စသည်တို့ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တုပဒ္ဒဝါ၊ အတွင်း အပ၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့သည်။ အနန္တဂုဏာ တေဇသာ၊ အဆုံးမရှိသော ကျေးဇူးတော်ရှိသော ရတနာ သုံးပါး၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ အသေသာ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိနာသံ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းသို့။ ယန္တု၊ ပါပေန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄။ ဇိနပဥ္စရမဇ္ဈမှိ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် တည်းဟူသော ရွှေချိုင့်အလယ်၌။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မဟီတလေ၊ မြေအပြင်၌။ အာသဘာ၊ ကြီးမြတ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေမဟာပုရိသာ၊ ထို ယောကျ်ားမြတ်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါလေန္တု၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၅။ ဣစ္စေဝံ ဣတိဝေံ ယထာ ဝုတ္တာ ပကာရေန၊ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ မေ-မယာ၊ ငါသည်။ ကေန္တိ-ကေန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သုရက္ခော၊ ကောင်းသောအစောင့်အရှောက်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဇိနာနုဘာဝေ-ဇိနာနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်တော်အားဖြင့်။ ဟတာရိသံဃော၊ သတ်အပ်ပြီးသော ဘေးရန်အပေါင်းရှိသည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။ ဂုဏာကရဿ၊ သီလ,သမာဓိ အစရှိသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ သံဃဿ၊ ပရမတ္ထသံဃာတော်၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သုစိတ္တော၊ ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

ရတနာသုတ်ချိုင့် အနက် ပြီး၏။

၅—နမက္ကာရပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သုဂတံ သုဂတံ သေဋ္ဌံ၊ ကုသလံ ကုသလံ ဇဟံ။
အ-မတံ အ-မတံ သန္တံ၊ အ-သမံ အ-သမံ ဒဒံ။
သရဏံ သရဏံ လောကံ၊ အ-ရဏံ အ-ရဏံ ကရံ၊
အ-ဘယံ အ-ဘယံ ဌာနံ၊ နာယကံ နာယကံ နမေ။

၂။ နယန သုဘဂ ကာယင်္ဂံ၊ မဓုရဝရ သရောပေတံ။
အမိတ ဂုဏ ဂဏာဓာရံ၊ ဒသဗလ-မတုလံ ဝန္ဒေ။

၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ ဓိတိမာည ဓါရကော၊
သံသာရေ အနုဘောသိ ကာယိကံ။
ဒုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကတော၊
တံ ဝန္ဒေ နရဒေဝ မင်္ဂလံ။

၄။ ဗာတ္တိံသတိ လက္ခဏာ စိတြဒေဟာ၊
ဒေဟာ ဇုတိနိဂ္ဂတာ ပဇ္ဇလန္တိ။
ပညာဓိတိ သီလဂုဏော ဃဝိန္ဒံ၊
ဝန္ဒေ မုနိမန္တိမ ဇာတိယုတ္တံ။

၅။ ပါတောဒယံ ဗာလဒိဝါကရံဝ၊
ဓေဈ ယတီနံ လလိတံ သိရီဟိ။
ပုဏ္ဏိန္ဒု သင်္ကာသ မုခံ အနေဇံ၊
ဝန္ဒာမိ သဗ္ဗညု မဟံ မုနိန္ဒံ။

၆။ ဥပေတ ပုညော ဝရ ဗောဓိမူလေ၊
သသေနမာရံ သုဂတော ဇိနိတွာ။
အဗောဇ္ဈိ ဗောဓိံ အရုဏောဒယမှိ၊
နမာမိ တံ မာရ ဇိနံ အဘင်္ဂံ။

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါမလ ဉာဏခဂ္ဂံ၊
သတီသမညာဖလကာဘိဂါဟံ။
သီလောဃလင်္ကာရဝိဘူသိတံ တံ၊
နမာမိ ဘိညာ ဝရမိဒ္ဓုပေတံ။

၈။ ဒယာလယံ သဗ္ဗဓိ ဒုက္ကရံကရံ၊
ဘာဝဏ္ဏဝါတိက္ကမ·မဂ္ဂတံ ဂတံ။
တိလောက နာထံ သုသမာဟိတံ ဟိတံ၊
သမန္တစက္ခုံ ပဏာမာမိတံ မိတံ။

၉။ တဟိံ တဟိံ ပါရမိ သဉ္စယံ စယံ၊
ဂတံ ဂတံ သဗ္ဘိသုခပ္ပဒံ ပဒံ။
နရာနရာနံ သုခသမ္ဘဝံ ဘဝံ၊
နမာနမာနံ ဇိနပုင်္ဂဝံ ဂဝံ။

၁၀။ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ မုနိဒက္ခ နာဝိကော၊
ဤဟာ ဖိယံ ဉာဏကရေန ဂါဟကော။
အာရုယှ ယော တာယ ဗဟူ ဘဝဏ္ဏဝါ၊
တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓမဃပ္ပဟံ နမေ။

၁၁။ သမတိံ သတိ ပါရမိ သမ္ဘရဏံ၊
ဝရဗောဓိဒုမေ စတုသစ္စ ဒသံ။
ဝရမိဒ္ဓိ ဂတံ နရဒေဝ ဟိတံ၊
တိဘဝူပသမံ ပ ဏမာမိ ဇိနံ။

၁၂။ သတ ပုညဇလက္ခဏိကံ ဝိရဇံ၊
ဂဂနူပမဓိံ ဓိတိ မေရု သမံ။
ဇလဇူပမ သီတလ သီလယုတံ၊
ပထဝီသဟနံ ပ ဏမာမိ ဇိနံ။

၁၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ သုမတိ ဒိဝေ ဒိဝါ ကရော၊
သောဘာဘန္တော ရတိံ ဇနေ သိလာသနမှိ။

အာသိန္နော သိဝ သုခဒံ အဒေသိ ဓမ္မံ၊
ဒေဝါနံ တမသဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။

၁၄။ ယော ပါဒပင်္ကဇ မုဒုတ္တလ ရာဇိကေဟိ၊
လောကေဟိ တီဟိ ဝိကလေဟိ နိရာ ကုလေဟိ။
သမ္ပာပုဏော နိရုပမေယျ တမေဝ နာထော၊
တံ သဗ္ဗလောက မဟိတံ အသမံ နမာမိ။

၁၅။ ဗုဒ္ဓံ နရာနရ သမောသရဏံ ဌိတတ္တံ၊
ပညာပဒီပ ဇုတိယာ ဝိဟတန္ဓကာရံ။
အတ္ထာဘိကာမ နရဒေဝ ဟိတာဝဟန္တံ၊
ဝန္ဒာမိ ကာရုဏိကမဂ္ဂမနန္တ ဉာဏံ။

၁၆။ အခိလ ဂုဏနိဓာနော ယော မုနိန္ဒော ပဂန္တွာ၊
ဝနမိသိပတနာဝှံ သညတာနံ နိကေတံ။
တဟိ မကုသလ ဆေဒံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တော၊
တမတုလမဘိက္ကန္တံ ဝန္ဒနေယျံ နမာမိ။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ ရတ္တံ၊
သိရိဝိသယာလယံ ဂုပိတမိန္ဒြိယေ ဟုပေတံ။
ရဝိသတိ မဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏောပစိတ္တံ၊
သုရနရ ပူဇိတံ သုဂတမာဒရံ နမာမိ။

၁၈။ မဂ္ဂေါဋ္ဌမေန မုဟပဋိဃာ သာဒိ ကုလ္လောလဝီစိံ၊
သံသာရောဃံ တရိတ မဘယံ ပါရပတ္တံ ပဇာနံ။
တာဏံ လေဏံ အသမသရဏံ ကေတိတ္ထံ ပတိဋ္ဌံ၊
ပုညက္ခေတ္တံ ပရမသုခဒံ ဓမ္မရာဇံ နမာမိ။

၁၉။ ကဏ္ဍမ္ဗမူလေ ပရဟိတကရော၊
ယောမုနိန္ဒော နိသိန္နော။
အစ္ဆေရံ သိဿံ နယနသုဘဂံ အာကုလဏ္ဏဂ္ဂိဇာလံ၊
ဒုဋ္ဌာလဒ္ဓံသံ မုနိဘိ ဇဟိတံ ပါဋိဟေရံ အကာသိ။
ဝန္ဒေ တံ သေဋ္ဌံ ပရမရတိဇံ ဣဒ္ဓိဓမ္မေဟု ပေတံ။

၂၀။ မုနိန္ဒဇက္ကာ ယော ကောဒယုဒယ၊
ရုဏော ဉာဏဝိတ္ထိဏ္ဏဗိမ္ဗော။
ဝိနေယျပ္ပါဏောဃံ ကမလကထိတံဓမ္မရံသီဝရေဟိ၊
သုဗောဓေသီသုဒ္ဓေတိဘာဝကုဟာရေ
ဗျာပိတက္ကိတ္တိနဋ္ဌ။
တိလောကေ ကစ္စက္ခုံ ဒုခမ၊
သဟာနံ တံ မဟေသိံ နမာမိ။

၂၁။ ယောဇိနော အနေကာ ဇာတိယံ၊
သပုတ္တဒါရ မင်္ဂဇီဝိတမ္ပိ။
ဗောဓိပေမတော အလဂ္ဂမာနသော၊
အဒါသိယောဝ အတ္ထိကာဿ။
ဒါနပါရမိံ တတောပရံ အပူရိ သီလပါရမာဒိကမ္ပိ၊
တာသမိဒ္ဓိယော ပယာတ မဂ္ဂတံ၊
တ မေက ဒီပကံ နမာမိ။

၂၂။ ဒေဝါ ဒေဝါတိဒေဝံ နိဓနဝပု ဓရံ မာရဘင်္ဂံ
အဘင်္ဂံ၊
ဒီပံဒီပံ ပဇာနံ ဇယဝရ·သယနေ ဗောဓိပတ္တံဓိပတ္တံ။
ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂတာနံ ဝရဂိရကထိတံ ပါပဟီနံပဟီနံ၊

ရောဂါ သောကာဘိဃာတံ၊
သတတာ မဘိနမေ တံ မုနိန္ဒံ မုနိန္ဒံ။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ နိဗ္ဗာဓ ဗိမ္ဗော မုဒုကရစရဏော၊
ဗြဟ္မာဃောသော သေဏိဇင်္ဃော။
ကောသစ္ဆန္နင်္ဂဇာတော ပုနရပိ၊
သုဂတော သုပ္ပတိဋ္ဌိတ ပါဒေါ၊
မုဒေါ ဥဒါ ဘာသမေဝ အာဝဏ္ဏမယိ၊
သုဂတော ဗ္ဗဂ္ဂတ္တာဘာဝေါ၊
နီလက္ခိ ဒီဃပဏှိ သုခုမ-မလ၊
ဆဝိ ဓေ ာမျ ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ၊

၂၄။ စတ္တာလီသဂ္ဂ-ဒန္တော သမကာ၊
လပနဇော အန္တရံသပ္ပီဏော၊
စက္ကေနင်္ကိတပါဒေါ အဝိရဠ၊
ဒသနော မာရဗုဇ္ဈင်္ခပါဒေါ။
တိဏ္ဏန္တော နောနမန္တော ဘုဇယ၊
ကဍ္ဎမုဒုနာ ဇာလုကာနာ မသန္တော၊
ဝဋ္ဋက္ခန္ဓော ဇိနော ဂေါတရုဏာ၊
ပဓမကော သီဟ ပုဗ္ဗဍ္ဍု ကာယော။

၂၅။ သတ္တုပ္ပိဏော ဒီဃင်္ဂုလိမထ သုဂတော၊
လောမ ကူပေကာ လောမော၊
သမ္ပန္နော ဒါတာ ဒါဋ္ဌော ကနကာ၊
သမတစော နီလမုဒ္ဓဂ္ဂ လောမော။

သမ္ဗုဒ္ဓေါ ထူလ ဇိဝှေါ အထ သီဟ၊
ဟနုကော ဓာလိကပ္ပါဒဟတ္ထော၊
နာထော ဥဏှီသ သီသော ဣတိ၊
ဂုဏ သဟိတံ တံ မဟေသိံ နမာမိ။

၂၆။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ ဃောသော အတိဒုလ္လဘာ၊
တဿေ ကာကထာ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ။
လောကေ တသ္မာ ဝိဘာဝီ ဝိဝိဓ၊
ဟိတသုခံ သာဓဝေါ ပတ္ထယန္တာ။
ဉာဏံ အတ္ထံ ဝဟန္တံ သုရ နရ၊
ပဟိတံ နိဗ္ဗုယံ ဒက္ခိဏေယျံ။
လောကာနံ နန္ဒိ ဝဍ္ဎုံ ဒသ ဗလ၊
မသမံ တံ နမဿန္တု နိစ္စံ။

၂၇။ ပုညေနေတေန သောဟံ နိပုဏ၊
မတိ သတော သမ္ပရာယေစ တိတ္ထော၊
ဒက္ခော ဒိဋ္ဌုဇ္ဇု ပညော အ ဝိကလ၊
ဝိရိယော ဘောဂဝါ သံဝိဘာဂီ။
တိက္ခော သူရော မိတ္တော သ ပရ၊
ဟိတ စရော ဒီဃ ဇီဝီ အ ရောဂေါ၊
ဓညော ဝဏ္ဏော ယသဿီ အတိဗလဝ၊
ဓရော ကိတ္တိမာ ခန္တုပေတော။

၂၈။ သဒ္ဓေါ ဒါတဂုဏုပေတော ပရမ၊
သိရီ ဒယော ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဝိရတ္တော၊
လဇ္ဇီ ကလျာဏ မိတ္တော အဘိရတ၊

ကုသလော ပဉ္စသီလာဘိ ရက္ခော၊
အပ္ပိစ္ဆော အပ္ပ ကောဓော အတိဝုဍ္ဎျ
ဟာဒယော ဣဒ္ဓိမာ အပ္ပမေယျော၊
ပါသံသော ပေမ ဝါစော သုဇန ဂုဏ ဝိဒ္ဓု၊
မာမကော သော ဘဝေယျံ ။

၂၉။ ဣတ္ထံ အာ-သန်ယေ နုဘာသ၊ဂုဏော လက္ခဏာဒီပိတော။
ဂါထာဒသု သူစကာသေ့က၊ဂါထမ္ပိ သရတော ဗုဓေါ။

၃၀။ စတုရာပါယ မုတ္တော သော၊ သာဓကေတ္ထဒ္ဒယာဃစ။
ဟာတောပဒ္ဒဝ ဇာလော စ၊လာဘီဟိတ သုခဿ စ။

၃၁။ အဓိပေါ နရ ဒေဝါနံ၊ စတု ဒီပိဿရော ပိဝါ။
ဘဝေယျအန္တိမေ ဒေဟော၊ဓါရညံ သောတ ဆတ္တကံ။

၃၂။ ဘာဝနာ ယာနမာရုယှ၊သမမေဿတိ သုဗ္ဗတော။
ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေပိ၊အာရောဂေါ ဒီဃ ဇီဝိကော။

၃၃။ ပူဇိတော သဗ္ဗ လောကေဟိ၊
ဘာဝနာဘိရတိ မနော။
ဇနပ္ပိယော မနာပေါ စ၊ကာ ကထာ သီလ ဓါရဏေ။

........၀.......

နမက္ကာရ အနက်

၁။ သုဂတံ၊ ကောင်းသောစကားကိုလည်း ဆိုတော်မူတတ်ထသော။ သုံဂတံ၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း ကြွသွားတော်မူတတ်ထသော။သဋ္ဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်မြတ်တော်မူထသော။ကုသလံ-ကုသလံ၊ကုသိုလ်, အကုသိုလ်ကို။ ဇဟံ၊စွန့်တော်မူပြီးထသော။ အမတံ၊ သေခြင်းဘေးကင်းတော်မူထသော။ အမတံ၊အမြိုက် အရသာနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာထသော။အသမံ၊ အတုလည်း မရှိထသော။ အသမံ၊အတုမရှိသော မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ကို။ဒဒံ၊ ပေးတော်မူတတ်ထသော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ လောကံ၊ လောကကို။ သရဏံ၊ သိတော်မူတတ်ထသော။ အရဏံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြူလည်း ကင်းစင်တော် မူပြီးထသော။အရဏံ၊ကိလေသာမြူ၏ကင်းခြင်းကို။ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသော။အဘယံ၊ဘေးလည်းမရှိထသော။ အဘယံ၊ ဘေးမရှိသော။ ဌာနံ၊နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ နာယကံ၊ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ နာယကံ၊ လူသုံးဦးတို့၏ အမှူးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ-နမာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

၂။ နယနသုဘဂကာယင်္ဂံ၊ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာသော ကိုယ်တော်၏ အစိတ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ မဓုရဝရသရောပေတံ၊ သာယာစွာသော မြတ်သော အသံတော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူထသော။ အမိတဂုဏဂဏာ

ခါရုံမနိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏တည်ရာ လည်းဖြစ်တော်မူထသော။အတုလံ၊ သီလအစရှိသော ဂုဏ်တို့ကြောင့် တစုံတယောက်သောသူနှင့် တူတော်မမူထသော ဒသဗလံ၊ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ - ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၃။ ဓိတိမာ၊တည်ကြည်သော သမာဓိလည်းရှိတော်မူထသော။အညမာရကော၊အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကတော၊ လူသုံးပါးကြောင့်။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ ကာယိကံ၊ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ ဖြစ်သော။ဒုက္ခ၊ဆင်းရဲကိုရင်း။ အနုဘောသိ၊ အစဉ်ခံစားတော်မူလေပြီ။ နရဒေဝ မင်္ဂလံ။လူ နတ်တို့၏ မင်္ဂလာ ဖြစ်တော်မူသော။တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ဝန္ဒေ-ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဗာတ္တိံသတိ လက္ခဏ စိတြဒေဟံ၊ သုံးဆယ် နှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဒေဟာဇုတိ နိဂ္ဂတပဇ္ဇလန္တံ၊ ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင် ထွန်းတောက်ပတော် မူထသော။ ပညာဓိတိ သီလဂုဏောဃဝိန္ဒံ၊ ပညာဂုဏ်, သမာဓိဂုဏ်, သီလဂုဏ် အပေါင်းကိုလည်း ရတော်မူပြီးထသော။ အန္တိမဇာတိယုတ္တံ၊ အဆုံးစွန်သောဘဝနှင့်လည်းယှဉ်တော်မူပြီးထသော။မုနိံ ၊

မြတ်စွာဘုရားကို။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ဝန္ဒေ-ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၅။ ပါတောဒယံ၊နံနက်အခါ၌ တက်လတ်သော၊ဗာလဒိဝကရံဝ၊တက်သစ်သော နေလုလင်ကဲ့သို့။ ယတိန္ဒံ၊ရဟန်းတို့၏။မဇ္ဈေ၊အလယ်၌။သိရီဟိ၊ကြက်သရေတို့ဖြင့်။လလိတံ၊တင့်တယ်တော်မူထသော။ပုဏ္ဏိန္ဒုသင်္ကာသမုခံ၊ လပြည့်ဝန်းနှင့်တူသောမျက်နှာတော်လည်းရှိတော်မူထသော။အနေငံ၊တဏှာလည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။သဗ္ဗညုံ၊ခပ်သိမ်းသော ဉေယျဓံတရားငါးပါးကိုလည်းသိတော်မူပြီးထသော။မုနိန္ဒံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၆။ ဥပေတပုညော၊ ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်း ရှိတော်မူသော။ယော သုဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည် ဝရဗောဓိမူလေ၊ မြတ်သော ဗောဓိပင်၏အနီး၌။ သသေနမာရံ၊ စစ်သည် ဗိုလ်ပါနှင့် တကွသော မာရ်နတ်သားကို။ ဇိနိတွာ၊အောင်တော်မူပြီး၍။ အရုဏောဒယမှိ၊ နေအရုဏ်တက်သောအခါ၌။ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အဗောဓေ၊ သိတော်မူပြီ။ မာရဇိနံ၊မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူပြီးထသော။ အဘင်္ဂံ၊မာရ်စစ်သည်တို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ထသော။ တံ သုဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။နမာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါမလ ဉာဏခဂ္ဂံ၊ ရာဂ အစရှိသော ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်တတ်သောအညစ်အကြေးကင်းသော

အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ် သန့်လျက်လည်း ရှိတော်မူထသော။ သတိသမညာဖလကာဘိဂါဟံ၊ သမ္မာသတိ အမည်ရှိသော ကာကိုလည်း မြဲစွာ ကိုင်စွဲတော်မူထသော။ သီလောဃာ လင်္ကာရဝိဘူသိတံ၊ သီလအပေါင်း တည်းဟူသော ချုပ် တန်းဆာ တို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်တော် မူပြီးထသော။ အဘိညာဘရမိဒ္ဓုပေတံ၊အဘိညာဉ်တည်းဟူသော တန်ခိုးနှင့် လည်း ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ကို။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။နမာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

၇။ ဒယာလယံ၊ မဟာကရုဏာ၏ တည်ရာ ဖြစ်တော် မူထသော။ သဗ္ဗဓိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ ဒုက္ကရံ၊ပြုနိုင်ခဲသောစွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး အစရှိသောအမှုကို။ ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသော။ ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမံ၊ ဘဝ သုံးပါး တည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ လွန်မြောက်တော် မူပြီးထသော။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။တိလောကနာထံ၊လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူတတ်ထသော။ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထ သော။ ဟိတံ၊ လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွါးကို လည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ သမန္တစက္ခုံ၊ ထက် ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်လည်း ရှိတော် မူထသော။ အမိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောဂုဏ်လည်း ရှိတော် မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ပဏာမာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

၉။ တဟိံ တဟိံ ဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ ပါရမိသဉ္စယံ၊ ပါရမီအပေါင်းကို။ စယံ၊ ဆည်းပူး တော်မူတတ်ထသော။ သဗ္ဗိ၊ သူတော်ကောင်း တို့သည်။ ဂတံ၊ဆည်းကပ်အပ်ထသော။ သုခပဒံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အဘို့ကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ နရာနရာနံ၊ လူ နတ် တို့၏။ သုခသမ္ဘဝံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဘဝံ၊ ဖြစ်စေ တော်မူတတ်ထသော။ အနုမာနံ၊ မရှိညွတ်သော။ ဂဝံ၊ နွားနှင့်တူသော သူမိုက်ကို။ ဇိနပုင်္ဂဝံ၊ အောင်တော်မူတတ် သော ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ - နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၀။ ဤဟာဝဖိယံ၊ ဝီရိယ တည်းဟူသော တက်မကို။ ဉာဏကရေန၊ ဉာဏ်တော် ဟည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်။ ဂါဟကော၊ ကိုင်စွဲတော်မူသော။ ယောမုနိ ဒက္ခနာဝိကော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော လိမ်မာလှစွာသော သင်္ဘောလှေမှူးသည်။မဂ္ဂင်္နာဝံ၊မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘောလှေထက်သို့။ အာရုယှ၊ တက်စီးတော် မူပြီး၍။ တာယ၊ ထို မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘောလှေဖြင့်။ ဗဟူ၊များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ဘဝဏ္ဏဝါ၊ဘဝသုံးပါး တည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ။ တာရေသိ၊ ကယ်တင် တော်မူလေပြီ။ အဃပ္ပဟံ၊ သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော်မူတတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော် မူတတ်ထသော။ တံ မုနိဒက္ခနာဝိကံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား

တည်းဟူသော သဘော်လေ့မှုကို။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ - နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁။ သမတိံသတိ ပါရမိသမ္ဘရဏံ၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီကိုဖြည့်တော်မူပြီးထသော။ ဝရဗောဓိဒုမေ၊မြတ်သော ဗောဓိပင်၏အနီး၌။ စတုသစ္စဒသံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်တော်မူပြီးထသော။ ဝရမိဒ္ဓိဂတံ၊ မြတ်သောတန်ခိုးသို့လည်း ရောက်တော်မူပြီးထသော။ နရဒေဝဟိတံ၊ လူ နတ် တို့၏ အစီးအပွါး ကိုလည်း ဆောင်တော် မူတတ် ထသော။ တိဘဝူပသမံ၊ဘဝသုံးပါးမှလည်း ငြိမ်းတော် မူပြီးထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၂။ သတပုညဇလက္ခဏိကံ၊ များစွာသော ဘုန်းကြောင့် ဖြစ်သော လက္ခဏာတော်လည်း ရှိတော်မူပြီးထသော။ ဝိရဇံ၊ ရာဂဟူသော မြူလည်း ကင်းစင်တော် မူပြီးထသော။ ဂဂနူပမဓိံ၊ ကောင်းကင်နှင့် တူသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဓိတိမေရုသမံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းနှင့် တူသော မတုန်မလှုပ်သောသမာဓိလည်းရှိတော်မူထသော။ ဇလဇူပမသီတလ သီလယုတံ၊ ကြာနှင့် တူသော ချမ်းမြေ့စွာသော သီတင်းနှင့်လည်း ယှဉ်ထသော။ ပထဝီသဟနံ၊ မြေကြီးနှင့် တူသော သည်းခံသော နှလုံးတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၃။ သုမတိ၊ ကောင်းသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်မူသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဝေ၊

နေ့ဌ်။ ဒိဝါကရောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ သောဘဏ္ဍော၊ တင့်တယ်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ရတိဇနနော၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သီလာသနမှို၊ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်နေရာဌ်။ အာသိန္နော၊နေတော်မူလျက်။ သိဝသုခဒံ၊နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုပေးတော်မူတတ်သော။ ဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို။ ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့အား။ အဒေသိ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံးဟောတော်မူလေပြီ။ အသဒိသံ၊တုဘက်လည်းကင်းတော်မူသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ ။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၄။ ယောနာထော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝိကလေဟိ၊ မချို့တဲ့ကုန်သော။ နိရာကုလေဟိ၊ နှောက်ရှက်ခြင်း ကင်းကုန်သော။ ပါဒပင်္ကဇမုဒုတ္တလရာဇိကေဟိ၊ ခြေတော်တည်းဟူသော ကြာ၏နူးညံ့သောအပြင်၌ တရားရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာတော် တည်းဟူသောအရေးတို့ဖြင့်။ တီဟိလောကေဟိ၊သုံးဘုံသူတို့နှင့်။ နိရူပမေယျတံ၊မနှိုင်းယှဉ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ သမ္ပာပုဏာဝေ၊ ကောင်းစွာ ရောက်တော်မူသည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗလောကမဟိတာ၊ခပ်သိမ်းသောလောကသည် ပူဇော်အပ်သော။ အသမာ၊ အတုမရှိထသော။ တံနာထံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။နမာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

၁၅။ နရာနရသမောသရဏာ၊ လူနတ်တို့၏ စုဝေးရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ဓိတတ္တံ၊တည်ကြည်သော စိတ်တော်လည်းရှိတော် မူထသော။ ပညာပဒီပဇုတိယာ၊ ပညာတော်

တည်းဟူသောဆီမီးရောင်ဖြင့်။ ဝိဟတန္ဓကာရံ၊ ဖျောက်အပ်
ပြီးသော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မှောင်လည်း ရှိတော်မူထ
သော။ အတ္ထာဘိကာမံ၊လူနတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွါးကို အလွန်
အလိုရှိတော်မူထသော။ နရဒေဝဟိတာဝဟံ၊ လူနတ်တို့၏
အကျိုးစီးပွါးကိုလည်း ရွက်ဆောင်တော် မူတတ်ထသော။
ကာရုဏိကံ၊ ကြီးမြတ်သော မဟာကရုဏာတော်နှင့် ယှဉ်ထ
သော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထသော။ အနန္တဉာဏံ၊ အဆုံးမရှိသော
ဉာဏ်လည်းရှိတော်မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။
အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ဝန္ဒာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

၁၆။ အခိလဂုဏာ နိဓါနော၊ ခပ်သိမ်းသော လောကီ
လောကုတ္တရာဂုဏ်တို့၏ သိုမှီးရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။
ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သညတာနံ၊
ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို စောင့်ကုန်သော အရှင်မြတ် တို့၏။
နိကေတံ၊ ကိန်းအောင်း မှီလျှော်ရာ အစစ် ဖြစ်သော။
ဣသိပတနဝှ်၊ ဣသိပတနအမည်ရှိသော။ ဝနံ၊ မိဂဒါဝုန်
တောသို့။ ဥပဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူ၍။ တဟိံ၊ ထိုမိဂဒါဝုန်
တော၌။ အကုသလဆေဒံ၊ အကုသိုလ်ကို ဖြတ်တတ်သော။
ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို။ ပဝတ္တေသိ၊ ဟောတော်
မူလေပြီ။ အတုလံ၊ အတုမရှိထသော။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်
နှစ်လိုဘွယ်သောဂုဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ဝန္ဒနေယျံ၊
ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ တံမုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။နမာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အခြံအရံ
လည်း ရှိတော်မူထသော။ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ၊ ပြိုးပြိုးပြက်

နှစ်သက်ဘွယ်သော အရောင်တို့ဖြင့်။ ရတ္တံ၊ ဆိုးအပ်သော ကိုယ်တော်လည်းရှိထသော။ သိရိဝိသယာလယံ၊ ဘုန်းပညာ ကြက်သရေ အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ ဂုပိတမိန္ဒြိယေဟိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော စက္ခု အစရှိသော ဣန္ဒြေတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော် မူသော။ ရဝိသသိမဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏောပစိတ္တံ၊ နေဝန်း လဝန်း အစရှိသော စက်လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့် များစွာ ဆန်းကြယ်ခြင်း ရှိတော်မူထသော။ သုရနရပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်တော် မူထသော။ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဒရံ၊ ရိုသေစွာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၈။ ယောဓမ္မရာဇာ၊ အကြင် တရားမင်းဘုရားသည်။ မုဟာပဋိဃာသာဒိ ကုလ္လောလဝီစိ မောဟ, ပဋိဃာတ်, လောဘအစရှိသော လောက်လက်လျှပ်ပေါ်သော ကြီးစွာသောလှိုင်းတံပိုးတို့ဖြင့် မြှမ်းတသော။ သံသာရောဃံ၊ သံသာရာ တည်းဟူသော ပင်လယ်ရေအယဉ်ကို။ မဂ္ဂေါ ဠုမှေန၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘောဖေါင်ဖြင့်။ တရိ၊ ကူးတော်မူလေပြီ။ အဘယံ၊ ဘေးလည်း မရှိထသော။ ပါရပတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ အသမသရဏံ အတုမရှိ လည်းလျောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ ကေတုံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ ကူးတို့ကူးခတ် မြတ်သော ရေဆိပ်သဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ ပဏ္ဍိုးမှိုခိုရာကျွန်းနှင့်လည်း တူတော်

မှုထသော။ ပညာကျေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ ပရမသုခဒံ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်ထသော။ တံမုနိရာဇံ၊ ထိုတရားမင်းဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၉။ ပရဟိတကရော၊ သူတပါး၏ အစီးအပွါးကိုလည်း ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကလ္လာမ္ဗမူလေ၊ ကလ္လာ အမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်သည် စိုက်အပ်သောသရက်ဖြူပင်၏အနီး၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်။ အစ္ဆေရံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိထသော။ နယနသုဘဂံ၊ လူနတ်တို့၏ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာထသော။ အာကုလဏ္ဏဂ္ဂိဇာလံ၊ ရောယှက်သော ရေအယဉ် မီးအလျှံ ရှိထသော။ ဒုဇ္ဇာလဒ္ဒံ၊ မိစ္ဆာ တည်းဟူသော ကွန်ရက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သောအလေ့ ရှိတော်မူထသော။ မုနိဘိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဇဟိတံ၊ မစွန့်အပ်ထသော။ ပါဋိဟိရံ၊ ရေ မီး အစုံ အစုံ အစရှိသော တန်ခိုး ပြာဋိဟာကို။ သိဿံ၊ လျင်စွာ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေပြီ။ ဧသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်စွာထသော။ ပရမရတိဒံ၊ မြတ်သော နှစ်လိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ ကုဒ္ဒိမမ္မေ ဟိ၊ တန်ခိုးကျေးဇူးတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ တံမုနိန္ဒံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

သယ်စောင်တွဲ

၂၀။ ဗျတ္တိဒိယောသုကော၊ မဟာကရုဏာ သမာပတ် တည်းဟူသော ဘက်လတ်သောနေအရုဏ်လည်းရှိထသော။ ဉာဏ်အာဝိဋ္ဌကိတ္တိဂုဏ်ဗမွော၊ ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော ကျယ်စွာသော အဝန်းလည်း ရှိတော်မူထသော။ ဗောဓော၊ တုဘာက်ကင်းမြောက် တယောက်ထည်းသော ဖြစ်တော်မူထသော။ ယောမုနိန္ဒကော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော နေမင်းသည်။ ကာမလကာထီတံ၊ ကြာဟူ၍ ဆိုအပ်သော။ ဝိနေယျပ္ပါကောသံ၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ ဓမ္မရံသိဝရေဟိ၊ မြတ်သော တရားတည်းဟူသော ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်။ သုဗောဓေသိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစေသော အားဖြင့် ပွင့်ခြင်းသို့ ရောက်စေတော်မူပြီ။ သုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်စွာသော။ တိဘဝကုဟာရေ၊ လောကသုံးပါး အတွင်း၌။ ဇောတိတကိတ္တိနန္ဒ၊ အဆုံးမရှိ နှံ့သော ကျော်စောခြင်း ရှိတော်မူထသော။ တိလောကေကစက္ခုံ၊ ဘုံသုံးပါး တို့၏ အကျွတ်အမြတ် ဖြစ်သော မျက်စိ ဖြစ်တော် မူထသော။ ဒုဇ္ဇမ သဟန္တံ၊ သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲသော အမှုကို သည်းခံခြင်း ရှိတော်မူထသော။ မဟေသိံ၊ သီလက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူး ရှာမှီးတော် မူပြီးထသော။ တံ မုနိန္ဒကံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော နေမင်းကို။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။နမာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

၂၁။ ယောဇိနေသ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိပေမတော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ချစ်တော်မူခြင်းကြောင့်။ အလဂ္ဂမာနသော၊ ငြိတွယ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။အနေကဓာတိယံ၊များစွာသော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌။

သပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားနှင့် တကွသော။ အင်္ဂဇီဝိတမှ၊ အင်္ဂါကြီးငယ် အသက်ကို စွန့်လျှက်လည်း။ အတ္ထိကသ၊ အလိုရှိသောသူအား။ အဒါသိယေဝ၊ ပေးလှူတော်မူသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဒါနပါရမိံ၊ ဒါနပါရမီကိုရင်း။ တတော၊ ထိုဒါနပါရမီမှ။ ပရံ၊ တပါးသော။ သီလပါရမာဒိကမှ၊ သီလပါရမီ စသော ကိုးပါးသောပါရမီကိုရင်း။ အပူရိ၊ ဖြည့်တော်မူလေပြီ။ တသံ၊ ထို ဆယ်ပါးသော ပါရမီတော်တို့၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့။ ဥပယာတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ ကေဒီပကံ၊ လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်မှီခိုရာ မြတ်သော ကိုင်းကျွန်း သဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ တံဇိနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။နမာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

၂၂။ ဒေဝါ ဒေဝါတိ ဒေဝံ၊ သမ္မုတိနတ်၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့ထက် လွန်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူထသော။ နိမ္မနောပုမရံ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော်ကိုလည်း ဆောင်တော်မူထသော။ မာရဘင်္ဂံ၊ မာရ်ငါးပါးကို ဖျက်ဆီးတော်မူထသော။ အဘင်္ဂံ၊ မာရ်စစ်သည်တို့သည် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါမတတ်နိုင်ထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဒီပံ၊ ပညာတည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဒီပံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်အောင် ထွန်းညှိတော် မူပြီးသသော။ ဇယဝရသယနေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူ၍ မြတ်သောဗောဓိပင်နေရာ၌။ ဗောဓိပတ္တံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ အမိပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပို့တော်မူထသော။ ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂဏာနံ၊ ဆည်းကပ်ရောက်လာ

ကုန်သော ဗြဟ္မာ လူ နတ် ပရိသတ်တို့အား။ ဝရဂိရကထိတံ၊ မြတ်သော တရားစကားကို ဟောတော် မူတတ်ထသော။ ပါပဟီနံ ပဟီနံ၊ ညစ်ညမ်းယုတ်မာ ကိလေသာကို ပယ်ခွါတော် မူပြီးထသော။ လောကာ လောကာဘိရာမံ၊ လူနတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်တော် မူထသော။ မုနိန္ဒံ၊ ရဟန်းတကာတို့ကို အစိုးရတော်မူထသော။ တံ မုနိန္ဒံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတတံ၊ မချွတ်။ အဘိနမေ အဘိနမာမိ၊ ရှိသေစွာ ရှိခိုးပါ၏။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဂြောဓဗိမ္ဗော၊ အရပ်နှင့် အလံမျှသဖြင့် ပညောင်ပင်၏ အဝန်းကဲ့သို့ ဝန်းသော ကိုယ်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ မုဒုကရ စရဏော၊ အကြိမ်တရာ ဖတ်အပ်သော ဝါဂွမ်းလွှာကဲ့သို့ နူးညံ့သော လက်ဘဝါးတော် ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဗြဟ္မဃောသော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံထက် ကဲလွန်စွာ သာယာသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော် လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဏေဏိဇင်္ဃော၊ ဏေဏီမည်သော သား၏ မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုးသော မြင်းခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကောသစ္ဆာဒင်္ဂဇာတော၊ ရွှေပဒုမ္မာကြာချပ်နှင့် တူသော အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ကျစ်လစ်လှစွာသော ယောကျာ်းမြတ်၏ နိမိတ်တော်လည်း ရှိတော် မူ၏။ ပုနရပိ၊ တဖန်လည်း။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ၊ ရွှေခြေနင်း အပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာ တည်သော ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မုဒေါဒါ တုဏ္ဏလောမော၊ မျက်မှောင်နှစ်ခုတို့၏အလယ်၌နူးညံ့ဖြူစင်

သော ဥဏ္ဏာလုံမွေးရှင်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။အထမပိ၊ထုံမှ တပါးလည်း။ သုဂတော၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော် မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗြဟ္မုဇုဂ္ဂတ္တဘာဝေါ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နီလက္ခိ၊ ညိုသော မျက်လုံးတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ဒီဃပဏှိ၊ ရှည်သော ဖနောင့်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သုခုမ မလဆဝိ၊ သိမ်မွေ့လှစွာသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ထောမျ ရသဂ္ဂသဂ္ဂိ၊အနည်းငယ်သော အာရသာကို သော်လည်း ဆောင်ယူခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ခုနစ်ဌာနသော ချီးမွမ်းအပ်မြတ်သော အကြောတော်တို့၏ အဖျားလည်း စုဝေးလျက် ရှိတော်မူ၏။

၂၄။ သောဇိနော၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ စတ္တာလီသဂ္ဂဒန္တော၊ လေးဆယ်စေ့ထ မွန်မြတ်လှသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမကာလပနဇော၊ လွန်နှင့် ဖြတ်သကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အန္တရံသပ္ပပီဏော၊ ရေစီးကြောင်း မထင် ပြည့်ဖြိုးစင်သော ကျောက်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ စက္ကေနင်္ကိတပါဒေါ၊ စက်ဖြင့် မှတ်အပ်သော မြတ်သော ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အဝိရဠ ဒသနော၊ မကျဲသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မာရဇိ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဿင်္ခပါဒေါ၊ မြူမတင် လင့် မြင့်သော ဖမျက်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ တိဝ္ဋန္တော၊ ရပ်တော် မူလျက်။ နောနမန္တော၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ။

ဥဘယကရမ္ဒုနာ၊ သိမ်မွေ့ နူးညံ့စွာသော လက်တော် နှစ်ဘက်ဖြင့်။ ဇဏ္ဏုကာနိ၊ ပုဆစ်ဒူးတော် နှစ်ဘက်တို့ကို။ အာမသန္တော၊ သုံးသပ်တော်မူနိုင်၏။ ဝဋ္ဋကဏ္ဍော၊ ရွှေမုရိုး စည်ငယ် သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ လုံးသောလည်တော်လည်း ရှိတော် မူ၏။ ဂေါတရုဏပခုမကော၊ ထို ခဏဖွါးသော နွားငယ်၏ မျက်မွေးနှင့် အတူ သိမ်မွေ့နုပျို ညိုသော မျက်မွေးတော် လည်း ရှိတော်မူ၏။ သီဟပုဗ္ဗဍ္ဍကာယော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ထက်ဝက်သော ကိုယ်နှင့်အပူ ပြည့်ဖြိုးစွာသော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

၂၅။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကား ဆိုတော်မူတတ် သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တုပ္ပဒေဿာ၊ ခုနစ်ပါးသော အရပ်တို့၌ ပြည့်ဖြိုးသော အသားတော်လည်း ရှိတော် မူ၏။ ဒီဃင်္ဂုလိ၊ ရှည်သော လက်ချောင်း ခြေချောင်းတော် လည်း ရှိတော်မူ၏။ အ:ထ၊ ထိုမှတပါး။ လောမကူပေက လောမော၊ တခုတခုသော မွေးတွင်းတော်၌ တချောင်း တချောင်းစီသာရောက်သော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော် မူ၏။ သမ္ပန္နောဒါတဒါဋ္ဌော၊ ပြည့်ဖြိုး ဖြူစင်စွာသော စွယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကနကသမတစော၊ ဇမ္ဗူရာဇ် ရွှေစင် ကဲ့သို့သော အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နီလမုဒ္ဒဂ္ဂလောမော၊ မျက်နှာတော်ကို မျှော်သိ သကဲ့သို့ အထက်သို့တက်သော လကျ်ာရစ်လည်၍တည်သော အလွန် ညိုသော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထူလဇိဝှေါ၊ကြီးပြန့်သော လျှာတော် လည်း ရှိတော်မူ၏။ အ:ထ၊ ထိုမှတပါး။ သီဟဟနုကော၊

ခြင်္သေ့မင်း၏မေးနှင့်တူသော ပြည့်ဖြိုးစွာသော မေးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဇာလိကပ္ပါဒဟတ္ထောဝ၊ လေသွန်တံခါး၌ လက်သမား တတ်စီထားအပ်သော ရွှေပတ်တိုင်ကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာရှည်သော ခြေချောင်း လက်ချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဏှီသသီသော၊ နဖူးသင်းကျစ် ချယ်လယ်သဖြင့် တင့်တယ်သော ဦးခေါင်းတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ ဣတိဂုဏ သဟိတံ၊ ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ တံ မဟေသိံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၆။ လောကေ၊ လူ၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ ဃောသော၊ ဘုရား ဘုရား ဟူသော အသံကိုမျှလည်း။ အတိဒုလ္လဘတရော၊ အလွန်ကြားရခဲ့သေးတုံ၏ရှင့်။ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊ ဘုရား၏ အဖြစ်သည်ကား။ ကာ ကထာ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိဘာဝီ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ဝိဝိဓေဟိတသုခံ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော စီးပွါးချမ်းသာကို။ ပတ္ထယန္တာ၊ တောင့်တကုန်သော။ သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်း တို့သည်။ ဣဌံ၊ အလိုရှိအပ်သော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွါးကို။ ဝဟန္တံ၊ ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ သုရနရမဟိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်တော် မူထတော။ နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးလည်း မရှိထသော။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ လောကာနံ၊ လူသုံးပါးတို့၏။ နန္ဒိဝဍ္ဎံ၊ နှစ်လိုခြင်းကို ပွါးစေတတ်ထသော။ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသောအားနှင့် ပြည့်စုံတော်

မှုသသော။ အသမ္မာ၊ တုဘာက်လည်းကင်းပြီးထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမဿာမ္ဘု၊ ရှိခိုးစေကုန်သတည်း။

၂၇။ ဝေဒနပုညေန၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးခြင်း တည်းဟူသော ကောင်းမှုစေတနာကြောင့်။ သော၊ အဟံ၊ ထိုငါသည်။ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ နိပုဏာမတိစ၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိသည်ဖြင့်။ သတောစ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြင့်။ တိတ္တောစ၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြင့်။ ဒက္ခောစ၊ လိမ္မာသည်ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌုဇုပညောစ၊ ဖြောင့်မတ်သော အယူ ပညာရှိသည်ဖြင့်။ အဝိကလဝိရိယောစ၊ မချို့တဲ့သော လုံ့လ ရှိသည်ဖြင့်။ ဘောဂဝါစ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရှိသည်ဖြင့်။ သံဝိဘာဂီစ၊ ခွဲခြမ်း ဝေဘန်တတ်သည်ဖြင့်။ တိက္ခောစ၊ ထက်မြက်သည်ဖြင့်။ သူရောစ၊ ရဲရင့်သည်ဖြင့်။ ဓိတတ္တောစ၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြင့်။ သပရ ဟိတစရောစ၊ မိမိ၏ အကျိုးစီးပွါး သူတပါး၏ အကျိုးစီးပွါးကို ကျင့်ဆောင် တတ်သည်ဖြင့်။ ဒီဃဇီဝီစ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်ဖြင့်။ အရောဂေါစ၊ အနာမရှိသည်ဖြင့်။ မဟေညာစ၊ ဘုန်းရှိသည်ဖြင့်။ ဝဏ္ဏောစ၊ အဆင်း လှသည်ဖြင့်။ ယသဿီစ၊ များသော အခြံအရံ ရှိသည်ဖြင့်။ အတိဗလဝရောစ၊ အလွန်သော အားကို ဆောင်နိုင်သည်ဖြင့်။ ကိတ္တိမာစ၊ ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်း ရှိသည်ဖြင့်။ ခန္တျုပေတောစ၊ သည်းခံခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြင့်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

၂၈။ သောအဟော၊ ယိုငါသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ သဒ္ဓေါ စ၊ သဒ္ဓါတရား ရှိသည် ၎င်း။ ဒါတဂုံပေတော စ၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းနှင့် ပြည့်စုံသည် ၎င်း။ ပရမသီရီ စ၊ မြတ်သော ဘုန်းကြက်သရေ ရှိသည် ၎င်း။ ဒယော စ၊ သူတပါးကို သနားခြင်းရှိသည် ၎င်း။ ဝိရတ္တော စ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည် ၎င်း။ လဇ္ဇီ စ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်သည် ၎င်း။ ကလျာဏမိတ္တော စ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိသည် ၎င်း။ အဘိရူပော ကုသလော စ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ အလွန်မွေ့လျော်တတ်သည် ၎င်း။ ပဋ္ဌိသလ္လာဘီ ရက္ခော စ၊ ငါးပါးသော သီလကို အလွန် စောင့်ရှောက်နိုင်သည် ၎င်း၊ အပ္ပိစ္ဆော စ၊ နည်းသော အလိုရှိသည် ၎င်း။ အပ္ပကောဓော စ၊ နည်းသော အမျက်ရှိသည် ၎င်း။ အဘိဝုဍ္ဍာဒယော စ၊ အလွန် ဖြောင့်မတ်သော နှလုံးရှိသည် ၎င်း။ ကုဇ္ဇိမာ စ၊ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသည် ၎င်း။ အပ္ပဝေယျော စ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ် ရှိသည် ၎င်း။ ပါသံသော စ၊ ချီးမွမ်းထိုက်သည် ၎င်း။ ပေမဝါစော စ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်သည် ၎င်း။ သုဇနဂုဏဝိဒူ စ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိတတ်သည် ၎င်း။ မာမကော စ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို မြတ်နိုးတတ်သည် ၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

၂၉။ ဣတ္ထံ-ဣမိနာ ယထာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ အသင်္ချေယျေ၊ ဤမျှ ဤ၍ ရှိ၏ဟု မရေမတွက်နိုင်ကုန်ထသော။ လက္ခဏဒီပိတေ၊ အစိတ်ဖြစ်သော ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်ထသော။ နာထဂုဏေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ သုစကာ သု၊

ပြတတ်ကုန်သော။ ဂါထာသု၊ဂါထာတို့တွင်။ ဧကဂါထမ္ပိ၊ တဂါထာကိုမျှ သော်လည်း။ ဗုဓော၊ ပညာရှိသော။ယော ကုလပုတ္တော၊အကြင်အမျိုးကောင်းသားသည်။ သာရတော၊ အောက်မေ့ရာ၏။

၃၀ ။သော ကုလပုတ္တော၊ထို အမျိုးကောင်းသားသည်။ စတုရာပါယမုတ္တော၊အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်သည်၏၎င်း။ အတ္ထဒွယဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ အကျိုးစီးပွား နှစ်ပါးကို။ သာဓကော၊ပြီးစေခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သည်၎င်း။ဟာတော ပဒ္ဒဝဇ္ဇာလောစ၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသော ဘေးရန်တည်းဟူသော ကွန်ရက်ရှိသည်၎င်း။ ဟိတသုခဿ၊ စီးပွါးချမ်းသာကို။ လာဘီစ၊ရသည်၎င်း။

၃၁-၃၂။ နရဒေဝါနံ၊လူ၊ နတ်တို့ကို။ အဓိပေါစ၊ အစိုးရသော နတ်မင်း အဖြစ်သည်၎င်း။ စတုဒီပိဿရောပိဝါ၊- လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော စကြာဝတေးမင်း၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ အန္တိမေဒေဟော၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသည်။ဟုတွာ၊ဖြစ်၍။ ဘာဝနာယာနံ၊ ဘာဝနာတည်းဟူသော ယာဉ်ထက်သို့။အာရုယှ၊တက်စီး၍။အညံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။သေတဆတ္တကံ၊မြတ်သောထီးဖြူကို။ ဓာရံဓာရေန္တော၊ဆောင်းလျက်။သမံ၊ခပ်သိမ်းတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။သေတိ၊ရောက်လတံ့သတည်း။ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေပိ၊ဤကိုယ်အဖြစ်၌လည်း။အရောဂေါစ၊ အနာမရှိသည်၎င်း။ဒီဃဇီဝီကောစ၊ရှည်သောအသက်ရှိသည်၎င်း ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။

၃၃။ သဗ္ဗလောကေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည်။ ပူဇိ
တော၊ ပူဇော်အပ်သည်ရင်း။ ဘာဝနာဘိရတိမနေသာ၊
ဘာဝနာ၌ အလွန်မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိသည်ရင်း။ ဇနပ္ပိ
ယေသာ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်ရင်း။ မနာပေါ၊
သူခပ်သိမ်းတို့ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်ရင်း။ ဘဝေယျု၊
ဖြစ်ရာ၏။ အခိလ ဓာရဏော၊ အလုံးစုံသော ဂါထာကို ဆောင်
ခြင်း၌။ ကာကထာ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။

နမက္ကာရ အနက် ပြီး၏။

၆—လောကနီတိပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ

၁။ လောကနီတိံ ပဝက္ခာမိ၊
နာနာသတ္ထ-သမုဒ္ဓဋံ။
မာဂဓေနေဝ သံခေပံ၊
ဝန္ဒိတွာ ရတနတ္တယံ။

၂။ နီတိလောကေ ပုရိသဿ သာရော၊
မာတာ-ပိတာ အာစရိယော စ မိတ္တော။
တသ္မာ ဟိ နီတိံ ပုရိသော ဝိဇညာ၊
ဉာဏီ မဟာ ဟောတိ ဗဟုဿုတော စ။

၃။ အ-လသဿ ကုတော သိပ္ပံ၊
အ-သိပ္ပဿ ကုတော ဓနံ။
အ-ဓနဿ ကုတော မိတ္တံ။
အ-မိတ္တဿ ကုတော သုခံ။
အသုခဿ ကုတော ပုညံ၊
အပုညဿ ကုတော ဝရံ။

၄။ သိပ္ပါ သမံ ဓနံ နတ္ထိ၊
သိပ္ပံ စောရာ န ဂဏှန္တိ။
ဣဓ-လောကေ သိပ္ပံ မိတ္တံ၊
ပရ လောကေ သုခါဝဟံ။

လောကနီတိ ပါဠိ

၅။ အပ္ပကံ နာတိမညေယျ၊
စိတ္တေ သုတံ နိဓာပယေ။
ဝမ္မိကောဒက ဗိန္ဒူဝ၊
စိရေန ပရိပူရတိ။

၆။ ခုဒ္ဒေါတိ နာတိမညေယျ။
ဝိဇ္ဇံဝါ သိပ္ပမဘဝါ။
ဧကမ္ပိ ပရိယောဒါတံ၊
ဇီဝိတ ကပ္ပကာရဏံ။

၇။ သေလေ သေလေ နမာဏိက္ကံ၊
ဂဇေ ဂဇေ န မုတ္တိကံ။
ဝနေ ဝနေ န စန္ဒနံ၊
ဌာနေ ဌာနေ နပဏ္ဍိတံ။

၈။ ပဏ္ဍိတော သုတ-သမ္ပန္နော၊
ယတ္ထ အတ္ထီတိ စေသုတော။
မဟုဿာဟေန တံဌာနံ၊
ဂန္တဗ္ဗံဝ သုတေသိနာ။

၉။ သိနေ သိပ္ပံ သိနေ ဓနံ၊
သိနေ ပဗ္ဗတမာရုဟံ။
သိနေ ကာမဿ ကောဓဿ၊
ဣမေ ပဉ္စ သိနေ သိနေ။

၁၀။ သုတိသမ္မုတိ သင်္ချာစ၊
ယောဂနီတိ ဝိသေ သကာ။
ဂန္ဓဗ္ဗာ ဂဏိကာစေဝ၊
ဓနုဗ္ဗေဒါစ ပူရဏာ။

၁၁။ တိကိစ္စာ ဉတိ ဟာသာစ၊
ဇောတိ မာယာစ ဆန္ဒတိ။
ကေတု မန္တာစ သဒ္ဓိစ၊
သိပ္ပါ ဋ္ဌာရသကာ ဉမေ။

၁၂။ အပုဋ္ဌော ပဏ္ဍိတော ဘောရီ၊
ပဇ္ဇုန္နော ဟောတိ ပုစ္ဆိတော။
ဗာလော ပုဋ္ဌော အပုဋ္ဌောပိ၊
ဗဟုံပိ ဘဏတေ သဒါ။

၁၃။ ပေါတ္ထကေသုစ ယံ သိပ္ပံ၊
ပရ ဟတ္ထေသု ယံဓနံ။
ယထာကိစ္စေ သမုပ္ပန္နေ၊
န တံသိပ္ပံ န တံဓနံ။

၁၄။ ဇလပ္ပမာဏံ ကုမုဒ္ဒမာလံ၊
ကုလပ္ပမာဏံ ဝိနယော ပမာဏံ။
ဗျတ္တိပမာဏံ ကထိတ ဝါကျံ၊
ပထဝိ ပမာဏံ တိဏမိလာတံ။

၁၅။ အပ္ပဿုတော သုတံ အပ္ပံ၊
ဗဟုံ မညတိ မာနဝါ။
သိန္ဓုဒကံ မပဿန္တော၊
ကူပေ တောယံဝ မဏ္ဍုကော။

၁၆။ ပဋ္ဌမံ န ပဇ္ဇိတော သိပ္ပံ၊
ဒုတိယံ န ပဇ္ဇိတော ဓနံ။
တတိယံ နပဇ္ဇိတော ဓမ္မံ၊
စတုတ္ထံ ကိံ ကရိဿတိ။

လောကနီတိ ပါဠိ

၁၇။ ဗျတ္တာ ပုတြော ကိံ မာလဿော၊
အဗျတ္တော ဘာရ ဟာရိကော။
ဗျတ္တကော ပူဇတော လောကေ၊
ဗျတ္တာ ပုတြ ဒိနေ ဒိနေ။

၁၈။ မာတာ သတြူ ပိတာ ဝေရီ၊
ယေန ဗာလော န သိက္ခိတော။
သဘာ မဇ္ဈေ န သောဘတိ၊
ဟံသမဇ္ဈေ ဗကော ယထာ။

၁၉။ ကဏ ကာဂိရိ ကော တိက္ခတိ၊
ကော အဍ္ဎုနံ မိဂက္ခိယံ။
ဥပ္ပလဿ ပလ္လလေ ကော သုဂန္ဓံ၊
ကုလပုတ္တရူပေ ပဝတ္တတိ သမတိဘာဝေါ။

၂၀။ န ရသံ အံ ကောတမ္ဗူလံ၊
အ-ဓနဿ လက်တမ္ပိ။
အ-လောဏကန္တုံ ဗျဥ္ဇနံ၊
ဗျာကရဏံ အ-သိပ္ပဿ။

၂၁။ သုဿုဿာ သုတသမ္ပန္နော၊
သုတ ပညာယ ဝဍ္ဎတိ။
ပညာယ အတ္ထံ ဇာနာတိ၊
အတ္ထော ဥာတော သုခါဝဟော။

၂၂။ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဒ္ဒါ၊
ဂေါဏေ ပေါသေပိ ဝိဇ္ဇတိ။
ဝိဇ္ဇာ ဝိသေသော ပေါသဿ၊
ဟီနော ဂေါဏ သမော ဘဝေ။

၂၃။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာ သမံ မိတ္တံ၊
နစ ဗျာဓိ-သမော ရိပု။
နစ အတ္တ-သမံ ပေမံ၊
နစ ကမ္မ-သမံ ဗလံ။

၂၄။ ဟံသော မဇ္ဈေ န ကာကာနံ၊
သီဟော ဂုန္နံ န သောဘတေ။
ဂဒြဘော မဇ္ဈေ တုရင်္ဂေါ၊
ဗာလ မဇ္ဈေ စ ပဏ္ဍိတော။

၂၅။ ယာဝဇီဝံပိ စေ ဗာလော၊
ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ။
န သော ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊
ဒဗ္ဗိ သူပ ရသံ ယထာ။

၂၆။ မုဟုတ္တ မပိ စေ ဝိညူ၊
ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ။
ခိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊
ဇိဝှါ သူပ-ရသံ ယထာ။

၂၇။ ဝိနာ သတ္ထာ န ဂစ္ဆေယျ၊
သူရော သင်္ဂါမ-ဘူမိယံ။
ပဏ္ဍိတုဒ္ဓဂူ ဝါကိဇော၊
ဝိဒေသ ဂမနော တထာ။

၂၈။ ဓန နာသံ မနော တာပံ၊
ဃရေ ဒုစ္စရိတာနိစ။
ဝဍ္ဎနဍ္ဎ အဝမာနံ၊
ပဏ္ဍိတော န ပကာသယေ။

လောကနီတိ ပါဠိ

၂၉။ ပတ္တာ နုရူပကံ ဝါကျ
သဘာဝ ရူပကံ ပိယံ။
အတ္တာ နုရူပကံ ကောဓံ၊
ယော ဇာနာတိ သ ပဏ္ဍိတော။

၃၀။ အ-မနဿ ရသံ ခါဒါ၊
အ-ဗလဿ ဟတာ နုရာ။
အပ္ပညဿ ဝါကျ ကထာ၊
ဥမ္မတ္တက သမာ ဂမေ။

၃၁။ အနဝှါယံ ဂမယန္တော၊
အ ပုစ္ဆာ ဗဟု ဘာသကော။
အတ္တ ဂုဏံ ပကာသေန္တော၊
တိဝိဓံ ဟီန လက္ခဏံ။

၃၂။ အပ္ပ ရူပေါ ဗဟုံ ဘာသော၊
အပ္ပ ပညော ပကာသကော။
အပ္ပ ပူရော ဃဋော ခေါဘော၊
အပ္ပ ခီရာ ဂါဝီ စလေ။

၃၃။ မဏ္ဍူကောပိ ဥကြေ သီဟော၊
ကာကဂ္ဂဟော ပိယေ ပိယေ။
အ-ပဏ္ဍိပိ ပဏ္ဍိ ဟုတွာ၊
မိရာ ပုစ္ဆေ ငယေ ငယေ။

၃၄။ မဏ္ဍူကောပိ ဥကြေ သီဟော၊
သူကရေပိ ဥဟော ဒီပေ။

ဗိဋ္ဌာရေ သဒိသေ ဗျဂ္ဃာ။
သဗ္ဗမိရေ သိပ္ပသမေ။

၃၅။ န တိတ္ထိ ရာဇာ ဓနမ္ပိ၊
ပဏ္ဍိတောပိ သု-ဘာသိတော။
စက္ခုပိ ပိယ ဒဿနေ၊
ဇလေ သာဂရော န တိတ္တိ။

၃၆။ ရူပ ယောဗ္ဗန သမ္ပန္နသ
ဝိသာလ ကုလ သမ္ဘဝါ၊
ဝိဇ္ဇာ ဟီနာ န သောဘန္တိ၊
နိဂန္ဓာ ဣဝ ကိ သုကာ။

၃၇။ ဟီန ပုတ္တော ရာဇာ မစ္စော၊
ဗာလ ပုတ္တောစ ပဏ္ဍိတော။
အ ဓနဿ ဓနံ ဗဟု၊
ပုရိသာနံ န မညထ။

၃၈။ ယော သိဿော သိပ္ပ လောဘေန၊
ဗဟုံ ဂဏှတိ တံသိပ္ပံ။
မူဂေါဝ သုပိနံ ပဿံ၊
ကထေတုမ္ပိ န ဥဿာဟေ။

၃၉။ န ဘိဇ္ဇေတုံ ကုမ္ဘကာရော၊
သောဘေတုံ ကုမ္ဘံ ဃဋတိ။
န ခိပေတုံ အပါယေသု၊
သိဿာနံ ပုဆိ ကာရဏာ။

၄၀။ တဂ္ဂရဉ္စ ပလာသေန၊
ယော နရော ဥပနယှတိ။
ပတ္တာပိ သုရဘိံ ဝါယန္တိ၊
ဧဝံ ဓီရူပသေဝနာ။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

...............၁...............

၂ - သုဇနကဏ္ဍ

၄၁။ သဗ္ဘိရေဝ သမာသေထ၊
သဗ္ဘိ ကုဗ္ဗေထ သန္ထဝံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မမညာယ၊
သေယျော ဟောတိ န ပါပိယော။

၄၂။ စဇ ဒုဇ္ဇန သံသဂ္ဂံ၊
ဘဇ သာဓု သမာဂမံ။
ကရ ပုည မဟောရတ္တိံ၊
သရ နိစ္စ မနိစ္စတံ။

၄၃။ ယထာ ဥဒုမ္ဗရ ပက္ကာ၊
ဗဟိ ရတ္တကမေဝစ။
အန္တော ကိမိလ သမ္ပုဏ္ဏာ၊
ဧဝံ ဒုဇ္ဇန ဟဒ္ဒယာ။

၄၄။ ယထာပိ ပနသာ ပက္ကာ၊
ဗဟိ ကဏ္ဋကမေဝစ။
အန္တော အမတ သမ္ပန္နာ၊
ဧဝံ သုဇန ဟဒ္ဒယာ။

ဆယ်စောင်တွဲ

၅၄။ သုက္ခောပိ စန္ဒနံ တဂ္ဂရ န ဇဟာတိ ဂန္ဓံ၊
နာဂေါ ဂတော နရ မုခေ န ဇဟာတိ လီဠံ။
ယန္တာဂတော မဓုရသံ န ဇဟာတိ ဥစ္ဆု၊
ဒုက္ခောပိ ပဏ္ဍိတ ဇနော န ဇဟာတိ ဓမ္မံ။

၅၅။ သီဟော နာမ ဇိဃစ္ဆာပိ၊
ပဏ္ဏာဒိနိ န ခါဒတိ။
သီဟောနာမ ကိသောစာပိ၊
နာဂ မံသံ န ခါဒတိ။

၅၆။ ကုလ ဇာတော ကုလ ပုတ္တော၊
ကုလ ဝံသ သုရက္ခတော။
အတ္တနာ ဒုက္ခ ပတ္တောပိ၊
ဟီနကမ္မံ န ကာရယေ။

၅၇။ စန္ဒနံ သီတလံ လောကေ၊
တတော စန္ဒံဝ သီတလံ။
စန္ဒန စန္ဒ သီတမှာ၊
သာဓု ဝါကျံ သုဘာသိတံ။

၅၈။ ဥဒေတိ ဘာဏု ပစ္ဆိမေ၊
မေရုရာဇာပိ နမတိ။
သီတလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊
ပဗ္ဗတဂ္ဂေစ ဥပ္ပလံ။
ဝိကာသေ န ဝိပရီတံ၊
သာဓု ဝါစာ ကုဒါစနံ။

၇၀။ သုခါ ရုက္ခဿ ဆာယာဝ၊
တတော ဉာတိ မာတာ ပိတု။
တတော အာစရိယော ရညော၊
တတော ဗုဒ္ဓဿ နေကဓာ။

၇၁။ ဘမရာ ပုပ္ဖ မိစ္ဆန္တိ၊
ဂုဏ မိစ္ဆန္တိ သဇ္ဇနာ။
မက္ခိကာ ပူတိ မိစ္ဆန္တိ၊
ဒေါသ မိစ္ဆန္တိ ဒုဇ္ဇနာ။

၇၂။ မာတာ ဟီနဿ ဒုဗ္ဘာသာ၊
ပိတာ ဟီနဿ ဒုက္ကိရိယာ။
ဥဘော မာတာ ပိတာ ဟီနာ၊
ဒုဗ္ဘာသာစ ဒုက္ကိရိယာ။

၇၃။ မာတာ သေဋ္ဌဿ သုဘာသာ၊
ပိတာ သေဋ္ဌဿ သုကိရိယာ။
ဥဘော မာတာ ပိတာ သေဋ္ဌာ၊
သုဘာသာစ သုကိရိယာ။

၇၄။ သင်္ဂါမေ သူရ မိစ္ဆန္တိ၊
မန္တီ သုဓီ · ကုတူဟလေ။
ပိယဉ္စ အန္န ပါနေသု၊
အတ္ထ ကိစ္စေသု ပဏ္ဍိတံ။

၇၅။ သုနခေါ သုနခံ ဒိသွာ၊
ဒန္တံ ဒဿယတိ ဟိံသိတုံ၊
ဒုဇ္ဇနော သုဇနံ ဒိသွာ၊
ရောသယံ ဟိံသ မိစ္ဆတိ။

ဆယ်စောင်တွဲ

၅၆။ မာဝ ဝေဂေန ကိစ္စာနိ၊
ကရောသိ ကာရာပေသိဝါ။
သဟသာ ကာရိတံ ကမ္မံ၊
မန္ဒော ပစ္ဆာ နုတပ္ပတိ။

၅၇။ ကောဓံ ဝိဟိတွာ ကဒါစိ န သောစတိ၊
မက္ခပ္ပဟာနံ ဣသယော ဝဏ္ဏယန္တိ။
သဗ္ဗေသံ ဖရုသ ဝါစံ ခမထ၊
ဧတံ ခန္တိ မုတ္တမံ မာဟု သန္တော။

၅၈။ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္ဗာဓော·
ဃာနေ အသုစိ သင်္ကတော။
တတော အရိမှိ အပ္ပိယော၊
တတောပိ အကတညုနာ။

၅၉။ ဩဝဒေယျာ နုသာသေယျ၊
အသဗ္ဘာစ နိဝါရယေ။
သတံ ဟိ သောပိယော ဟောတိ၊
အ· သတံ ဟောတိ အပ္ပိယော။

၆၀။ ဥတ္တမတ္တ နိဝါတေန၊
သူရံ ဘေဒေန နိဇ္ဇယေ။
နိစ္စံ အပ္ပကာ ဒါနေန၊
ဝါယာမေန သမံ ဇယေ။

၆၁။ န ဝိသံ ဝိသ မိစ္ဆာဟု၊
ဓနံ သံဃသ ဥစ္စတေ။

လောကနီတိ ပါဠိ

ဝိယ ကော် ဝ ဟနတိ၊
သဗ္ဗ သံဃဿ ဟနတိ။

၆၂။ ဇဝေန ဘဒြံ ဇာနန္တိ၊
ဗလိဗဒ္ဒဉ္စ ဝါဟေန။
ဒုဟေန ဓေနုံ ဇာနန္တိ၊
ဘာသမာနေန ပဏ္ဍိတံ။

၆၃။ ဓနံ မပ္ပမ္ပိ သာဓူနံ၊
ကူပေ ဝါရိဝ နိဿယော။
ဗဟုံအပိ အ သာဓူနံ၊
နဒိ ဝါရိဝ အဏ္ဏဝေ။

၆၄။ အာသံ ပိဝန္တိ နော နဇ္ဇာ
ရုက္ခာ ခါဒန္တိ နောဖလံ။
ဝဿန္တိ ကွစိ နော မေဃာ၊
ပရတ္ထာယ သတံ ဓနံ။

၆၅။ အပ္ပတ္တေယျံ န ပတ္တေယျ၊
အစိန္တေယျံ န စိန္တယေ။
ဓမ္မမေဝ သုစိန္တေယျ၊
ကာလံ မောဃံ န ဣစ္ဆယေ။

၆၆။ အစိန္တိတမ္ပိ ဘဝတိ၊
စိန္တိတမ္ပိ ဝိနဿတိ။
နဟိ စိန္တာမယာ ဘောဂါ
ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿဝါ။

၆၇။ အာ သန္တဿ ပိယော ဟောတိ၊
သန္တံ န ကုရုတေ ပိယံ။
အ သတံ မမ္ဘံ ရောစတိ၊
တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

သုဇနုကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

................o................

၃ · ဗာလဒုဋ္ဌနုကဏ္ဍ

၆၈။ အတိပိယော န ကာတဗ္ဗော၊
ခလော ကောတုဟလံ ကရော။
သိရသာ ဝဟမာနောပိ၊
အဆုပ္ပုရော သဋ္ဌော ယထာ။

၆၉။ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော၊
သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော။
မန္တော သမေပ် သော သပ္ပေါ၊
ခလော ကေနုပသမ္မတိ။

၇၀။ ယော ဗာလော မညတိ ဗာလျံ၊
ပဏ္ဍိတော ဝါပိ တေနသော။
ဗာလောဝ ပဏ္ဍိတမာနီ၊
သဝေ ဗာလောတိ ဝုစ္စတိ။

၇၁။ မဓုဝ မညတိ ဗာလော၊
ယာဝ ပါပံ န ပစ္စတိ။
ယဒါစ ပစ္စတိ ပါပံ၊
အထ ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။

လောကနီတိ ပါဠိ

၇၂။ န သာဓု ဗလဝါ ဗာလော၊
သာဟသာ ဝိန္ဒတေ ဓနံ။
ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊
နိရယံ သော ပပဇ္ဇတိ။

၇၃။ ဃရေ ဒုဋ္ဌော မူသိကောစ၊
ဝနေ ဒုဋ္ဌောစ ဝါနရော။
သကုဏေ ဒုဋ္ဌောစ ကာကော၊
နရေ ဒုဋ္ဌောစ ဗြာဟ္မဏော။

၇၄။ ဒီဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊
ဒီဃံ သန္တဿယောဇနံ။
ဒီဃော ဗာလာန သံသာရော၊
သဒ္ဓမ္မံ အ-ဝိဇာနတံ။

၇၅။ တိလမတ္တံ ပရေသံဝ၊
အပ္ပဒေါသဉ္စ ပဿတိ။
နာဠိကေရမ္ပ သ-ဒေါသံ၊
ခလဇာတော န ပဿတိ။

၇၆။ နတ္တ ဒေါသံ ပရေ ဇညာ၊
ဇညာ ဒေါသံ ပရဿ တု။
ဂုယှေ ကုမ္မာဝ အင်္ဂါနိ၊
ပရဒေါသဉ္စ လက္ခယေ။

၇၇။ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊
ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒိယျတေ။
ပဏ္ဍိတံ ပဏ္ဍိတောနေဝ၊
ဝဏ္ဏိတောဝ သုဝဏ္ဏိတံ။

၇၈။ လုဒ္ဒံ အတ္ထေန ဂဏှေယျ၊
ထဒ္ဓံ အဉ္ဇလိ ကမ္မုနာ။
ဆန္ဒာ နုဝတ္တိယာ မူဠှံ၊
ယထာဘူတေန ပဏ္ဍိတံ။

ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

……………ဝ……………

၄ - မိတ္တကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတ ကာရော ပရော ဗန္ဓု၊
ဗန္ဓုပိ အ-ဟိတော ပရော။
အ-ဟိတော ဒေဟဇော ဗျာဓိ၊
ဟိတံ အရည မောသဓံ၊

၈၀။ ပရောက္ခေ ဂုဏ ဟန္တာရံ၊
ပစ္စက္ခေ ပိယ ဝါဒိနံ။
ဝဇ္ဇေယျ တာဒိသံ မိတ္တံ၊
ဝိသကုမ္ဘေ ယထာ မဓုံ။

၈၁။ ဓန ဟီနေ စဇေ မိတ္တော၊
ပုတ္တ ဒါရာ သဟော ဒရာ။
ဓနဝန္တေဝ သေဝန္တိ၊
ဓနံ လောကေ မဟာ-သခါ။

၈၂။ ဇာနေယျ ပေသနေ ဘစ္စံ၊
ဗန္ဓဝါပိ ဘယာ ဂတေ။
အာပဒါသု တထာ မိတ္တံ၊
ဒါရဉ္စ ဝိဘဝက္ခယေ။

၈၃။ သော ဗန္ဓု ယော ဟိတေ ယုတ္တော၊
ပိတရော ဟောတိ ပေါသကော။
တံ မိတ္တံ ယတ္ထ ဝိဿာသော၊
သာ ဘရိယာ စ နိဗ္ဗုတိ။

၈၄။ န ဝိဿသေ အ-မိတ္တဿ၊
မိတ္တဿာပိ န ဝိဿသေ။
ကဒါစိ ကုပ္ပိတော မိတ္တော၊
သဗ္ဗ ဒေါသံ ပကာသတိ။

၈၅။ သကိံ ဒုဋ္ဌတိ ယော မိတျာ၊
ပုန သန္ဓိတုံ မိစ္ဆတိ။
သော မစ္စုံ ဥပဂဏှာတိ၊
ဝဗ္ဘော အဿတရိံ ယထာ။

၈၆။ ဝယော အ-မိတ္တံ ခန္ဓေန၊
ယာဝ ကာလံ အနာဂတံ။
တမေဝ အာဂတေ ကာလေ၊
သေလေ ဘိန္ဒေ ဃဋ္ဋံဝ။

၈၇။ ဣဏ သေသော အဂ္ဂိ သေသော၊
ရောဂ သေသော တထေဝစ။
ပုနပ္ပုနံ ဝိဝဍ္ဎန္တိ၊
တသ္မာ သေသံ န ကာရယေ။

၈၈။ ပဒုမံဝ မုခံ ယဿ၊
ဝါစာ စန္ဒန သီတလာ။
တာဒိသံ နောပသေဝေယျ၊
ဟဒယေတု ဟလာဟလံ။

၈၉။ န သေဝေ ဖရုသံ သာမိံ၊
နစ သေဝေယျ မစ္ဆရိံ။
တတော အ-ပဂ္ဂဏှံ သာမိံ၊
နေဝ နိဂ္ဂဟိတံ တတော။

၉၀။ သိင်္ဂီ ပညာသ ဟတ္ထေန၊
သတေန ဝါဇိနံ ဝဇ္ဇေ။
ဟတ္ထိံ ဒန္တိံ သဟဿေန၊
ဒေသ စာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊
ကုကုလဉ္စ ကုဗန္ဓဝံ။
ကုဒါရဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊
ဒူရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။

၉၂။ ရောဂါတုရေစ ဒုဗ္ဘိက္ခေ၊
ဗျသနေစ သတ္တုဂ္ဂဟေ။
ရာဇ·ဒွါရေ သုသာနေစ၊
သဒါ တိဋ္ဌာ သုမိတ္တကာ။

၉၃။ သီတ ဝါစော ဗဟု မိတ္တော၊
ဖရုသော အပ္ပ မိတ္တကော။
ဥပမံ ဧတ္ထ ဉာတဗ္ဗံ၊
သူရိယ စန္ဒ ရာဇုနံ။ ။

မိတ္တကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

....၀ .... — —

၃ ဣတ္ထိကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ သဒ္ဒံ ရူပံ၊
နာရီ ရူပံ ပတိဗ္ဗတာ။
ဝိဇ္ဇာ ရူပံ အ ရူပါနံ၊
ခမာ ရူပံ တပဿီနံ။

၉၅။ ဣတ္ထီနဉ္စ ဓနံ ရူပံ၊
ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာ ဓနံ။
ဘိက္ခူနဉ္စ ဓနံ သီလံ၊
ရာဇာနဉ္စ ဓနံ ဗလံ။

၉၆။ ကိသာ သောဘာဝ တာပသာ၊
ထူလာ သောဘာ စတုပ္ပဒါ။
ပုရိသာစ ဝိဇ္ဇာ သောဘာ၊
ဣတ္ထီ သောဘာဝ ယာမိကာ။

၉၇။ ပဉ္စ ရတျာ သုဂန္တဗ္ဗာ၊
သတ္တ ရတျာ ဓနုဂ္ဂဟာ။
ဧက မာသာ သုဘာရိယာ၊
အဍ္ဍ မာသာ သိဿာ မလာ။

၉၈။ ဟံ ရမတိ ပဝိ၊
ဟာင် ရမတိ ပေါက်။
ထီ ရမတိ ပု၊
ခု ရမတိ ဓံ။

၉၉။ ဝိက္ကမန္တံ ပယံသေယျ၊
ဒါရဋ္ဌ ဂတယောဗ္ဗနံ။
ရဏာ ပုနာ ဂတာ သူရုံ၊
သဿဋ္ဌ ဂေဟမာဂတံ။

၁၀၀။ ဒွိ-တရိ-ပတိ နာရိစ၊
ဝိဟာရ ဒွိ-တရိ ဘိက္ခု။
သကုဏော ဒွိ-ဤ ပါသဋ္ဌ၊
ကတ မာယာ ဗဟုတရံ။

၁၀၁။ ဒုဋ္ဌနံ ပဟာရ ဒန္တိ၊
မိတ္တံ ဒန္တိ အ-ဘာဏိကာ။
ဣတ္ထီနံ ဗျသနာ ဒန္တိ၊
ရာဂိနံ အပ္ပ ဘောဇနံ။

၁၀၂။ ရတ္တိ ဝိနာ န စန္ဒိမာ၊
ဝီစိ ဝိနာစ အဏ္ဏဝါ။
ဟံသ ဝိနာ ပေါက္ခရဏီ၊
ပတိ ဝိနာ ကညာ သောဘော။

၁၀၃။ ပတိနာ ဇနိတံ ဘောဂံ၊
ဣတ္ထိယာဝ သံဂုတ္တနံ။
ပုရိသော ဟိ ပမာနော၊
ဣတ္ထီ သုစိ သုတ္တံ-ယထာ။

၁၀၄။ သဗ္ဗာ နဒီ ဝင်္က နဒီ၊
သဗ္ဗေ ကဋ္ဌမယာ ဝနာ။
သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊
လဘမာနေ နိဝါတကေ။

၁၀၅။ ဝိဝါဒ သီလီ ဥဿူယ၊
ဘာဏိနီ ပဿ တဏှိ ဗတုပ္ပါကတ္တနီ။
အဂ္ဂန္ဓတုတ္တိံ ပရဂေဟဝါသီ၊
နာရီ စတ္တာ ပုတ္တသတံပိ ပုမာ။

၁၀၆။ ဘုတ္တေသု မဏ္ဍေသု ဇနီ ကန္တိနီ၊
ဂုယှေသု ဌာနေသု ဘဂိနီဝ ဟိရီ။
ကမ္မေသု ပတ္တေသု ကရီ ဒါသိနီ၊
ဘယေသု မန္တီ သယနေသု ရမ္မတီ။
ရူပီသု သိက္ခီ ကုပ္ပနေသု၊
ခမနီ သာနာရီ သေဋ္ဌတီ။
ဝဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ ကာသယဿ၊
ဘေဒါစ ဒိဝေ ဘဝေယျ သာ။

၁၀၇။ သာမာ မိဂက္ခီ တနု မဇ္ဈဂတ္တာ၊
သုရူ သုကေသီ သမပန္တိ ဒန္တီ။
ဂမ္ဘီရနာဘီ ယုဝတီ သုသီလီ၊
ဟီန ကုလေသု ဇာတာပိ ဝိဝါဟေ။

၁၀၈။ သရဒံ ဥတု ကာလာနံ၊
ဘရိယာနံ ရူပဝတီ။
ဇေဋ္ဌ ပမာနံ ပုတ္တာနံ၊
ဒိသာနံ ဥတြပ္ပမာနံ။

၁၀၉။ ယာ ကုစ္ဆေ ပုရိသံ နာရီ၊
ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
သာမိကံ အပစာယေယျ၊
ဣန္ဒံဝ ပါရိစာရိကာ။

၁၁၀။ ယော ကုမ္ဘော ပုရိသံ ပေါသော၊
ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ ॥
ပရ ဒါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊
ဓောတ ပါဒေါဝ ကဒ္ဒမံ ॥

၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော ပေါသော၊
အာနေတိ တိမ္ဗရုတ္တနိံ ॥
တဿာ ဣဿာ န သဒ္ဒဟတိ၊
တံ ပရာဘဝတော မုခံ ॥

ဣတ္ထိကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော ॥

.................o.................

၆ - ရာဇကဏ္ဍော

၁၁၂။ ဧကော ယာမံ သယေ ရာဇာ၊
ဒွိယာမညေဝ ပဏ္ဍိတော ॥
ဃရာဝါသော တိယာမောဝ၊
စတုယာမော တု ယာစကော ॥

၁၁၃။ မန္ဒဝါ သုတိယော ရာဇာ၊
နဒီ ဝဇ္ဇော တထာ ကုမေ ॥
ပဉ္စ ယတ္ထ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊
န တတ္ထ ဒိဝသံ ဝသေ ॥

၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ န မာနော၊
န ပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ ॥
နစ ဝိဇ္ဇာဂမော ကောစိ၊
န တဟြ ဒိဝသံ ဝသေ ॥

လောကနီတိ ပါဠိ

၁၁၅။ အပုတ္တကံ ဃရံ သုညံ၊
ရဋ္ဌံ သုညံ အရာဇကံ။
အ-သိပ္ပဿ မုခံ သုညံ၊
သဗ္ဗ သုညံ ဒလိဒ္ဒတံ။

၁၁၆။ ဓနမိစ္ဆေ ဝါဏိဇ္ဇေယျ၊
ဝိဇ္ဇမိစ္ဆေ ဘဇေ သုတံ။
ပုတ္တမိစ္ဆေ တရုဏိတ္ထိံ၊
ရာဇာမစ္စံ ဣစ္ဆာဂတေ။

၁၁၇။ နဋ္ဌော ယတိ အသန္တုဋ္ဌော၊
မဟီပတိစ သန္တုဋ္ဌော။
နဋ္ဌာ လဇ္ဇာစ ဂဏိကာ၊
နိလ္လဇ္ဇာစ ကုလဓီတာ။

၁၁၈။ ပက္ခီနံ ဗလ မာကာသော၊
မစ္ဆာနမုဒကံ ဗလံ။
ဒုဗ္ဗလဿ ဗလံ ရာဇာ၊
ကုမာရာနံ ရုဒံ ဗလံ။

၁၁၉။ ခမာ ဇာဂရိယုဋ္ဌာနံ၊
သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခဏာ။
နာယကဿ ဂုဏာ ဧတေ၊
ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ။

၁၂၀။ သကိံ ဝဒန္တိ ရာဇာနော၊
သကိံ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ။
သကိံ သပ္ပုရိသာ လောကေ၊
ဧသဓမ္မော သနန္တနော။

၁၂၁။ အလသော ဂိဟိ ကာမဘောဂီ န သာဓု၊
အ-သညတော ပဗ္ဗဇိတော န သာဓု။
ရာဇာ အ-နိသမ္မကာရီ န သာဓု၊
ပဏ္ဍိတော ကောဓနော တံပိ န သာဓု။

၁၂၂။ ဗဟဝေါ ယတ္ထ နေတ္တာရော၊
သဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတမာနိနော။
သဗ္ဗေ မဟတ္တမိစ္ဆန္တိ၊
တေသံ ကမ္မံ ဝိနဿတိ။

၁၂၃။ အာယံ ခယံ သယံ ဉာ။
ကတာကတံ သယံ ဉာ။
နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊
ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။

၁၂၄။ ပိဋ္ဌိတော ကက္ကံ နိသေဝေယျ၊
ကုစ္ဆိနာဝ ဟုတာသနံ။
သာမိကံ သဗ္ဗ ဘာဂေန၊
ပရ လောကံ အမောဟံဝ။

၁၂၅။ အဂ္ဂိ အာပေါ ဣတ္ထီ မုဠှော၊
သပ္ပေါ ရာဇ ကုလာနိစ။
အပယန္တေန ဂန္တဗ္ဗော။
အစ္စေက ပါဏဟရာနိ။

၁၂၆။ ဒုဋ္ဌ ဘရိယ သံဝါသော၊
ဒေါသော စိတ္တရ ဒါသကော။
သ-သပ္ပေစ ဃရေ ဝါသော၊
မစ္စု ဧဝ န သံသယော။

၁၂၇။ သမ္မူဠှ သိဿော ပဒေသေန၊
ကုနာရီ ဘရဏေနစ။
အသတံ သမ္ပယောဂေန၊
ပဏ္ဍိတောပျ ဝသီဒတိ။

၁၂၈။ မာတာ ပုတ္တ ကရံ ပါပ၊
သိဿ ပါပံ ဂုရု တထာ။
ရာဇာ ရဿ ကရံ ပါပ၊
ရာဇ ပါပံ ပုရောဟိတော။

၁၂၉။ အ-ကောဓေန ဇိနေ ကောဓ၊
အ-သာဓုံ သာဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယ ဒါနေန၊
သစ္စေနာလိက ဝါဒိနံ။

၁၃၀။ အဒန္တ ဒမန ဒါနံ၊
ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထ သာဓက။
ဒါနေန ပိယ ဝါစာယ၊
ဥန္နမန္တိ နမန္တိစ။

၁၃၁။ ဒါနံသိနေဟ ဘေသဇ္ဇံ၊
မစ္ဆေရ ဒေါသနောသဓံ။
ဒါနံ ယသဿိ ဘေသဇ္ဇ၊
မစ္ဆေရ ကပဏောသဓ။

၁၃၂။ ဗဟူနမပ္ပသာရာနံ၊
သာမဂ္ဂိယာ ဇယံ ဇယေ
တိဏေန ဝဋ္ဋေတ ယောတ္တံ၊
တေန နာဂေါပိ ဗန္ဓတိ။

၁၃၃။ သဟာယော အသမတ္ထောပိ၊
တေဇသာ ကိံ ကရိဿတိ။
နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊
သယမေ ဝူပသမ္မတိ။

၁၃၄။ န ရဉ္ဉာ သမကံ ဘုဉ္ဇေ၊
တာမ ဘောဂံ ကုဒါစနံ။
အာကပ္ပံ ရသ ဘုတ္တိံ ဝါ၊
မာလာ ဂန္ဓ ဝိလေပနံ။
ဝတ္ထံ သဗ္ဗမလင်္ကာရံ၊
န ရဉ္ဉာ သဒိသံ ကရေ။

၁၃၅။ နမေ ရာဇာ သခါ ဟောတိ၊
န ရာဇာ ဟောတိ မေထုနော။
ဧသော သာမိကော မယှန္တိ၊
စိတ္တေ နိဋ္ဌံ သုဌာပယေ။

၁၃၆။ နာတိဒူရေ ဘဇေ ရညော၊
နာစ္စာသန္နေ ပဝါတကေ။
ဥဇုကေနာတိ နိန္နေစ၊
န ဘဇေ ဥစ္စမာသနေ။
ဆဒေါသေ ဝဇ္ဇေ သေဝကော၊
အဂ္ဂီစ သံယဝော တိဋ္ဌေ။

၁၃၇။ ဂုဏော သဗ္ဗညု တုလျောပိ၊
န သောဘတိ အ-နိဿယော။
အနဃ္ဃမပိ မဏိနာ၊
ဟေမံ နိဿာယ သောဘတေ။

ရာဇကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

................၀................

၇-ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိ မိယော ကုတော သီလံ၊
မံသ ဘက္ခော ကုတော ဒယာ။
သုရာ ပါနော ကုတော သစ္စံ၊
မဟာလောဘော ကုတော လဇ္ဇာ၊
မဟာတန္ဒော ကုတော သိပ္ပံ၊
မဟာကောဓော ကုတော ဓနံ။

၁၃၉။ သုရာ ယောဂေါ ဝိကာလော စ၊
သမဇ္ဇ စရဏာဂတော။
ခိဍ္ဍာ ဓုတ္တော ပါပ မိတ္တော၊
ဘောဂါနံ အလသံ မုခံ။

၁၄၀။ ဒိဝါ နာဒိက္ခာ ဝတ္တဗ္ဗာ၊
ရတ္တော နာဝစနေနစ။
သဉ္စရတိ ဘယာ ဘီတော၊
ဝနေ ဝနစရီ ယထာ။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ မတံ ပဉ္စ၊
ဗျာသေန ပရိကိတ္တိတာ။

ဆယ်စောင်တွဲ

ဒုက္ခိတော ဗျာဓိတော မုဋ္ဌော၊
ကုဏာဝါ နိသျ သေ ဝကော။

၁၄၂။ အနာဂတံ ဘယံ ဒိသွာ။
ဒူရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။
အာဂတဉ္စ ဘယံ ဒိသွာ၊
အဘီတော ဟောတိ ပဏ္ဍိတော။

၁၄၃။ နိဒ္ဒါလုကော ပမာဒေါစ၊
သုခိတော ရောဂဝါလသော။
ဣစ္ဆန္တော ကမ္မာရမ္ဘောစ၊
သတ္တေ တေ သတ္ထ ဝဇ္ဇိတာ။

၁၄၄။ ဒုဂ္ဂတံ ဂစ္ဆ ဟောလာဘာ၊
လာဘော လာဘေန ပူရတိ။
ထလေ ဝဿထ ပဇ္ဇုန္န၊
အာပေါ အာပေန ပူရတိ။
နတ္ထိဒံ ကမ္မပ္ပဓါနံ။

၁၄၅။ နဟိ ကောစိ ကတေ ကိစ္စေ၊
ကတ္တာရံ သမုပေက္ခတေ။
တသ္မာ သဗ္ဗာနိ ကိစ္စာနိ
သာဝသေသေန ကာရယေ။

၁၄၆။ တူလံ သလ္လဟုကံ လောကေ၊
တတော စပလ ဉာတိကော။
တတော ဝုဍ္ဎု မနောဝါဒေါ၊
ပမာဒေါ ဗုဒ္ဓသာသနေ။

လောကနီတိ ပါဠိ

၁၄၇။ ပါသာဏ ဆတ္တံ ဂရုကံ၊
တတော ဒေဝါန စိက္ခဏံ။
တတော ဝုဍ္ဎာနမောဝါဒေါ၊
တတော ဗုဒ္ဓဿ ဝါစနံ။

၁၄၈။ ကာယဿ ဒက္ခိဏာ ဟတ္ထော၊
ဒါသော တ္တေ ကဏ္ဍိကော။
ကဏ္ဏာဃာနာနမက္ခိနံ၊
ဝါမ ဟတ္ထော ပါဒ ဒါသော။

၁၄၉။ တမ္ဗုလဿ မဇ္ဈေ ပတ္တော၊
ကုဝေရော ရက္ခတိ သဒါ။
မူလမှိ ရက္ခတိ ယက္ခော၊
အဂ္ဂမှိစ ကာလကဏ္ဏီ။
တာနိ ဘုဉ္ဇေယျ ဆိန္ဒိတွာ၊
သိရီဝေ ပဝုစ္စတိ။

၁၅၀။ သမ္ဗုဏ္ဏာ ရက္ခော ဗြဟ္မာဝ၊
အစ္စု ရက္ခောစ ဗိဿကော။
တသ္မာဟိ တေ ပုဇယန္တု၊
သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။

၁၅၁။ ဂေါဏာယဟိ သဗ္ဗ ဂိဟီနံ၊
ပေါသကာ တောဂဒါယကာ။
တသ္မာဟိ မာတာ ပိတူဝ၊
မာနယေ သက္ကရေယျစ။

ဆယ်စောင်တွဲ

၁၅၂။ ယေစ ခါဒန္တိ ဂေါ မံသံ၊
မာတု မသံဝ ခါဒယေ။
မတေသု ယေသု ဂိဇ္ဈာနံ၊
ဒဒေ သောတေစ ဝါဟယေ။

၁၅၃။ ဂုရှု သိဒ္ဓေါ သိပ္ပါရမ္ဘော၊
ရဝိ သောကြာစ မဇ္ဈိမော။
နု သိပ္ပေါ ဗုဒ္ဓ စန္ဒရော၊
သော့ရိ အင်္ဂါစ မရဏံ။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ ဂုရုံ ဟန္တိ၊
သိဿံ ဟန္တိ စတုဒ္ဒသ။
သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသသိပ္ပံ၊
မာတာပိတာစ ပုဏ္ဏမိ။

၁၅၅။ နဋ္ဌိကံ သတ္တ န ဘုဉ္ဇေ၊
န လာဗု နဝမံ တထာ။
ဒွါဒသပြိန္နံ ကြိမိနံ၊
ဘုဉ္ဇေ သိပ္ပံ ဝိနဿတိ။

၁၅၆။ စဇေ ကုလအတ္ထံ ဧကံ၊
စဇေ ကုလံ ဂါမ အတ္ထံ။
ဂါမံ ဇနပဒ အတ္ထံ၊
အတ္တတ္ထံ ပထဝိံ စဇေ။

၁၅၇။ ဒေသံ သြသဇ္ဇ ဂစ္ဆန္တိ၊
သီဟော သပ္ပုရိသော ဂဇော။
တတ္ထေဝ နိဓနံ ယန္တိ၊
ကာကော ကာ ပုရိသော မိဂေါ။

၁၅၈။ ယမှိ ပဒေသေ န မာနော၊
န ပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ။
နစ ဝိဇ္ဇာဂါဟော ကောစိ၊
န တတ္ထ ဝသန ကရေ။

၁၅၉။ စရေယျေကေန ပါဒေန၊
တိဋ္ဌေယျေကေန ပဏ္ဍိတော၊
အ-နိသမ္မ ပရံ ဌာနံ၊
န ပုဗ္ဗမာလယံ ဇဟေ။

၁၆၀။ ဓန ဓည ပယောဂေသု၊
တထာ ဝိဇ္ဇာဂမေသု စ။
ဒူတေသု အပစာရေသု၊
စဇ္ဇာ လဇ္ဇာ တဒါဘဝေ။

၁၆၁။ ဒွိ ဂုဏော ထီနမာဟာရော၊
ဗုဒ္ဓိစာပိ စတုဂ္ဂုဏော။
ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယာမော၊
ကာမောတွဋ္ဌ ဂုဏော ဘဝေ။

၁၆၂။ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ ကမေနုစ္ဆု၊
ဝိသေသ ရသဝါဂ္ဂတော။
တထာ သု မေတ္တိကော သာဓု၊
ဝိပရီတောဝ ဒုဇ္ဇနော။

၁၆၃။ ကဿကော ဝါဏိဇော မစ္စော၊
သမဏော သုတ သီလဝါ။
တေသု ဝိပုလ ဇာတေသု၊
ရဋ္ဌံပိ ဝိပုလံ သိယာ။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ မလာ မန္တာ၊
အနုဋ္ဌာနံ မလာ ဃရာ။
မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဇ္ဇံ၊
ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ။

၁၆၅။ ဟီနာနံ ဂစ္ဆတေ ဝိတ္တံ၊
ဝိရာနံဝ သန္တကတ္တံ။
ဝဒန္တိစ ဟီနာ ဇနာ၊
ပုဗ္ဗ ကမ္မပ္ပမါနာတိ။

၁၆၆။ နဝဒန္တိ စေဝံ ဓီရာ၊
ဝါယမိံ သု သဗ္ဗကမ္မေ။
နစေ သိဇ္ဈတိ တံကမ္မံ၊
အ-ဖလံဝေ ကိံ ဒေါသော။

၁၆၇။ နိစ ကုလံ နိပ္ပညဝါ၊
နိရူပံ နိဗလံ သမံ။
ဣမံ ကာလံ ဆုဝ္ဝ ကာလံ၊
ဓနမေဝ ဝိသေသကံ။

ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

လောကနီတိ အနက်

၁ - ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ

၁။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတနတ္တယံ၊ ရတနာ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ နာနာသတ္ထသမုဒ္ဓဋံ၊ အထူးထူးသောကျမ်းတို့မှ ထုတ်အပ်သော။ လောကနီတိံ လောကနီတိအမည်ရှိသော ကျမ်းကို။ မာဂဓေနေဝ၊ မာဂဓဘာသာဖြင့်လျှင်။ သံခေပံ သံခေပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဝက္ခာမိ၊ ဟောပေလတ္တံ့။

၂။ ဟိ၊ ဂုဏ်အထူးကား။ နီတိ၊ နီတိကျမ်းသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ သာရော၊ အနှစ်လည်းမည်၏။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘလည်းမည်၏။ အာစရိယောစ၊ ဆရာလည်း မည်၏။ မိတ္တောစ၊ အဆွေ ခင်ပွန်းလည်းမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နီတိံ၊ နီတိကျမ်းကို။ ဝိဇညာ၊ တတ်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြားအမြင် ရှိသော။ မဟာ၊ မြတ်သော။ ဉာဏီ၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၃။ အလသဿ၊ ပျင်းသောသူအား။ ကုတောသိပ္ပံ၊ အတတ် အဘယ်မှာ တတ်အံ့နည်း။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသော သူအား။ ကုတောဓနံ၊ ဥစ္စာအဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသော သူအား။ ကုတောမိတ္တံ၊ အဆွေ ခင်ပွန်း အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အမိတ္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း မရှိသောသူအား။ ကုတောသုခံ၊ ချမ်းသာ အဘယ်မှာ

ရအံ့နည်း။ အသုခဿ၊ ချမ်းသာမရှိသော သူအား။ ကုတော ပုညံ၊ ကောင်းမှုအဘယ်မှာပြုရအံ့နည်း။ အပုညဿ၊ ကောင်းမှုမရှိသောသူအား။ ကုတော ဝရံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အဘယ်မှာ ရနိုင်အံ့နည်း။

၄။ သိပ္ပါ၊ အတတ်နှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ နဂဏှန္တိ၊ မယူနိုင်ကုန်။ ဣဓလောကေ၊ ဤလောက၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်ကား။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်၏။ ပရလောကေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၅။ သုတံ၊ အကြားအမြင် ပညာကို။ အပ္ပကံ၊ နည်း၏ ဟူ၍။ နာတိမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ။ စိတ္တော၊ စိတ်၌။ နိဓါပယေ၊ ထားရာသာလျှင်ကတည်း။ ဝမ္မိကော၊ တောင်ပို့၌၊ ဥဒကဗိန္ဒု၊ ရေပေါက်သည်။ စိရေန၊ ကျဖန်များစွာ ရှည်ကြာသဖြင့်။ ပရိပူရတိဣဝ၊ ပြည့်သကဲ့သို့တည်း။

၆။ ဝိဇ္ဇံဝါ၊ နှုတ်မှုပညာကို၎င်း။ အထ၊ ထို့မှ။ သိပ္ပံဝါ၊ လက်မှုပညာကို၎င်း။ ခုဒ္ဒေါတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။ နာတိမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ။ ပရိယောဒါတံ၊ ကုန်စင်အောင် တတ်မှုကား။ ကေမ္ပိ၊ တခုသော အတတ်သည်လည်း။ ဇီဝိတကပ္ပကာရဏံ၊ အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်ပါလျှင်ကတည်း။

၇။ သေလေ သေလေ၊ တောင် တောင် ဟူသမျှ၌။ နမာဏိက္ကံ၊ ပတ္တမြားမရှိ။ ဂဇေဂဇေ၊ ဆင်ဆင် ဟူသမျှ၌။ နမုတ္တိကံ၊ အမြုတေမရှိ။ ဝနေဝနေ၊ တောတော ဟူသမျှ၌။

နစန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးမရှိ။ ၌ာနေ၌ာနေ၊ အရပ်တိုင်းအရပ်တိုင်း၌။ နပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ သူခမိန်မရှိ။

၈။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌။ အတ္ထိတိ၊ရှိ၏ဟူ၍။ ဧသုတော၊အကယ်၍ ကြားငြားအံ့။တံ၌ာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ သုတေသိနာ၊သုတကိုရှာသော အမျိုးကောင်း သားသည်။ မဟုဿာဟေန၊သည်းစွာ အားထုတ်သဖြင့်။ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွား ရာသာလျှင်ကတည်း။

၉။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း သင်ရာ၏။ မနံ၊ဥစ္စာကို။သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းရှာရာ၏။ပဗ္ဗတံ၊တောင်ကို။ အာရုဟံ-အာရုဟန္တော၊ တက်သောသူသည်။ သိနေ၊ဖြည်း ဖြည်း တက်ရာ၏။ ကာမဿ၊ ကာမဂုဏ်ကို။သိနေ၊ ဖြည်း ဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။ ကောဓဿ၊အမျက်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းထွက်ရာ၏။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ကို။ သိနေ-သိနေ၊ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။

၁၀။ သုတိစ၊ အကြားအမြင် အတတ်ရင်း။သမ္မုတိစ၊ ဓမ္မသတ်အတတ်ရင်း။ သင်္ချာစ၊ဂဏန်းအတတ်ရင်း။ ယောဂါစ၊ တစည်းစုံ့ဆောက် အတတ်ရင်း။ နီတိစ၊ နီတိကျမ်း အတတ်ရင်း။ဝိသေ သကာစ၊ ယာယီ့ယတြာစသော ဗျာကာ ရိဏ်းအတတ်ရင်း။ ဂန္ဓဗ္ဗာစ၊ စောင်းညှင်းစသော ကဗျာ လင်္ကာအတတ်ရင်း။ ဂဏိကာစေဝ၊ လက်ပစ်အတတ်ရင်း။ **ဓနုဗေဒါစ၊ မြှားလေး့လင်းလေး အတတ်ရင်း။ ပူရဏာစ၊ စကားဟောင်းအတတ်ရင်း။**

၁၁။ တိကိစ္ဆာစ၊ ဆေးအတတ်ရင်း။ ဣတိဟာသာစ၊ ရယ်ရွှင်မှု အတတ်ရင်း။ ဇောတိစ၊ ဗေဒင် အတတ်ရင်း။ မာယာစ၊ လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်ရင်း။ ဆန္ဒတိစ၊ ဆန်းကျမ်း အတတ်ရင်း။ ကေတုစ၊ သံတမန်အတတ်ရင်း။ မန္တာစ၊ မန္တာန်အတတ်ရင်း။ သဒ္ဒါစ၊ သဒ္ဒါကျမ်းအတတ်ရင်း။ ဣမေ၊ဤသည်တို့ကား။ အဋ္ဌာရသကာ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော။ သိပ္ပါ၊ အတတ်တို့တည်း။

၁၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ အပုစ္ဆော၊ သူမမေးမူကား။ ဘေရိ၊ စည်ကြီးသဘွယ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုစ္ဆိတော၊ သူတည်းမေးမူကား။ ပဇ္ဇုန္နော၊ မိုဃ်းကြီးသတွယ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ပုစ္ဆောပိ၊ မေးသော်ရင်း။ အပုစ္ဆောပိ၊ မမေးသော်ရင်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ ဘဏတေ-ဘဏတေဝ၊ ပြောဟောတတ်သာလျှင်ကတည်း။

၁၃။ လောကေ၊ လောက၌။ ပေါတ္ထကေသု၊ ပေတို၌။ ယံသိပ္ပဥ္စ၊ အကြင်အတတ်သည်ရင်း။ ပရဟတ္ထေသု၊ သူတပါး၏လက်တို၌။ ယံဓနဥ္စ၊ အကြင် ဥစ္စာသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယထာကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ သမုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုပေ၌ရှိသောအတတ်သည်။ နသိပ္ပံ၊ အတတ်မမည်။ တံဓနဥ္စ၊ ထိုသူတပါးတို့၏ လက်၌ရှိသော ဥစ္စာသည်လည်း။ နဓနံ၊ ဥစ္စာမမည်။

၁၄။ လောကေ၊ လောက၌။ ဇလပ္ပမာဏံ၊ ရေတိမ်ရေနက် ကိုကား။ ကုမုဒမာလံ၊ ကုမုဒ္ဒရာကြာကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။ ကုလပ္ပမာဏံ၊ အမျိုးယုတ်မြတ်ကိုကား။ ဝိနယော·

ပမာဏံ၊ ကိုယ်အမူအရာနှင့် နှုတ်အမူအရာ အားဖြင့် သိအပ်၏။ (ထိုသူ၏ အကျင့်အားဖြင့် သိအပ်၏ သော်လည်းဟူ)ဗျတ္တိပ္ပမာဏံ၊ပညာရှိမရှိကိုကား။ကထိတ ဝါကျံ၊ ဆိုသော စကားဖြင့် သိအပ်၏။ ပထဝိယာပမာဏံ၊ မြေကောင်း မကောင်းကိုကား။ တိဏာမိလာတံ၊ မြက်ညှိုး မညှိုးကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။

၁၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အပ္ပဿုတော၊ နည်းသောသုတရှိသောသူသည်။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော။ သုတံ၊ သုတကို။ ဗဟုံမညတိ၊ အများအောက်မေ့တတ်၏။ မာနဝါ၊ မာန်ရှိတတ်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ သိန္ဓုဒကံ၊ သမုဒ္ဒရာရေကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ဘူးသော။ မဏ္ဍူကော၊ ဘားသူငယ်သည်။ ကူပေ၊ တွင်း၀၌။ တောယံ၊ ရေကို။ ဗဟုံမညတိဣဝ၊ အများထင်သကဲ့သို့တည်း။

၁၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဌမံ၊ ပဌမအရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတောသိပ္ပံ၊အတတ်မရတုံအံ့။ ဒုတိယံ၊ဒုတိယအရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတောဓနံ၊ဥစ္စာမရတုံအံ့။ တတိယံ၊ တတိယအရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတောဓမ္မံ၊ တရားမရတုံအံ့။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထ အရွယ်တိုင်မှုကား။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်မှုရအံ့နည်း။

၁၇။ ပုတြာ၊ချစ်သားတို့။ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာသင်ကုန်လော့။ကိံ၊အဘယ်ကြောင့်။ အလသော၊ပျင်းဘိသနည်း။ ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဒိနေဒိနေ၊ နေ့တိုင်းနေတိုင်း။ ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာ သင်ကုန်လော့။ အဗျတ္တော၊ အတတ်ပညာ မရှိသော သူသည်။ ဘာရဟာရိကော၊ သူ၏ ဝန်ထမ်း

ဖြစ်တတ်၏။ ဗျတ္တကော၊ အတတ်ပညာ ရှိသောသူကို။ သောကေ၊လောကဋ္ဌ။ ပူဇိတော၊ သူတပါးတို့ ပူဇော်အပ်၏။

၁၇။ ယာယ၊အကြင်အမိသည်။ ဗာလေ၊သားငယ်ကို။ နသိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာ သင်၍မပေး။ သာ မာတာ၊ ထိုအတတ်ပညာ သင်၍မပေးသော အမိသည်။ သတြူ၊ ရန်သူမည်၏။ ယေန၊ အကြင်အဘသည်။ ဗာလေ၊ သား ငယ်ကို။ နသိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာ သင်၍ မပေး။ သောပိတာ၊ထိုအတတ်ပညာ သင်၍မပေးသော အဘသည်။ ဝေရီ၊ ရန်သူမည်၏။ သော၊ ထို အတတ်ပညာ မရှိသော သူသည်။ဟံသမဇ္ဈေ၊ဟသ်ာတို့၏အလယ်၌။ ဗကောယထာ၊ ဗျိုင်းကဲ့သို့။ သဘာမဇ္ဈေ၊ သဘင်အလယ်၌။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အတတ်ကို မသင်စေသော ကြောင့်။ ဝေရီ၊ ရန်သူမည်၏။

၁၉။ ကဏှ ကာဂိရိ၊တောင်ချောက်ကြား၌ ရောက်သော ဆူးကို။ ကောတိက္ခတိ၊ အသူ ထက်စိမ့်ချွန်သနည်း။ သမတိ ဘာဝေ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ထက်ပချေ၏ရှင့်။ မိဂပက္ခီယံ၊ သမင်တို့၏ မျက်စိ၌။ ကောအဉ္ဇနံ၊ အသူ မျက်စဉ်းခပ်၍ ကြည်သနည်း။ သမတိဘာဝေ၊ မိမိ အလိုလို သာလျှင် ကြည်ပချေ၏ရှင့်။ ပလ္လလေ၊ ညွန်၌။ ဥပ္ပလသ၊ ကြာကို။ ကောသုဂန္ဓံ၊ အသူ အနံ့ကောင်း ထည့်ပချေသနည်း။ သမတိဘာဝေ၊ မိမိ အလိုလိုသာလျှင် အနံ့ကောင်းတုံ၏ ရှင့်။ ကုလပုတ္တရူပေ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ သဘော သည်။ ကောပဝတ္တတိ၊ အသူပြု၍ ဖြစ်သနည်း။ သမတိ ဘာဝေ၊ မိမိအလိုလိုသာ ဖြစ်ပချေ၏ရှင့်။

၂၀။ အကောသတမ္ဗုလံ၊ ထုံးမရှိသောကွမ်းသည်။ နုရသံ၊ အရသာမရှိ။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၏။ အလင်္ကတမ္ပိ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်း သည်လည်း။ နုရသံ၊ အရသာ မရှိ။ အလောဏကံ၊ ဆားမရှိသော။ ဗျဉ္ဇနံတု၊ စားဘွယ်သည် လည်း။ နုရသံ၊ အရသာမရှိ။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသော သူ၏။ ဗျာကရဏံ၊ ပျို့ကဗျာဘွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ နုရသံ၊ အရသာမရှိ။

၂၁။ သုဿုသာ၊ နာခြင်း မှတ်ခြင်း၌ ကောင်းစွာ အားထုတ်သောသူသည်။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သုတပညာယ၊ သုတပညာဖြင့်။ ဝဍ္ဎတိ၊ ပွား၏။ ပညာယ၊ သုတပညာဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဉာတော၊ သိအပ်သော။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ သုခါဝဟော၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၂၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘောဇနံ၊ အစာစားခြင်း သည်၎င်း။ မေထုနံ၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်း သည်၎င်း။ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်းသည်၎င်း။ ဂေါဏေပိ၊ နွား၌၎င်း။ ပေါသေပိ၊ ယောကျ်ား၌၎င်း။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာသည် ကား။ ပေါသဿ၊ ယောကျ်ားအား။ ဝိသေသော၊ အထူး ပေတည်း။ ဟီနော၊ အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခဲ့မူကား။ ဂေါဏသမော၊ နွားနှင့်တူသည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၂၃။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိဇ္ဇာသမံ၊ အတတ်နှင့် တူသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗျာဓိသမော၊ အနာနှင့် တူသော။ ရိပု၊ ရန်သူမည်သည်။

နစအတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တသမ်၊ ကိုယ်နှင့်တူသော။ ပေမ်၊ ချစ်သောသူ မည်သည်။ နစအတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မသမ်၊ကနှင့်တူသော။ဗလံ၊ အားမည်သည်။ နစအတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၄။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟံသော၊ ဟသ်ာသည်။ ကာကာနံ၊ ကျီးတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။ သီဟော၊ ခြသေ့်သည်။ ဂုန္နံ၊နွားတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။ တုရင်္ဂေါ၊ မြင်းသည်။ ဂဒြဘမဇ္ဈေ၊မြည်းတို့၏ အလယ်၌။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။ဗာလမဇ္ဈေ၊သူမိုက်တို့၏အလယ်၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။

၂၅။ ဗာလော၊သူမိုက်သည်။ယာဝဇီဝံပိ၊အသက်ထက်ဆုံးလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ပယိရုပါသတိ၊အကယ်၍ဆည်းကပ်ငြားအံ့။ သော ဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ နဝိဇာနာတိ၊ မသိ။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဒဗ္ဗိ၊ ယောက်မသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏အရသာကို။ နဝိဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့သို့တည်း။

၂၆။ ဝိညူ၊ပညာရှိသည်။မုဟုတ္တမပိ၊ တခဏမျှလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ပယိရုပါသတိ၊အကယ်၍ဆည်းကပ်ငြားအံ့။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊သိ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဇိဝှါ၊ လျှာသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏အရသာကို။ ဝိဇာနာတိယထာ၊ သိသကဲ့သို့တည်း။

၂၇။ သူရော၊ရဲရင့်သောသူသည်။ သတ္တုံ၊လက်နက်ကို။ ဝိနာ၊ကင်း၍။ သင်္ဂါမဘူမိယံ၊စစ်မြေအရပ်သို့။ နဂစ္ဆေယျ၊

မသွားရာ။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ သတ္တံ၊ ကျမ်းဂန်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နဘာသေယျ၊ စကား မဆိုရာ။ အဒ္ဓဂူ၊ အဓွန့်ရှည်သော ခရီးသို့ သွားသော။ ဝါဏိဇော၊ကုန်သည်သည်။သတ္တံ၊အဖေါ်ကို။ ဝိနာ၊ကင်း၍။ နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။ ဝိဒေသဂမနော၊ အရပ်တပါးသို့ သွားသော သူသည်။ သတ္တံ၊ အဖေါ်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။

၂၈။ လောကေ၊လောက၌။မနုဿဿ၊ဥစ္စာပျက်ခြင်း ကိုရင်း။ မနောဘာပဉ္စ၊ နှလုံး ပူပန်ခြင်းကိုရင်း။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ဒုစ္စရိတာနိစ၊မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းတို့ကိုရင်း။ ဝဉ္စနဉ္စ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းကိုရင်း။ အဝမာနဉ္စ၊ မထေမဲ့မြင် ပြုခြင်းကိုရင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နပကာသယေ၊ ထင်ရှားမပြုရာ။

၂၉။ လောကေ၊လောက၌။ ပတ္တာနုရူပကံ၊ အရေးအခွင့် ရောက်သည်နှင့် လျော်သော။ ဝါကျံ၊ စကားကိုရင်း။ သဘာဝရူပကံ၊ ကိုယ်အား လျောက်ပတ်သော။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်သော သူကိုရင်း။ အတ္တဝနုရူပကံ၊ ကိုယ်နှင့် တန်ရှိသော။ ကောဓံ၊ အမျက်ကိုရင်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။

၃၀။ အခနဿ၊ ဥစ္စာမရှိဘဲလျက်။ ရသံခါဒါ၊ အရသာ စားကြူးသောသူ။ အဗလဿ၊ ခွန်အား မရှိဘဲလျက်။ ဟတာနရာ၊ အသတ် အပုတ် ကြိုက်တတ်သောသူ။ အပညဿ၊ ပညာမရှိဘဲလျက်။ ဝါကျရတာ၊ စကားလိုလား

သောသူ။ ဣလမေ၊ ဤသူတို့ကား။ ဥမ္မတ္တကသမာ၊ သူရူးနှင့် တူကုန်၏။

၃၁။ အနဝှါယံ၊ သူမခေါ်ဘဲလျက်။ ဂမယန္တော၊ သူ့အိမ်သို့ သွားဖန်များသောသူ။ အပုဋ္ဌော၊ သူမမေးဘဲ။ ဗဟုဘာသကော၊ များစွာ ဟောပြော တတ်သောသူ။ အတ္တဂုဏံ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပကာသေန္တော၊ ပလွှားတတ်သောသူ။ ဣဒံတိဝိဓံ၊ ဤ သုံးပါးသည်။ ဟီနလက္ခဏံ၊ သူယုတ်၏လက္ခဏာတည်း။

၃၂။ အပ္ပရူပေ၊ အဆင်းမလှသော သူသည်။ ဗဟုံဘာသော၊ စကားများတတ်၏။ အပ္ပပညော၊ ပညာနည်းသောသူသည်။ ပကာသကော၊ ထင်ရှားပြတတ်၏။ အပ္ပပူရော၊ ရေမပြည့်သော။ ဃဋော၊ အိုးသည်။ ခေါဘော၊ ချောက်ချားတတ်၏။ အပ္ပခီရာ၊ နို့ ရည်မထွက်သော။ ဂါဝီ၊ နွားမသည်။ စလေ၊ ကြောက်ကန်တတ်၏။

၃၃။ မဏ္ဍူကေပိ၊ ဘားသူငယ် သည်လည်း။ ဥကြေ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်တတ်ကာမူ။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့ဟုထင်၏။ ကာကဂ္ဂဟော၊ ကျီးတည်းချီမူကား။ ပိယေ ပိယေ၊ ချစ်ဆွေ ချစ်ဆွေဟု မြည်တတ်၏။ အပဏ္ဍိပိ၊ ပညာမရှိသော သူမိုက် သည်လည်း။ ပဏ္ဍိဟုတွာ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိ ထင်ခြင်း ကြောင့်။ မီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပုစ္ဆော၊ မေးလတ်သော်၊ ငယေ ငယေ၊ ငါ့ရှင် ငါ့ရှင်ဟု ချစ်ဘွယ်သောစကားကိုဆိုတတ်၏။

၃၄။ မဏ္ဍူကေပိ၊ ဘားသူငယ် သည်လည်း။ ဥကြေ၊ ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ခြင်း တူမူကား။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့ဟူ ကောင်းအံ့လော။ သူကရေပိ၊ ဝက်သည်လည်း။ ဥဟော၊

ဘုတ်အုတ် မြည်တတ်ကာမူ။ ဒီပေ၊ ကျားသစ်ဟု ကောင်းအံ့လော။ဗိဋ္ဌာရေပိ၊ကြောင်သည်လည်း။ သဒိသေ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန် တူကာမူ။ ဗျဂ္ဃေ၊ ကျားဟူ ကောင်းအံ့လော။ သဗ္ဗဓိရေ၊ ခပ်သိမ်းသော ပညာရှိတို့ သည်လည်း သိပ္ပသမေ၊ အတတ်ချင်း တူကောင်းအံ့လော။

၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းတို့သဘော မည်သည်။ ဓနမှိ၊ ဥစ္စာ၌။ နတိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ သုဘာသိတေ၊ စကားကောင်း၌။ နတိတ္တိ၊ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ စက္ခုပိ၊ မျက်စိသည်လည်း။ ပိယဒဿနေ၊ ချစ်သောသူကို မြင်ခြင်း၌။ နတိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာသည်။ ဇလေ၊ ရေ၌။ နတိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗနသမ္ပန္နာ၊ အဆင်း အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံလျှင်းလည်း။ ဝိသာလကုလသမ္ဘဝါ၊ ပြန့်ပြော ကြွယ်ဝသော အမျိုး၌ ဖြစ်လျှင်းမူလည်း။ ဝိဇ္ဇာဟီနာ၊ အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခဲ့မူကား။ နသောဘန္တိ၊မတင့်တယ်ကုန်။ ကိံ သုကာ၊ ပေါက်ပန်းတို့သည်။ နိဂန္ဓာဣဝ၊ အနံ့မှ ကင်းကုန်သကဲ့သို့တည်း။

၃၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟီနပုတ္တော၊ အမျိုးယုတ်သောသူ၏ သားဖြစ်လျက်လည်း။ ရာဇာမစ္စော၊ မင်း၏ အမတ် ဖြစ်တတ်၏။ ဗာလပုတ္တောစ၊ သူမိုက်၏သား ဖြစ်လျက်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဖြစ်တတ်၏။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၏သား ဖြစ်လျက်လည်း။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟု၊ များတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပုရိသာနံ၊ ယောကျ်ားတို့အား။ န မညထ၊ မထေမဲ့မြင် မပြုကုန်ရာ။

၃၈။ ယောသိယော၊ အကြင် တပည့်သည်။ သိပ္ပလော ဘေန၊ အတတ်ကိုလိုသဖြင့်။ ဗဟုံ၊ အထူးထူး အပြားပြား များစွာ။ ဂဏှာတိ၊ သင်တတ်၏။ သောသိယော၊ ထို တပည့်သည်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုအတတ်ကို။ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကို။ ပဿန္တော၊ မြင်သော။ မူဂေါဝ၊ သူအကဲ့သို့။ ကထေတုမ္ပိ၊ ပြန်ဆိုခြင်းငှါလည်း။ န ဥဿာဟော၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၉။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ ကုမ္ဘံ၊ အိုးကို။ ဘိဇ္ဇေတုံ၊ ကွဲစိမ့်သောငှါ။ နဃဋ္ဋတိ၊ မခတ်။ သောဘေတုံ၊ တင့်တယ်စိမ့်သောငှါ။ ဃဋ္ဋတိ၊ ခတ်၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ သိဿာနံ၊ တပည့်တို့အား။ အပါယေသု၊ အပါယ်ဆင်းရဲတို့သို့။ ခိပေတုံ၊ ကျစေခြင်းငှါ။ နဃဋ္ဋတိ၊ မပုတ်ခတ်။ ဝုဍ္ဎိကာရဏာ၊ အတတ် ပညာ အစီးအပွါး ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဃဋ္ဋတိ၊ ပုတ်ခတ်၏။

၄၀။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ တဂရစ္ဆ၊ တောင်ဇလပ်ပန်းကိုလျှင်။ ပလာသေန၊ ပေါက်ဖက်နှင့်။ ဥပနယှတိ၊ ထုပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တဂရောဝေ၊ တောင်ဇလပ်ပန်းသည် သာလျှင်။ သုရဘိံ၊ ကောင်းသော အနံ့ကို။ ဝါယတိ၊ လှိုင်စေသည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပတ္တာပိ၊ ပေါက်ဖက်တို့ သည်လည်း။ သုရဘိံ၊ ကောင်းသော အနံ့ကို။ ဝါယန္တိ၊ လှိုင်စေကုန်၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ မိရူပသေဝနာ၊ ပညာရှိနှင့် ပေါင်းဘက် မှီဝဲရသော သူတို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ၊ ပညာရှိကို ဆိုရာအခဏ်းသည်
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂ - သုဇန ကဏ္ဍ

၄၁။ သဗ္ဗိရေဝ၊ သူတော်ကောင်း တို့နှင့် သဘာလျှင်။ သမာသေထ၊ ပေါင်းဘက်ရာ၏။ သဗ္ဘိ၊ သူတော်ကောင်း တို့နှင့်။ သန္တဝံ၊ ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ သေယျော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

၄၂။ ဒုဇ္ဇနသံသဂ္ဂံ၊ သူယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။ စဇ စဇာဟိ၊ စွန့်လေ့။ သာဓုသမာဂမံ၊ ပေါင်းဘက်အပ်သော သူတော်ကောင်းသို့။ ဘဇ ဘဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်လေ့။ အဟောရတ္တိံ၊ နေ့ ညဉ့်ပတ်လုံး။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရ ကရောဟိ၊ ပြုလေ့။ အနိစ္စတံ၊ သင်္ခါရ တရားတို့၏ မမြဲသောအဖြစ်ကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သရ သရာဟိ၊ အောက်မေ့လေ့။

၄၃။ ဥဒုမ္ဗရပက္ကာ၊ ရေသဖန်းသီးမှည့် တို့သည်။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ရတ္တကာမေဝ၊ နီစွာ သာလျှင်ကတည်း။ အန္တော၊ အတွင်း၌ကား။ ကိမိလသမ္ပုဏ္ဏာ၊ ပိုးအတိ ပြည့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ထိုအတူ။ ဒုဇ္ဇနဟဒယာ၊ သူယုတ်တို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄။ ပနသပက္ကာပိ၊ ပိန္နဲသီးမှည့်တို့ သည်ကား။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ကဏ္ဋကမေဝ၊ ဆူးသာထင်ကုန်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌ကား။ အမတသမ္ပုဏ္ဏာ၊ အမြိုန်အရသာနှင့် ပြည့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ...

တိုအတူ။ သုဇနုဟာဒယာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၅။ လောကော၊ လောက၌။စန္ဒနုတရ၊ စန္ဒကူးပင်သည်။ သုကွော့ပိ၊ ခြောက်သွေ့ သော်လည်း။ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။ န ဇဟာတိ၊ မစွန့်။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဂတောပိ၊ စစ်မြေပြင်သို့ ရောက်သော်လည်း။ နရမုခေါ၊ လူတို့၏ မျက်မှောက်၌။လီဠံ၊ တင့်တယ်ခြင်းကို။နဇဟာတိ၊ မစွန့်။ ဥစ္ဆု၊ ကြံသည်။ ယန္တာ ဂတောပိ၊ ယန္တရားစက်၏ အဝသို့ ရောက်သော်လည်း။ မဓုရသံ၊ ချိုသော အရသာကို။ န ဇဟာတိ၊ မစွန့်။ပဏ္ဍိတဇနော၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းသည်။ ဒုက္ခေပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ န ဇဟာတိဝေ၊ မစွန့်သလျှင်ကတည်း။

၄၆။ သီဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့ မည်သည်။ ဇိဃစ္ဆာပိ၊ မွတ်သိပ်သော်ငြားလည်း။ ပဏ္ဏာဒီနိ၊ သစ်ရွက် စသည်တို့ကို။ န ခါဒတိ၊ မစား။ သီဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်ကား။ ကိသောစာပိ၊ ကြုံလှီသော်လည်း။နာဂမံသံ၊ ဆင်သားကို။ နခါဒတိ၊ မစား။

၄၇။ ကုလဇာတော၊ မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်ထသော။ ကုလဝံသ သုရက္ခတော၊ အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်တတ်ထသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်း သားသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒုက္ခပတ္တောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဟီနကမ္မံ၊ ယုတ်သောအမှုကို။နကာရယေ၊ မပြုရာ။

၄၇။ လောကေ၊လောက၌။စန္ဒ နံ၊စန္ဒကူးသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။ တတော၊ ထိုစန္ဒကူးချမ်းမြေ့ သည်ထက်။ စန္ဒော၀၊လသည်သာလျှင်။သီတလော၊ ချမ်းမြေ့၏။ စန္ဒန စန္ဒသီဘမှာ၊စန္ဒကူး လ ချမ်းမြေ့သည်ထက်။ သုဘာသိတံ။ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော။သာဓုဝါကျံ၊သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။

၄၉။ ဘာကျ၊ ရောင်ခြည်တဖထောင်ဆောင်သော နေမင်းသည်။ပစ္ဆိမေ၊ အနောက်မျက်နှာ၌။ ဥဒေတိ၊ တက်ရာ၏။ မေရုရာဇာပိ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည်လည်း။နမတိ၊ ညွတ်ရာ၏။ ယဒိ၊ အကယ်မလွဲ၊ နရဂ္ဂိ၊ ငရဲမီးသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့ရာ၏။ပဗ္ဗတဂ္ဂေ၊ တောင်ထိပ်၌လည်း။ဥပ္ပလံ၊ ကြာသည်။ ဝိကသေ၊ပွင့်ရာ၏။သာဓုဝါစာ၊သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ၊နဝိပရိတံ၊ မဖေါက်ပြန်ရာ။

၅၀။ ရုက္ခဿ၊သစ်ပင်၏။ဆာယာ၀၊ အရိပ်သည်လျှင်။ သုခံ၊ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုသစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ ဉာတိမာတာပိတု၊ ဆွေမျိုးမိဘ၏။ ဆာယာ၊အရိပ်သည်။သုခါ၊ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆွေမျိုးမိဘ၏အရိပ်ချမ်းသာသည်ထက်။ အာစရိယော၊ ဆရာသမား၏ အရိပ်သည်။သုခေါ၊ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆရာသမားတို့၏အရိပ်ချမ်းသာသည်ထက်။ ရညော၊မင်း၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။သုခါ၊ချမ်းသာ၏။တတော၊ ထိုမင်း၏အရိပ်ချမ်းသာသည်ထက်။ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်ဟု

ဆိုအပ်သော တရားတော်သည်။ အနေကဓာ၊ များစွာသော အပြားအားဖြင့်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။

၅၁။ ဘမရာ၊ ပိတုန်းတို့သည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ သုဇနာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်။ ပူတိံ၊ အပုပ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ဒုဇ္ဇနာ၊ သူယုတ်တို့သည်။ ဒေါသံ၊ အမျက်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိရာကုန်၏။

၅၂။ မာတာဟီနဿ၊ အမိယုတ်သောသူအား။ ဒုဗ္ဘာသာ၊ မကောင်းသော စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာဟီနဿ၊ အဘ ယုတ်သောသူအား။ ဒုက္ကိရိယာ၊ မကောင်းသော အမူအကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘော မာတာပိတာဟီနာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံယုတ်မူကား။ ဒုဗ္ဘာသာစ၊ မကောင်းသော စကားရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ကိရိယာစ၊ မကောင်းသော အမူအကျင့်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၃။ မာတာ သေဋ္ဌဿ၊ အမိမြတ်သောသူအား။ သုဘာသာ၊ ကောင်းသော စကားရှိ၏။ ပိတာသေဋ္ဌဿ၊ အဘမြတ်သောသူအား။ သုကိရိယာ၊ ကောင်းသော အမူအကျင့်ရှိ၏။ ဥဘော မာတာပိတာ သေဋ္ဌာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံ မြတ်မူကား။ သုဘာသာစ၊ ကောင်းသော စကားလည်းရှိ၏။ သုကိရိယာစ ကောင်းသော အမူအကျင့်လည်း ရှိ၏။

၅၄။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်၌။ သူရံ၊ ရဲရင့်သောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ကုတူဟလေ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်သော အခါ၌။ မန္တိသုခံ၊ စကား၌ လိမ္မာသော သူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊

အလိုရှိကုန်၏။အန္နပါနေသု၊ထမင်း အဖျော်ကောင်း စာသောက်သောအခါတို့၌။ပီယံ၊ချစ်သောသူကို။ဣစ္ဆန္တိ၊အလိုရှိကုန်၏။အတ္ထကိစ္စေသု၊အနက်သဒ္ဒါ ခဲခက်စွာသော အရေးအရာ အမှုကိစ္စရှိသော ကာလတို့၌။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။

၅၅။ သုနခေါ၊ ခွေးတကောင်သည်။ သုနခံ၊ ခွေးတကောင်ကို။ ဒိသွာ၊မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။ ဟိံ သိတုံ၊ညှဉ်းဆဲအံ့သောငှါ။ဒန္တံ၊သွားကို။ဒဿေတိ၊ပြ၏။ ဒုဇ္ဇနော၊သူယုတ်သည်။ သုဇနံ၊သူတော်ကောင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။ ဟိံ သံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း အမှုကို။ဣစ္ဆတိ၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၅၆။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ကိစ္စာနိ၊ အမှုကိစ္စ ဟူသမျှတို့ကို။ မာစကရောသိ၊ မိမိလည်းမပြုလင့်။ မာစ ကာရာပေသိဝါ၊သူတပါးကိုလည်း မပြုစေလင့်။ ကမ္မံ၊အမှုကို။ သာဟသာ၊အဆောတလျှင်။ ကာရိတံ၊ပြုမှုကား။ မန္ဒော၊ ပညာနည်းသောသူသည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အနုတပ္ပတိ၊ပူပန်ရတတ်၏။

၅၇။ လောကေ၊လောက၌။ကောဓံ၊အမျက်ကို။ဝိဟိတွာ၊ ဖျောက်နိုင်မှုကား။ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ်မျှလျှင်။ နသောစတိ၊မစိုးရိမ်။မက္ခပ္ပဟာနံ၊သူ့ကျေးဇူးကို ဆိုတတ်သောသူကို။ဣသယော၊ ဘုရား စသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ချီးမွမ်း ကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့၏။ ဖရုသဝါစံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို။ ခမထ၊ သည်းခံကုန်လော့။ဧတံခန္တိံ၊ဤသို့သော သည်းခံခြင်းကို။

ဥတ္တမ်၊မြတ်၏ဟူ၍။သဒ္ဓေါ၊ဘုရားစသော သူတော်ကောင်း
တို့သည်။အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၃၈။ လောကေ၊လောက၌။အသုစိသက်တေ။မစင်အတိ
ပြည့်သော။သမ္ဗာဓေ၊ကျဉ်းမြောင်းသော။ ဌာနေ၊အရပ်၌။
နိဝါသော၊နေရခြင်းသည်။ဒုက္ခော၊ဆင်းရဲ၏။ တတော၊ ထို
ထက်။အပ္ပိယေ၊ မချစ် မနှစ်သက်လိုသော။ အရိမှိ၊ ရန်သူ့
ထံ၌။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။
တတောပိ၊ထို့ထက်လည်း။ အကတညုနာ၊ သူ့ကျေးဇူးကို
မသိတတ်သောသူနှင့်။နိဝါသော၊နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊
ဆင်းရဲ၏။

၃၉။ ဩဝဒေယျ၊ ဆုံးမသင့်သောအရာ၌ ဆုံးမရာ၏။
အနုသာသေယျ၊မပြတ်ဆုံးမရာ၏။အသဗ္ဘာ၊ယုတ်မာသော
အကျင့်မှလည်း။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ထိုစကား
သင့်စွ။ သော၊ ထိုဆုံးမတတ်သောသူကို။ သတံ၊ သူတော်
ကောင်းတို့သည်။ပိယော၊ချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။အသတံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည်။ အပ္ပိယော၊
မချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၄၀။ ဥတ္တမံ၊ကိုယ့်ထက်မြတ်သောသူကို။အတ္တနိဝါတေန၊
ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ သူရံ၊ရဲရင့်
သောသူကို။ဘေဒေန၊သင်းခွဲသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊အောင်ရာ၏။
နီစံ၊ကိုယ့်အောက်နိမ့်သောသူကို။အပ္ပကဒါနေန၊ တစိုးတစိ
ပေးသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊အောင်ရာ၏။ သမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသော
သူကို။ ဝါယာမေန၊ လုံ့လပြုသဖြင့်။ ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။

၆၁။ လောကေ၊လောက၌။ ဝိသံ၊အဆိပ်ကို၊ဝိသဏ္ဍတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ နအာဟု၊ မဆိုကုန်။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ ဓနံ၊ဥစ္စာကို။ ဝိသံဏ္ဍတိ၊အဆိပ်ဟူ၍။ ဥစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိသံ၊အဆိပ်သည်။ ဧကံဝဟနတိ၊ တကြိမ်သာလျှင် သတ်တတ်၏။ သံဃဿ၊သံဃာ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်ကား။ သဗ္ဗ၊ အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန်။ဟနတိ၊ သတ်တတ်၏။

၆၂။ ဇဝေန၊လျင်မြန်ခြင်းဖြင့်။အဿဘဒြံ၊ မြင်းကောင်းကျေးဇူးကို။ဇာနန္တိ၊သိကုန်၏။ ဝါဟေန၊ လေးသောဝန်ကိုရွက်ဆောင်သဖြင့်။ ဗလိဗဒ္ဒံ၊ နွားကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဒုဟေန၊နို့ညှစ်ခြင်းဖြင့်။ဓေနုံ၊ နို့ထွက်သောနွားမ၏ ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊သိကုန်၏။ ဘာသမာနေန၊ ကြံစည်လျှို့ဝှက်ရာ၌ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းဖြင့်။ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိ ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၆၃။ သာမုဒ္ဒံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ဥစ္စာသည်။ အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်သော်မူလည်း။ ကူပေ၊တွင်း၌။ ဝါရိဝ၊ ရေကဲ့သို့။ နိဿယော၊ သူတပါးတို့ မှီခိုရာရ၏။ အသာမုဒ္ဒံ၊ သူတော်ကောင်း မဟုတ်သောသူတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟုံအပိ၊ များသော်လည်း။ အဏ္ဏဝေ၊သမုဒ္ဒရာ၌။ ဝါရိဝ၊ ရေကဲ့သို့။ နစနိဿယော၊ သောက်ချိုးရာ မှီရာမရ။

၆၄။ အာပံ၊ ရေကို။ နဇ္ဇာ၊ မြစ်တို့သည်။ နေဝပိဝန္တိ၊ မသောက်ကုန်။ ရုက္ခာ၊သစ်ပင်တို့သည်။ ဖလံ၊ အသီးကို။ နေဝခါဒန္တိ၊ မစားကုန်။ မေဃာ၊ မိုးတို့သည်လည်း။ ကွစိ၊ အချို့သော အရပ်၌။ နေဝ ဝဿန္တိ၊ မရွာကုန်။ သတာ၊

သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်လည်း။ ပရတ္ထာယ၊ သူတပါးတို့၏ အကျိုးငှါသာတည်း။

၆၅။ အပတ္ထေယျံ၊ မတောင့်တအပ်သည်ကို။ နပတ္ထေယျ၊ မတောင့်တရာ။ အစိန္တေယျံ၊ မကြံအပ်သည်ကို။ နစိန္တယေျ၊ မကြံရာ။ ဓမ္မမေဝ၊ တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သည် ကိုသာ လျှင်။ သုစိန္တေယျ၊ ကောင်းစွာကြံရာ၏။ မောဃံ၊ အချည်းနှီးသော။ ကာလံ၊ ကာလကို။ နအစ္စယေ၊ အလိုမရှိရာ။

၆၆။ အစိန္တိတမ္ပိ၊ မကြံဘဲ လျက်လည်း။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ စိန္တိတမ္ပိ၊ ကြံသော်လည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဣတ္ထိယာဝါ၊ မိန်းမ၊ အားရင်း။ ပုရိသဿဝါ၊ ယောကျ်ားအားရင်း။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်။ နစိန္တာမယာ၊ ကြံတိုင်းလည်း မပြီးကုန်။

၆၇။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အသန္တေ၊ သူတော်မဟုတ်သောသူအား။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သန္တံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းကိုနကုရုတေ၊ မပြု၊ အသတံ၊ မသူတော်တို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကိုသာလျှင်။ ရောစေတိ၊ နှစ်သက်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တံ၊ ထိုအမူအကျင့်သည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

သုဇနကဏ္ဍံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကိုဆိုရာ အခဏ်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

……………o………………

၃ · ဗာလဒုဇ္ဇန ကဏ္ဍ

၆၇။ ခလော၊သူယုတ်ကို။အတိပိယော၊ အလွန်ချစ်အပ်သည်ကို။န ဘာဝတဗ္ဗော၊မပြုအပ်။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝဟမာနော ပိ၊ ရွက်ဆောင် အပ်သော်လည်း။ အစ္စုပူရော၊ မပြည့်သော ရေရှိသော။ဃဋ္ဋောယထာ၊အိုးကဲ့သို့။ ကောဘုဟလံ၊ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်ကို။ ကရော၊ ပြုတတ်၏။

၆၈။ သပ္ပေါ၊မြွေသည်၊ဒုဋ္ဌော၊အမျက်လွန်၏။ ခလော။ သူယုတ်သည်လည်း။ ဒုဋ္ဌော၊အမျက်လွန်၏။ သပ္ပါ၊ မြွေထက်။ ခလော၊ သူယုတ်သည်ကား။ ဒုဋ္ဌတရော၊ အမျက် လွန်၏။ သော သပ္ပေါ၊ ထိုမြွေကိုကား။ မန္တောသဓေဟိ၊ မန္တရား ဆေးဝါးတို့ဖြင့်။ သမ္မတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်၏။ ခလော၊ သူယုတ်ကိုကား။ ကေန၊ အဘယ်မည်သော ဆေးဖြင့်။ ဥပသမ္မတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်အံ့နည်း။

၇၀။ ယော ဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်။ ဗာလျံ၊ မိမိမိုက်သောအဖြစ်ကို။မညတိ၊ သိ၏။ တေန၊ထိုသို့သိခြင်း ကြောင့်။သောဝါပိ၊ထိုသို့ မိုက်သောသူ ဖြစ်လျက်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိမည်၏။ ယောဗာလော၊ အကြင်သူမိုက် သည်ကား။ဗာလောဝ၊ မိုက်လျက်လျှင်။ ပဏ္ဍိတမာနီ၊ မိမိ ကိုယ်ကို ပညာရှိဟုထင်၏။ သ သော၊ ထိုသူကိုသာလျှင်။ ဝေ၊စင်စစ်။ဗာလောတိ၊သူမိုက်ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။

၇၁။ ဗာလော၊သူမိုက်သည်။ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပါပံ၊ မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ န ပစ္စတိ၊ အကျိုး

မပေးသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ မဓူဝ၊ ပျားရည်ကဲ့သို့။ မညတိ၊ အောက်မေ့တတ်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ပါပံ၊ မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၇၂။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဗလဝါ၊ ကိုယ်အားရှိမူ။ န သာဓု၊ မကောင်း။ သာဟသာ၊ အနိုင်အထက်။ ခနံ၊ သူ၏ ဥစ္စာကို။ ဝိန္ဒတေ၊ ရအောင်ယူတတ်၏။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာ နည်းသော။ သော ဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်တတ်၏။

၇၃။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဒုဌ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ မူသိကော၊ ကြွက်တည်း။ ဝနေ၊ တော၌။ ဒုဌ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီး တတ်သည်ကား။ ဝါနရော၊ မျောက်တည်း။ သကုဏော၊ ငှက်၌၊ ဒုဌ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ကာကော၊ ကျီးတည်း။ နရေ၊ လူ၌။ ဒုဌ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတည်း။

၇၄။ ဇာဂရတော၊ နိုးကြားသောသူအား။ ရတ္တိ၊ ညဉ့် သည်။ ဒီဃာ၊ ရှည်၏။ သန္တဿ၊ ခရီးပန်းသောသူအား။ ယော ဇနံ၊ တယူဇနာခရီးသည်။ ဒီဃံ၊ ရှည်၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော် ကောင်းတရားကို။ အဝိဇာနတံ၊ မသိကုန်သော။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့အား။ သံသာရော၊ သံသရာသည်။ ဒီဃော၊ ရှည်၏။

၇၅။ ခလဇာတော၊ ယုတ်သောသဘောရှိသောသူသည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ တိလမတ္တာနိဝေ၊ နှမ်းစေ့ခန့်မျှသာ

ရှိသော။ အပ္ပဒေါသဥ္စ အပ္ပဒေါသံ ဝေ၊ အနည်းငယ်သော အပြစ်ကိုလျှင်။ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ နာဠိကေရံ၊ အုန်းသီး လောက်ရှိသော။ သဒေါသံပိ၊ မိမိ၏ အပြစ်ကိုကား။ နပဿတိ၊ မမြင်တတ်။

၇၆။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူသည်။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိအပြစ်ကို။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ န ဇညာ၊ မသိစေရာ။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဒေါသံတု၊ အပြစ်ကိုကား။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ကုမ္မော၊ လိပ်တို့သည်။ အင်္ဂါနိ၊ လက် ခြေ ဦးခေါင်းတို့ကို။ ဂုယှန္တိဣဝ၊ လျှို့ဝှက်ကုန် သကဲ့သို့။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိ အပြစ်ကို။ ဂုယှေ၊ လျှို့ဝှက်ရာ၏။ ပရဒေါသဥ္စ၊ သူတပါး တို့၏ အပြစ်ကိုလည်း။ လက္ခယေ၊ မှတ်ရာ၏။

၇၇။ ဗာလေန၊ သူမိုက်သည်။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိသူ အား။ ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်ကို။ ဒိယျတေ၊ ပေးသည်မည်၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ပဏ္ဍိတေ နေဝ၊ ပညာရှိသည်သာလျှင်။ ဝဏ္ဏိတော၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည်။ သုဝဏ္ဏိတံ၊ ကောင်းစွာ ချီးမွမ်းခြင်းမည်၏။

၇၈။ လုဒ္ဒံ၊ လိုချင် တပ်မက်မောခြင်း ရှိသောသူကို။ အတ္ထေန၊ တံစိုးလက်ဆောင်ပေးသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ထဒ္ဓံ၊ မာန်ခက်ထန်သောသူကို။ အဉ္ဇလိကမ္မုနာ၊ လက်အုပ် ချီသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ မူဠှံ၊ သူမိုက်ကိုကား။ ဆန္ဒာနုဝတ္တိယာ၊ အလိုသို့လိုက်သဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။

ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ယထာဘူတေန၊ အဟုတ်အမှန် ဆိုသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။

ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍံ၊ သူမိုက် သူယုတ်တို့ကို ဆိုသော အခဏ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

......................၀......................

၄ - မိတ္တကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတကာရော၊ စီးပွါးကို ဆောင်သည် ရှိသော်။ ပရောပိ၊ သူတပါးသည်လည်း။ ဗန္ဓု၊ အဆွေမည်၏။ အဟိတော၊ စီးပွါးကိုမဆောင်မူ။ ဗန္ဓုပိ၊ အဆွေသည်လည်း။ ပရော၊ သူတပါးမည်၏။ ဗျာဓိ၊ အနာသည်။ ဒေဟဇော၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်လျက်။ အဟိတော၊ စီးပွါးကို မဆောင်လေ။ ဩသဓံ၊ ဆေးကား။ အရညံ၊ တော၌ဖြစ်လျက်။ ဟိတံ၊ စီးပွါးကို ဆောင်လေသလျှင်ကတည်း။

၈၀။ ပရောက္ခေ၊ မျက်ကွယ်၌။ ဂုဏဟန္တာရံ၊ ကျေးဇူးကို ချေတတ်သော။ ပစ္စက္ခေ၊ မျက်မှောက်၌။ ပိယဝါဒိနံ၊ ချစ်ဖွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်သော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ဝိသကုမ္ဘေ၊ အဆိပ်အိုး၌။ မဓုံ၊ ပျားကို။ ဝဇ္ဇေယျထ၊ ကြဉ်ရသကဲ့သို့။ ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၈၁။ ဓနဟီနေ၊ ဥစ္စာတည်း ယုတ်မူကား။ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ စဇေ၊ စွန့်တတ်၏။ ပုတ္တဒါရာ၊ သား မယားတို့သည်၎င်း။ သဟောဒရာ၊ ညီ သား အကို တို့သည် ၎င်း။ စဇန္တိ၊ စွန့်တတ်ကုန်၏။ ဓနဝန္တံ၊ ဥစ္စာရှိသော သူတို့ကိုသာလျှင်။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ ဘာသွာ၊ ထိုကြောင့်။

ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ လောကေ၊ လောက၌။ မဟာသခါ၊ ခင်ပွန်းကြီးတည်း။

၇၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘစ္စံ၊ ကျွန် သူခစားကို။ ပေသေန၊ စေပါးခိုင်းခန့်မှုသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ ကောင်း မကောင်းကို သိရာ၏။ ဗန္ဓဝါပိ၊ ဆွေမျိုး တို့ကိုလည်း။ ဘယာဂတေ၊ ဘေးရောက်သောအခါ၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ တထာ၊ ထိုမြို၊ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ အပ္ပကာသု၊ ဥစ္စာနည်းသော အခါတို့၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဝိဘဝက္ခယေ၊ စည်းစိမ်ကုန်မှ သာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။

၇၃။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဟိတေ၊ အစီးအပွါး၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်စေတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဗန္ဓု၊ အဆွေ ခင်ပွန်းမည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပေါသကော၊ ကျွေးမွေးတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပိတရော၊ မိဘမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ ဝိဿာသော၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်၏။ တံ၊ ထိုသူသည်။ မိတ္တံ၊ ခင်ပွန်းမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ နိဗ္ဗုတိ၊ နှလုံးငြိမ်း၏။ သာ၊ ထိုသို့ ငြိမ်းစေတတ်သောသူသည်။ ဘရိယာ၊ မယားမည်၏။

၇၄။ အမိတ္တဿ၊ ရန်သူနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊ အကျွမ်း မဝင်ရာ။ မိတ္တဉ္စာပိ၊ အဆွေ ခင်ပွန်းနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊ အကျွမ်းမဝင်ရာ။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ။ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်း သည်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်လတ်သော်။ သဗ္ဗဒေါသံ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြစ်ကို။ ပကာသတိ၊ ထင်ရှားပြုတတ်၏။

၈၅။ ယော၊ အကြောင်းသူသည်။ မိတျာ၊ ခင်ပွန်းနှင့်။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ဒုဠှတိ၊ အမျက်ထွက်ဘူး၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပုန၊ တဖန်။ သန္ဓိတုံ၊ စေ့စပ်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ ဂစ္ဆာ၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ အဿတရီ ယထာ၊ အဿမိုရ်ရဲ မြင်းကို ဖွါးအံ့သော မြင်းမကိုကဲ့သို့။ မစ္စု၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့။ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ဆောင်၏။

၈၆။ ယာဝ၊ အကြောင်းမျှလောက်။ ကာလံ၊ မိမိ၏ အကြံ ကာလသည်။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေး။ တာဝ၊ ထိုမျှ လောက်။ အမိတ္တံ၊ ရန်သူကိုလျှင်။ ခန္ဓေန၊ ပခုံးဖြင့်။ ဝဟေ၊ ရွက်ဆောင်ရာ၏။ ကာလေ၊ မိမိ အကြံ ကာလသည်။ အာဂတေ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လေပြီးသော်။ တမေဝ၊ ထိုရန်သူကိုလျှင်။ သေလေ၊ ကျောက်၌။ ဃဋံ၊ ရွက်ဆောင် သော အိုးကို။ ဘိန္ဒေယျဝ၊ ခွဲသကဲ့သို့။ ဘိန္ဒေ၊ ဖျက်ရာ၏။

၈၇။ ဣတ္ထသေသော၊ မြို့ကြွင်းရှင်း။ အဂ္ဂိသေသော၊ မီးကြွင်းရှင်း။ တထေဝစ၊ ထိုအတူလျှင်။ ရောဂသေသော၊ ရောဂါကြွင်းရှင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝိဝဍ္ဎန္တိ၊ ပွါးတတ် ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။ န ကာရယေ၊ မပြုရာ။

၈၈။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကား။ ပဒုမံ ပဒုမံဣဝ၊ ပဒုမာကြာကဲ့သို့ ရှင်၏။ ဝါစာ၊ ဆိုသောစကား သည်လည်း။ စန္ဒနသီတလာ၊ စန္ဒကူးကဲ့သို့ ချမ်းအေး၏။ ဟဒယေတု၊ နှလုံး၌ကား။ ဟလာဟလံ၊ လျင်စွာ သေစေ တတ်သော အဆိပ်ကဲ့သို့ ရှိ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘော ရှိသောသူကို။ နသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။

၇၉။ ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။ နသေဝေ၊မမှီဝဲရာ။တတော၊ထိုထက်။မစ္ဆရိံ၊ ဝန်တိုသော။ သာမိံ၊အရှင်ကို။နစသေဝေယျ၊မမှီဝဲရာ။တတော၊ထိုထက်။ အပဂ္ဂဏှံ၊မချီးမြှင့်တတ်သော။သာမိံ၊အရှင်ကို။ နသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ နိဂ္ဂဟိတံ၊နှိပ်စက်တတ်သော။ သာမိံ၊အရှင်ကို။ နေဝသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာသလျှင်ကတည်း။

၈၀။ သီဃံ၊ဦးချိုရှိသောသတ္တဝါတို့ကို။ပဉ္စသဟတ္ထေန၊ အတောင်ငါးဆယ် ရှိသောအရပ်မှ။ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ဝါဇိနံ၊မြင်းကိုကား။သတေန၊ အတောင်တရာမှ၊ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ဟတ္ထိံ ဒန္တိံ၊ အစွယ်ရှိသောဆင်ကိုကား။ သဟဿေန၊ အတောင် တထောင်ကသာလျှင်။ ဝဇ္ဇေ၊ကြဉ်ရာ၏။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူမကောင်းကိုကား။ ဒေသစာဂေန၊ အရပ်ကိုစွန့်သဖြင့်။ ဝဇ္ဇေ၊ကြဉ်ရာ၏။

၈၁။ ကုဒေသဉ္စ၊မကောင်းသောအရပ်ကိုလည်း။ကုမိတ္တဉ္စ၊ မကောင်းသော ခင်ပွန်းကိုလည်း။ကုကုလဉ္စ၊ မကောင်းသော အမျိုးကိုလည်း။ကုဗန္ဓဝဉ္စ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကိုလည်း။ ကုဒါရဉ္စ၊မကောင်းသော မယားကိုလည်း။ ကုဒါသဉ္စ၊ မကောင်းသောကျွန်ကိုလည်း။ဒူရတော၊ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၈၂။ ယေသခါ၊ အကြင် ခင်ပွန်းတို့သည်။ ရောဂါတုရေစ၊အနာနှိပ်စက်သောကာလ၌လည်း။ဒုဗ္ဘိက္ခေစ၊ ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးသော ကာလ၌လည်း။ဗျသနေစ၊ စည်းစိမ် ပျက်စီး

သောကာလဥ္စရင်း။ သတြုဂဟော၊ ရန်သူမိသော ကာလ၌ ရင်း။ ရာဇဒွါရေစ၊ မင်းအိမ် တံခါး၌ရင်း။ သုသာနေစ၊ သုသာန် တစပြင်၌ရင်း။ တိဋ္ဌာ၊ တည်ရပ်ပေကုန်၏။ တေသခါ၊ ထိုခင်ပွန်းတို့သည်သာလျှင်။သုမိတ္တကာ၊ ခင်ပွန်း ကောင်း မည်ကုန်၏။

၉၃။ သီတဝါစော၊ နူတ်ခွန်းချိုသော စကားရှိသောသူ သည်။ဗဟုမိတ္တော၊များသောအဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ဖရုသော၊ ကြမ်းကြုတ်သော သူသည်။ အပ္ပမိတ္တကော၊ နည်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။သူရိယ စန္ဒရာဇူနံ၊ နေမင်း,လမင်းတို့၏။ ဥပမံ၊ဥပမာကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

မိတ္တကဏ္ဍော၊ ခင်ပွန်းကို ဆိုရာအခဏ်းသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

......................၀......................

၅ - ဣတ္ထိကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ၊ဥဩတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။သဒ္ဒံ၊ အသံလျှင်တည်း။နာရီရူပံ၊မိန်းမတို့၏အဆင်းကား။ ပတိဗ္ဗ တာ၊လင်ကို မြတ်နိုးခြင်းတည်း။ အရူပါနံ၊ ရုပ်သဏ္ဌာန် မကောင်းသောသူတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ် တည်း။ တပဿီနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ရူပံ၊အဆင်းကား။ခမာ၊ သည်းခံခြင်းတည်း။

၉၅။ ဣတ္ထီနံ၊မိန်းမတို့၏။ ဓနံ၊ဥစ္စာကား။ ရူပံ၊ အဆင်း တည်း။ပုရိသာနံ၊ယောကျ်ားတို့၏။ ဓနံ၊ဥစ္စာကား။ ဝိဇ္ဇာ၊

အတတ်လျှင်တည်း။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ သီလံ၊ သီလတည်း။ ရာဇာနံ၊ မင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ဗလံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါတည်း။

၉၆။ တာပသာ၊ ရသေ့ ရဟန်းတို့သည်ကား။ ကိသာဝ၊ ကြုံကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ စတုပ္ပဒါ၊ အခြေလေးခု ရှိသော သတ္တဝါတို့ သည်ကား။ ထူလာဝ၊ ဆူကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ပုရိသာစ၊ ယောကျ်ားတို့သည်ကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာရှိမှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣတ္ထီစ၊ မိန်းမတို့သည်ကား။ သာမိကာဝ၊ လင်ရှိကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။

၉၇။ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊ တတ်လှစွာသော စောင်းသမားသည်။ ပဥ္စရတ္တာ၊ ငါးရက်မျှ စောင်းနှင့်ကင်းမူ။ မလာ၊ ပျက်၏။ ဓနုဂ္ဂဟာ၊ တတ်လှစွာသော လေးသမားသည်။ သတ္တရတ္တာ၊ ခုနစ်ရက်မျှ လေးနှင့် ကင်းမူ။ မလာ၊ ပျက်၏။ သုဘာရိယာ၊ တော်မှန်လှစွာသော မယားဖြစ်လျှင်မူလည်း။ ဧကမာသာ၊ လင်နှင့်တလကင်းမူ။ မလာ၊ ပျက်၏။ သိဿာ၊ တပည့်တို့ကား။ အဍ္ဍမာသာ၊ လခွဲမျှ ဆရာနှင့်ကင်းမူ။ မလာ၊ ပျက်၏။

၉၈။ ဟိံ၊ ကျွဲကား။ ပင်၊ ညွန်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ဟင်၊ ဟသာငှက်ကား။ ပေါက်၊ ရေကန်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ထီ၊ မိန်းမကား။ ပု၊ ယောကျ်ား ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ခု၊ ရဟန်းကား။ မံ၊ တရား ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။

၉၉။ အနွံ၊ ထမင်းကိုကား။ ဇိဏ္ဏံ၊ အစာကြေမှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ ဒါရဥ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဂတယောဗ္ဗနံ၊ အရွယ်လွန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သူရံ၊ ရဲမက်ကိုကား။ ရဏာပုနာဂတာ၊ စစ်အောင်၍ ပြန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သဿံ၊ ကောက်ကို။ ဂေဟမာဂတံ၊ အိမ်သို့ရောက်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။

၁၀၀။ ဒွိတရိပတိ၊ နှစ်လင်သုံးလင်ကွာပြီးသော။ နာရီစ၊ မိန်းမသည်ငင်း။ ဝိဟာရဒွိတရိ၊ နှစ်ကျောင်း သုံးကျောင်း ပြောင်းပြီးသော။ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းသည်ငင်း။ ဒွိတရိပါသံ၊ ကျော့ကွင်းမှ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် လွတ်ပြီးသော။ သကုဏောစ၊ ငှက်သည်ငင်း။ ကတမာယာဗဟူတရံ၊ ပြုအပ်သော မာယာ များသလျှင်ကတည်း။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူယုတ်ကို၊ ပဟာရ၊ ပုတ်ခတ်သဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ အမိတ္တံ၊ မကောင်းသော ခင်ပွန်းကို။ အဘာဏိကာ၊ စကားဆိုမြဲ မဆိုသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ဣတ္ထိံ၊ မကောင်းသောမိန်းမတို့ကို။ ဗျသနာ၊ စည်းစိမ်ကို မအပ်နှင်းသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ရောဂိနံ၊ အစာ၌တပ်မက်မောတတ်သောသူကို။ အပ္ပဘောဇနာ၊ အစာကို ယုတ်စေသဖြင့်၊ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။

၁၀၂။ စန္ဒိမာ၊ လမှ။ ဝိနာ၊ ကင်းသော။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဝီစိဝိနာ၊ လှိုင်းတံပိုးမှ ကင်းသော။ အဏ္ဏဝါစ၊ သမုဒ္ဒရာသည်လည်း။ န သောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဟံသဝိနာ၊ ဟသ်ာမှ ကင်းသော။ ပေါက္ခရဏီ၊

ရေကန်သည်။ နသောဘတော၊ မတင့်တယ်ရာ။ ပတိဝိနာ၊ လင်မှကင်းသော။ ကညာ၊ သတို့သမီးသည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။

၁၀၃။ ပတိနာ၊ ဆင်သည်သာလျှင်။ ဘောဂံ၊စည်းစိမ် ဥစ္စာကို။ ဇနိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဇလ္လတ္တိယာ၊ မိန်းမမူကား။ သံဂုတ္တနံဝ၊ လုံစေသည်သာတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ ပုရိသောဝ၊ ယောကျ်ားသည်သာလျှင်။ ပမာနော၊ ပမာန တည်း။ ဇလ္လတ္တိ၊ မိန်းမကား။ သုစိသုတ္တံယထာ၊ အပ်၌ ချည် နှင့်သာ တူပါသတည်း။

၁၀၄။ သဗ္ဗာနဒီ၊ ခပ်သိမ်းသော မြစ်တို့သည်။ ဝင်္ကနဒီ၊ မြစ်ကောက်သာရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေဝနာ၊ ခပ်သိမ်းသော တောတို့သည်။ကဋ္ဌမယာ၊ ထင်းဖြင့်သာ ပြီးကုန်၏။ သဗ္ဗိတ္ထိယော၊ ခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည်။နိဝါတကေ၊ ဆိတ်ငြိမ် သော အရပ်ကို။ လဘမာနေ၊ ရသည်ရှိသော်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကရေ၊ ပြုမြဲတည်း။

၁၀၅။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဝိဝါဒသီလီ၊ ငြင်းခုံတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ဉဿုယဘာဏိနီ၊ ငြူစူ စောင်းမြောင်း၍ ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ပဿတဏှိ၊ မြင်တိုင်း ကိုလည်း တပ်၏။ ဗဟုပါကတ္တနီ၊ များစွာလည်း ချက်၍ စားတတ်၏။ အဂ္ဂန္ဒဘုတ္တိ၊ လင်၏ အဦးစားတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ပရဂေဟဝါသီ၊ သူ့အိမ်သို့ သွားတတ် နေတတ် သော အလေ ရှိ၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမကို။ ပုတ္တသတံပိ၊ သားတရာပင် မြင်ငြားသော်လည်း။ ပုမာ၊ ယောကျ်ား သည်။ စတ္တာ၊ စွန့်အပ်၏။

၁၀၆။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဘုတ္တေသုစ၊ စားသောအခါတို့၌၎င်း။ မဏ္ဍေသုစ၊ အဝတ်တန်းဆာ ပြုပြင် ဆင်ယင်သောအခါတို့၌၎င်း။ ဇနီဝ၊ အမိကဲ့သို့။ ကဋ္ဌိနီ၊ နှစ်သက်ဘွယ် ပြုပြင်တတ်၏။ ဂုယှေသု၊ လျှို့ဝှက်အပ်ကုန် သော။ ဌာနေသု၊ မကျစ်မလစ်သော အရာတို့၌။ ဘဂိနီဝ၊ နှမကဲ့သို့။ ဟိရီ၊ လွန်စွာ ရှက်တတ်၏။ ကမ္မေသု၊ အမှု လုပ်သော အခါတို့၌၎င်း။ ပတ္တေသု၊ လင်၏အပါးသို့ သွားသော အခါတို့၌၎င်း။ ဒါသိနီဝ၊ ကျွန်မကဲ့သို့။ ကာရီ၊ ရိုသေစွာပြုတတ်၏။ ဘယေသု၊ ဘေးရှိသော အခါတို့၌။ မန္တီ၊ တိုင်ပင်ဘက်ရ၏။ သယနေသု၊ အိပ်သောအခါတို့၌။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်စေတတ်၏။ ရူပီသု၊ အရောင်အဆင်းကို ပြုပြင်ခြင်းတို့၌။ သိက္ခိ၊ တင့်တယ်စွာ၏။ ကုပ္ပနေသု၊ အမျက် ထွက်သော အခါတို့၌။ ခမနီ၊ သည်းခံတတ်၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမကို။ သေဋ္ဌတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမ သည်။ ကာယဿဘေဒါစ၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌လည်း။ ဒိဝေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၀၇။ ယာ ယုဝတိ၊ အကြင်မိန်းမငယ်သည်။ သာမာ၊ ရွှေသော အသားအရေလည်းရှိ၏။ မိဂက္ခိ၊ သမင်မျက်စိ ကဲ့သို့ ညိုသော မျက်စိလည်းရှိ၏။ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ၊ ခါးစည်း တင်ကျယ် ငယ်သောဝမ်းလည်းရှိ၏။ သူရူ၊ ဆင်နှာမောင်း ကဲ့သို့ အရင်းမှသည် အဖျားတိုင်အောင် သွယ်သောပေါင် ရှိ၏။ သုကေသီ၊ ဖြေ၍ နောက်သို့လှန်သော် ရှည်သော အဖျား ကော့တက်သော ဆံလည်းရှိ၏။ သမပန္တိဒန္တီ၊

ကြီးငယ်မထင် ညီညွတ်သော သွားအစဉ်လည်းရှိ၏။ ဂမ္ဘီ ရနာဘိ၊ နက်သောချက်လည်းရှိ၏။သုသီလီ၊ ကောင်းသော အလေ့အကျင့်လည်းရှိ၏။ သာယုဝတီ၊ ထိုသို့သော မိန်းမ ငယ်ကို။ ဟိနကုလေသု၊ ယုတ်သောအမျိုးတို့၌။ဇာတာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ တံ၊ ထိုမိန်းမပျိုကို။ ဝိဝါဟေ၊ ဆက်ဆံ ထိမ်းမြားရာ၏။

၁၀၇။ ကာလာနံ၊ကာလတို့တွင်။သရဒုတု၊တန်ဆောင် မုန်းလ သရဒဥတုသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊ မယားတို့တွင်။ ရူပဝတီ၊ အဆင်းလှသော မိန်းမသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ ဇေဋ္ဌော၊သားကြီး သည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ဒိသာနံ၊ အရပ်မျက်နှာတို့တွင်။ ဥတ္တရာဒိသာ၊ မြောက်အရပ်သည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။

၁၀၉။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဇာတိံဇာတိံ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပေါရိသံ၊ ယောကျ်ား၏ အဖြစ်ကို။ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ပါရိစာရိကာ၊ သိကြားမင်း၏မယားသည်။ ဣန္ဒံ၊ သိကြားမင်းကို။ အပစာယတိ ဣဝ၊ အရိုအသေ လုပ်ကျွေးသကဲ့သို့။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အပစာယေယျ၊ အရိုအသေ လုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၁၀။ ယောပေါသော၊ အကြင် ယောကျ်ားသည်။ ဇာတိံဇာတိံ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း။ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်တလဲလဲ။ ပေါရိသံ၊ ယောကျ်ား၏ အဖြစ်ကို။ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သော ပေါသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ပရဒါရံ၊ သူတပါး၏ မယားကို။ ဓောတပါဒေါ၊ ခြေဆေးပြီးသော။ ပေါသော၊

ယောကျ်ားသည်။ ကဒ္ဒမံ၊ ညွန်ကို။ ဝိဝဋ္ဋေတိယထား ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့။ ဝိဝဋ္ဋေယျ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

၁၁၁။ အတိတယောဗ္ဗနော၊ အရွယ် လွန်ပြီးသော။ ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်။ တိမ္ဗရုတ္ထနိံ၊ တည်သီးမျှ ငယ်သော သားမြွတ်ရှိသော။ ယုဝတိံ၊ မိန်းမပျိုကို။ အာနေတိ၊ ယူဆောင်သိမ်းဆည်း၏။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ မျိုးအား။ ဣဿာ၊ တပါးသူနှင့် ပျော်မွေ့မည်ကို မနာလို ခြင်းကြောင့်။ နသုပတိ၊ မအိပ်နိုင်။ တံ၊ ထိုငယ်သော မယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီး အံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော၊ မိန်းမကိုဆိုရာဖြစ်သော အခဏ်းသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

........၀........

၆ ရာဇကဏ္ဍ

၁၁၂။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ ဧကယာမံ၊ တယာမ်သာ။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိကား။ ဒွိယာမံ၊ နှစ်ယာမ်သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ဃရာ ဝါသော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူအပေါင်းကား။ တိယာ မော၀၊ သုံးယာမ်သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ယာစ ကောတု၊ ဖုန်းတောင်းယာစကာကား။ စတုယာမော၀၊ လေးယာမ်လုံးသာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။

၁၁၃။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဓနဝါ၊ ဥစ္စာရှိသော သူဋ္ဌေးရှင်း။ သုတိယော၀၊ အကြားအမြင်များသော ပညာရှိ ရှင်း။ ရာဇာသ မင်းရှင်း။ နဒီ၊ မြစ်ရှင်း။ တထာ၊ ထိုမှို။

ဝေဇ္ဇော၊ ဆေးသမားရင်း။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိဝသံ၊ တနေ့တရက်မျှ။ နဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ နမာနော၊ မြတ်နိုးခြင်းလည်းမရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်မျှ။ နစဝိဇ္ဇာဂမော၊ အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သောသူလည်းမရှိ။ တတြ ပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိဝသံ၊ တနေ့တရက်မျှ။ န ဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အပုတ္တကံ၊ သားမရှိသော။ ဃရံ၊ အိမ်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အရာဇကံ၊ မင်းမရှိသော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ ဒလိဒ္ဒတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကား။ သဗ္ဗသုညံ၊ အလုံးစုံ ဆိတ်ငြိမ်၏။

၁၁၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ ဝါဏိဇ္ဇေယျ၊ ကုန်သွယ်ရာ၏။ ဝိဇ္ဇံ၊ အတတ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမူကား။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမူကား။ တရုဏိတ္ထိံ၊ မိန်းမငယ်ကို။ ဝသေ၊ နေရာ၏။ ရာဇာမစ္စံ၊ မင်းအမတ်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမူကား။ ဣစ္ဆာဂတော၊ မင်း၏အလိုသို့ လိုက်ရာ၏။

၁၁၇။ ယတိ၊ ရဟန်းသည်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲမူ။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ မဟီပတိစ၊ မြေကြီးသေဋ္ဌနင်း

ပြည့်ရှင်မင်းသည်လည်း၊သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲတတ်မူ။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်။လဇ္ဇာ၊ ရှက်တတ်မူ။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်၏။ကုလဓီတာ၊ အမျိုးကောင်းသမီးသည်။ နိလ္လဇ္ဇာ၊ မရှက်တတ်မူ။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်၏။

၁၁၈။ ပက္ခီနံ၊ ငှက်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်တည်း။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ဥဒကံ၊ ရေတည်း။ ဒုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသောသူ၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ ကုမာရာနံ၊ သူငယ်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ရုဒံ၊ ငိုခြင်းတည်း။

၁၁၉။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်းငှင်း။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းငှင်း။ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လရှိခြင်းငှင်း။ သံဝိဘာဂေါ၊ ဝေဘန်ပေးကမ်းခြင်းငှင်း။ဒယာ၊သနားခြင်းငှင်း။ဣက္ခဏာ၊ မြော်မြင်ခြင်းငှင်း။ ဧတေ၊ ဤခြောက်ပါးတို့ကား။ နာယကဿ၊ မင်းစသော လူကြီးမိဘ၏။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။

၁၂၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သပ္ပုရိသာ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧသ ဧသောဓမ္မော၊ ဤသို့သော သဘောတရားသည်။ သနန္တနော၊ ရှေးသူတော်ကောင်းတို့၏ ...

၁၂၁။ လောကေ၊ လောက၌။ အလသော၊ပျင်းသော။ ကာမဘောဂီ၊ အိမ်ရာထောင်သော။ ဂိဟိ၊ လူသည်။ နသာဓု၊ မကောင်း။ အသညတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး မစောင့်သော။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ နသာဓု၊ မကောင်း။ အနိသမ္မကာရီ၊ မဆင်မခြင် ပြုလေ့ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နသာဓု၊ မကောင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ကောဓနော၊ အမျက်ထွက်တတ်၏။ တံပိ၊ ထိုအမျက် ထွက်သော ပညာရှိသည်လည်း။ နသာဓု၊ မကောင်း။

၁၂၂။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေတ္တာရော၊ အကြီးအကဲတို့သည်။ ဗဟဝေါ၊ များကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သောသူတို့သည်။ ပဏ္ဍိတမာနိနော၊ ပညာရှိသာ ပြုလိုကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ မဟတ္တံ၊ အကြီးအမြတ်၏ အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကမ္မံ၊အမှုသည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။

၁၂၃။ ရာဇာနာမ၊မင်းမည်သည်ကား။ အာယံ၊ အခွန် အတုတ်၏ ထွက်မထွက်ကိုရင်း။ ခယံ၊ မျိုးရိက္ခာ ကုန်မကုန် ကိုရင်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ ကတာကတံ၊ အမှုထမ်းသည် မထမ်းသည်ကိုလည်း။ သယံ ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ နှိပ်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို။ နိဂ္ဂဟေ၊ နှိပ်ရာ၏။ ပဂ္ဂဟာ ရဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို။ ပဂ္ဂဟေ၊ ချီးမြှောက်ရာ၏။

၁၂၄။ လောကေ၊ လောက၌။ အဂ္ဂံ၊ နေမင်းကို။ ပိဋ္ဌိ တော၀၊ ကျောက်ဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ဟု တာသနံ၊ မီးကို။ ကုစ္ဆိနာ၀၊ ဝမ်းဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကိုကား။ သဗ္ဗဘာ ဝေန၊ အလုံးစုံသောအဘို့ဖြင့်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘ၀ကိုကား။ အမောဟံ၀၊ မမိုက် သဖြင့် သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။

၁၂၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အဂ္ဂိ၊ မီးကိုရင်း။ အာပေါ၊ ရေကိုရင်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကိုရင်း။ မုဠော၊ သူမိုက်ကိုရင်း။ သပ္ပေါ၊ မြွေကိုရင်း။ ရာဇကုလာနိစ၊ မင်းမျိုးတို့ကိုရင်း။ အပယန္တေန၊ မထိမပါး ရှောင်ရှား သဖြင့်။ ဂန္တဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ အစ္စေကပါဏဟရာနိ၊ လတ်တလော အသက်ကိုချတတ်ကုန်၏။

၁၂၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒုဋ္ဌဘရိယသံဝါသော၊ မကောင်းသော မယားနှင့် ပေါင်းဖေါ် သော သူ ရင်း။ ဒေါသော စိတ္တရဒါသကော၊ ကြမ်းလှစွာသော စိတ်ရှိသော ကျွန်ကို စေသောသူရင်း။ သသပ္ပေ၊ မြွေရှိသော။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဝါသောစ၊ နေသောသူရင်း။ မစ္စု-ဧဝ၊ သေအံ့ သည်လျှင် အမှန်တည်း။ န သံသယော၊ ယုံမှားမရှိရာ။

၁၂၇။ လောကေ၊ လောက၌။ သမ္မုဋ္ဌသိဿော ပဒေ သေန၊ မိုက်လှစွာသောတပည့်ကို အတတ်ပညာ သင်ကြား သဖြင့်ရင်း။ ကုနာရီဘရဏေနစ၊ ယုတ်စွာသော မိန်းမကို အိမ်ထောင်ဘက် ပြုသဖြင့်ရင်း။ အသတံ သမ္ပယောဂေန၊ မသူတော်နှင့် ပေါင်းဖေါ်သဖြင့်ရင်း။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာ

ရှိသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း။ အဝသိဒတိ၊ နှစ်တာတ် ချေသလျှင် ကတည်း။

၁၂၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော အမှုကို။ ပုတ္တကရံ၊ သားတည်း ပြုလေမှုကား။ မာတာ၊ အမိပြုသည် မည်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သိဿပါပံ၊ တပည့်တည်း မကောင်းမှုပြုမှုကား။ ဂုရု၊ ဆရာပြုသည် မည်၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ရဋ္ဌကရံ၊ တိုင်းသူပြည်သားတည်း ပြုမှုကား။ ရာဇာ၊ မင်းပြုသည်မည်၏။ ရာဇပါပ၊ မင်းတည်း မကောင်းမှု ပြုမှုကား။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ် မကောင်းမှု ပြုသည်မည်၏။

၁၂၈။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ ကောဓံ၊ အမျက်မာန်စောင် ကြီးလှသောသူကို။ အကောဓေန၊ အမျက်နည်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အသာဓုံ၊ မတော်မမှန်သောသူကို။ သာဓုနာပိ၊ မိမိက သူတော် ကောင်းလုပ်သဖြင့်လည်း။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ ကဒရိယဥ္စ၊ စန့်တိုသောသူကိုလည်း။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အလိကာ ဝါဒိနံ၊ စကားမမှန်သောသူကို။ သစ္စေန၊ အမှန်ဆိုသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။

၁၃၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ အဒန္တံ၊ မယဉ်ကျေးသောသူကို။ ဒမနံ၊ ယဉ်ကျေးစေတတ်၏။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသော အကျိုးကို ပြီးစေတတ်၏။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းခြင်းကြောင့်ရင်း။ ပိယဝါစာယ၊ ချစ်ဘွယ်သော

စကားကြောင့်ငင်း။ ဥန္နမန္တိ၊ မိမိကလည်း သူ့အပေါ် မိုမောက်နိုင်ကုန်၏။ နမန္တိစ၊ မိမိသို့လည်း ရှိညွတ်ကုန်၏။

၁၃၁။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်း သည်။ သိနေဟာဘေသဇ္ဇံ၊ ချစ်စေတတ်သောဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းကား။ ဒေါသနေဝသမံ၊ မုန်းစေတတ်သော ဆေးတည်း။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းကား။ ယသဿိ ဘေသဇ္ဇံ၊ အခြံအရံများသော ဆေးတည်း။မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တို ခြင်းကား။ ကပဏောသမံ၊အထီးကျန်သော ဆေးတည်း။

၁၃၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန် သော။ အပ္ပသာရာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမှ ကင်းကုန်သော သူတို့ အား။ သာမဂ္ဂိယာ၊ ညီညွတ်သည်ရှိသော်။ ဇယံ၊ အောင် အပ်သောရန်ကို။ဇယေ၊ အောင်နိုင်၏။ တိဏေန၊ မြက်ဖြင့်။ ယောတ္တံ၊ လွန်ကို။ ဝဋ္ဋတေ၊ ကျစ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုလွန်ဖြင့်။ နာဂေပိ၊ ဆင်ပြောင်ကိုလည်း။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့နှောင်သလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ သဟာယောပိ၊ ဗိုလ်ပါသူရဲ သဟဲအပေါ် ပြည့်စုံ ညီညွတ်လျက်လည်း။ အသမတ္ထော၊ ရန်ကို မအောင်စွမ်း နိုင်သော မင်းကား။တေဇသာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ကိံကရိဿတိ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ နိဝါတေ၊ လေးထောင့်သော အရပ်၌။ ဇလိတော၊ ညှိအပ်သော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ သယံမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ ဥပသမ္မတိ၊ ငြိမ်းချေ သလျှင်ကတည်း။

၁၃၄။ ကာမဘောဂံ၊ကာမစည်းစိမ်ကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သမကံ၊ အတူ။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ နဘုဉ္ဇေ၊ မခံ စားရာ။ အာကပ္ပံ၊ အသွင်ကိုငင်း။ ရသဘုတ္တိံဝါ၊ အရသာ

စားခြင်းကိုရှင်း။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနံ၊ ပန်းပန်ခြင်း,နံ့သာ ထုံခြင်းကိုရှင်း။ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးအဝတ်ကိုရှင်း။ အလင်္ကာရံ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းကိုရှင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒိသံ၊ အတူ။ နကရေ၊ မပြုရာ။

၁၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေ၊ ငါ၏။ သခါ၊ ခင်ပွန်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေထုနော၊ ဂုဏ်ရည်တူသော အပေါင်းအဖော်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ ဤမင်းကား။ မယှံ၊ ငါ၏။ သာမိကော၊ အရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ နိဋ္ဌံ၊ အမြဲ။ သုဋ္ဌု ပယေ၊ ကောင်းစွာ ထားရာ၏။

၁၃၆။ သေဝကော၊ မင်းခ ယောကျ်ားသည်။ ရညော၊ မင်းအား။ အတိဒူရေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌။ နဘာဝေ၊ မခစားရာ။ အစ္စာသန္နေ၊ အလွန်နီးသည်၌။ နဘာဝေ၊ မခစားရာ။ ဥပဝါတကေ၊ လေညာ၌။ နဘာဝေ၊ မခစားရာ။ ဥဇုကေ၊ ရှေ့ရှူ၌။ နဘာဝေ၊ မခစားရာ။ အတိနိန္နေစ၊ အလွန်နိမ့်ရာ အရပ်၌လည်း။ နဘာဝေ၊ မခစားရာ။ ဥစ္စမာ သနေစ၊ မြင့်သော နေရာ၌လည်း။ နဘာဝေ၊ မခစားရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆဒေါသေ၊ ခြောက်ပါးသော အပြစ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ အဂ္ဂိဝ၊ မီးကဲ့သို့။ သံယတော၊ စောင့်စည်းလျက်။ တိဋ္ဌေ၊ တည်ရာ၏။

၁၃၇။ သဗ္ဗညုတုလျော၊ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားနှင့် တူသော။ ဂုဏောပိ၊ ကျေးဇူးရှိသောသူ ဖြစ်လင့်ကစား။ အနိဿယော၊ မင်းတည်းဟူသော မှီရာမရမူ။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ မဏိနာ၊ ပတ္တမြားသည်။ အနဂ္ဃမပိ၊ အဘိုး

အတိုင်းမသိ ထိုက်သော်လည်း။ ဟောမံ၊ ရွှေကို။ နိဿာယ၊ မှီမှုသာလျှင်။ သောဘာတော၊ တင့်တယ်၏။

ရာဇကဏ္ဍံ၊ မင်းကိုဆိုရာဖြစ်သော အခဏ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

.......၀........

၇ ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဇာတ္တိမိသော၊ မိန်းမနှင့် နှီးနှောသော။ ဘိက္ခုမှိ၊ ရဟန်း၌။ ကုတောသီလံ၊ အဘယ်မှာ သီလရှိအံ့နည်း။ မဂ္ဂသဘာဂေ၊ အသွားစားကြူးသောသူ၌။ ကုတောဒယာ၊ အဘယ်မှာ သနားခြင်း ရှိအံ့နည်း။ သုရာပါနေ၊ သေသောက် ကြူးသောသူ၌။ ကုတောသစ္စံ၊ အဘယ်မှာ စကားမှန်အံ့နည်း။ မဟာလောဘေ၊ အလိုရမက် ကြီးသောသူ၌။ ကုတောလဇ္ဇာ၊ အဘယ်မှာ အရှက်ရှိအံ့နည်း။ မဟာတန္ဒေ၊ အပျင်းကြီးသောသူ၌။ ကုတောသိပ္ပံ၊ အဘယ်မှာ အတတ်တတ်အံ့နည်း။ မဟာကောဓေ၊ အမျက်ကြီးသောသူ၌။ ကုတောဓနံ၊ ဥစ္စာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။

၁၃၉။ သုရာယောဂေါစ၊ သေသောက် ကြူးသောသူသည်၎င်း။ ဝိကာလေ၁စ၊ အခါမဟုတ်သည်၌ သွားလေ့ ရှိသောသူသည်၎င်း။ သမဇ္ဇစရဏာဂ်တော၁စ၊ သဘင်အသွားများသောသူသည်၎င်း၊ ခိဋ္ဌာဓုတ္တော၁စ၊ ကြွေအန် အစရှိသော လောင်းတန်းကစားကြူးသောသူသည်၎င်း။ ပါပမိတ္တော၁စ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိသောသူသည်၎င်း။ အလသံ၊ ပျင်းရိဖင့်နွဲသောသူသည်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသူ

တို့ကား။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ မုခံ၊ ပျက်စီးအံ့သော အကြောင်းတည်း။

၁၄၀။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ အဒိကွာ၊မရှုဦးဘဲ၊ နဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ ရတ္တောစ၊ ညဉ့်၌လည်း။ အဝဇနေန၊ မမေးဦးဘဲ။ နဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ ဘယာ၊ ဘေးမှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သော။ ဝနစရိ၊ တောမုဆိုးသည်။ ဝနေ၊ တော၌။ သဒ္ဒရတိ ယထာ၊ ရှေ့နောက် ရှုလျက် သွားသကဲ့သို့။ သဒ္ဒရတိ၊ ကျင့်အပ်၏။

၁၄၁။ ဗိဝန္တောပိ၊ အသက်ရှင်လျက်လည်း။ မတာ၊ သေသူဟူ၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်သော သူတို့ကို။ ဗျာသေန၊ ဗျာသ ဆရာသည်။ ပရိ ကိတ္တိတာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသောသူ။ ဗျာဓိတော၊ အနာနှိပ်စက်သောသူ။မုဠော၊ မိုက်မဲသောသူ။ဣဏာဝါ၊ မြီများသောသူ။ နိသျသေဝကော၊ မင်းဝယ် ကိုယ်ကြပ် ခစားသောသူ။ ဣမေ၊ ဤသူတို့တည်း။

၁၄၂။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတို့ သဘောကား။ အနာဂတံ၊ မရောက် သေးသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ ဒူရတော၊ အဝေးကလျှင်။ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏။ အာဂတံ၊ ရောက်ပြီး ရောက်ဆဲသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်မူကား။ အဘီတော၊ ကြောက်ရွံ့ တတ်သော သဘောမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၁၄၃။ လောကော၊ လောက၌။ နိဒ္ဒါလုကော၊ အအိပ် ကြူးသော သူရင်း။ ပမာဒေါစ၊ မေ့လျော့သော သူရင်း။ သုခိတောစ၊ ချမ်းသာစွာ နေတတ်သောသူရင်း။ ရောဂဝါ၊

အနာဒရှိသောသူရင်း၊ အလသော၊ ပျင်းသောသူရင်း။ ဣစ္ဆတ္တော၊ အလိုကြီးသောသူရင်း။ ကမ္မာရာမော၊ အမှုသစ်၌ မွေ့လျော်သောသူရင်း၊ ဓေတေသတ္တာ၊ ဤခုနစ်ယောက်သော သူတို့သည်။ သတ္တဝဇ္ဇိတာ၊ ကျမ်းဂန်မှ ကင်းကုန်၏။

၁၄၄။ ဟေလာဘာ၊ အိုလာဘ်။ ဒုဂ္ဂတံ၊ သူဆင်းရဲသို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားပါလေ။ လာဘော၊ လာဘ်များသောသူသည်။ လာဘေန၊ လာဘ်ဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဟောပဇ္ဇုန္န၊ အို ပဇ္ဇုန် နတ်။ ထလေ၊ ကြည်း၌။ ဝဿထ၊ ရွာလေကုန်။ အာပေါ၊ သမုဒ္ဒရာသည်။ အာပေန၊ ရေဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဣဒ္ဓိမမ္ဗာတံ၊ ဤသဘောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မပ္ပမာနံ၊ ကံသာလျှင် ပမာနတည်း။

၁၄၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ကတေ၊ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။ ကတ္တာရံ၊ ပြုတတ်သောသူကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ နဟိသမုပေက္ခတေ၊ တဖန်မရှုမကြည့်တတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ကိစ္စာနိ၊ အမှုတို့ကို။ သာဝသေသေန၊ အကြွင်းအားဖြင့်။ ကာရယေ၊ ပြုရာ၏။

၁၄၆။ လောကေ၊ လောက၌။ တူလံ၊ လဲဝါသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ စပလဇာတိကော၊ လျှပ်ပေါ်သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဝုစ္စမနောဝါဒေါ၊ ဆရာမိဘတို့၏ အဆုံးအမကို မခံသောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။

တတော၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာ တော်၌။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့သောသူသည်။ သလ္လဟုကာ၊ ပေါ့၏။

၁၄၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ပါသာဏဆတ္တံ၊ ကျောက် ထီးသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ အာစိက္ခဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဝုဍ္ဍာနံ၊ ဆရာမိဘတို့၏။ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော် သည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။

၁၄၈။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒက္ခိဏဟတ္ထော၊လက်ျာ လက်ကား။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ထွေ၊ ဤလက်ျာလက်၌၊ ကဏိင္ဂုကော၊ လက်သန်းကား။ ကဏ္ဏာသာနနာနံ၊ နား,နှာခေါင်းတို့၏ရင်း။ အက္ခီနံ၊ မျက်စိ တို့၏ရင်း။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဝါမဟတ္ထော၊ လက်ဝဲ လက်သည်ကား။ ပါဒဒါသော၊ ခြေတို့၏၊ ကျွန်မည်၏။

၁၄၉။ တမ္ဗူလဿ၊ ကွမ်း၏။မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော။ ပတ္တေ၊ အရွက်၌။ ကုဝေရော၊ ကုဝေရနတ်သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ မူလမှိ၊ အရင်း၌။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ အဂ္ဂမှိ၊ အဖျား၌လည်း။ ကာလကဏ္ဏိ၊ ဒေဝမိစ္ဆာ နတ်ယုတ်မာ သည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တာနိ၊ ထိုအရင်းအဖျားတို့ကို။ဆိန္ဒိတွာ၊ဖြတ်၍။ဘုဉ္ဇေယျ၊ စားငြား အံ့။ သိရီဝေ၊ ကြက်သရေသည်သာလျှင်။ ပဝဿတိ၊ ပွား၏။

၁၅၀။ ဗြဟ္မာဝ၊ ဗြဟ္မာသည်သာလျှင်။ သမ္မုဏ္ဍာရကော္ဒား သင်္ဂြိုဟ်းကိုစောင့်၏။ ဗိသဏ္ဍောစ၊ ဗိဿကာိုးနတ်သည်၊ သည်း။ အစ္စုရကော္ဒာ။ ကမ္ဘလောကို စောင့်၏။ တသ္မာဟိ တသ္မာဓော၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ သိပ္ပါရမ္ဘာ၊ အတတ်သင် သော သူတို့သည်။ တေ၊ ထိုဗြဟ္မာ ဗိဿကာိုးတို့ကို။ ပူဇယန္တု၊ ပူဇော်စေကုန်သတည်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တာံနုရုံ၊ ထိုပူဇော်တတ်သောသူကို။ မာနေန္တိ၊ မြတ်နိုးတတ် ကုန်၏။

၁၅၁။ ဂေါကာ၊ နွားတို့သည်။ သဗ္ဗဂိဟီနံ၊ ခပ်သိမ်း သော သူတို့အား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပေါသကာ၊ မွေးကျွေးတတ်ကုန်၏။ ဘောဂဒါယကာ၊ စည်းစိမ်ကို ပေး တတ်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဓော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ မာတာ ပိတူဝ၊ အမိအဘကဲ့သို့။ တေ၊ ထိုနွားတို့ကို။ မာနယေ၊ မြတ်နိုးရာ၏။ သက္ကရေယျစ၊ အရိုအသေလည်း ပြုရာ၏။

၁၅၂။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ ဂေါမံသံ၊ နွားတို့၏ အသားကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ သည်။ မာတုမံသံဝ၊ အမိ၏ အသားကိုသာလျှင်။ ခါဒယေ၊ စားသည်မည်ရာ၏။ တေသု၊ ထိုနွားတို့သည်။ မတေသု၊ သေကုန်သည်ရှိသော်။ ဂိဇ္ဈာနံ၊ လင်းတတို့အား။ ဒဒေ၊ ပေးရာ၏။ သောတေစ၊ ရေအယဉ်၌သော်လည်း။ ဝါဟယေ၊ မျှောရာ၏။

၁၅၃။ ဂုရု၊ ကြာသပတေးနေ့၌။ သိပ္ပါရမ္ဘော၊ အတတ် ပညာစ၍ သင်မှုကား။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးစီး၏။ ရဝိသောကြာစ

တနင်္ဂနွေနေ့-သောကြာနေ့၌ သင်မှုကား။ မဇ္ဈိမော၊ လျှစ်လျူရှု၏။ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့-တနင်းလာနေ့၌ သင်မှုကား။ နသိပ္ပေါ၊ အတတ်မတတ်ရာ။ သောရီ အင်္ဂါစ၊ စနေနေ့ အင်္ဂါနေ့၌တည်း သင်မှုကား။ မရဏံ၊ သေရာ၏။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ၊ လဆန်းရှစ်ရက် လဆုတ်ရှစ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာ သင်မှုကား။ ဂုရုံဟန္တိ၊ ဆရာကိုသတ်သည်မည်၏။ စတုဒ္ဒသ၊ လဆန်းတဆယ့်လေးရက်၊ လဆုတ်တဆယ့်လေးရက်နေ့၌ အတတ်သင်မှုကား။ သိဿံဟန္တိ၊ တပည့်ကိုသတ်သည်မည်၏။ ဒသသိပ္ပံ၊ လဆန်းဆယ်ရက်၊ လဆုတ်ဆယ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာ သင်မှုကား။ သိပ္ပံဟန္တိ၊ အတတ်ကိုသတ်သည်မည်၏။ ပုဏ္ဏမီ၊ လပြည့်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှုကား။ မာတာပိတာဟန္တိ၊ အမိအဘကိုသတ်သည်မည်၏။

၁၅၅။ လောကေ၊ လောက၌။ သိပ္ပါရမ္ဘော၊ အတတ်ပညာသင်သောသူသည်။ သတ္တ၊ လဆန်းခုနစ်ရက်၊ လဆုတ်ခုနစ်ရက်၌။ နာဠိကေ၊ အုန်းသီးကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ နဝမံ၊ ကိုးရက်မြောက်၌။ လာဗုံ၊ ဘူးကို။ တထာ၊ ထိုအတူ။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဒွါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်ရက်မြောက်၌။ ပြိန္နံ၊ ကင်းပိန်းကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ တြိ၊ သုံးရက်မြောက်၌။ မိနံ၊ ဟင်းမျိုးကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဘုဉ္ဇေ၊ စားမိငြားအံ့။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျောက်၏။

၁၅၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ကုလအတ္တံ၊ အမျိုး၏အကျိုးငှာ။ ကေ၊ တယောက်သောသူကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။

ဂါမအတ္တံ၊ ရွာ၏အကျိုးငှာ။ ကုလံ၊ အမျိုးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဇနပဒအတ္တံ၊ ဇနပုဒ်၏အကျိုးငှာ။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ အတ္တတ္တံ၊ မိမိ၏အကျိုးငှာ။ ပထဝိံ၊ မြေအလုံးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။

၁၅၇။ လောကော၊ လောက၌။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်၎င်း။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၎င်း။ ဂဇော၊ ဆင်သည်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဒေသံ၊ အကျိုးမရှိသောအရပ်ကို။ ဩသဇ္ဇ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ကာကော၊ ကျီး၎င်း။ ကာပုရိသော၊ ယုတ်မာသော ယောကျ်ား၎င်း။ မိဂေါ၊ သမင်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုမိမိကျင်လည်ရာ အရပ်၌သာလျှင်။ နိဓနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၅၈။ ယမှိ ပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ နမာနော၊ မြတ်နိုးခြင်းမရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ နစဝိဇ္ဇာဂါဟော၊ အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သောသူလည်း မရှိ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသနံ၊ နေခြင်းကို။ နကရေ၊ မပြုရာ။

၁၅၉။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသဘောကား။ ဧကေန ပါဒေန၊ လှမ်းသော ခြေတဘက်နှင့်တူသော အရပ်သစ်ကို မျှော်တင်းသော စိတ်ဖြင့်။ စရတိ၊ သွား၏။ ဧကေန ပါဒေန၊ ရပ်သော ခြေတဘက်နှင့်တူသော အရပ်ဟောင်းကို မခွါသောစိတ်ဖြင့်။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ပရံ ဌာနံ၊ အရပ်သစ်ကို။ အနိသမ္မ၊ မစူးစမ်းဘဲ။ ပုဗ္ဗမာလယံ၊ နေရပ်ဟောင်းကို။ ဇဟေ၊ မစွန့်တည့်ရာ။

၁၆၀။ လောကေ၊ လောက၌။ မနုဿ ပယောဂေသု၊ ဥစ္စာစပါး ရောင်းဝယ်သောအခါတို့၌ရင်း။ တထာ၊ ထိုမှ တပါး။ ဝိဒ္ယာဂမေသုစ၊ အတတ်သင်သော အခါတို့၌ရင်း။ ဒူတေသု၊ တမန်အစေအပါးခံသော အခါတို့၌ရင်း။ အပစာ ရေသု၊ မေထုန်မှီဝဲသော အခါတို့၌ရင်း၊ တဒါတေသု ကာလေသု၊ ထိုအခါတို့၌။ လဇ္ဇာ၊ အရှက်အကြောက်ကို။ စဇ္ဇာ၊ စွန့်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၁။ ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ အာဟာရော၊ အစာ စားခြင်းကား။ ပုရိသာနံ၊ ယောကျ်ားတို့ထက်။ ဒွိဂုဏော၊ နှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓိစာပိ၊ ပညာသည်လည်း။ စတုဂ္ဂုဏော၊ လေးဆလွန်၏။ ဝါယာမော၊ လုံ့လကား။ ဆဂ္ဂုဏော၊ ခြောက်ဆလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမောတု၊ ကာမဂုဏ်ကိုတပ်မက်ခြင်းကား။ အဋ္ဌဂုဏော၊ ရှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၁၆၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥစ္စု၊ ကြံသည်။ အဂ္ဂတော၊ အဖျားမှ။ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပဗ္ဗေပဗ္ဗေ၊ အဆစ်တိုင်း အဆစ်တိုင်း။ ဝိသေသရသဝါ၊ လွန်သော ထူးသောအရသာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုမေတ္တာကော၊ ခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သော။ သာဓု၊ သူတော်သူမြတ်သည် လည်း။ တထာ၊ ထိုကြံ၏အဖျားမှ အရင်းတိုင်အောင် လွန်၍လွန်၍ ချိုသည်နှင့်တူ၏။ ဒုဇ္ဇနော၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းကား။ ဝိပရိတောဝ၊ အရင်းအစသာချို၍ အဖျားတိုင်လတ်သော် မချိုသော ကြံ၏သဘောနှင့် တူ၏။

၁၆၃။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သောသူရင်း။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်ရင်း။ အမစ္စော၊ အမတ်ရင်း။ သုတသီလဝါ၊ အကြားအမြင် သီတင်းသီလနှင့်ပြည့်စုံသော။ သမဏော၊ ရဟန်းရင်း။ တေသု၊ ထိုလေးပါးတို့သည်။ ဝိပုလဇာတေသု၊ ပြန့်ပြောစွာ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ရဋ္ဌမ္ပိ၊ တိုင်းနိုင်ငံသော်လည်း။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ၊ မသရဇ္ဈာယ်သောသူအား။ မန္တာ၊ ပညာသည်။ မလာ၊ ပျက်၏။ အနုဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လ ဝီရိယမရှိသောသူ၏။ ဃရာ၊ အိမ်သည်။ မလာ၊ ညစ်နွမ်းပျက်စီး၏။ ဝဏ္ဏဿ၊ အဆင်းလှသောသူအား။ ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းရိခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။ ရက္ခတော၊ ဣန္ဒြေကိုစောင့်ရှောက်သော ရဟန်းအား။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။

၁၆၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟီနာနံ၊ ချို့သော လုံ့လရှိကုန်သော။ ဇနာနံ၊ လူတို့၏။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝီရိနံဝ၊ ကြီးသောလုံ့လ ရှိကုန်သော သူတို့၏သာလျှင်။ သန္တကတ္တံ၊ ဥစ္စာ၏အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတေ၊ ရောက်တတ်၏။ ဟီနာဇနာ၊ ယုတ်မာသောသူတို့သည်။ ပုဗ္ဗကမ္မပ္ပဓာနာတိ၊ ရှေးကံသာ ပဓာနဟု။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သလျှင်ကတည်း။

၁၆၆။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။ သဗ္ဗကမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို။ ဝါယမိံသု၊ လုံ့လပြုကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ဧဝ၊

အကယ်၍။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ နသိဇ္ဈတိ၊ မပြီးခဲ့အံ့။ အဖလံဓာ၊ ရည်တိုင်း အကျိုးမဖြစ်ရှုံ သည်သာလျှင်ကတည်း။ ကိံ ဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ် ရှိအံ့နည်း။

၁၆၇။ ယောနရော၊ အကြင်ယောကျ်ား မိန်းမ[illegible]ည်။ နီစကုလံ၊ နိမ့်သောအမျိုး၌လည်း ဖြစ်၏။ နိပ္ပညာ၊ နှုတ်ပညာ လက်ပညာအစာတ်လည်းမရှိ။ နိရုပံ၊ အရုပ်အရည်လည်း မတင့်တယ်။ နိဗလံသမံ၊ အစွမ်းအားလည်းမရှိ။ တထာပိ၊ ထိုသို့ အပြစ်ထင်သော်လည်း။ ဣ[illegible]လံ၊ ဤကာလကား။ ဆုတ္တကာလံ၊ ကာလဆုတ်တည်း။ ဓနမေဝ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ ဝိသေသကံ၊ အထူးပြုသော ကာလတည်း။

ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍော၊ ပြိုးမြွမ်းကိုဆိုရာဖြစ်သောအခန်းကား
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

..........၀............

နိဂုံး

ပဏ္ဍိတော သုဇနော ကဏ္ဍော၊
ဒုဇ္ဇနော မိတ္တ ဣတ္ထိစ။
ရာဇ ပကိဏ္ဏကော စာတိ၊
သတ္တကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော။
စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိနာယံ၊
သောဓိတော ကာသိကေ သတေ။
ဆနောတျံ ဒုတိယာသဠ္ဌေ၊
ကာလသတ္တမ အာဒိပေ။

ပဏ္ဍိတောကဋ္ဌော၊ ပညာရှိကို ဆိုရာအပိုင်းရင်း။ သုဇနောကဋ္ဌော၊ သူတော်ကောင်းကို ဆိုရာအပိုင်းရင်း။ ဒုဇ္ဇနော၊ သူယုတ်ကို ဆိုရာအပိုင်းရင်း။ မိတ္တာ ဇာတ္တိစ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို ဆိုရာအပိုင်း, မိန်းမကို ဆိုရာအပိုင်းရင်း။ ရာဇပကိဏ္ဏကောစ၊ မင်းကိုဆိုရာအပိုင်း, ပြိုးပြွမ်းသောစကားကို ဆိုရာအပိုင်းရင်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ သတ္တ ကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော၊ ခုနစ်ပိုင်းတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော လောကနီတိကျမ်း၏။ စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိနာ၊ စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိသဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိ ရာဇဂုရု အမည်တော်ရှိသော မဟာအောင်မြေဘုံစံ အုတ်ကျောင်းဆရာတော်သည်။ သောဓိတော၊ သုတ်သင်အပ်သော။ အယံ လောကနီတိ နိဿယော၊ ဤလောကနီတိ နိဿယသည်။ ကာသိကေ သတေဆနောတျ ၁၁၉၆-ခု။ ဒုတိယာသဠ္ဋေ၊ ဒုတိယဝါဆိုလ၌။ ကာလ သ တ္တ မ အာ ဒိ ပေ၊ လပြည့်ကျော် ခုနစ်ရက်တနင်္ဂနွေနေ့၌။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

လောကနီတိ ပါဠိ အနက် ပြီး၏။

............o............

၇ — ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊
အတြာ-ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိရာဇဿ၊
သုဏန္တု သဂ္ဂ မောက္ခဒံ။

၂။ ဓမ္မဿဝဏ - ကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တာ။

၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၄။ ယေ သန္တာ သန္တ စိတ္တာ
တိ - သရဏ - သရဏာ
ဧတ္ထ လောကန္တရေဝါ၊
ဘုမ္မာ ဘုမ္မာစ ဒေဝါ
ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏာ
ဗျာဝဋာ သဗ္ဗကာလံ။
ဧတေ အာယန္တု ဒေဝါ
ဝရ ကနက မယေ
မေရု ရာဇေ ဝသန္တော၊
သန္တော သန္တော သဟေတုံ
မုနိဝရ ဝစနံ
သောတု မဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။

၅။ သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေသု၊
ယကာ ဒေဝါစ ဗြဟ္မဏော။

ယံ အမေ့ဟိ ကာတ ပုညံ၊
သဗ္ဗ သမ္ပတ္တိ သာဓကံ။
၆။ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတွာ၊
သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ။
ပမာဒ ရဟိတာ ဟောန္တု၊
အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။

၇။ သာသနဿစ လောကဿ၊
ဝုဍ္ဎိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသနမ္ပိစ လောကဉ္စ၊
ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၈။ သဒ္ဓိံ ဟောန္တု သုခီသဗ္ဗေ၊
ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။
အနီဃာ သုမနာ ဟောန္တု၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

၉။ ရာဇတော ဝါ၊ စောရတော ဝါ၊ မနုဿတော ဝါ၊ အမနုဿတော ဝါ၊ အဂ္ဂိတော ဝါ၊ ဥဒကတော ဝါ၊ ပိသာစ တော ဝါ၊ ခါဏုကတော ဝါ၊ ကဏ္ဍကတော ဝါ၊ နက္ခတ္တတော ဝါ၊ ဇနပဒ-ရောဂတော ဝါ၊ အ-သဒ္ဓမ္မတော ဝါ၊ အ-သန္ဒိဋ္ဌိတော ဝါ၊ အသပ္ပုရိသတော ဝါ၊ စဏ္ဍ - ဟတ္ထိ - အဿ - မိဂ - ဂေါဏ ကုက္ကုရ - အဟိ - ဝိစ္ဆိက - မဏိသပ္ပ - ဒီပိ - အစ္ဆ တရစ္ဆ သူကရ မဟိံသ - ယက္ခ - ယက္ခာသာ - ဒီဟိ နာနာဘယ တော ဝါ၊ နာနာရောဂတော ဝါ၊ နာနာဥပဒ္ဒဝတော ဝါ၊ အာရက္ခံ ဂဏှန္တု။

...........ဝ...........

၁ - မင်္ဂလသုတ်

၁၀။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ (ပ) ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၂၄။ ဧတာဒိသာနိ ကတွာန (ပ) တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မင်္ဂလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

.......o.......

၂ - ရတနသုတ်

၂၅။ ပဋိသင်္ခါနတော ပဉ္စာယ တထာဂတဿ ဒသပါရမိယော ဒသ ဥပပါရမိယော ဒသ ပရမတ္ထပါရမိယောတိ သမတိံသ ပါရမိယော ပဉ္စ မဟာ ပရိစ္စာဂေ လောကတ္ထစရိယံ ဉာတတ္ထစရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယန္တိ တိဿော စရိယာယော ပစ္ဆိမဘဝေ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိံ ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ ပဓာန စရိယံ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတဉ္ဉာဏ ပဋိဝေဓံ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေတိ သဗ္ဗေပိမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ ဝေသာလိယာ တီသု ပါကာ ရန္တရေသု တိယာမရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ ကာရုညစိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ။

၂၆။ ကောဋိသတ သဟဿေသု
စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။
ယဿာဏံ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊
ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

၂၇။ ရောဂါ မနုဿာ ဒုဗ္ဘိက္ခာ၊
သမ္ဘူတံ တိဝိဓံ ဘယံ။
ခိပ္ပ မန္တရဓာပေသိ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၂၈။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တု၊
အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။

၂၉။ တသ္မာဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊
မေတ္တံ ကရောထ မာနုသိယာ ပဇာယ။
ဒိဝါစ ရတ္တောစ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
တသ္မာဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။

၃၀။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံရတနံ ပဏီတံ။
နနောသမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၁။ ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏီတံ၊
ယဒဇ္ဈဂါ သကျမုနီ သမာဟိတော။
နတေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၂။ ယံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီ သုစိံ၊
သမာဓိ မာနန္တရိ ကညမာဟု။
သမာဓိနာ တေန သမော နဝိဇ္ဇတိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌသတံ ပသတ္ထာ၊
စတ္တာရိ ဧတာနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ဖလာနိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု၊

၁၄။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနသာ ဒဠှေန၊
နိက္ခာမိနော ဂေါတမ သာသနမှိ၊
တေ ပတ္တိ ပတ္တာ အမတံ ဝိဂယှ၊
လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိံ ဘုဉ္ဇမာနာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅။ ယထိန္ဒခီလော ပထဝိဿိတော သိယာ၊
စတုဗ္ဘိ ဝါတေဟိ အသမ္ပကမ္ပိယော။
တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
ယောအရိယသစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၆။ ယေအရိယသစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
ဂမ္ဘီရပညေန သုဒေသိတာနိ၊
ကိဉ္စာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
နတေဘဝံ အဋ္ဌမ မာဒိယန္တိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၇။ သဟာဝဿ ဒဿန သမ္ပဒါယ၊
တယဿု ဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။
သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိ တဉ္စ၊
သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္စိ၊

၃၈။ စတူဟ ပါယေဟိစ 'ဝိပ္ပမုတ္တော၊
ဆစ္စာဘိ ဌာနာနိ အဘဗ္ဗကာတုံ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၉။ ကိဉ္စာပိ သော ကမ္မကရောတိ ပါပကံ၊
ကာယေန ဝါစာ ဥဒစေတသာဝါ၊
အဘဗ္ဗသော တဿပဋိစ္ဆဒါယ၊
အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌပဒဿ ဝုတ္တာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၀။ ဝနပ္ပဂုမ္ဗေ ယထာ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊
ဂိမှာန မာသေ ပဌမသ္မိံ ဂိမှေ။

တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊
နိဗ္ဗာန ဂါမိံ ပရမံ ဟိတာယ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၁။ ဝရော ဝရညူ ဝရဒေါ ဝရာဟရော၊
အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၂။ ခီဏံ ပုရာဏံ နဝနတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
ဝိရတ္တ စိတ္တာ ယတိကေ ဘဝသ္မိံ။
တေခီဏဗီဇာ အဝိရူဠှိ ဆန္ဒာ၊
နိဗ္ဗန္တိ ဓီရာ ယထာယံ ပဒီပေါ၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၃။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၄။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၅။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ရတနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

........o........

၃- မေတ္တာသုတ်

၄၆။ ယဿာ နုဘာဝတော ယက္ခာ၊
နေဝ ဒဿေန္တိ ဘီသနံ။
ယမှိစေဝါ နုယုဉ္ဇန္တော၊
ရတ္တိန္ဒိဝ မတန္ဒိတော။

၄၇။ သုခံ သုပတိ သုတ္တောစ၊
ပါပံ ကိဉ္စိ နပဿတိ၊
ဧဝမာဒိ ဂုဏူပေတံ၊
ပရိတ္တံ တံဘဏာမ ဟေ။

၄၈။ ကရဏီယမတ္ထ ကုသလေန၊
ယန္တသန္တံ ပဒံ အဘိသမေစ္စ။
သက္ကော ဥဇူစ သုဟုဇူစ၊
သုဝစော စဿ မုဒု အနတိမာနီ။

၄၉။ သန္တုဿကောစ သုဘရောစ၊
အပ္ပကိစ္စောစ သလ္လဟုကဝုတ္တိ။
သန္တိန္ဒြိယောစ နိပကောစ၊
အပ္ပဂဗ္ဘော ကုလေသွ နနုဂိဒ္ဓေါ။

၅၀။ နစ ခုဒ္ဒ မာစရေ ကိဉ္စိ၊
ယေန ဝိညူ ပရေ ဥပဝဒေယျုံ။
သုခိနောဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊
သဗ္ဗ သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ

၅၁။ ယေကေစိ ပါဏဘူတတ္ထိ၊
တသာဝါ ထာဝရာဝ နဝသေသာ။
ဒီဃာဝါ ယေဝ မဟန္တာ၊
မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုက ထူလာ။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေဝ အဒိဋ္ဌာ၊
ယေဝ ဒူရေ ဝသန္တိ အဝိဒူရေ။
ဘူတာဝါ သမ္ဘဝေ သီဝ၊
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။

၅၃။ နပရောပရံ နိကုဗ္ဗေထ၊
နာတိမညေထ ကတ္ထစိ န ကိဉ္စိ။
ဗျာရောသနာ ပဋိဃ သညာ၊
နာည မညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ။

၅၄။ မာတာ ယထာ နိယံ ပုတ္တ၊
မာယုသာ ဧက ပုတ္တ မနုရက္ခေ။
ဧဝမ္ပိ သဗ္ဗဘူတေသု၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။

၅၅။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗ လောကသ္မိံ၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏ။
ဥဒ္ဓံ အဓောစ တိရိယဉ္စ၊
အသမ္ဗာဓံ အဝေရမ သပတ္တ။

၅၆။ တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္နောဝ၊
သယာနော ယာဝတာဿ ဝိတမိဒ္ဓေါ။
ဧတံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊
ဗြဟ္မမေတံ ဝိဟာရ မိဓ မာဟု။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနုပဂ္ဂမ္မ သီလဝါ ဒဿနေန သမ္ပန္နော၊
ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊
နဟိဇာတုဂ္ဂဗ္ဘ သေယျ ပုနရေတိ။

မေတ္တ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

........၀........

၄ - ခန္ဓသုတ်

၅၈။ သဗ္ဗာ သီဝိသ ဇာတီနံ၊
ဒိဗ္ဗ မန္တာ ဂဒံဝိယ။
ယံနာသေတိ ဝိသံဃောရံ၊
သေသဉ္စာပိ ပရိဿယံ။

၅၉။ အာဏာ ခေတ္တမှိ သဗ္ဗတ္ထ၊
သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏိနံ။
သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဧရာပထေဟိ မေ။
ဆဗျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ကဏှာဂေါတမကေဟိ စ။

၆၁။ အ-ပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ။
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။

၆၂။ မာ မံ အ-ပါဒကော ဟိံသိ၊
မာ မံ ဟိံသိ ဒွိပါဒကော။
မာ မံ စတုပ္ပဒေါ ဟိံသိ၊
မာ မံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေါ။

၆၃။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
သဗ္ဗေ ဘူတာစ ကေဝလာ။
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊
မာ ကိဉ္စိ ပါပ မာဂမာ။

၆၄။ အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊
အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။
အပ္ပမာဏော သံဃော၊
ပမာဏဝန္တာနိ သရီသပါနိ။
အဟိ- ဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ၊
ဥဏ္ဏာနာဘီ သရဗူ မူသိကာ။

၆၅။ ကတာ မေ ရက္ခာ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊
ပဋိက္ကမန္တု ဘူတာနိ။
သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊
နမော သတ္တန္နံ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

ခန္ဓသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ

ဆယ်စောင်တွဲ

၅ - မောရသုတ်

၆၆။ ပူရေန္တံ ဗောဓိ သမ္ဘာရေ၊
နိဗ္ဗတ္တံ မောရ ယောနိယံ။
ယေန သံဝိဟိတာ ရက္ခံ၊
မဟာသတ္တံ ဝနေ စရာ။

၆၇။ စိရဿံ ဝါယမန္တာပိ၊
နေဝသက္ခိံသု ဂဏှိတုံ။
ဗြဟ္မ မန္တန္တိ အက္ခာတံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၆၈။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
ဟရိဿ ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
တံတံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ၊

၆၉။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော တေစ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
မောရော စရတိ ဧသနာ။

၇၀။ အပေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
ဟရိဿ ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပ ဘာသော။
တံတံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေ မုရတ္တိံ။

၇၁။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော တေ စ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
မောရော ဝါသ မကပ္ပယီ။

မောရသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

............o............

၆ - ဝဋ္ဋသုတ်

၇၂။ ပူရေန္တံ ဗောဓိ သမ္ဘာရေ၊
နိဗ္ဗတ္တံ ဝဋ္ဋ ဇာတိယံ။
ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊
မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။

၇၃။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊
လောက နာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဋ္ဌာယိံ မဟာတေဇံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၇၄။ အတ္ထိ လောကေ သီလဂုဏော၊
သစ္စံ သောစေယျ နုဒ္ဒယာ။
တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊
သစ္စကိရိယ မနုတ္တရံ။

၇၅။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မ ဗလံ၊
သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဇိနေ။
သစ္စဗလ မဝဿာယ၊
သစ္စကိရိယ မကာသဟံ။

၇၆။ သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ၊
သန္တိ ပါဒါ အဝဉ္စနာ။
မာတာ ပိတာစ နိက္ခန္တာ၊
ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ။

၇၇။ သဟ သစ္စေ ကတေ မယှံ၊
မဟာ ပဇ္ဇလိတော သိခီ။
ဝဇ္ဇေသိ သောဠသ ကရီသာနိ၊
ဥဒကံ ပတွာ ယထာ သိခီ။
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊
ဧသာ မေ သစ္စ ပါရမီ။

ဝဋ္ဋသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

............ဝ............

၇ - ဓဇဂ္ဂသုတ်

၇၀။ ယဿာနုဿရဏေနာပိ၊
အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော။
ပတိဋ္ဌ မဓိ ဂစ္ဆန္တိ၊
ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။

၇၉။ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝ - ဇာလမှာ၊
ယက္ခစောရာဒိ သမ္ဘဝါ။
ဂဏနာ န စ မုတ္တာနံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၈၀။ ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

၈၁။ တတြ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ ဘိက္ခဝေါတိ။ ဘဒ္ဒန္တေတိ တေ ဘိက္ခူ ဘဂဝတော ပစ္စဿောသုံ၊ ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ၊ ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော သမုပဗျူဠှော အဟောသိ။ အထခေါ ဘိက္ခဝေ သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ၊ သစေ ဝေါ မာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ မမံ ဟိ ဝေါ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ လောမ ဟံသောဝါ သော ပဟီယိဿတိ။

၈၂။ နော စေ မေ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ ပဇာပတိဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ လောမဟံသောဝါ သော ပဟီယိဿတိ။

၈၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ

ဥလ္လောကေယျာထ၊ ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ လောမဟံသောဝါ ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၇၄။ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ဤသာနဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ဤသာနဿဟိ ဝေါ ဒေဝ ရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ လောမဟံသောဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၇၅။ တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါနမိန္ဒဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ၊ ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ၊ ဝရုဏဿဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ၊ ဤသာနဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိ တတ္တံဝါ လောမ ဟံသောဝါ၊ သော ပဟီယေထာပိ, နော ပဟီယေထ။

၇၆။ တံ ကိဿ ဟေတု သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါနမိန္ဒော အ ဝီတ ရာဂေါ အ ဝီတဒေါသော အ ဝီတမောဟော ဘီရုဆမ္ဘီ ဥတြာသီ ပလာယီတိ။

၇၇။ အဟဉ္စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ သစေ တုမှာကံ ဘိက္ခဝေ အရည ဂတာနံဝါ ရုက္ခမူလ ဂတာနံဝါ သုညာဂါရ ဂတာနံဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ လောမဟံသောဝါ၊ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ အနုဿရေယျာထ။

၈၈။ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒူ၊ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ၊ သတ္ထာဒေဝ မနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါတိ။

၈၉။ မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမ ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီ ယိဿတိ။

၉၀။ နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ၊
အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ။

၉၁။ သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ အကာလိကော၊ ဧဟိပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊ ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟီတိ။

၉၂။ ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမ ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီ ယိဿတိ။

၉၃။ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ၊
အထ သံဃံ အနုဿရေယျာထ။

၉၄။ သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ဉာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ သာမီစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ ဧသ ဘဂဝတော သာဝက သံဃော အာဟုနေယျော၊ ပါဟုနေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊ အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာတိ။

၉၅။ သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမ ဟံသော ဝါ သော ပဟီ ယိဿတိ။

၉၆။ တံ ကိဿ ဟေတု၊ တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝီတ ရာဂေါ ဝီတ ဒေါသော ဝီတ မောဟော အဘီရု အဆမ္ဘီ အနုတြာသီ အ ပလာယီတိ။

၉၇။ ဣဒ မဝေါစ ဘဂဝါ၊
ဣဒံ ဝတွာန သုဂတော၊
အထာပရံ ဧတဒဝေါ စ သတ္ထာ။

၉၈။ အရညေ ရုက္ခ မူလေဝါ၊
သုညာဂါရေဝ ဘိက္ခဝေါ။
အနုဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊
ဘယံ တုမှာက နောသိယာ။

၉၉။ နောစေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊
လောက ဇေဋ္ဌံ နရာသဘံ။
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သု ဒေသိတံ။

၁၀၀။ နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ၊
အထ သံဃံ သရေယျာထ။
ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ၊

၁၀၁။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊
ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခဝေါ။
ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊
လောမဟံသော န ဟေဿတိ။

ဓဇဂ္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၈ - အာဋာနာဋိယသုတ်

၁၀၂။ အပ္ပသန္နေဟိ နာထဿ၊
သာသနေ သာဓု သမ္မတေ။
အမနုဿေဟိ စဏ္ဍေဟိ၊
သဒါ ကိဗ္ဗိသ ကာရိဘိ။
၁၀၃။ ပရိသာနံ စတဿန္နံ၊
အဟိံသာယ စ ဂုတ္တိယာ။
ယံ ဒေသေသိ မဟာ ဝီရော၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
၁၀၄။ ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု၊
စက္ခုမန္တဿ သိရီမတော။
သိခိဿာပိစ နမတ္ထု၊
သဗ္ဗ ဘူတာ နုကမ္ပိနော။
၁၀၅။ ဝေဿဘုဿစ နမတ္ထု၊
နှာတကဿ တပဿိနော။
နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊
မာရ သေနာ ပမဒ္ဒိနော။

၁၀၆။ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊
ဗြာဟ္မဏဿ ဝုသီမတော။
ကဿပဿ စ နမတ္ထု၊
ဝိပ္ပ မုတ္တဿ သဗ္ဗဓိ။
၁၀၇။ အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊
သကျပုတ္တဿ သိရီမတော။
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊
သဗ္ဗ ဒုက္ခာ ပနူဒနံ။
၁၀၈။ ယေ စာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊
ယထာ-ဘူတံ ဝိပဿိသုံ။
တေ ဇနာ အပိသုဏာထ၊
မဟန္တာ ဝီတသာရဒါ။
၁၀၉။ ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ၊
ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။
ဝိဇ္ဇာ-စရဏ-သမ္ပန္နံ၊
မဟန္တံ ဝီတသာရဒံ။
၁၁၀။ ဧတေ စညေ စ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊
အနေကသတ ကောဋိယော။
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ အသမသမာ၊
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။
၁၁၁။ သဗ္ဗေ ဒသ ဗလူပေတာ၊
ဝေသာရဇ္ဇေ ဟုပါဂတာ။
သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊
အာသဘံ ဌာနမုတ္တမံ။

၁၁၂။ သီဟနာဒံ နဒန္တေတေ၊
ပရိသာသု ဝိသာရဒါ။
ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္တေန္တိ၊
လောကေ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ။

၁၁၃။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊
အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ။
ဗာတ္တိံသ လက္ခဏူပေတာ၊
သီတာ နုဗျဉ္ဇနာ ဓရာ။

၁၁၄။ ဗျာမပ္ပဘာယ သုပ္ပဘာ၊
သဗ္ဗေ တေ မုနိကုဉ္ဇရာ။
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊
သဗ္ဗေ ခီဏာသဝါ ဇိနာ။

၁၁၅။ မဟာပဘာ မဟာတေဇာ၊
မဟာပညာ မဟဗ္ဗလာ။
မဟာကာရုဏိကာ ဓီရာ၊
သဗ္ဗေသာနံ သုခါဝဟာ။

၁၁၆။ ဒီပါနာထာ ပတိဋ္ဌာစ၊
တာဏာ လေဏာ စ ပါဏိနံ။
ဂတီ ဗန္ဓူ မဟဿာသာ၊
သရဏာ စ ဟိတေသိနော။

၁၁၇။ သဒေဝကဿ လောကဿ၊
သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ။
တေသာဟံ သိရသာ ပါဒေ၊
ဝန္ဒာမိ ပုရိသုတ္တမေ။

၁၁၈။ ဝစသာ မနသာ စေဝ၊
ဝန္ဒာမေ တေ တထာဂတေ။
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊
ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။

၁၁၉။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊
ဗုဒ္ဓါ သန္တိ ကရာ တုံ။
တေဟိ တွံ ရက္ခိတော သန္တော၊
မုတ္တော သဗ္ဗ ဘယေဟိ စ။

၁၂၀။ သဗ္ဗ ရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊
သဗ္ဗ သန္တာပ ဝဇ္ဇိတော။
သဗ္ဗ ဝေရ့ မတိက္ကန္တော၊
နိဗ္ဗုတော စ တုံ ဘဝ။

၁၂၁။ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊
ခန္တိ မေတ္တာ ဗလေန စ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အာ ရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
သန္တိဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အာ ရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊
သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အာ ရောဂေန သုခေန စ။

ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
သန္တိနာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊
သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန ဓတရဋ္ဌော၊
ဒက္ခိဏေန ဝိရူဠှကော။
ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊
ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။

၁၂၇။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊
လောကပါလာ ယသဿိနော။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ စ ဘုမ္မဋ္ဌာ၊
ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တော စ ယေ ဒေဝါ၊
ဝသန္တာ ဣဓ သာသနေ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၁၃၀။ သဗ္ဗီ တိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊
သဗ္ဗရောဂေါ ဝိနဿတု။
မာတေ ဘဝတွန္တရာယော၊
သုခီ ဒီဃာယုကော ဘဝ။
၁၃၁၊ အဘိဝါဒန သီလိဿ၊
နိစ္စံ ဝုဍ္ဎာ ပစာယိနော။
စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝဍ္ဎန္တိ၊
အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။

အာဋာနာဋိယသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

..........၀..........

၉ - အင်္ဂုလိမာလသုတ်

၁၃၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊
နိသိန္နဋ္ဌာန ဓောဝနံ။
ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊
သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။
၁၃၃။ သောတ္ထိနာ ဂဗ္ဘ ဝုဋ္ဌာနံ၊
ယဉ္စ သာဓေတိ တင်္ခဏေ။
ထေရဿင်္ဂုလိမာလဿ၊
လောကနာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဋ္ဌာယိံ မဟာ တေဇံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၃၄။ ယထော ဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာ ဇာတော နာဘိဇာနာမိ သဉ္စိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ။ တေန သစ္စေန သောတ္ထိ တေ ဟောတု သောတ္ထိ ဂဗ္ဘဿ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

............ဝ............

၁၀ - ဗောဇ္ဈင်သုတ်

၁၃၅။ သံသာရေ သံသရန္တာနံ။
သဗ္ဗ ဒုက္ခ ဝိနာသနေ။
သတ္တ ဓမ္မေ စ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊
မာရ သေနာ ပမဒ္ဒနေ။
၁၃၆။ ဗုဇ္ဈိတွာ ယေစိမေ သတ္တာ၊
တိဘဝါ မုတ္တ ကုတ္တမာ။
အဇာတိ မဇရာ ဗျာဓိံ၊
အမတံ နိဗ္ဘယံ ဂတာ။
၁၃၇။ ဧဝ မာဒိ ဂုဏူပေတံ၊
အနေက ဂုဏ သင်္ဂဟံ။
ဩသဓဉ္စ ဣမံ မန္တံ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ ဘဏာမ ဟေ။
၁၃၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ သတိ သင်္ခါတော၊
ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ။
ဝီရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ။
ဗောဇ္ဈင်္ဂါ စ တထာ ပရေ။

၁၃၉။ သမာဓ ပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
သတ္တေ တေ သဗ္ဗဒဿိနာ။
မုနိန္ဒာ သမ္မ ဒက္ခာတာ၊
ဘာဝိတာ ဗဟုလီကတာ။
၁၄၀။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊
နိဗ္ဗာနာယစ ဗောဓိယာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
၁၄၁။ ဧကသ္မိံ သမယေ နာထော၊
မောဂ္ဂလ္လာနဉ္စ ကဿပံ။
ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသွာ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။
၁၄၂။ တေစ တံ အဘိနန္ဒိတွာ၊
ရောဂါ မုစ္စိံသု တင်္ခဏေ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
၁၄၃။ ဧကဒါ ဓမ္မရာဇာပိ၊
ဂေလညေနာဘိ ပီဠိတော။
စုန္ဒတ္ထေရေန တံယေဝ၊
ဘဏာပေတွာန သာဒရံ။
၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊
တမှာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၅။ ပဟီနာ တေ စ အာဗာဓာ၊
တိဏ္ဏန္နမ္ပိ မဟေသိနံ။
မဂ္ဂါဟတာ ကိလေသာဝ
ပတ္တာ နုပ္ပတ္တိ ဓမ္မတံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ'တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

............၀............

၁၁ - ပုဗ္ဗဏှသုတ်

၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု။
၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ဓမ္မာနုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု။
၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
သံဃာနုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု။
၁၄၉။ ဒုက္ခပ္ပတ္တာ စ နိဒ္ဒုက္ခာ၊
ဘယပ္ပတ္တာ စ နိဗ္ဘယာ။

သောကပတ္တာစ နိဿောကာ၊
ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။

၁၅၀။ ဧတ္တာဝတာစ အမှေဟိ၊
သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။
သဗ္ဗေ ဒေဝါ နုမောဒန္တု၊
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ။

၁၅၁။ ဒါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ၊
သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
ဘာဝနာ ဘိရတာ ဟောန္တု၊
ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ ဂတာ။

၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပ္ပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၁၅၃။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ၊
နနော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၄။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ။
သဂ္ဂေသုဝါ ယံရတနံ ပဏီတံ။
နနောသမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၅။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာ ဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန၊
သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ၊

၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗဓမ္မာ နုဘာဝေန၊
သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗသံဃာ နုဘာဝေန၊
သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၉။ မဟာကာရုဏိကော နာထော၊
ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ။
ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊
ပတ္တော သမ္ဗောဓိ မုတ္တမံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၆၀။ ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ။
သကျာနံ နန္ဒိဝဍ္ဎနော။
ဧဝမေဝ ဇယော ဟောတု၊
ဇယဿု ဇယမင်္ဂလေ။

၁၆၁။ အပရာဇိတ ပလ္လင်္ကေ၊
သီသေ ပုထုဝိပုက္ခလေ။
အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊
အဂ္ဂပတ္တော ပမောဒတိ။

၁၆၂။ သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ၊
သုပဘာတံ သုဟုဋ္ဌိတံ။
သုခဏော သုမုဟုတ္တော စ၊
သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ ကာယကမ္မံ၊ ဝါစာကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။
ပဒက္ခိဏံ မနောကမ္မံ၊ ပဏိဓိ တေ ပဒက္ခိဏေ။

၁၆၄။ ပဒက္ခိဏာနိ ကတွာန၊
လဘန္တတ္ထေ ပဒက္ခိဏေ။
တေ အတ္ထလဒ္ဓါ သုခိတာ၊
ဝိရူဠှာ ဗုဒ္ဓသာသနေ။
အရောဂါ သုခိတာ ဟောထ၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော် ပြီး၏။

............၀............

ပရိတ်ကြီးအနက်

၁။ သမန္တာ၊ ဤစကြဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ စက္ကဝါဠေသု၊ တသောင်းသော စကြဝဠာတို့၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ မုနိရာဇဿ၊ ရဟန်းတို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ သဂ္ဂမောက္ခဒံ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကို ပေးတော်မူတတ်သော။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော တရားတော်ကို။ သောတုံ၊ နာအံ့သောငှါ။ အတြ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာလတ်ကုန်လော့။ သုဏန္တု၊ နာလင့်ကုန်လော့။

၂။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အိုနတ်များတို့။ အယံ၊ ဤအခါကား။ ဓမ္မဿဝဏကာလော၊ တရားတော်ကိုနာအံ့သောအခါတည်း။

၃။ အရဟတော၊ ပစ္စည်း လေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ အရဟတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှါ ထိုက်တော်မမူထသော။ အရဟတော၊ သံသရာစက်၏ အကန့်ဖြစ်သော အဘိသင်္ခါရကို ပယ်တော်မူပြီးထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့သည် မဖြစ်ပြန်သဖြင့် ကောင်းစွာမိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတော်မူပြီးထသော။ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဧတ္ထဝါ၊ ဤစကြဝဠာ၌ရင်း။ လောကန္တရေ ဝါ၊ စကြဝဠာတပါး၌ရင်း။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်ထသော။ သန္တစိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်ထသော။ တိသရဏသရဏာ၊ ရတနာသုံးပါးလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်ထသော။

ဘုမ္မာ၊ မြေ၌ တည်ကုန်ထသော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်ရင်း။ အဘုမ္မာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်ထသော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်ရင်း။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဂုဏဂဏ ဂဟဏ ဗျာဝဋ္ဌာ လောကီကျေးဇူး၊ လောကုတ္တရာ ကျေးဇူးတို့၏ အပေါင်းကို ယူခြင်း၌ ကြောင့်ကြကုန်၏။ တေ ဒေဝါစ၊ ထိုနတ်တို့သည်ရင်း။ ဝရကနကမယေ၊ မြတ်သော ရွှေစိုင် အတိဖြင့် ပြီးသော။ မေရုရာဇေ၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်း၌။ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့သည်ရင်း။ သန္တောသဟေတုံ၊ ရောင့်ရဲ လွယ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ထသော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထသော။ မုနိဝရဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို။ သောတုံ၊ နာအံ့သောငှါ။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ အာယန္တု၊ လာလတ်ကုန်လော့။

၅-၆။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြာဝဠာတို့၌။ ယက္ခာစ၊ ဘီလူးတို့သည်ရင်း။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်ရင်း။ ဗြဟ္မဏောစ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်ရင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘီလူး၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ တို့သည်။ သဗ္ဗ သမ္ပတ္တိ သာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ကို ပြီးစေတတ်ထသော။ ယံ ပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တံ ပုညံ၊ ထိုကောင်းမှုကို။ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ အာရက္ခာသု၊ စောက်ရှောက်ခြင်းတို့၌။

ဝိသေသတော၊ အထူးသဖြင့်။ ပမာဒရဟိတာ၊ မေ့လျော့ခြင်းမှ ကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော။

၇။ သာသနသ္မိံ၊ သာသနာတော်၌လည်းကောင်း။ လောကသ္မိံ၊ လူအများ၌လည်းကောင်း။ ဝုဍ္ဎိံ၊ စီးပွါးခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သာသနမ္ပိ၊ သာသနာတော်ကိုလည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊ လူအများကိုလည်းကောင်း။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၈။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သုခီ၊ ချမ်းသာကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာတိဘိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အနီဃာ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၉။ ရာဇတောဝါ၊ မင်းဘေးမှလည်းကောင်း။ စောရတောဝါ၊ ခိုးသူဘေးမှလည်းကောင်း။ မနုဿတောဝါ၊ လူဘေးမှလည်းကောင်း။ အမနုဿတောဝါ၊ လူမဟုတ်သော ဘီလူးဘေးမှလည်းကောင်း။ အဂ္ဂိတောဝါ၊ မီးဘေးမှလည်းကောင်း။ ဥဒကတောဝါ၊ ရေဘေးမှလည်းကောင်း။ ပိသာစတောဝါ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးဘေးမှလည်းကောင်း။ ခါဏုကတောဝါ၊ သစ်ငုတ်ဘေးမှလည်းကောင်း။ ကဏ္ဍကတောဝါ၊ ဆူးငြောင့်ဘေးမှလည်းကောင်း။ နက္ခတ္တတောဝါ၊ မကောင်းသော နက္ခတ်ဘေးမှလည်းကောင်း။ ဇနပဒရောဂတောဝါ၊ ဇနပုဒ်၌ဖြစ်သော အနာဘေးမှလည်းကောင်း။ အသဒ္ဓမ္မ

တောဝါ၊မသူတော်တို့၏ တရားဘေးမှ၎င်း။အသန္နိဋ္ဌတောဝါ၊ မှား၍သောအယူဘေးမှ၎င်း။ ဒုဿသပ္ပုဂ္ဂိုသတောဝါ၊ မသူတော်ဘေးမှ၎င်း။ စဏ္ဍာ ဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကုရ အဟိ ဝိစ္ဆိက မဏိသပ္ပ ဒီပိ အစ္ဆ တရစ္ဆ သူကရ မဟိံသ ယက္ခ ရက္ခသာဒီဟိ၊ ကြမ်းသောဆင်၊ ကြမ်းသောမြင်း၊ ကြမ်းသောသား၊ ကြမ်းသောနွား၊ ကြမ်းသောခွေး၊ ကြမ်းသောမြွေ၊ ကြမ်းသော ကင်းသန်း၊ကြမ်းသောမြွေစိမ်း၊ ကြမ်းသောသစ်၊ ကြမ်းသောဝံ၊ ကြမ်းသော အောင်း။ ကြမ်းသောဝက်၊ ကြမ်းသော ကျွဲ၊ ကြမ်းသော ဘီလူး၊ ကြမ်းသောရေစောင့်ဘီလူး စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ နာနာဘယတောဝါ၊ အထူးထူးသော အနာဘေးတို့မှ၎င်း။ နာနာရောဂတောဝါ၊ အထူးထူးသော ရောဂါဘေးတို့မှ ၎င်း။ နာနာဥပဒ္ဒဝတောဝါ၊အထူးထူးသောဥပဒ္ဒဝေါဘေးတို့မှ၎င်း။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှန္တု၊ ယူကုန်လော့။

---

* (မင်္ဂလသုတ်အနက်-ရေးကဆိုခဲ့ပြီ)

---

၂ - ရတနသုတ် အနက်

၂၅။ ပဏိဓါနတော၊ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေရင်းတော်၌ ဘုရားဆုကို တောင်းသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဒသပါရမိယော၊ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကို၎င်း။ဒသဥပပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမီတို့ကို၎င်း။ ဒသပရမတ္ထပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ပရမတ္ထပါရမီတို့ကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အပြားရှိကုန်

သော။ သမတိံသ ပါရမိယော၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကိုလည်း။ ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေ၊ ငါးပါးသော စွန့်ခြင်းကြီးတို့ကိုလည်း။ လောကတ္ထစရိယံ၊ လောကသုံးပါး၏ အကျိုးစီးပွါးအလို့ငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဉာတတ္ထစရိယံ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏ အကျိုးစီးပွါးအလို့ငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိသောစရိယာယော၊ သုံးပါးသော အကျင့်တို့ကိုလည်း။ ပစ္ဆိမဘဝေ၊ အဆုံးစွန်သော ဘဝ၌။ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိံ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကိုလည်း။ ဇာတိံ၊ ဖွါးခြင်းကိုလည်း။ အဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကိုလည်း။ ပဓာနစရိယံ၊ ပြင်းစွာသော လုံ့လဖြင့် ကျင့်ခြင်းကိုလည်း။ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌။ မာရဝိဇယံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်ခြင်းကိုလည်း။ သဗ္ဗညုတဉာဏပ္ပဋိဝေဓံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို သိတော်မူခြင်းကိုလည်း။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို ဟောတော်မူခြင်းကိုလည်း။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားတို့ကိုလည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဤဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီပြည်၏။ တိယာမ၊ သုံးထပ်ကုန်သော။ ပါကာရန္တရေသု၊ မြို့တံတိုင်း၏ အကြားတို့၌။ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသော။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာထေရ်ကဲ့သို့။ ကာရုညစိတ္တံ၊ သနားခြင်းနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေဦး၍။

၂၆ ၂၇။ ကောဋ္ဌိသတ သဟာသော၊ ကုဋ္ဌေ တသိန်းမျှလောက်ကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာ တိုက်တို့၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ယဿ၊ အကြင် ရတန သုတ် ပရိတ်တော်၏။ အာဏံ၊ အာဏာစက်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ခံကုန်၏။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီ အမည်ရှိသော။ ပုရေ၊ ပြည်၌။ ရောဂါမနုဿ ဒုဗ္ဘိက္ခသမ္ဘူတံ၊ အနာ, ဘီလူး, မွတ် သိပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ယဥ္ဇ ယံဝေပရိတ္တံ၊ အကြင် ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်လျှင်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ အန္တရဓာပေသိ၊ ကွယ် စေတတ်၏။ တံပရိတ္တံ၊ ထို ရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ မယာ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၂၈။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌ တည်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ဘုမ္မစိုး, ရုက္ခစိုး, စတုမဟာရာဇ်,တာဝ တိံသာ နတ်တို့သည်ရင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာ မာစသော နတ်တို့သည်ရင်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာ ဂတာနိ၊ အညီအညွတ် လာကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန် သော။ ဘူတာဝေ၊ နတ်တို့သည်သာလျှင်။ သုမနာ၊ ဝမ်း မြောက်သော နှလုံးရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ အထောပိ၊ ထိုမှိုလည်း။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ သုဏန္တု၊ နာကုန်လော့။

၂၉။ ဘူတာနိ၊ အို နတ်တို့။ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးလာကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဝေ၊ ထိုသို့ စည်းဝေးလာကုန်သောကြောင့်

သာလျှင်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ နိသာမေထ၊ နာကုန်လော့။ မာနုသိယာ၊ လူဖြစ်သော၊ ပဇာယ၊ သတ္တဝါ၌။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဒိဝါစ၊ နေ့၌ရင်း။ ရတ္တော စ၊ ညဉ့်၌ရင်း။ ယေ၊ အကြင် သူတို့သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဗလိံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဝေ၊ ထိုသို့ဆောင်ကုန်သောကြောင့်သာလျှင်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ရက္ခထ၊ စောင့်ကုန်လော့။

၁၀။ ဣဓဝါ၊ ဤ လူ့ပြည်၌ရင်း။ ဟုရံဝါ၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်၌ရင်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌ရင်း။ ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ယံဝိတ္တံဝါ၊ အကြင် သုံးဆောင်အပ်သော ဥစ္စာသည်ရင်း။ ယံရတနံဝါ၊ အကြင် အလေးအမြတ်သိထားအပ်သော ရတနာသည်ရင်း။ ပဏီတံ၊ မြတ်၏။ တံ၊ ထို ရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော ရတနာသည်။ နနော အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ ဗုဒ္ဓသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤ အရဟံစသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွါးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၁။ သကျမုနိ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏ အထွတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သော နှလုံးရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ခယံ၊ ရာဂစသော

ကိလေသာတို့၏ ကုန်ရာလည်း ဖြစ်ထသော၊ ဝိရာဂံ၊ ရာဂ၏ ကင်းရာလည်းဖြစ်ထသော။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းထသော။ ပဏီတံ၊ မြတ်ထသော။ ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ သိတော်မူ၏။ တေနဓမ္မေန၊ ထို နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော တရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောရတနာသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဓမ္မေ ဓမ္မသ်၊ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော တရား၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ- အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤခယတာ စသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ- ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွါးခြင်း သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၂။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော မြတ်စွာဘုရားသည်။ အညံ၊ သောဂေါ်ပတ္တိမဂ် သိသော အပိုင်းအခြားကို မလွန်ဘဲ သိတတ်ထသော။ သုစိံ၊ စင်ကြယ်စွာထသော။ ယံသမာဓိံ၊ အကြင် အရဟတ္တမဂ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို။ ပရိဝဏ္ဏယီ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ အာနန္တရိကံ၊ မဂ်၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးကို ပေးတတ်၏ ဟူ၍။ အာဟု၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေနသမာဓိနာ၊ ထို အရဟတ္တမဂ် သမာဓိနှင့်။ သမော၊ တူသော သမာဓိသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဓမ္မေ ဓမ္မသ်၊ မဂ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိ တရား၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤ စင်ကြယ်ခြင်းစသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန် သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွါးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၃။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သတံ၊ ဘုရားစသော သူတို့သည်။ ပသတ္ထာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တနည်းကား။ အဋ္ဌသတံ၊ တရာ့ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပသတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ ဧတေ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ စတ္တာရိ ယုဂါနိ၊ လေးပါးသော အစုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့် ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်ကား။ တနည်းကား။ တေ၊ ထိုတရာ့ ရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်ကား။ ဒက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်ကုန်၏။ ဧတေသု၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုတို့သည်။ မဟပ္ဖလာနိ၊ များသောအကျိုး ရှိကုန်၏။ သံဃေ - သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့မြတ်စွာ ဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းစသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည် လည်း။ ပဏီတံ - ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွါးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။

၃၄။ ယေ၊ အကြင် ရဟန္တာတို့သည်။ ဂေါတမ သာသနမှိ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ ဒဠှေန၊ ပြင်းစွာသော။ မနသာ၊ နှလုံးဖြင့်။ သုပ္ပယုတ္တာ၊ ကောင်း စွာ လုံ့လပြုကုန်သည် ဖြစ်၍။ နိက္ကာမိနော၊ ဝဋ်ဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အမတံ

နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိဂယှ၊ အာရုံပြု၍။ လဒ္ဓါ၊ ရသည်ဖြစ်၍။ မုဓ၊ ကိလေသာ ကင်းကုန်လျက်။ နိဗ္ဗုတိံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ခံစားကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ယေ ဒွိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သံဃေ - သံဃာ၊ ရဟန္တာ ဖြစ်သော သံဃာတော်၌။ ဣဒမ္ပိရတနံ - အယမ္ပိရတန ဘာဝေါ၊ ဤအရဟတ္တဖလ သမာပတ် ဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွါးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၅။ ပထဝိဿိတော၊ မြေ၌ မြုပ်သော။ ဣန္ဒခီလော၊ ကျောက်စာတိုင်သည်။ စတုဗ္ဘိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာကုန်သော။ ဝါတေဟိ၊ လေတို့သည်။ အသမ္ပကမ္ပိယော၊ မတုန်မလှုပ်စေနိုင်သည်။ သိယာ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဓယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကို။ အဝေစ္စ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တံသပ္ပုရိသံ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် အရိယသစ္စာတို့ကို မြင်ပြီးသော သုံးပါးအပြားရှိသော သောတာပန်ဖြစ်သော သူတော်ကောင်းကို။ တထူပမံ၊ ထိုကျောက်စာတိုင်နှင့် တူ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားသခင် ဟောတော်မူ၏။ သံဃေ သံဃာ၊ သုံးပါးသော သောတာပန် သံဃာ၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတန ဘာဝေါ၊ ဤသို့ မတုန်မလှုပ်သောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်။

ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွါးခြင်း သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၆။ ဂမ္ဘီရပညေန၊ နက်နဲသော ပညာရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဒေသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကို။ ယေ၊ အကြင် သတ္တကွတ္တုပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဘာဝယန္တိ၊ သိတုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တကွတ္တုပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘုသံ ပမတ္တာ၊ ဘာဝနာ၌ အလွန်မေ့လျော့ကုန်သည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မေ့လျော့ကုန်သော်လည်း။ တေ၊ ထိုသတ္တကွတ္တုပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ ဘဝံ ဘဝကို။ နအာဒိယန္တိ၊ မယူကုန်။ သံဃေ-သံဃသ္မိ၊ သတ္တကွတ္တုပရမဖြစ်သော သောတာပန် သံဃာ၌။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-အယမ္ပိရတန ဘာဝေါ၊ ဤရှစ်ကြိမ်မြောက်ဘဝကို မယူခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွါးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၇။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိစ၊ အတ္တဟူသော မိမိကိုယ်ရှိ၏ ဟူသော အယူရင်း။ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊ ရှစ်ပါးသော ဌာန၌ ယုံမှားခြင်းရင်း။ သီလဗ္ဗတံဝါပိ၊ နွား၏ သီတင်းအကျင့် ခွေး၏သီတင်းအကျင့် စသည်ဖြင့် သံသရာမှ ထွက်မြောက်၏ ဟူသော အယူရင်း။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊

သဘောတရားတို့ကို။ အဿ၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဒဿနသမ္ပဒါယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သဟာဝ၊ တကွလျှင်။ ဇဟိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။ အဿု ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြင်မှားသော အယူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံပိ၊ ထိုမှားသော အယူကိုလည်း။ ဇဟိတံ၊ စွန့်အပ်၏။

၁၈။ သော - သောတာပန္နော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အပါယေဟိ၊ အပါယ်တို့မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိဌာနာနိစ၊ လွန်စွာသော အကြောင်းတို့ကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ သံဃေ သံဃဿ၊ သုံးပါးသော သောတာပန် ဖြစ်သော သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိရတန ဘာဝေါ၊ ဤသုံးပါး သော သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ခြင်းအစရှိသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ - ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါ တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွါးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၉။ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယေန ဝါ၊ ကာယဒွါရဖြင့်ရင်း။ ဝါစာ - ဝါစာယဝါ၊ ဝစီဒွါရဖြင့် ရင်း။ ဥဒ၊ ထိုမှ။ စေတသာ ဝါ၊ မနောဒွါရဖြင့်ရင်း။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကိဉ္စာပိ၊ အကယ် ၍လည်း။ ကရောတိ၊ ပြုမိ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ တဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ ပဋိစ္ဆာဒါယ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့

သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်ပြီ။ ဒိဋ္ဌပဒသာ၊ မင်္ဂဖြင့် မြင်အပ်ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသောသောတာပန်၏။အဘဗ္ဗတာ၊ မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မထိုက်သောအဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။သံသေ-သံဃသာ၊ သုံးပါးသော သောတာပန်သဃ်ာ၏။ ဣဒမ္ပိရတနာ အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ပြုပြီးသောမကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မထိုက်ခြင်း တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီ တော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကား ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွါးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၀။ ဂိမှာနမာသေ၊ နွေလေးလအတွင်း၌။ ပဌမသ္မိံ ဂိမှေ၊ အစစွာသော နွေလ၌။ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊ ပွင့်သောအဖျား ရှိသော။ ဝနပ္ပဂုမ္ဗေ၊ တောအုပ်သည်။ သိရိကောယထာ၊ အသရေ ရှိသကဲ့သို့။ပရမံဟိတာယ၊မြတ်သော လောကုတ္တရာ စီးပွါးအလို့ငှါ။ တထူမပိ၊ ထိုတောအုပ်နှင့်တူသော။နိဗ္ဗာန ဂါမိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်ထသော။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိ ယတ္တိ တရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတန ဘာဝေါ၊ဤဒေသနာဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွါးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၁။ ဝရော၊ မြတ်ထသော။ ဝရညူ၊ မြတ်သောတရား ကိုလည်း သိတော်မူတတ်ထသော။ ဝရဒေါ၊ မြတ်သော

လောကုတ္တရာ တရားကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်ထသော။ ဝရာဟရော၊ မြတ်သောစီးပွါးကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ အနုတ္တရော၊ လွန်သောသူမရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိ တရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ ဣန္ဒြိယပရော ပရိယတ္တိဉာဏ်ရှေးရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဟောခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွါးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၂။ ယေ၊ အကြင် ရဟန္တာတို့သည်။ အာယတိကေ၊ လာလတ္တံ့သော။ ဘဝသ္မိံ၊ ဘဝ၌။ ဝိရတ္တစိတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ် ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောကံသည်။ ခီဏံ၊ ကုန်ပြီ။ နဝံသမ္ဘဝံ၊ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ကံသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ခီဏဗီဇာ၊ ကုန်ပြီးသော ကံဟူသော မျိုးစေ့ ရှိကုန်ထသော။ အဝိရုဠ္ဟိဆန္ဒာ၊ ဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်လိုသော ဆန္ဒလည်း ရှိကုန်ထသော၊ ဓီရာ၊ ပညာလည်း ရှိကုန်ထသော။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အယံပဒီပေါ၊ ဤဆီမီးသည်။ နိဗ္ဗာယတိ ယထာ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့။ နိဗ္ဗာယန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ သံဃေ-သံဃသ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်ခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီ

ခတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကား ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွါးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၃။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာ နိဝါ၊ အကြင် ဘုမ္မစိုး, ရုက္ခစိုး,စတုမဟာရာဇ်,တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်ရှင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော နတ်တို့သည်ရှင်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ အညွတ် လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့လာကုန်သော နတ် အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရား တို့ ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ဗုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွါးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။

၄၄။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာ နိဝါ၊ အကြင် ဘုမ္မစိုး, ရုက္ခစိုး,စတုမဟာရာဇ်,တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်ရှင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော နတ်တို့သည်ရှင်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ အညွတ် လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့ လာကုန်သော နတ် အပေါင်းဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။တထာဂတံ၊ရှေးဘုရားတို့ ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။

နမသာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွါးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၅။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ဘုမ္မစိုး, ရုက္ခစိုး, စတုမဟာရာဇ်, တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်ရှင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော နတ်တို့သည်ရှင်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ အညွတ် လာကုန်၏။ တေ မယံ၊ ထိုသို့ လာကုန်သော နတ် အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရား တို့ ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည်ပူဇော်အပ်ထသော။သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ နမဿာမ၊ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွါးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။

ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

............၀............

၃ - မေတ္တသုတ် အနက်

၄၆။ ယဿ၊ အကြင် မေတ္တသုတ်၏။ အာနုဘာဝတော၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ ဝါ၊ ဘုမ္မစိုး နတ်တို့သည်။ဘီသနံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အဆင်းကို။ နေဝဒဿေန္တိ၊ မပြဝံ့ကုန်။ ယမှိစေဝ-ယမှိစဝေ၊ အကြင် မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်ကိုသာလျှင်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌ရှင်း။ ဒိဝံ၊ နေ့၌ရှင်း။ အတန္ဒိတော၊ မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍။ အနု ယုဉ္ဇန္တော၊ လုံ့လ ပြုသောသူသည်။

၄၇။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ သုတ္တော စ၊ အိပ်ပျော်သော်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ပါပံ၊ မကောင်းသော အိပ်မက်ကို။ န ပဿတိ၊ မမြင်မက်။ ဧဝ မာဒိ ဂုဏူပေတံ၊ ဤသို့ အစရှိသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုမေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟော၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄၈။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ ယံပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အဘိသမေစ္စ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကပ်၍။ ဝါ၊ လောကီဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။ အတ္ထကုသလေန၊ အစီးအပွါး၌ လိမ္မာသော သူသည်။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ သက္ကော စ၊ ပြုခြင်းငှါ တတ်အားသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇူ စ၊ ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဟုဇူ စ၊ ကောင်းစွာ ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဝစော စ၊ ပညာရှိတို့ ဆိုလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မုဒု စ၊ နူးညံ့သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနတိမာနီ စ၊ မာန်မရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၄၉။ သန္တုဿကော စ၊ ရောင့်ရဲလွယ် သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဘရော စ၊ မွေးမြူလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပကိစ္စော စ။ နည်းသောကိစ္စ ရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သလ္လဟုကဝုတ္တိ စ၊ ပေါ့သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သန္တိန္ဒြိ

ယောစ၊ ငြိမ်သက်သော ဈာန္နေ ရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နိပကောစ၊ ရင့်သော ပညာရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပဂဗ္ဘောစ၊ မကြမ်းတမ်းသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့၌။ အနနုဂိဒ္ဓေါစ၊ မမက်မောသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၅၀။ ယေန၊ အကြင် မကောင်းသောအမှုဖြင့်။ ဝိညူ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ပရေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ဥပဝဒေယျုံ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ တံ၊ ထိုပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အပ်သောအမှုကို။ ခုဒ္ဒမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှ သော်လည်း။ နစအာစရေ၊ မကျင့်ရာ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိနောဝါ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်ရှင်း။ ခေမိနောဝါ၊ ဘေးမရှိကုန်သည်ရှင်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ် ရှိကုန်သည်လည်း။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။-

၅၁။ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏဘူတာဝါ၊ ထွက်သက် ဝင်သက် ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ တသာဝါ၊ လန့်တတ်သော သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ ထာဝရာဝါ၊ တည်ကြည် ငြိမ်သက်သော သတ္တဝါတို့ သည်ရှင်း။ ဒီဃာ၊ ရှည်ကုန်သော။ ယေ သတ္တာဝါ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း မဟန္တာဝါ၊ ကြီးသော သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ မဇ္ဈိမာဝါ၊ မတို့၊ မရှည်၊ မကြီး မငယ်သော သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ ရဿကာ၊ တိုသော

သတ္တာဝါတို့သည်ရှင်း။ အဏ္ဏကထူလာစ၊ ကြီးသော သတ္တဝါ၊ ဆူသော သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သော၊ ယေသတ္တာ ဝါ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်သော။ ယေ သတ္တာဝါ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ ဒူရေ၊ အဝေး၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသတ္တာဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ဝသန္တိ၊ . နေကုန်၏။ တေသတ္တာဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ ဘူတာဝါ၊ ဖြစ်ပြီး သော သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ သမ္ဘဝေသီဝါ၊ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့ သော သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ တနည်းကား-သမ္ဘဝေ၊သုတ်၌။ သီဝါ၊ ကိန်းသော သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ အတ္တိ၊ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိတတ္တာ၊ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်။ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၃။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နနိကုပ္ပေထ၊အမျက်မထွက်ရာ။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသောအမှု၌။ နံ၊ ထိုသူတပါးကို။ဗျာရောသနာ-ဗျာရောသနာယ၊ချုပ်ချယ်သော စကားဖြင့်ရှင်း။ပဋိဃသညာ-ပဋိဃသညာယ၊အမျက်ထွက်သော အမှတ်ဖြင့်ရှင်း။ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစိမျှ။ နာတိမညေထ၊ မထေမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။နဣစ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ။

၅၄။ မာတာ၊အမိသည်။နိယံပုတ္တံ၊မိမိကိုမှီ၍ဖြစ်သော။ ဧကပုတ္တံ၊ တယောက်ထည်းသောသားကို။ အာယုသာ၊ အသက်ကြောင့်။ အနုရက္ခေယထာ၊ အဖန် တလဲလဲ

စောင့်သကဲ့သို့။ ဧဝမ္ပိ၊ ထို့အတူရင်း။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို။ ဘာဝယေ၊ ပွါးစေရာ၏။

၅၅။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌ရင်း။ အဓော၊ အောက်၌ရင်း။ တိရိယဉ္စ၊ ဖီလာ၌ရင်း။ သဗ္ဗလောကသ္မိံ၊ ခပ်သိမ်းသော လောက၌။ အသမ္ဗာဓံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းလည်း မရှိထသော။ အဝေရံ၊ အတွင်းရန်လည်းမရှိထသော။ အသပတ္တံ၊ အပရန်လည်း မရှိထသော။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊ မြတ်နိုးခြင်းတည်းဟူသော။ မေတ္တဉ္စ၊ မေတ္တာစိတ်ကိုလည်း။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၆။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းသော ငိုက်မည်းခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်။ တိဋ္ဌံဝါ၊ ရပ်သော်ရင်း။ စရံဝါ၊ သွားသော်ရင်း။ နိသိန္နောဝါ၊ ထိုင်သော်ရင်း။ သယာနောဝါ၊ လျောင်းသော်ရင်း။ ဧတံသတိံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့် ယှဉ်သောသတိကို။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ အမြဲဆောက်တည်ရာ၏။ ဧတံဝိဟာရံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့် ယှဉ်၍နေခြင်းကို။ ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော။ ဝိဟာရံ၊ နေခြင်းဟူ၍။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ၊ မှားသော အယူသို့လည်း။ အနုပဂ္ဂမ္မ၊ မကပ်မူ၍။ သီလဝါ၊ သီတင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒဿနေန၊ မဂ်ပညာနှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသာ ကာမတို့၌။ ဂေဓံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဂဗ္ဘသေယျံ၊ အမိဝမ်း၌

ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသို့။ ပုန၊ တဖန်။ ဧာတု၊ အကယ်မလာ့
သဖြင့်။ နှဟိဧတိ၊ မရောက်။

မေတ္တသုတ္တံ၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

............ဝ............

၄ - ခန္ဓသုတ် အနက်

၃၇ - ၃၉။ သဗ္ဗာသီဝိသ ဇာတီနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အဆိပ်
လျှင်သော မြွေလေးပါးတို့၏။ ဃောရံ၊ ပြင်းစွာသော။
ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဒိဗ္ဗမန္တာ ဂဒံ ဝိယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ဆေး
မန္တရားကဲ့သို့။ ယံ၊ အကြင်ခန္ဓပရိတ်သည်။ နာသေတိ၊
ဖျောက်တတ်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော။ အာဏာခေတ္တမှိ၊
အာဏာခေတ်ဖြစ်သော ကုဋေတသိန်းသော စကြဝဠာ၌။
သဗ္ဗပါဏီနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ သေသံ၊ မြွေဆိပ်မှ
ကြွင်းသော။ ပရိဿယဥ္စာပိ၊ ဘေးရန်ကိုလည်း။ သဗ္ဗဒါ၊
ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သဗ္ဗသောပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြား
အားဖြင့်လည်း။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်တတ်၏။ —တံ ပရိတ္တံ၊
ထိုခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်း
တို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ၊ ဝိရူပက္ခနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ဧရာပထေဟိ၊ ဧရာပထ နဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ဆဗျာပုတ္တေဟိ၊ ဆဗျာပုတ္တနဂါးမင်း
တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။

ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ကဏှာဂေါတမ ကေဟိစ၊ ကဏှာဂေါတမ နဂါးမင်းတို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊တက္ကု။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၁။ အပါဒကေဟိ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ကု။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဒွိပါဒကေဟိ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ကု။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ စတုပ္ပဒေဟိ၊ အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ကု။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗဟုပ္ပဒေဟိ များသောအခြေရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ကု၊ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၂။ မံ၊ ငါ့ကို။ အပါဒကော၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒွိပါဒကော၊ အခြေနှစ်ခုရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ စတုပ္ပဒေါ၊ အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဗဟုပ္ပဒေါ၊ များသောအခြေရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။

၆၃။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ကေဝလာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာ၊

ထင်ရှားဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ သဗ္ဗေ-သဗ္ဗာနိ၊ ဆယ်သိမ်းကုန်သော။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းမြတ်သောအမြင်တို့ကို။ ပဿန္တု၊ မြင်စေကုန်သတည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတစိမျှ။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသို့။ မာအာဂမာ၊ မရောက်စေကုန်သတည်း။

၆၄။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ သရီသပါနိ၊ ကင်း၊ သန်းတို့သည်ရှင်း။ အဟိ၊ မြွေသည်ရှင်း။ ဝိစ္ဆိကာ၊ ကင်းပုစ္ဆန်သည်ရှင်း။ သတပဒီ၊ ကင်းခြေများသည်ရှင်း။ ဥဏ္ဏနာဘိ၊ ပင့်ကူသည်ရှင်း။ (ပင့်ကူနက်လည်းဟူ)။ သရဗူ၊ တက်တူသည်ရှင်း။ (အိမ်မြှောင်လည်းဟူ)။ မူသိကာ၊ ကြွက်သည်ရှင်း။ ပမာဏ ဝန္တာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာရှိကုန်၏။

၆၅။ မေ၊ ငါသည်။ ရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပဋိက္ကမန္တု၊ ဖဲလေကုန်လော့။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ သတ္တန္နံ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဝိပဿီအစရှိသော ဘုရားရှင်တို့အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ခန္ဓသုတ္တံ၊ ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅ - မောရသုတ် အနက်

၆၆ - ၆၇။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထသော မောရယောနိယံ၊ ဥဒေါင်း၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ ဿယနံ၊ အကြင် မောရပရိတ်ဖြင့်။ သံဝိဟိတာရက္ခံ၊ စီရင်အပ်သော စောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိထသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဝနစရော၊ တောသမားတို့သည်။ စိရဿံ၊ မြင့်ရှည်စွာ ကာလပတ်လုံး။ ဝါယမန္တာပိ၊ လုံ့လပြုကုန်သော်လည်း။ ဂဟေတုံ၊ ဖမ်းယူအံ့သောငှာ။ နေဝသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဗြဟ္မမန္တန္တိ၊ မြတ်သောမန္တရားဟူ၍။ အက္ခာတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ တံပရိတ္တံ၊ ထိုမောရပရိတ်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၀။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။ ဧကရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိဿဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ ဥဒေတိ၊ တက်လတ်၏။ တံတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်းရှိထသော။ တံ၊ ထိုရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏။ အဇ္ဇ ယနေ့။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင်ရနေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမု၊ နေကုန်အံ့။

၆၉ ဗြဟ္မစာရာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပပြုကုန်ပြီး ထသော။ ယေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ရောက်ကုန် ၏။တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။မေ၊ ငါ၏။နမော၊ရှိခိုးခြင်း သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။တေစ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ သည်လည်း။မံ၊ ငါ့ကို။ပါလယန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေငါ၏။နမော၊ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်အား။မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။မေငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်း သည်။အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမော ရှော၊ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သေနာ-သေနာယ၊ အစာရှာအံ့သောငှါ။ စရတိ၊ သွား၏။

၇၀။ ဝဏ္ဏမာ၊ လူတို့၏ မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။ ဧ က ရာ ဇ ာ၊ မြ တ် သေ ာ မင်း လ ည်း ဖြစ် ထ သေ ာ။ ဟာရိဿဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏ အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်း လည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေဦ ထွန်းသော အရောင်လည်းရှိထသော။အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။အပေတိ၊ ဝင်၏။တံတသွာ၊ထိုကြောင့်။ ဟာရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ပထဝိပ္ပဘာသံ၊မြေဦထွန်း

သော အရောင်လည်း ရှိထသော။တံ၊ ထိုနေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏။အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး ၊ ဘယာ၊ အရှင်နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။မယံ၊ ငါတို့သည်။ဝိဟာရေမု၊နေကုန်အံ့။

၇၁။ ဗြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပပြုကုန်ပြီးထသော။ယေ၊အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။မေ၊ငါ၏။နမော၊ရှိခိုးခြင်းသည်။အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။တေစ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်ရှောက် စေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။မေ၊ ငါ၏။နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်အားလည်း။မေ၊ငါ၏။ နမော၊ရှိခိုးခြင်းသည်။အတ္ထု၊ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။မေ၊ငါ၏။ နမော၊ရှိခိုးခြင်းသည်။အတ္ထု၊ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ သောမောရော၊ ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံ ပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ကတွာ၊ပြု၍။ဝါသံ၊နေခြင်းကို။အကပ္ပယိ၊ ပြု၏။

မောရသုတ္တံ၊ မောရ ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

........၀........

၆ - ဝဋ္ဋသုတ် အနက်

၇၂။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုဉာဏ်၏ အဆောက် အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တော၊ ဖြည့် တော်မူထသော။ ဝဋ္ဋဇာတိယံ၊ ငုံး၏ အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ယဿပရိတ္တဿ၊ အကြင် ပရိတ်တော်၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော် ကြောင့်။ ဒါဝဂ္ဂိ၊ တောမီးသည်။ ဝိဝဇ္ဇယိ၊ ကြဉ်ဖဲ၏။

၇၃။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ အမည်ရှိတော် မူသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောကနာထေန၊ လူသုံး ပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ထသော။ ကပ္ပဋ္ဌာယိံ၊ ကမ္ဘာ ပတ်လုံးတည်ထသော။ မဟာတေဇံ၊ ကြီးသော အာနုဘော် ရှိထသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုငုံးမင်း ပရိတ်ကို။ ဟေ၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြ ကုန်အံ့။

၇၄။ လောကေ၊ လောက၌။ သီလဂုဏော၊ သီလ၏ ကျေးဇူးသည်ရင်း။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်ရင်း။ သောစေယျံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ အနုဒ္ဒယာစ၊ သတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန သစ္စေန၊ ထိုသို့သော သစ္စာစကားဖြင့်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာဟာမိ၊ ပြုဘူး၏။

၇၅။ ဓမ္မဗလံ၊ သစ္စာတရား၏အစွမ်းကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ပုဗ္ဗကေ၊ ရှေး၌ ဖြစ်တော်မူကုန်ပြီးသော။

ဇိနေ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ သစ္စဗလံ။ သစ္စာ၏ အစွမ်းကို။ အဝဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အာကာသိံ၊ ပြုအံ့။

၇၆။ ဇာတဝေဒ၊ အိုတောမီး။ မေ၊ ငါ၏။ ပက္ခာ၊ အတောင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အပတနာ၊ မပျံနိုင်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဝဉ္စနာ၊ မသွားတတ်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ ပိတာစ၊ အမိအဘတို့သည်လည်း။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်သွားခဲ့ကုန်ပြီ။ ဇာတဝေဒ၊ အိုတောမီး။ ပဋိက္ကမ၊ ဖဲကြဉ်လေလော့။

၇၇။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယာ၊ မယာ၊ ငါ့ုမင်းသည်။ သစ္စေ၊ သစ္စာကို။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ သစ္စကတေန၊ ပြုအပ်သော သစ္စာနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သိခါ၊ တောမီးသည်။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဝဇ္ဇေ သိယထာ၊ ဖဲကြဉ်သကဲ့သို့။ မဟာပဇ္ဇလိတော၊ ကြီးသော အလျှံရှိသော။ သိခါ၊ တောမီးသည်။ သောဠသ ကရိသာနိ၊ တဆယ့်ခြောက်မင်းပယ်စာတို့ တိုင်တိုင်။ ဝဇ္ဇေသိ၊ ဖဲကြဉ်လေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စေန၊ သစ္စာစကားနှင့်။ သမော၊ တူသောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော ပါရမီ၊ ဤပါရမီသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီတည်း။

ဝဋ္ဋပရိတ္တံ၊ ဝဋ္ဋသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

........ပ........

၇-ဓဇဂ္ဂသုတ် အနက်

၇၈။ ယဿ၊ အကြင်ဓဇဂ်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။အနုဿရဏေနာပိ၊အောက်မေ့ကာမျှတည်းဖြင့်လျှင်။အန္တလိက္ခေပိ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်လျက်လည်း။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဘူမိယံဝိယ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ သမ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်။ ပတိဋ္ဌံ၊တည်ရာကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ရကုန်၏။

၇၉။ ယက္ခ စောရာဒိ သမ္ဘဝါ၊ ဘီလူး, သူခိုး စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော။ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝဇာလမှာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒဝေါ တည်းဟူသော ကွန်ရက်မှ။ မုတ္တာနံ၊ လွတ်ကုန်သောသူတို့ကို။ ဂဏနာ၊ ရေတွက်ခြင်းသည်။ နစအတ္ထိ၊မရှိသလျှင်ကတည်း။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုဓဇဂ်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟော၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၈၀-၈၁။ ဘန္တေ မဟာကဿပ၊ အရှင် မဟာ ကဿပ။ တ္လဒံဓဇဂ္ဂံ ဤဓဇဂ်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ မေ-မယာ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ငါအာနန္ဒာမထေရ်သည်။ဧဝံ၊ဤသို့။သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ တနည်းကား။ ဘန္တေမဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာ ကဿပ။ ဣဒံ၊ ဤ ဓဇဂ်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ မေ၊ ငါ၏။ သုတံ၊ ကြားခြင်းသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်တည်း။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ် သေဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ ဇေတဝနေ၊

ဇေတဝနေ ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌လျှင်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ - အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တေတိ၊ မြတ်သော အရှင်ဘုရားဟူ၍။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စဿောသုံ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ တာဝတိံသာနတ်၊ အသုရာတို့၏ စစ်သည်သည်။ သမုပဗျူဠှော၊ ကောင်းစွာတက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒော၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ မာရိသာ၊ ငါနှင့် တူကုန်သော အချင်းနတ်တို့။ သင်္ဂါမဂတာနံ၊ စစ်မြေအရပ်၌ သွားကုန်သော။ ဒေဝါဒေဝါနံ၊ သင် နတ်တို့အား။ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ရင်း။ လောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်ရင်း။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော အခါ၌။ မမေဝ၊ ငါ၏ သာလျှင်။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စု။ မမ၊ ငါ၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်

ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊အကြင် ကိုယ်ခက် တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမ ဟံသော ဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထို ဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ, လောမ ဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတံ့သတည်း။

၇၂။ မေ၊ ငါ၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နေ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည် ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊သင့်စွ။ ပဇာ ပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ဒေဝရာဇဿ၊နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည် ၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယောလောမ ဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ,ဆမ္ဘိတတ္တ,လောမဟံသ သည်။ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတံ့သတည်း။

၇၃။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိအမည်ရှိသော။ ဒေဝ ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နေ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လော ကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဝရုဏဿ၊

ဝရုဏော အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ, လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတံ့သတည်း။

၈၄။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။အထ၊ ထိုသို့ မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဤသာနဿ၊ ဤသာနအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ, လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတံ့သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၇၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒေါ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ ထိုတံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အားရင်း။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အားရင်း။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ။ ကြည့်သော နတ်တို့အားရင်း။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အားရင်း။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော အဖြစ်သည်ရင်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထို ဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသသည်။ ပဟီယေထာပိ။ ပျောက်သည်မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။ နောပဟီယေထာပိ၊ မပျောက်သည်မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။

၇၆။ တံ၊ ထို ပျောက် ခြင်း, မပျောက် ခြင်း သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒော၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဝီတရာဂေါ၊ မကင်းသော ရာဂရှိ၏။ အဝီတဒေါသော၊ မကင်းသော ဒေါသရှိ၏။ အဝီတမောဟော မကင်းသော မောဟရှိ၏။ ဘီရု၊ ကြောက်တတ်၏။

ဆမ္ဘီ၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိတတ်၏။ ဥတြာသိ၊ လန့်တတ်၏။ ပလာယီ၊ ပြေးတတ်၏။

၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟဥ္စ၊ ငါသည်ကား။ ခေါ၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရည ဂတာနံဝါ၊ တော၌ မှုလည်း နေကုန်ထသော။ ရုက္ခမူလ ဂတာနံဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌မှုလည်း နေကုန်ထသော။ သုညာဂါရ ဂတာနံဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌ မှုလည်း နေကုန်ထသော။ တုမှာက ၊ သင်တို့အား။ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်ရှင်း။ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ။ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသောအဖြစ်သည်ရှင်း။ လောမ ဟံသောဝါ၊ ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်ရှင်း။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသ ဖြစ်သောအခါ၌။ မမေဝ-မမံဝေ၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကိုသာ လျှင်။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၇၈။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကိလေသာ တို့မှ ဝေးတော်မူသော ကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ကိလေသာ ရန်တို့ကိုသတ်တော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ သံသရာစက်၏ အကန့်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူတတ် သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ပစ္စည်းလေးပါးစသော ပူဇော် အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ဆိတ်ကွယ် ရာ၌ မကောင်းမှုကို ပြုတော်မမူသောကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟံမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကောင်းစွာ သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် မိမိ အလိုလို သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော် မူတတ်သောကြောင့်

လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏ တဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်မူ၏။ တနည်းကား။ ဣတိပိ ဤသို့ ကောင်း သော စကား ကို ဆို တော် မူ တတ် သော ကြောင့် လည်း။ သု ဂ တော၊ သုဂတ မည် တော် မူ ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကာမလောက, ရူပလောက, အရူပလောက။ တနည်းကား။ သတ္တလောက, သင်္ခါရလောက, ဩကာသလောကဟူသော လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ လောကဝိဒူ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ အတုမရှိသော တရားတော်ဖြင့် ဆုံးမတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ တနည်းကား။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ လွန်သောသူ မရှိသောကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရ မည်တော်မူ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဆုံးမတော်မူအပ်သော ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ နတ်

လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသောကြောင့်လည်း။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာန မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ တနည်းကား။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နတ် လူတို့ကို သိစေတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီဟူသော ဘုန်းရှိတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မမေဝ၊ ငါ၏ ဂုဏ်ကိုသာလျှင်။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၉။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမံ၊ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေါ၊သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယံ ဆမ္ဘိ တတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ရင်း။ ယောလောမ ဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတံ့သတည်း။

၉၀။ မံ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော အနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မံ၊ ငါဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော။

၉၁။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတော် သည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ အကာလိကော၊အခါမလင့် အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ဧဟိပဿိကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟူသော စကားကို ဆိုထိုက်၏။ ဩပနေယျိကော၊နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ခြင်းကိုထိုက်၏။ ပစ္စတ္တံ-ပဋိအတ္တံ၊ အသီးအသီး မိမိ မိမိတို့၌၊ ဝိညူဟိ၊ မဂ္ဂဉာဏ်လေးယောက်, ဖလဉာဏ် လေးယောက် ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော် ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၂။ ဟိ၊ သင့်စွ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ဓမ္မံ၊တရားတော် ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ငင်း။ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ငင်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း သည်ငင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ, လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတံ့ သတည်း။

၉၃။ စေ၊ အကယ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားတော် ဂုဏ်ကို။နော အနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့ကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ သံဃံ၊ ငါ့ထပည့် သံဃာ တော်၏ ဂုဏ်ကို။အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၄။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်။ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝက သံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်။ ဉာယပ္ပဋိပန္နော၊ အသင့်အားဖြင့် ကျင့်တတ်၏။ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်။ သာမိစိပ္ပဋိပန္နော၊ အရိုအသေ ပြုခြင်းကို ခံထိုက်အောင် ကျင့်တတ်၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ-ယာနိပုရိသ ယုဂါနိ၊ အကြင် ယောကျ်ားမြတ်၏ အစုံတို့သည်။သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။တေ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ထိုလေးပါး အစုံဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့သည်ကား။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက် တို့တည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သေ သော သာဝကသံဃော၊ ထို တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်ကား။အာဟုနေယျော၊ဆောင်၍ ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့အား ရည်၍ထားသော ပစ္စည်း အဆူးဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်၏။ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံထိုက်၏။ လောကဿ၊ လူအများ၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၅။ ဟိ၊သင့်စွာ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သံဃံ၊ သံဃာတော် ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတံ့သတည်း။

၉၆။ တံ၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသ ပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထာဂတော၊ ဝိပဿီ အစရှိသော ရှေးဘုရားတို့၏ လာခြင်းကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်းရှိသော သင်တို့ ဆရာ ငါဘုရားသည်။ အရဟံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှါ မထိုက်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ ကိုယ်တိုင် သစ္စာလေးပါး တရားကို သိတော်မူတတ်၏။ ဝီတရာဂေါ၊ ကင်းသော ရာဂရှိ၏။ ဝီတဒေါသော၊ ကင်းသော ဒေါသရှိ၏။ ဝီတမောဟော၊ ကင်းသော မောဟရှိ၏။ အဘီရူ၊ မကြောက်တတ်၊ အဆမ္ဘီ၊ ကိုယ်ခက်တရော် မရှိတတ်။ အနုတြာသီ၊ မလန့်တတ်။ အပလာယီ၊ မပြေးတတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတံ့သတည်း။

၉၇။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ဝတွာန၊ မိန့်ဦး၍။

ထထ၊ ထိုနေ့ခါက်မှ။ အပရုံ၊ တပါးသော၊ တော်ဈည်သို့သော စကါးကို။သတ္တါ၊မြတ်စွါဘုရားသည်။အဲဝေါစမိန့်တော်မူ၏။

၉၈။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရညေဝါ၊ တော၌ဗုင်း။ ရုက္ခမူလေဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌ဗုင်း။ သုညာဂါရေဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ဗုင်း။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။အနုဿရေထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ဘယံ၊ကြောက်ခြင်းသည်။နေ့သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

၉၉။ လောကဇေဋ္ဌံ၊ လူတို့၏ အကြီး ဖြစ်ထသော။နရာသဘံ၊လူတို့ထက်လည်း မြတ်ထသော။ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။ စေ၊အကယ်၍။ နေ့သရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည် ရှိသော်။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွားတတ်ထသော။ သုဒေသိတံ၊ကောင်းစွာဟောအပ်ထသော။ဓမ္မံ၊တရားတော် ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၀။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှ ထုတ်၍ ဆောင်သွားတတ် ထသော။ (ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ ဆောင်တတ်သောလည်းပေး)သုဒေ သိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်ထသော။ဓမ္မံ၊တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နေ့သရေယျာထ၊မအောက်မေ့ မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည် ရှိသော်။ အနုတ္တရံ၊ အတု မရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ ပွါးရာ လယ်ယာ မြေကောင်း သဘွယ်လည်း ဖြစ်ထသော။သံဃံ၊ သံဃါတော်၏ဂုဏ်ကို။သရေယျာထ၊အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၁။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဥ္စ၊ ဘုရား၏ ဂုဏ်ကိုငင်း။ ဓမ္မဥ္စ၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်ကိုငင်း။ သံဃဥ္စ၊ သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကိုငင်း။ သရန္တာနံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ငင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက် တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ငင်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်ငင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုဘယ,ဆမ္ဘိတတ္တ, လောမဟံသသည်။ နပဟောဿတိ၊ မဖြစ်လတံ့သတည်း။

ဓဇဂ္ဂသုတ္တံ၊ ဓဇက်သုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

---

၈ · အာဋာနာဋိယသုတ် အနက်

၁၀၂။ နမောတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝသမ္မတော ကောင်း၏ဟူ၍ သမုတ်အပ်ထသော။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အပ္ပသန္နေဟိ၊ မကြည်ညိုကုန်ထသော။ စဏ္ဍေဟိ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်ထသော။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ကိဗ္ဗိသကာရိဘိ၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကို ပြုတတ်ကုန် ထသော။ အမနုဿေဟိ၊ ဘီလူးတို့သည်။

၁၀၃။ စတဿန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပရိသာနံ၊ ပရိ သတ်တို့ကို။ အဟိံသာယစ၊ မညှဉ်းဆဲစိမ့်သောငှါငင်း။ ဂုတ္တိ ယာစ၊ စောင့်စိမ့်သောငှါငင်း။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင် အာဋာနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်

မှုပြီ၊ တံပရိတ္တံး ထို အာဋာနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟော၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၀၄။ စက္ခုမန္တဿ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ သိရီမတော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ ဝိပဿိဿစ၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗ ဘူတာနုကမ္ပိနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူတတ်သော။ သိခိဿပိစ၊ သိခီ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၅။ နှာတကဿ၊ မကောင်းမှုကို ဆေးပြီးထသော။ တပဿိနော၊ ခြိုးခြံသော အကျင့်ကိုလည်း ကျင့်တတ်ထသော။ ဝေဿဘုဿစ၊ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရား အားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မာရသေနာ ပမဒ္ဒိနော၊ မာရ်စစ်သည်ကို နှိမ်နင်းတတ်သော။ ကကုသန္ဓဿ၊ ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း

၁၀၆။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးထသော။ ဝုသီမတော၊ ငါးပါးသော ဝသီဘော်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ ဝါ၊ သုံးပြီးသော မဂ် ဟူသော သီတင်းလည်းရှိထသော။ ကောဏာဂမနဿစ၊ ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

သဗ္ဗမိ အလုံးစုံသော အရာ၌။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ ကင်းလွတ်တော်မူပြီးသော။ ကဿပဿစ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၇။ ယော၊ အကြင်ဂေါတမ ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာပနူဒနံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တော် မူတတ်သော။ဣမံဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အင်္ဂီရသဿ၊ ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော အရောင်ရှိထသော။ သီရိမတော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ သကျပုတ္တဿ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူထသော။ တဿ၊ ထိုဂေါတမ ဘုရားသခင်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။အတ္ထု၊ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၈။ လောကေ၊လောက၌။ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းလေကုန်ပြီးထသော။ ယေစာပိဇနာ၊အကြင် မြတ်စွာဘုရား တို့သည်။ ယထာဘူတံ၊ဟုတ်မှန်သောအလျောက်။ ဝိပဿိသုံ၊မြင်ကုန်ပြီ။ တေဇနာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အပိသုဏာ၊ ချောပစ်သော စကားကိုမဆိုကုန်။ အထ၊ ထို့ပြင်။ မဟန္တာ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဝီတသာရဒါ၊ ကင်းသော ရွံ့ကြောက်ခြင်း ရှိကုန်၏။

၁၀၉။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏဘဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ မဟန္တံ၊ မြတ်စွာထသော။ဝီတသာရဒံ၊ ကင်းသော ရွံ့ကြောက်ခြင်း ရှိထသော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဟိတံ၊အစီးအပွါး လည်းဖြစ်ထသော။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမ အမျိုးလည်း ဖြစ်ထ

သော။ ယံဖုဒ္ဓ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုး ကုန်၏။

၁၁၀။ ဧတေစ၊ ထိုဝိပဿီ အစရှိသော မြတ်စွာဘုရား ခုနစ်ဆူတို့သည်ငင်း။အညေ၊ တပါးကုန်သော၊အနေကသတ ကောဋ္ဌိယော၊ အကုဋ္ဌေ အရာမက များကုန်သော။သမ္မုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်ငင်း။ သမ္ဗော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အသမ - သမာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကတို့နှင့် မတူကုန်သည် ဖြစ်၍ ဘုရားချင်းသာ တူကုန်၏။သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား တို့သည်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်၏။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား တို့သည်။ ဒသဗလူပေတာ၊ ဆယ်ပါးသော ဌာနာဌာန အစ ရှိသော အားနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ ဝေသာရဇ္ဇ ဉာဏ်တို့နှင့်။ ဥပါဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဥတ္တမံ၊မြတ်စွာ သော။ အာသဘံ၊ ပုရိသဥသဘ၏ အဖြစ် တည်းဟူသော။ ဌာနံ၊ အရာဖြစ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ဝန်ခံ ကုန်၏။

၁၁၂။ ဧတေ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်။ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌။ဝီတသာရဒါ၊ရဲရင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။သီဟနာဒံ၊ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်သောစကားကို။နဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ လောကေ၊ လောက၌။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊သူတပါးတို့ မလည်စေနိုင်သော။ဗြဟ္မစက္ကံ၊ မြတ်သော ဓမ္မစကြာ တရား

တော်ကို။ ပဝတ္တေန္တိ၊ လည်စေကုန်၏။ (ဟောကုန်၏ဟူလိုသည်။)

၁၁၃။ နာယကာ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ခရီးညွှန် ဖြစ်တော်မူသောဘုရားရှင်တို့သည်။အဋ္ဌာရသဟိ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော။ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊ ဘုရား၏ကျေးဇူးတရားတို့နှင့်။ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဗာတ္တိံသ လက္ခဏူပေတာ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသောလက္ခဏာကြီးနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။အသီတာနုဗျဉ္ဇနာဓရာ၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာငယ်တို့ကိုလည်း ဆောင်ကုန်၏။

၁၁၄။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဗျာမပ္ပဘာယ၊ တလံမျှလောက်သောကိုယ်တော်၏ အရောင်ဖြင့်။ သုပဘာ၊ ကောင်းစွာ ထွန်းပကုန်၏။ မုနိကုဉ္ဇရာ၊ ရဟန်းတို့ထက်လည်း မြတ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗညုနော၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကို သိတတ်ကုန်၏။ ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါ ရှိကုန်၏။ ဇိနာ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်ကုန်၏။

၁၁၅။ မဟာပဘာ၊ များသော ကိုယ်တော်အရောင်လည်း ရှိကုန်၏။ မဟာတေဇာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာပညာ၊ ကြီးသော ပညာလည်း ရှိကုန်၏။ မဟဗ္ဗလာ၊ ကြီးသောခွန်အားလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာ ကာရုဏိကာ၊ များသော ကရုဏာလည်း ရှိကုန်၏။ ဓီရာ၊ လုံ့လလည်း ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေသာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ သုခါဝဟာ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။

၁၁၆။ သမ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါ တို့၏။ ဒီပါစ၊ ကျွန်းလည်းမည်ကုန်၏။ နာထာစ၊ ကိုးကွယ် ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာစ၊ တည်ရာလည်း မည်ကုန် ၏။ တာဏာစ၊ စောင့်ရှောက်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ လေဏာစ၊ ပုန်းကွယ်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဂတီစ၊ လားရာ လည်း မည်ကုန်၏။ ဗန္ဓူစ၊ အဆွေလည်း မည်ကုန်၏။ မဟေဿာသာစ၊ မြတ်သောလေးသမားလည်း မည်ကုန် ၏။ သရဏာစ၊ အောက်မေ့ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဟိတေ သိနောစ၊ စီးပွါးကိုသည်း ရှာကြံလေ့ရှိကုန်၏။

၁၁၇။ သမ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ လူ၏။ ပရာယဏာ၊ လည်းလျောင်းရာလည်း မည်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရိသုတ္တမေ-ပုရိသုတ္တမာနံ၊ ယောကျ်ားတကာတို့ထက် မြတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၈။ တေ တထာဂတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ သယနေ၊ အိပ်သော အခါ၌ရင်း။ အာသနေ၊ ထိုင်သော အခါ၌ရင်း။ ဌာနေ၊ ရပ်သောအခါ၌ရင်း။ ဂမနေစာပိ၊ သွားသော အခါ၌ရင်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ ဝစသာစေဝ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်ရင်း။ မနသာစေဝ၊ မနောဒွါရ ဖြင့်ရင်း။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉။ သန္တိကရာ၊ ကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်းကိုလည်း ပြုတတ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ တုဝံ၊

သင့်ကို။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။တေဟိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ရက္ခိတော၊စောင့်အပ်သော။တွံ၊ သင်သည်။ သန္တော၀၊ ငြိမ်သက်သည်ရှင်း။ သဗ္ဗဘယေဟိ၊ခပ်သိမ်းသောဘေးတို့မှ။ မုတ္တော၀၊ ကင်းလွတ်သည်ရှင်း။ ဘ၀ါဟိ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၀။ တုဝံ၊ သင်သည်။ သဗ္ဗရောဂ ဝိနိမုတ္တော၀၊ ခပ်သိမ်းသောအနာမှ ကင်းလွတ်သည်ရှင်း။ သဗ္ဗသန္တာပဝဇ္ဇိတော၀၊ ခပ်သိမ်းသော ပူပန်ခြင်းမှကင်းသည်ရှင်း။သဗ္ဗဝေရံ၊ ခပ်သိမ်းသော ရန်ကို။ အတိက္ကန္တော၀၊ လွန်နိုင်သည်ရှင်း။ နိဗ္ဗုတော၀၊ ငြိမ်းခြင်းသည်ရှင်း။ ဘ၀ - ဘ၀ါဟိ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၁။ တေ သံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သီလေန၀၊ သီတင်းဖြင့်ရှင်း။ သစ္စေန၀၊ သစ္စာဖြင့်ရှင်း။ခန္တိမေတ္တာဗလေန၀၊ သည်းခံခြင်းမေတ္တာဟူသော အစွမ်းဖြင့်ရှင်း။ တေပိ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။အရောဂေန၀၊ အနာမရှိသဖြင့်ရှင်း။ သုခေန၀၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရှင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့မျက်နှာအဘို့၌၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဘူတာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်။သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေန၀၊ အနာမရှိသဖြင့်ရှင်း။ သုခေန၀၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရှင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသို့ ဒိသာဘာဂေ၊တောင်မျက်နှာအဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုး ရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုကုမ္ဘဏ်နတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသို့ ဒိသာဘာဂေ၊ အနောက်မျက်နှာအဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနဂါးတို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၅။ ဥတ္တရသို့ ဒိသာဘာဂေ၊ မြောက်မျက်နှာအဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌။ ဓတရဋ္ဌော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့ကို အစိုးရသော ဓတရဋ္ဌနတ်မင်း၎င်း။ ဒက္ခိဏေန၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရူဠှကောစ၊ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့ကို အစိုးရသော ဝိရူဠှကနတ်မင်း၎င်း။ ပစ္ဆိမေန၊ အနောက်မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရူပက္ခောစ၊ နဂါးတို့ကို အစိုးရသော ဝိရူပက္ခ နတ်မင်း၎င်း။ဥတ္တရံဒိသံ၊ မြောက်မျက်နှာ

အရပ်၌။ ကုဝေရော၊ ဘီလူးတို့ကို အစိုးရသော ကုဝေရ နတ်မင်းရှင်း။

၁၂၇။ လောကပါလာ၊ လူတို့ကို စောင့်တတ်ကုန်ထ သော။ ယသဿိနော၊ အခြံအရံများကုန်ထသော။ စတ္တာ ရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ တေဓဟာရာဇာ၊ ထိုနတ်မင်း တို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်မင်းကြီး တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်ရှင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရှင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနု ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်ရှင်း။ ဘူမဋ္ဌာ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်ရှင်း။ နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်ရှင်း။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်,နဂါး တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်ရှင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရှင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနု ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တောစ၊ တန်ခိုးကြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန် သော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်း။ ဣဓသာ သနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်ရှင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရှင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနု ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၃၀။ သဗ္ဗီတိယော၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒဝေါတို့သည်။ ဝိဝဇ္ဇန္တု၊ ကင်းစေကုန်သတည်း။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်း

သည်ဇင်း။ရောဂေါ၊ အနာသည်ဇင်း။ ဝိနဿတု၊ပျောက်စေ-
သတည်း။ တော၊ သင့်အား။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်-
တို့သည်။ မာဘဝန္တု၊ မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခီ၊
ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဒီဃာယုကော၊
ရှည်သောအသက်ရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ ရတနာသုံးပါးအား ရှိသေ
ရှိခိုးသော အလေ့ရှိထသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲလျှင်။ ဝုဍ္ဎာပစာယိ
နော၊ သီလစသော ကျေးဇူးဖြင့် ကြီးသောသူကို ရှိသေ
သော အလေ့ ရှိထသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာယု၊
အသက်သည်ဇင်း။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်ဇင်း။ သုခံ၊
ချမ်းသာသည်ဇင်း။ဗလံ၊ ခွန်အားသည်ဇင်း။ စတ္တာရော၊
လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကျေးဇူးတို့သည်။ ဝဍ္ဎန္တိ၊
ပွါးကုန်၏။

အာဋာနာဋိယသုတ္တံ၊ အာဋာနာဋိယသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

............၀............

၉ - အင်္ဂုလိမာလသုတ် အနက်

၁၃၂။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင်အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို။
ဘဏန္တဿ၊ ရွတ်သောထေရ်၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနဓောဝနံ၊ နေရာ
အရပ်ကို ဆေးသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေမျှသည်လည်း။သဗ္ဗံ၊
ခပ်သိမ်းသော။ ပရိဿယံ၊ ဘေးရန်ကို။ ဝိနာသေတိဝေ၊
ပျောက်စေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ ယံ၊ အကြင်အင်္ဂုလိမာလပရိတ်သည်။ သောတ္ထိ
နာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနဥ္စ၊ ကိုယ်ဝန်ဖွားခြင်း

ကိုလည်း။တခ်ဏော၊ ထိုခဏ၌။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတော်၏။ အင်္ဂုလိမာလဿ၊ အင်္ဂုလိမာလအမည်ရှိသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောက နာထေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ထသော။ကပ္ပဋ္ဌာယိံ၊ အာယု ကပ်ပတ်လုံး တည်ထသော။ မဟာတေဇံ၊ ကြီးသော တန်ခိုး လည်း ရှိထသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော် ကို။ ဟော၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၄။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယတော၊ အကြင် အခါမှ။ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဇာတိယာ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှစ၍။ သဥ္စိစ္စ၊ သေစေလိုသော စေတနာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါဏံ၊ အသက်ရှိသော သတ္တဝါကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေတာ ဣတိ၊ ချဘူး၏ဟူ၍။ နာဘိဇာနာမိ၊ ငါမသိ။ တေန သစ္စေန၊ ထိုသို့မှန်သော စကားဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဂဗ္ဘဿ၊ ဝမ်း၌ရှိသော သတ္တဝါအား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာ ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

............၀............

၁၀ - ဗောဇ္ဈင်သုတ် အနက်

၁၃၅။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ သံသရန္တာနံ၊ ကျင်လည် ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏။သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာသနေ၊ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲ

ကို ဖျောက်တတ်ကုန်ထသော။ မာရသေနာပမဒ္ဒနေ၊ ကိလေသာ ဟူသော မာရ်စစ်သည်ကို နှိပ်စက်တတ် ကုန်ထသော။ သတ္တာ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အင်္ဂါဖြစ်ကုန်ထသော။

၁၃၆။ ယေ ဣမေဓမ္မေ၊ အကြောင်တရားတို့ကို။ ဗုဒ္ဓိတွာဝ၊ သိ၍သာလျှင်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ တိဘဝါ၊ သုံးပါးသောဘဝမှ။ မုတ္တကာ၊ ကင်းလွတ်ကုန်၏။ ဥတ္တမာ၊ မြတ်ကုန်၏။ အဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း မရှိထသော။ အဇရံ၊ အိုခြင်းမရှိထသော။ အဗျာဓိံ၊ နာခြင်းမရှိထသော။ နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးလည်း မရှိထသော။ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၃၇။ ဧဝမာဒိဂုဏူပေတံ၊ ဤသို့အစရှိသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံထသော။ အနေကဂုဏသင်္ဂဟံ၊ များသော ကျေးဇူးတို့ကိုလည်း တကွယူရာဖြစ်ထသော။ ဩသဓဉ္စ၊ ဆေးလည်းဖြစ်ထသော။ မန္တဉ္စ၊ မန္တရားလည်း ဖြစ်ထသော။ ဣမံဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ၊ ဤဗောဇ္ဈင်ကိုလည်း။ ဟော၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၈။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ သတိဟူ၍ ဆိုအပ်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါစ၊ သမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ တထာ၊ ထိုမှို။ ဓမ္မာနံ ဝိစယော၊ ဓမ္မဝိစယ သမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ ဝီရိယဉ္စ၊ ဝီရိယ သမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ ပီတိစ၊ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ ပဿဒ္ဓိစ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ တထာ၊ ထိုမှို။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။

၁၃၉။ သမာဓုပေက္ခာ၊ သမာဓိ,ဥပေက္ခာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ၊ သမ္ဗောဇ္ဈင်တို့ရင်း။သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဧတေဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ထိုသမ္ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ သဗ္ဗဒဿိနာ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မြင်တော်မူတတ်သော။ မုနိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းသောအပြားဖြင့်။ အက္ခာတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဘာဝိတာ၊ ပွါးစေအပ်ကုန်၏။ ဗဟုလီကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်၏။

၁၄၀။ အဘိညာယ၊ ရှေ့ရှုသိအပ်သော တရားတို့ကို သိခြင်းအကျိုးငှါရင်း။ နိဗ္ဗာနာယစ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်း အကျိုးငှာရင်း။ ဗောဓိယာစ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်အကျိုးငှါရင်း။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားကိုဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွါးချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၁။ ဧကသ္မိံ ၊တပါးသော။သမယေ၊အခါ၌။နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မောဂ္ဂလာနဉ္စ၊မောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကိုရင်း။ ကဿပဉ္စ၊ ကဿပမထေရ်ကိုရင်း။ ဂိလာနေ၊ နာကုန်သော။ ဒုက္ခိတေ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တေ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို။ ဒိသွာ၊မြင်၍။ သတ္တ၊ခုနစ်ပါးကုန်သော။ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

၁၄၂။ တေစ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုဟောတော်မူသော ဗောဇ္ဈင်တရားတော်ကို။အဘိနန္ဒိတွာ၊အလွန်နှစ်လို၍။ တင်္ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ရောဂါ၊ အနာမှ။ မုစ္စိံသု၊ လွတ်ကုန်၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားကို

ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွါးချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၃။ ကေဒါ၊ တပါးသောအခါ၌။ ဓမ္မရာဇာပိ၊ တရားမင်းဘုရားသည်လည်း။ ဂေလညေန၊ အနာသည်။ အဘိပီဠိတော၊ လွန်စွာ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ စုန္ဒတ္ထေရေန၊ စုန္ဒမထေရ်ကို။ တံဝေယျ၀၊ ထို ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တရားကိုသာလျှင်။ သာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းနှင့်တကွ။ ဘဏာပေတွာန၊ ဟောစေလတ်၍။

၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန၊ နှစ်လိုတော်မူ၍။ ဌာနသော၊ ဟောသောခဏ၌။ တမှာအာဗာဓါ၊ ထိုအနာမှ။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ထတော်မူ၏။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သောစကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွါးချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၅။ တိဏ္ဏန္နမ္ပိသုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်ထသော။မဟေသီနံ၊မဟာကဿပမထေရ် မောဂ္ဂလာန်မထေရ် မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ တေအာဗာဓါစ၊ ထိုအနာတို့သည်လည်း။ပဟီနာ၊ ပျောက်ကုန်၏။ မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊ မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့ကဲ့သို့။ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ၊ တဖန် မဖြစ်ကောင်းသော သဘောသို့။ ပတ္တာဝေ၊ ရောက်ကုန်သည်သာတည်း။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားကိုဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။တေ၊ သင်၏။သောတ္ထိ၊ စီးပွါးချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်သုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁ ပုဗ္ဗဏှသုတ် အနက်

၁၄၆-၇-၈။ ယံဒုန္နိမိတ္တဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော နိမိတ်သည်၎င်း။ ယံအဝမင်္ဂလဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော အမင်္ဂလာသည်၎င်း။ သကုဏဿ၊ ငှက်၏။ အမနာပေါ၊ မနှစ်လိုဘွယ်သော။ယောသဒ္ဒေါစ၊ အကြင် အသံသည်၎င်း။ ယောပါပဂ္ဂဟောစ၊ အကြင်မကောင်းသောဂြိုဟ်သည်၎င်း။ အကန္တံ၊ မနှစ်လိုဘွယ်သော။ ယံ ဒု သုပိ နဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော အိပ်မက်သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော၊ ထိုမကောင်းသော နိမိတ် အစရှိသည်တို့ သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော် ကြောင့်။ ဓမ္မာ နု ဘာ ဝေ န၊ တရားတော်၏ အာနုဘော် ကြောင့်။ သံဃာနုဘာဝေန၊ သံဃာတော်၏ အာနုဘော် ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဧန္တု၊ ရောက်စေကုန် သတည်း။

၁၄၉။ ဒုက္ခပ္ပတ္တာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါ တို့သည်၊ နိဒ္ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဘယပ္ပတ္တာ၊ ဘေးသို့ ရောက်ကုန် သော။ သဗ္ဗေပိ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သ တ္တ ဝါ တို့ သည်၊ နိဗ္ဘယာစ၊ ဘေးမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သောကပ္ပတ္တာ၊ စိုးရိမ် ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်

ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဿောကာစ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိကုန်သည်လည်း။ဟောန္တု၊ဖြစ်စေကုန်သတည်း

၁၅၀။ ဝေဿဝတာစ၊ ကုန်မျှလောက်သော အစဉ်ဖြင့်။ အမေ့ဟိ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ဘတံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော။ ပုညသမ္ပဒံ၊ ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အနုမောဒန္တု၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်၏ ပြီးခြင်းငှါ။

၁၅၁။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒန္တု၊ ပေးစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ သီလံ၊သီတင်းကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ ဘာဝနာဘိရတာ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌ အလွန်မွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အာဂတာ၊ တရားနာအံ့သောငှါ လာကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဂစ္ဆန္တု၊ သွားကုန်လော့။

၁၅၂။ ဗလပတ္တာ၊ အားဆယ်ပါးသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါစ၊မြတ်စွာဘုရားတို့၏လည်း။ ပစ္စေကာနဉ္စ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏လည်း။ အရဟန္တာနဉ္စ၊ ရဟန္တာတို့၏လည်း။ ယံဗလံ၊ အကြင်ဉာဏဗလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေသံ ဉာဏဗလသာ၊ ထိုဉာဏဗလ၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သဗ္ဗသော၊ထက်ဝန်းကျင်သောအရပ်မှ။ရက္ခံ၊အစောင့်အရှောက်ကို။ ဗန္ဓာမိ၊ ဖွဲ့၏။

၁၅၃-၄-၅။ ဣဓ၀ါ၊ ဤလူ့ပြည်၌ဖြစ်စေ၊ ဟုရ၀ါ၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်၌ဖြစ်စေ၊ သဂ္ဂေသု၀ါ၊ နတ်ပြည်တို့၌ ဖြစ်စေ၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ၀ိတ္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ ပဏီတံ၊ တောင့်တအပ်သော၊ ယရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံရတနံ၊ ထိုရတနာသည်၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော ရတနာသည်။ နနော အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မေ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ၊အယမ္ပိရတနဘာ၀ေါ၊ ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့သော သစ္စာကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တ၀ါတို့အား။ သု၀တ္ထိ၊ကောင်းသော စီးပွါးချမ်းသာသည်။ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၆-၇-၈။ ဧတ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသော မင်္ဂလာသည်။ ဘ၀တု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေ၀တာ၊ ခပ်သိမ်းသောနတ်တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန် လတည်း။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာ၀ေန၊ ခပ် သိမ်း သော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗဓမ္မာနုဘာ၀ေန၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတော်တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။သဗ္ဗသံဃာနုဘာ၀ေန၊ခပ်သိမ်းသော သံဃာတော်တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း။ ဧတ၊ သင့်အား။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။ ဘ၀န္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ (နှစ်ဂါထာကား - ဓမ္မာနုဘာ၀ေန၊ သံဃာနုဘာ၀ေန,သာထူးသည်။)

၁၅၉။ မဟာကာရုဏိကော၊ မြတ်သော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်ထသော။ တနည်းကား၊ များသောကရုဏာနှင့် ယှဉ်ထသော။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗပါဏီနံ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါး အလို့ငှါ၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ပါရမီ၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ ဖြည့်တော်မူ၍။ ဥတ္တမံ မြတ်စွာ သော။ သမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွါး ချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၀။ သက္ယာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နန္ဒိဝဍ္ဎနော၊ နှစ်လိုခြင်းကို ပွါးစေတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိယာ၊ ဗောဓိပင်၏။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဇယန္တော ယထာ၊ မာရ် ငါးပါးကို အောင်တော်မူလေသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူ ငှင်း။ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဇယမင်္ဂလေ၊ အောင်အပ်သော မင်္ဂလာ၌။ တဝ၊ သင်အား။ ဇယဿု၊ အောင်စေသတည်း။

၁၆၁။ သဗ္ဗ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အဘိသေကေ၊ ဗုဒ္ဓါဘိသေက မင်္ဂလာကို ခံယူရာဖြစ်ထသော။ ပုထဝိပုက္ခလေ၊ မြေပြင်၌ အထူးတင့်တယ်ထသော။ သီသေ၊ မြေပြင်၏ ဦးထိပ်လည်း ဖြစ်ထသော၊ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်သော ပလ္လင်တော်၌၊ အဂ္ဂပတ္တော၊ လူသုံးပါးထက် မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ကျေးဇူး သို့

ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။

၁၆၂။ ဝေ၀ံ၊ ဤအတူရှင်း။ တဝ၊ သင်အား။ သုနက္ခတ္တံ၊ ကောင်းသောနက္ခတ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုမင်္ဂလံ၊ ကောင်းသောမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုပဘာတံ၊ ကောင်းစွာ မိုးသောက်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုဟုဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာ စီးပွါးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုခဏောစ၊ ကောင်းသောခဏသည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုမုဟုတ္တောစ၊ ကောင်းသောမုဟုတ်သည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဗြဟ္မစာရိသု၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သော သူတော်ကောင်းတို့အား။ သုယိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ ပူဇော်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်ရှင်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ဝါစာကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်ရှင်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်ရှင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ပဒက္ခိဏေ၊ မြတ်သော ကာယကံ, ဝစီကံ, မနောကံ၌။ တေ၊ သင်၏။ ပဏိဓိ၊ ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၄။ တေ၊ ထိုခပ်သိမ်းသော လူနတ်တို့သည်။ ပဒက္ခိဏာနိ၊ မြတ်သောအမှုတို့ကို။ ကတွာန၊ ပြု၍၊ ပဒက္ခိဏေ၊ မြတ်ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။

အတ္တလဒ္ဓါ၊ ရအပ်သော အကျိုးရှိကုန်သော။ တော၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ဝိရူဠှာ၊ ပြန့်ပွါးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာတိဘိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရောဂါ၊ အနာကင်းကုန်သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။

ပုဗ္ဗကာသုတ္တံ၊ ပုဗ္ဗကာသုတ်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

မရိုတ်ကြီးအနက် ပြီးပြီ။

၈ — သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက်

[ကျင့်ဝတ်]

တလောကလုံး၊ ညွှတ်ရှိုးဦးချ၊ နိုင်းမမျှသား၊ ဘုရားရွှေစက်၊ ရောင်ပြိုးပြက်ကို၊ ဦးထက်တင်ထား၊ ရိုညွှတ်တွားချ၍၊ သားနှင့်မိဘ၊ တပည့်စသည်၊ ပြုရအံ့ဝတ်၊ ချွတ်မှုပါယ်ရှာ၊ လားမည့်တာကြောင့်၊ သုတ်ပါထေယျ၊ ကျမ်းဦးပြသည်၊ လောကကျင့်ရာ၊ အကျဉ်းမှာယိမ့်။ ။ နှုတ်ရွှာဘို့လုံးလုံး၊ ကျက်၍သုံး။

သားသမီးကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ကျွေးမွေးမပျက်၊ ဆောင်ရွက်ခိမ်း၊ မွေခံထိုက်စေ၊ လှူမျှဝေ၍၊ စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်။ ။ကျင့်ဘွယ်သားတို့တာ။

မိဘကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မကောင်းမြစ်ထာ၊ ကောင်းရာညွှန့်လတ်၊ အတတ်သင်စေ၊ ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်။ ။ဘာခင်မယ်တို့တာ။

တပည့်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ညီညာထကြွ၊ ဆုံးမနာယူ၊ လာမှုကြိုဆီး၊ ထံနီးလုပ်ကျွေး၊ သင်တွေးအံ့ရွှတ်၊ တပည့်ဝတ်။ ။မချွတ်ငါးခုသာ။

ဆရာ့ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အတတ်လည်းသင်၊ ပဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပမချန်၊ ဘေးရန်ဆီးကာ၊ သင့်ရာအပ်ပို့၊ ဆရာတို။ ။ကျင့်ဘို့ဝတ်ငါးဖြာ။

လင်္ကာကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မထေမဲ့ကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ မိစ္ဆာမမှား၊ ဝတ်စား ဆင်ယင်၊ မြတ်နိုးကြင်။ ။ ငါးအင်လင်ကျင့်ရာ။

မယားကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုပ်သေချာ၊ မိစ္ဆာကြဉ်ရှောင်၊ လျှော်အောင်ဖြန့်ချိ၊ ပျင်းရိမမှု၊ ဝတ်ငါးဆူ။ ။ အိမ်သူ ကျင့်အပ်စွာ။

မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွါးဆောင်ရွက်၊ နှုတ်မြွက်ချိုသာ၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ။ ။ ကျင့်လေ မိတ်သဟာ။

သခင်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ဝစွာကျွေးမွေး၊ ပြုရေးစီရင်၊ နာလျှင်ကုစေ၊ ငွေဝေရသာ၊ အခါကိုလွှတ်၊ အရှင်ဝတ်။ ။ မချွတ်ငါးခုသာ။

ကျွန်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အိပ်သော်နောက်ကျ၊ ထသော်ကားရှေး၊ ပေးမှယူအပ်၊ စေစပ်ဆောင်ရွက်၊ ကျေးဇူးမြွက်။ ။ငါးချက်ကျွန်ကျင့်ရာ။

ဒါယကာကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ကြင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချို၊ လိုလျှင်ဖိတ်ထား၊ တတ်အားလှူစေ၊ ဝတ်ငါးထွေ။ ။ ပြုလေဒါယကာ။

ရဟန်းကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး

မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာညွှန်လစ်၊ အသစ်ဟော ကြားပြ၊ နာဘူးထပ်မံ၊ နတ်ထံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊ ရဟန်းမှု။ ။ ခြောက်ခုလွန်သချာ။

ကျမ်းသိင်္ဂါလ၊ သုတ်ဝယ်ပြ၊ သုံးဝမြတ်ဆရာ ။ ။ ကျင့်ဝတ်မပြေ၊ ပါယ်လေးထွေ၊ လားလေရှည်မြင့်ကြာ။ ။ ဤသည့်ဝတ်ကုန်၊ ဆွေမျိုးစုံ၊ ခြောက်ဘုံထက်နတ်ရွာ ။ ။ လှည်းဘီးပြင်ကာ၊ နားစောင့်ချသို့၊ မိဘနှင့်သား၊ မယားနှင့်လင်၊ အရှင်နှင့်ကျွန်၊ ထေရ်မွန်တကာ၊ မိတ်သဟာနှင့်၊ ဆရာ တပည့်၊ တည့်တည့်မချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်စုံလင်၊ ဖြူသန့်စင်မှု၊ ရှင်လည်းမကွေ၊ သေလည်းမကွာ၊ နတ်ရွာလူ့ပြည်၊ လှည့်လည်အတူ၊ စံစားမူ၍၊ နိဗ္ဗူရွှေပြည်၊ ဝင်အံ့သည်တည့်၊ မတည်ကျင့်ဝတ်၊ ချွတ်သူတို့မှာ၊ မလွတ်သာသည်၊ လေးရွာဘို့ လုံးလုံး လူဖြစ်ရှုံး။

ဥစ္စာပျက်ကြောင်း ခြောက်ပါး

သေစာသောက်စား၊ လမ်းသွားခါမဲ့၊ ရှင့်သဘင်၊ ပျော်ရှင် အန်လောင်း၊ မကောင်းမိတ်ဖျင်း၊ ပျင်းရိခြင်း ကား ။ ။ ယိုယွင်းဥစ္စာ ပျက်ကြောင်းတည်း။

သေအရက်သောက်ခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ဥစ္စာယုတ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံများစွာ၊ ရောဂါထူပြော၊ ကျော် စောမဲ့ထုံ၊ မလုံအင်္ဂါ၊ ပညာနည်းရှား၊ ဤခြောက်ပါး ကား ။ ။ သောက်စားသေစာ အပြစ်တည်း။

အခါမဲ့ သွားလာခြင်းအပြစ် ခြောက်ပါး

ကိုယ့်သားမယား၊ တခြားဥစ္စာ၊ လုံရာမဲ့ရှောင်း၊ မကောင်းအရာ၊ ရှုံ့ရှာလေအပ်၊ ရိုးစွပ်ရောက်မှု၊ ဆင်းရဲစု။ ခြောက်ခုခါမဲ့ သွားပြစ်တည်း။

သဘင်ပွဲလမ်းအပြစ် ခြောက်ပါး

က,ခြင်းတလီ၊ သီခြင်းတသီး၊ မှုတ်တီးတသင်း၊ ပြိန်ဖျင်းတအုပ်၊ လက်ခုပ်တတည်၊ အိုးစည်တဖြာ၊ ရှိရာရှာ၍၊ ဥစ္စာပျက်မှု၊ ဤခြောက်ခုကား။ ။ကြည့်ရှုသဘင် အပြစ်တည်း။

လောင်းတမ်းကစားသူအပြစ် ခြောက်ပါး

အောင်သူရန်ပွါး၊ ရှုံးသားစိုးရိမ်၊ စည်းစိမ်လျော့ပါး၊ တရားသဘင်၊ မဝင်သက်သေ၊ မိတ်ဆွေနှိမ့်ဆို၊ မလိုထိမ်းမြား၊ ဤခြောက်ပါးကား။ ။ပျော်ပါးကြွေအန် အပြစ်တည်း။

မိတ်ဆွေပျက် ခြောက်ပါး

ကြွေအန်ကြူးထ၊ မိန်းမကြူးထွေ၊ သေစာကြူးမှု၊ အတုပြုငြား၊ လှည့်စားတထောက်၊ မျက်မှောက်လှည့်ချက်၊ နိုင်ထက်လုယူ၊ ဤသူခြောက်ပါးမိတ်ဖြစ်လာသကြောင့်။ ။ပျက်ပြားမိတ်ဆွေ အပြစ်တည်း။

ပျင်းရိခြင်းအပြစ် ခြောက်ပါး

အချမ်းပြင်းဝှန်၊ အလွန်ပူနိုး၊ မိုးချုပ်လှမော၊ စောလှလွန်းရောင်၊ ဆာလောင်ပြင်းပြ၊ ဝမ်းဝလွန်ထွေ၊ နေ့ကပညာ၊ မပွါးရာသည်။ ။ခြောက်ဖြာပျင်းသူ အပြစ်တည်း။

အကြီးအကဲကျင့်စဝတ် ခြောက်ပါး

ထကြွနိုးကြား၊ သနားသည်းခံ၊ ဝေဘန်ကြည့်ရှု၊ ဤခြောက်ခုကား ။ ။ ကြီးသူ့ကျင့်ရာ တရားတည်း ။

ကိုယ်ကျိုးသာငဲ့သော အဆွေခင်ပွန်းတု

လေးယောက်

လက်ချည်းလာ၍၊ ဥစ္စာဆောင်သယ်၊ နည်းငယ်ဖြင့်သာ၊ များစွာလိုရှိ၊ ဘေးထိရောက်ခါ၊ ပြုလာတုံဘိ၊ မိမိကျိုးငှါ၊ မှီလာ ပေါင်းယှဉ်၊ လေးယောက်စဉ်ကား ။ ။ အညဒတ္ထုဟာရဘည်း ။

နှုတ်ဖြင့်သာ ဟန်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းတု

လေးယောက်

ရှေးဖြစ်စေ့စပ်၊ တထပ်နောက်မှီး၊ ချည်းဆီးသဂြိုဟ်၊ ပေးလိုဝဟန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မူ၊ ပြည့်နှ်ပျက်ပြား၊ ဤလေးပါးကား၊ မှတ်သားဝစီ ပရမတည်း ။

ချစ်ဘွယ်ကိုသာ ဆိုတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတု

လေးယောက်

မကောင်းခွင့်ပြု၊ ကောင်းမှုကိုလျှင်၊ ဆင်ခြင်မရှု၊ ခွင့်ပြုသည်ပင်၊ ရှေ့တွင်ချီးမွမ်း၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်လျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ချင်သည် ။ ။ လေးအင်ပီယ ဘာဏီတည်း ။

ကျေးဇူးရှက်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်

လေးယောက်

မေ့လျော့ စောင့်လာ၊ ဥစ္စာစောင့်ရှောက်၊ ဘေးရောက်ကိုးကွယ်၊ ပြုဘွယ်ရှိက၊ နှစ်ဆဥစ္စာ၊ ချေပေးလာသည် ။ ။ လေးဖြာ ဥပကာရတည်း ။

ဆင်းရဲမကွာ ချမ်းသာမပစ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်

လျှို့ဝှက်စကား၊ ကြားစေတုံလျက်၊ သူလျှို့ဝှက်ချိုး၊ ဘေးတွေ့မစွန့်၊ မတွန့်တိုပါ၊ သူ့ကိုညှာလျက်၊ ကိုယ့်သက်စွန့်မြောက်၊ ဤလေးယောက်ကား။ ။မျှလောက် ချမ်းသာ ဆင်းရဲတည်း။

အကျိုးစီးပွါးကို ပြောကြားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်

မကောင်း မြစ်ထား၊ ကောင်းရာသွင်းထား၊ မကြား စတောင်း၊ အကြောင်းကြားလာ၊ နတ်ရွာလမ်းပြ၊ ဤလေးဝကား။ ။မည်ရ အတ္ထက္ခာယီတည်း။

အစဉ်သနားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်

ဥစ္စာခမ်းနား၊ မပွါးသမှို့၊ မနှစ်လို့ ပြောား၊ ပွါးကရှင်မြူး၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဆိုသော်တားမြစ်၊ ကျေးဇူးဖြစ်ကို၊ ဆိုသော် ချီးမွမ်း၊ သူတို့တမ်းကား ။ ။ မိတ်ကျွမ်းအနု ကမ္ပတည်း။

အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အရပ်ခြောက်မျက်နှာ

အရှေ့ မိဘ၊ တောင်မှုဆရာ၊ နောက်မှာမယား၊ မြောက်ကားမိတ်ဆွေ၊ အောက်ခြေကျွန်များ၊ အထက်ဖျားကား။ ။ပုဏ္ဏားရဟန်း ခြောက်ရပ်တည်း။

ပျက်စီးလွယ်သော လူလေးယောက်

သောက်ထုတ် သေရက်၊ ညဉ့်နက် လမ်းသွား၊ ရှုစား သဘင်၊ ပျော်ရှင်အစာ၊ လေးရပ်မှာပင်၊ တကွထင်သည်။ ။ လေးအင်ပါယ သဟာတည်း။

အလေ့င်းအလျာတို့ အလိုတော်ခြောက်ပါး

လောဘ, ဒေါသ၊ မောဟကင်းလို၊ တောခိုတဖြာ၊ ဆိတ်ရာငြိမ်သက်၊ ဝဋ်မှထွက်။ ။ခြောက်ချက်လေ့င်းလျာ လိုတော်တည်း။

မပြတ်ဆင်ခြင်ရာသော တရားငါးပါး

အိုခြင်းတဖြာ၊ နာခြင်းတထွေ၊ သေခြင်းတခြား၊ ကွဲပြားတတန်၊ ကံလျှင်ဥစ္စာ၊ ဤငါးဖြာကို၊ မကွာနေ့ည၊ ဥာဏ်သက်ဝင်၍ ဆင်ခြင်ကြ။

အကျိုးဆောင်သော တရားတပါး

သေခြင်းတပါး၊ ဤ တရားကား၊ စီးပွါး မြားမြောင်၊ အကျိုးဆောင်သည်။ ။အိုအောင်အောက်မေ့ စီးဖြန်းကြ။

သိင်္ဂါလောဝါဒ ကျင့်ဝတ် ပြီး၏။

…………၀…………

၉—ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခဏ်း

၁။ တိလောကဟူ၊ မရနိုင်းတူ၊ ဘက်မပြုသည်၊ သုံးဆူရတနာ၊ မာတာပိတာ၊ ဆရာစသား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်မှားမဆို၊ ရှိသေကြစေ၊ သာမဏေကာ၊ သူငယ်စသား၊ တပည့်များတို့၊ မှတ်သားကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊ ဝမ်းတွင်အမြဲသွတ်။

၂။ ဂယောက်ဂယက်၊ ကျက်ကျက်ပျောက်ပျောက်၊ စားသောက်အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေသပ်သပ်၊ စိတ်ယူစွဲ၍ အမြဲမှတ်။

၃။ ဆရာသမား၊ မိဘအားကို၊ နိုးကြားမပြတ်၊ မျက်သစ်ဒန်ပူ၊ လုံ့လကူသည်၊ ယူ၍မပြတ်၊ နေ့တိုင်းကပ်။

၄။ ဘုရားခြေရင်း၊ ကျောင်းတလင်းတွင်၊ မြက်သစ်ပင်ကို၊ မြင်လျှင်မဖွယ်၊ မတင့်တယ်သော်၊ လှည့်ဖယ်မပြတ်၊ တံမြက်ခတ်။

၅။ သုံးဆောင်ရေနှင့်၊ သောက်ရေအိုးတွင်၊ ရေနည်းမြင်သော်၊ ခေါ်ငင်ညီညွတ်၊ သွား၍ခပ်။

၆။ ရေခပ်သွားလည်း၊ ကစား၍သာ မနေနှင့်၊ ကစား၍သာ၊ ရေမှာကြာသော်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာကြံလော၊ မင်းတို့ကျော။

၇။ နေ့ညဥ့်နံနက်၊ ကိန်းစက်မွေ့ရာ၊ သင်ဖြူးဖျာကို၊ ခင်းကာယူငြား၊ ခေါက်သွင်းထား။

၈။ သက်န်းသပိတ် ၊ပရိက္ခရာ၊ ကြွသွားခါသော်၊ ယူရာသည်များ၊ ပြင်၍ထား။

၉ ။ခရီးပန်းပင်၊ လာသည်မြင်သော်၊ အလျင်လှမ်းယူ၊ ဝတ်သက်န်းကို၊ ချွေးစွန်းမူကား၊ နေပူဖြန့်လွှား၊ သွင်းခေါက်ထား။

၁၀။ ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်၊ မှူကြီးငယ်ကို၊ လွှဲဖယ်မသွား၊ ယပ်လေခပ်၍ နေထံပါး။

၁၁။ ကိုယ်လက်ဖိန်း၍၊ ကျိန်းစက်သောခါ၊ တစာစာနှင့်၊ ပျာပျာလောင်လောင်၊ တဟောင်ဟောင်သည်၊ ခေါင်ခေါင်ကြမ်းကို မနင်းနှင့်။

၁၂။ ရိုင်းစိုင်းနိုးကပ်၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ မတ်တတ်တိုး၍ မသွားနှင့်။

၁၃။ စားဘွယ်စားရာ၊ ကပ်သောခါလည်း၊ ချဉ်းလာ နီးစေ၊ ခြေစုံနေ၍၊ ရိုသေကိုင်းညွတ်၊ ချဉ်း၍ကပ်။

၁၄။ ဘုဉ်းပေးဆိုတန်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စားမည်လား ဟု၊ စကားသည့်နှယ်၊ မမေးနှင့်။

၁၅။ မိဘ့ဘိုး၊ ဆရာ့ဦးကို၊ ခူး၍အလျင် မစားနှင့်။

၁၆။ မိဘဆရာ၊ထားသည့်တာကို၊ မျက်နှာကွယ်လျှင်၊ မယူငင်နှင့်၊လိုချင်သောအား၊ စားချင်ငြားကာ၊ဝပ်တွားခယ၊ တောင်းပါကြ။

၁၇။ သပိတ်ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်းဟင်း ဗျတ်ကို၊ပွတ်တိုက်ညစ်ကြေး၊ မြူမှေးမတင်၊ စင်အောင်ဆေး။

၁၈။ ကျောင်းတွင် အိမ်တွင်၊ မသန့်စင်၍၊ မြင်သည် ရှိသော်၊ယူငင်သိမ်းဆည်း၊အထည်းသို့ငြား၊ကောင်းကောင်း ထား။

၁၉။ အမှုနည်းများ၊ ခန့်ထားရှိသော်၊ တခွန်းခေါ်ကာ၊ ကြားသော်လာ၊ ချဉ်ကပ်ကြ။

၂၀။ ကိစ္စရှိငြား၊ သွားသည်များ၊ လျင်လျင်လာ၊ လာပါကြ။

၂၁။ ဖျားနာ ကျောင်းတွင်၊ ရှိခဲ့လျှင်သော်၊ ကြင်ကြင် နာနာ၊ ညီညာဖြဖြ၊ ဆေးဝါးမေး၍၊ လုပ်ကျွေးကြ။

၂၂။ သီတင်းသုံးချင်း၊ ချစ်ဟန်ပြင်းသည်၊ ပဥ္စင်းနှင့်ရှင်၊ ညီတင်အကို၊လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ငါတို့အဘ၊ မှတ်ပါကြ။

၂၃။ အသက်ကြီးငယ်၊ ဝါကြီးငယ်ကို၊ လွဲဖယ်မသွား၊ နှိမ့်ချလေ။

၂၄။ ရိုသေတုပ်ကွ၊ ဆည်းကပ်ကြလျက်၊ နေ့ညကြည် မြူ၊ နည်းခံယူ၍၊ ကြီးသူခေါ်ကာ၊ ကြွကြွလည်းလာ၊ဗျာဗျာ

ကျွန်ုပ်၊ ပုဆစ် တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ် ခြေလက်၊ လွန့်ဖြိမ်သက် သည်၊ ကျောင်းထွက်သူပေ၊ ဆိုရစေ။

၂၅။ တရားပေစာသ ဟောသော ခါလည်း၊ နှုတ်မှာ မစောင့်၊ တထောင့်စကား၊ တဟားဟားသည်၊ ရိုင်းကား မိုက်မဲ၊ မပြောနှင့်။

၂၆။ လှူဘွယ် ဒါန်းဘွယ်၊ ကြီးငယ်တည္တည်၊ ရောက် လာသည်ကို၊ လှယ်ကာခဏ၊ သူ့ခွက်ယောက်ကို၊မပျောက် နှေ့ညာ၊ ပေးလိုက်ကြ။

၂၇။ ကွမ်း,ဆေး,မီး,လျှင်၊ ညှော်သည်မြင်သော်၊ အလျှင် ခဏ၊ တည်ပါကြ။ (ဘုန်းကြီး ရဟန်းပယောဂ မပါစေရ)

၂၈။ မင်းသွား ငါသွား၊ ငြင်းခုံ ပွါးအောင်၊ စကား ထောက်ဆတ်၊ မဆိုအပ်။

၂၉။ မပြတ်မချာ၊ သူလည်းလာ၍၊ ငါ၏ထံပါး၊ စေစား ရ၍၊ နေပါကြ။

၃၀။ ရဟန်းသဃာ၊ တည်းခိုလာသော်၊ သင့်ရာအထူး၊ ဖျာသင်ဖြူးနှင့်၊ လာ၍ဖြပြ၊ ခင်းကုန်ကြ။

၃၁။ ပရိသတ်လည်း၊မပြတ်ကျောင်းတွင်၊ရှိလျှင်တထော၊ တပည့်တွေကို၊ တပြည်တရွာ၊ သွားသောခါလည်း၊ ညီညာ လျောက်ပတ်၊ လက်ကန်တော့ကို၊ ကောင်းကောင်း ထိုးကုန် လတ်။

၃၂။ မလျှပ်မပေါ်၊ ခေါ်လျှင်လည်းရ၊ ထကြွမွေ့သိမ်၊ ဣန္ဒြေနှင့်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေဘိ၊ မျက်စိမငြိမ်း၊ နားမငြိမ်းသည့်၊ ဟိန်းဟဲ့ မဆိုရစေနှင့်။

၃၃။ မျက်မှောက် ကောင်းငြား၊ ပြင်တပါးမှ၊ တခြား မကျင့်ကြလေနှင့်။

၃၄။ မတင့်တယ်ငြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ ထွေပြားပွေလီ၊ တစီစီနှင့်၊ တဟီဟီသည်၊ ကျီစားရှုံလည်း၊မနေနှင့်။

၃၅။ ဟီနနုတ္တ၊မဆဲကြနှင့်၊ ကြီးက-ငယ်သည်၊ နင်ဟယ် ကိုမျှ၊ မဆိုကြနှင့်၊ ရန်စချုပ်ချည်၊ ရှောင်လွှဲဖည်၍၊ သတ် မည်ကိုထား၊ လက်ဖျားနှင့်မျှ၊ မတို့ကြနှင့်၊ ချစ်ခင်ရှိသေ၊ အချင်းချင်းကို၊သင့်တတ်စေဟု၊မအေ့ ဖရင်း၊တဝမ်းတွင်းသို့၊ သားရင်းတူကွ၊ မှတ်ကုန်ကြ။

၃၆။ သက်နိုး အဝတ်၊ ချွတ်ထား ပစ်လေ၊ မရှိသေ၍၊ ကလေကဝ၊ စုတ်ရှုလတ်လည်း၊ သူ့အဝတ်ကို၊ မဝတ်နှင့်။

၃၇။ တယောက်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြသော်၊ခြေကြွ လက် သာ၊ မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ၊ ညီညာကြ။

၃၈။ ဆရာ့နေခင်း၊ အှင်းပျဉ် ညောင်စောင်း၊ လည်း လျှောင်း ဘုံလျှို၊ ထိုထိုထက်မှာ၊မနေရာသည်၊ မြင့်ရာမသင့်၊ မထိုင်နှင့်။

၃၉။ ရှေ့ကစူးစူး၊ ဒူးလက်ကိုထောင်၊ ထိုင် ဆောင့် ကြောင်နှင့်၊ ပေါင်ထောင် လက်ကား၊ အပါးကြပ်ကြပ်၊ မနေအပ်။

၄၀။ ရှင်နှင့် သူငယ်၊ သောက်ရေအိုးကို၊ တခြားတယ်၊ သုံးဘွယ်မသင့်၊ ကျောင်းဦးရေကို မသောက်နှင့်။

၄၁။ ကြီးသား ငယ်သူ၊ ရှင်လူကစ၊ ဟူသမျှလည်း၊ မိတ ဆရာ၊ ဘယ်မှာမမှတ်၊ ယုတ်မြတ်မသိ၊ ကျိုးမရှိဘဲ၊ မိမိကို

သာ၊ ထောမနာလျက်၊ ဆထက်လွန်စွာ၊ ထို့သူငါကို၊ မပါမည်လား၊ ဘယ်ခံ့ညားဟု၊ တုတုပပ၊ ပြစ်မှားကြလျှင်၊ မိဒဏ်ဘဒဏ်၊ ဆရာ့ဒဏ်ကို၊ ခံရလိမ့်မည်၊ မယွင်းခွ။

၄၂။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ အရိယာကို၊ လူသာမကောတို့၊ ကြို့ကြို့ ငွ ငွ၊ ကဲ့ရဲ့ ကျီစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဘက်မဆို၊ ရှိသေကြစေ မြွေပွေး မြွေဟောက်၊ မတိစောက်သို့၊ ရှုကြောက်စေ။

၄၃။ မေ့တော်ခါတ်တော်၊ ရုပ်တုတော်ကို၊ ဖူးမျှော်မပြတ်၊ ရှေ့ကျောင်းဦးမှာ၊ ဖြည့်ကြ ဝတ်တက်၊ နံနက်မိုးသောက်၊ ချိန်ခါရောက်သော်၊ ဝတ်လျှောက်မပြတ်၊ လက်အုပ်တင်ထား၊ ဘုရား, တရား, သင်္ဃာ၊ ရတနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်ဟော်များကို၊ ကြိုးစားလို့လ၊ ဆောက်တည်ကြ။

၄၄။ ငါကားသည်စာ၊ သည်ဂါထာကို၊ မြဲစွာကြပ်မတ်၊ ဆရာအပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသင့်ဟု၊ ထိပ်တင်လည်းရွက်၊ လျင်လျင်ရအောင်၊ ကြိုးစားကျက်။

၄၅။ အချိန်တန်၍၊ စာအံ့ဆိုလျှင်၊ မရှင်မျက်နှာ၊ မသာမချို၊ ထိုထိုအကြံ၊ ကြီးစွာဖန်၍၊ မအံ့တခါ၊ အံ့တခါနှင့်၊ မျက်နှာတပါး၊ စာတခြားလည်း၊ စကားပြောဟော၊ တသော့သောသည်၊ ရယ်မောရှုလည်း၊ မနေနှင့်။

၄၆။ မပြတ်အသံ၊ တည်းညံ့သည်၊ စာအံ့ စာဘတ်၊ ကြပ်ကြပ်မြဲမြဲ၊ သည့်လည်း ညသတ်၊ ပြတ်ပြတ်သားသား၊ [illegible]။

၄၇။ သင်ပုန်းထန်းရွက်၊ ပေထက်စီကာ၊ ရေးသောခါလည်း၊ အက္ခရာကို၊ သေချာလှစေ၊ စာလုံးကိုလည်း လှလတ်စေ။

၄၈။ မပျင်းမရိ၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအံထဲ၊ အရိုးစွဲအောင်၊ တဖေါင်ဖေါင်လျှင်၊ သန်းခေါင်ညဥ့်နက်၊ သင်ကျက်သမျှ၊ စစကုန်စေ၊ နေ့ကိုအလွတ်၊ ရွတ်နိုင်စေ။

၄၉။ ရဟန်းမောင်ရှင်၊ သူငယ်သွင်သို့၊ မသင်မရွတ်၊ မဘတ်စာပေ၊ မရေမရာ၊ နေသာကုန်ငြား၊ ရက် သာ များအောင်၊ စကားဖေါင်ဖွဲ့၊ တုံ့လှဲ့၊ ကျယ်ပွား၊ စကားပြောဟော၊ တသောသောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း၊ မနေနှင့်။

၅၀။ တယောက်တခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီ ကိုယ်ငါ၊ သင်ပုန်းပေမှာ၊ လက်မကွာအောင်၊ စာရေးကြ။

၅၁။ နားပန်းဆံနှင့်၊ နောက်ဆံလည်းထား၊ ဖြူထွားခေါင်းပေါင်း၊ နားဒွေါင်းဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်ကာနှင့်၊ သီကာမြူးရွှင်၊ ရွှေငွေဆင်၍၊ သင်တို့သည့်နှယ်၊ မကျင့်နှင့်။

၅၂။ သင်္ကန်းမှာလဲ၊ ပိန္နဲအပြင်၊ လှစေချင်၍၊ လွှင်လွှင်ပပ၊ ပြုကြမသင့်၊ နှန္ဒင်းဆိုးနှင့်၊ တိမ်ညက်ဆိုးကို၊ မဝတ်နှင့်။

၅၃။ ဒသသီဆယ်ပါး၊ ဘုရားမုခပါဌ်၊ ရှင်ကျင့်ဝတ်ကို၊ စောင့်ကြမြဲထွေ၊ ညီလှစေ။

၅၄။ ရေးဆရာမွန်၊ သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ်၏၊ နံ့မျှအကျော်၊ မိန့်တော်နှုတ်ထွက်၊ ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက်သာသာ၊ ပါဌ်ဂါထာနှင့်၊ လင်္ကာမဟုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်ကို၊ နှုတ်ဖြင့်မှတ်မည်၊ ခက်လှသည်ကြောင့်၊ ရမည်မှန်စွာ၊ လွယ်

ပါစေကြောင်း၊ စိတ်ဖြင့် ကြံ၍၊ ဉာဏ်ဖြင့် လောင်းသည်၊ ကောင်းကောင်း ကျက်မှတ်ကြလေကုန်။

၅၅။ ဗဟုသုတ၊ တတ်ပ ချင်လျှင်၊ သင်သာ ခိုက်ကို၊ သင်လိုက်ကြ။

၅၆။ သို့ပင် တစေ၊ မနေရသာ၊ ကျောင်းက ခွါသော်၊ နောင်ခါနောင်တ၊ ရှိတတ်စွ။

၅၇။ အတတ် ပညာ၊ တတ်မှ သာလျှင်၊ ကျောင်းမှာ နေကျိုး၊ နပ်မည်ပ။

၅၈။ ဆုံးမစကား၊ ဆိုသည်များကို၊ မှတ်သားဝမ်းထဲ၊ စိတ်မစွဲလျှင်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာ ကြံလော၊ မင်းတို့ကျော။

၅၉။ ယခုအခါ၊ သာသနာမူ၊ လူဖြစ် မည်မျှ၊ ရခဲလှ၏၊ လူမှ သာမဏေ၊ ဖြစ်ပေမြတ်ခြင်း၊ ပဥ္စင်းသဃ်ာ၊ ဖြစ်ပြန်ပါမူ၊ ဆိုရာမရှိ၊ မြတ်ခေါင်ထိဟု၊ သိကြပါစေ၊ သည့်ထက်သည်သာ၊ မြတ်ရာသို့သာ၊ လှမ်းပါလေ။

၆၀။ ရှင်သိလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ၏၊ ဆုံးမစကား၊ မနာကြားက၊ လားလိမ့်ပါယ်ရပ်ရွာ။

၆၁။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခုဘဝ၊ နေရ ကိုယ်ထီးသာ။

၆၂။ ပညာမရ၊ လျှစ်ပေါ် လှ၊ သူများနောက်လိုက်သာ။

၆၃။ နောက်လိုက် ဝန်ထမ်း၊ လူညစ်နွမ်း၊ ဝမ်းမျှမဝပါ။

၆၄။ မျက်နှာ ညှိုးပါး၊ လူ့ငနွား၊ အများ စေစားရာ။

၆၅။ စေစားလေလေ၊ ပိုးမသေ၊ ခြေနှင့် ကျောက်စရာ။

၆၆။ ခြေကျောက်ပါးတီး၊ လူမိုက်ကြီး၊ နွတ်သီးတစာစား။

၆၇။ ဘယ်ငှါကိုမှ၊ စွဲမရ၊ တလွှ ရွှဲ ဘွယ်သာ။

၆၈။ ဝတ်ရာတောင့်တ၊ ဝမ်းမဝ၊ ချေးရသူ့ဥစ္စာ။

၆၉။ ရကာသော်ကား၊ ငတောင်းစား၊ ရှောင်ရှား နေလေပါ။

၇၀။ တောမှာ ပုန်းအောင်း၊ မိုးလေခေါင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ ရပ်ဝေးစွာ။

၇၁။ ရပ်ရွာတပါး၊ ရောက်တုံငြား၊ လားလားမလုပ်ပါ။

၇၂။ ပမာသွင်သွင်၊ တွေ့လေမြင်၊ ကိုင်ငင်ထိုးတွန်းကာ။

၇၃။ ကျင်နာရိုဖွပ်၊ တလျှပ်လျှပ်၊ ရက်ပြတ်ငတ်ဘိုပါ။

၇၄။ ရှာဖွေချေးငှါး၊ မရငြား၊ သွားချခိုးလေပါ။

၇၅။ ခိုးပါမိလေ၊ ထိုးခုတ်သေ၊ ကျလေပါယ်ရပ်ရွာ။

၇၆။ ဤစာရွှေကျမ်း၊ ဆုံးမစာ၊ ရဟန်းလူရှင်၊ လွန်ကြည်လင်၊ ထင်လိမ့် ယခုပါ။

၇၇။ ဝါယာလုံ့လ၊ ကြိုးပမ်းက၊ ရလိမ့်ဥာဏ်ပညာ။

၇၈။ လိမ္မာ သိဘတ်၊ လောကဓါတ်၊ တတ်လိမ့်များစွာ ဂုဏ်အင်။

၇၉။ သိမြင်ကျမ်းဂန်၊သူ့ထက်လွန်၊ ဂုဏ်မွန်အများသင်၊

၈၀။ ရှင်လူအများ၊ လွန်ခံ့ညား၊ သိကြားနတ်အသွင်။

၈၁။ ရှင်ရှင်လန်းလန်း၊ပွင့်သစ်ပန်း၊ မနွမ်းမျက်နှာမြင်။

၈၂။ မြင်မြင်သမျှ၊ ကြည်ညိုကြ၊ သိပ္ပဂုဏ်မြတ်ရှင်။

၈၃။ လိုအင် ပြည့်စုံ၊ ရောက်လာပုံ၊ ဂုဏ်ကြောင့် လွန်ပေါ်ထင်။

၈၄။ ရပ်ခွင်တပါး၊ ပြောင်းလည် သွား၊ ဘိုး များ ကျော်အသွင်။

၈၅။ ကောင်းကင် မိုး၀၊ ရောင်ထွန်းပ၊ လ ပြည့် ၀န်း အသွင်။

၈၆။ သံသရာဘ၀၊ ပြောင်းလှည့်ကြ၊ ဒေ၀နတ်ဘုံတွင်။

၈၇။ များဖြင် နတ်ပေါင်း၊ ရံသိန်းသောင်း၊ လောင်း တော် နတ်အသွင်။

၈၈။ ပဥ္စင်းငါးမည်၊ နတ်တို့စည်၊ မည်သည် မဆုံးအင်။

၈၉။ ဒေ၀ကညာ၊ အင်းကလျာ၊ ရပ်လာ ပတ်ကုံးအင်။

၉၀။ ပျော်ရွှင်စံစား၊ လွန်ရှည်လျား၊ဘုရားမိတေးတွင်။

၉၁။ အလျှင်လက်ဦး၊ သူ့ထက်ထူး၊ ဖူးရမချွတ်ပင်။

၉၂။ ပဥ္စင်း ညီနောင်၊ လူ နတ် မြှောင်၊ ဆောင်လိမ့် နိဗ္ဗာန်ခွင်။

၉၃။ ပြီးပေစသတ်၊ ဆုံးမအပ်သည်၊ ကျမ်းမြတ်လင်္ကာ၊ ထေရ်မဟာလျှင်၊မိန့်မှာသည့်တိုင်း၊အားသံလှိုင်း၍၊နေ့တိုင်း လို့လ၊ ထုတ်ကောင်းကြသည်၊ များလှ ဖြာဖြာ၊ သိဿာ တာပည့်၊ မမေ့စေရ၊ နှုတ်ထဲကလျှင်၊ ထုတ်ပြသေချာ၊အရာရာ ကို၊ စိတ်မှာ မှတ်ထား၊ ယူတုံဖြားမှ၊ မခြားနိဗ္ဗူ၊ မှာကမ်း ငှသို၊ သူယ်ကူရောက်ကြောင်း၊ မြတ်ရေ လောင်းသည်။ အပေါင်းသိဿ၊ မှတ်ကုန်ကြ။

ရှင်မဟာသီလ၀ံသ ဆုံးမခဏ်း ပြီး၏။

................၀................

၁၀ — ဘိုးသူတော်ဦးနု
စကားပုံ

မြန်ဇမ္ဗူပေါ်၊ ဉာဏ်ယူမျှော်သည်၊ သူတော်ကျွန်ုပ် နားဓါတ်တန်းဆာ၊ နားဝင်သာအောင်၊ လင်္ကာပုဒ်ဖြင့် အာလုပ်ချိုမြ၊ စကားပုံသရုပ်၊ အမျိုးထုတ်ပြီးလျှင် အချုပ်ကိုပြခဲ့မည်။

ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်ရမည်။ ယုတ်လှတာကို ပယ်ရမည်။ ဗုဒ္ဓဆာယာကိုတွယ်မှ အေးမြရာသည်။ ယုတ်လှတာကိုပယ်မှ ဘေးပကွာသည်။

သေရည်ကိုမသောက်နှင့်။ ရေကြည်ကိုမနှောက်နှင့်။ သေရည်ကိုသောက်က အပါယ်ဘုံသို့ ကျတတ်သည်။ ရေကြည်ကိုနှောက်က အနယ်အမှုန်တို့ ထတတ်သည်။

ထင်တိုင်းလည်း နှိပ်၍မဆိုနှင့်။ ဝင်တိုင်းလည်း သိပ်၍မမျိုနှင့်။ ထင်တိုင်းနှိပ်၍ဆိုက ရန်အသွယ်သွယ် ပွါးတတ်သည်။ ဝင်တိုင်းသိပ်၍မျိုက အန္တရာယ်များ တတ်သည်။

ဂေါဏမံသကိုလည်း မစားနှင့်။ ကောခြံရံကိုလည်း မပွါးနှင့်။ ဂေါဏမံသကိုစားက မိဘသဘွယ် ဖြစ်ပေသည်။ ကောခြံရံကိုပွါးက အမိကရ အပါယ်နစ်ချေသည်။

အယုတ်တရားကို အလိုမရှိနှင့်။ မဟုတ်စကားကို မဆိုဘိနှင့်။ အယုတ်တရားကိုအလိုရှိက ဘဂဝါ၏စကားကို ပယ်ရာကျချေသည်။ မဟုတ်စကားကိုဆိုဘိက သမာဓိ တရားတို့ ကွယ်လှာရလေသည်။

မြှုသလိုပုံနှင့် ကလေးကိုမစနှင့်။ လူကိုယုံသဖြင့် အကြေးမချနှင့်။ မြှုသလိုပုံနှင့် ကလေးကိုစက ကလေး အမိုက်မို့ ဆဲတတ်သည်။ လူကိုယုံသဖြင့် အကြေးချက အရေးမစိုက်သမို့ မွဲတတ်သည်။

အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှလျှင် သတိထားလင့်။ တန်ခိုးနုပ်သူ ထမင်းဝလျှင် မကြည့်စားနှင့်။ အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှက စာဂရုတန်တတ်သည်။ တန်ခိုးနုပ်သူ ထမင်း ဝက မာနထန်တတ်သည်။

အဟုတ်အမှန်ကိုလည်းသိမှ။ အလုပ်အကြံလည်း ရှိမှ။ အဟုတ်အမှန်ကိုသိက သံသရာဘေးပ၍ အနေကျယ် ကြမည်။ အလုပ်အကြံရှိက ဆန်ရှာရေးလှ၍ အခြေတယ် ကြမည်။

သေငွေးလိုကြွယ်သော်လည်း မာန်စွယ်မထနှင့်။ မြေပွေးကိုင်ယသော်လည်း အလမ္ပါယ်မပြနှင့်။ သေငွေးလို ကြွယ်သည်ဟု မာန်စွယ်ထက အရှိအသေနဲလို့ ပြေမုန်း တတ်သည်။ မြေပွေးကိုင်ယသည်ဟုအလမ္ပါယ်ပြက ထိုမြွေ ခဲလို့ မကြာခဏ သေဆုံးတတ်သည်။

မတော်ဘဲမဝယ်နှင့်။ မခေါ်ဘဲ မလယ်နှင့်။ မတော် ဘဲဝယ်လေက အသပြာခနေ ရှုံးတတ်သည်။ မခေါ်ဘဲ လယ်ချေက မကြာခဏ မုန်းတတ်သည်။

မတော်တာကို မြိုးမစားနှင့်။ အဖေါ်မပါလျှင် ခရီး မသွားနှင့်။ မတော်တာကိုမြိုးစားက ဘေးရန်ရလို့ ရောဂါ ပွါးသည်။ အဖေါ်မပါဘဲ ခရီးသွားက အရေးမလှသမို့ သေဘက များတတ်သည်။

ခရီးကိုလည်း အပြင်းမသွားနှင့်။ မီးကိုလည်းအကြွင်းမထားနှင့်။ ခရီးကိုအပြင်းသွားက မှားတတ်သည်။ မီးကိုအကြွင်းထားက ပွါးတတ်သည်။

ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမမှားလေနှင့်။ အနာရောဂါကို မကြီးပွါးစေနှင့်။ ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမှားက မုဒ်မှောက်တတ်သည်။ အနာရောဂါကြီးပွါးက ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။

စကား စကား ပြောပါများ စကားထဲက ဇာတိပြ၍ မာနတန်ခွန် ထူတတ်သည်။ ဘုရား့တရား ဟောဖန်များက တရားထဲက ပါဠိရ၍ ဒါနအလှူ လှူတတ်သည်။

အမျိုးမြတ်မှ အရိုးကိုကြွရာသည်။ တန်ခိုးလျှပ်မှ အဘိုးတန်ပါသည်။

သံသရာလောကာ၊ နှစ်ဝအကျိုး၊ ပွါးတိုးစေမှု၊ အာရုံပြုလျက်၊ ဦးနုမည်ခေါ်၊ ငါသူတော်လျှင်၊ နာပျော်ဘွယ်ရာ၊ ဆုံးမစာကို၊ တကာ့ တကာမ၊ မှတ်သားကြ၍၊ နေ့ညလေ့ကျက်ကြ ပါကုန်လော့။

ဘိုးသူတော်ဦးနု စကားပုံ ပြီး၏။

..........ဝ..........

သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ

၁။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပုခင်၊ မဲ့ဆံကျင်သည်၊ အိမ်တွင်မနေ၊ သွားပါလေဟု၊ သံချေစကား၊ ကြံချိုပျားသို့၊ မိအားဆုံးမ၊ အတတ်ရအောင်၊ ကျောင်းဆောင်ဗိမာန်၊ ဇေတဝန်တို့၊ သက်နှံလူကြော့၊ သွားပါတော့ဟု၊ ပြော့ပြော့တောင်းပန်၊ သားရွှေရံကို၊ လျှင်ထန်မိမင်း၊ ဆီနန္ဒင်းနှင့်၊ ထုံသင်းမွှေးပေါင်း၊ လိမ်းပြီးလှောင်း၍၊ နားရွှောင်း၊ လက်ကောက်၊ ခြူးပြောက်အင်္ကျီ၊ ဖဲနီဖဲဝါ၊ ခါသာသက္ကလတ်၊ ကိုယ်လုံးဝတ်၍၊ လက်စွပ်ခြေကျဉ်း၊ ကြော့ကြော့ရှင်းနှင့်၊ မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နှံ၊ သားမင်းစံကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငှါဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည်........ သက်နှံရွှေတောင် အမဲ့မောင်။

၂။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်သလေး၊ အကြံကွေသည်၊ တွေးတွေးဆဆ၊ မကြောင့်ကြနှင့် မိဘဆရာ၊ စောင်မပါအံ့၊ ပညာဥာဏ်ရောင်၊ ထွန်းပြောင်ကြက်သရေ၊ တတ်မျိုးတွေကို၊ စုစေကြိုးစား၊ ဆရာ့ပါးဝယ်၊ ရွှေသားသက်ဝေ၊ မဲ့ဖအေလျှင်၊ သင်စေချင်လှ၊ မောင့်ဖတည်း၊ ဝါးလည်းတသွယ်၊ ဖွားငယ်ဖွားကြီး၊ ဝရီးတူကွ၊ ရှင်ပြုလှုစုံ၊ လှကြေးမုံကို၊ အကုန်ကြွင်းမဲ့၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ၊ မင်္ဂလာကာ၊ တေ့ဇာ့ဝိဝေ၊ ဇာတ်ပေါင်းတွေနှင့်၊ နိုင်းဖွေလိမ္မာ၊ သဒ္ဒါရှစ်စောင်၊ အကုန်ဆောင်၍၊ လင်းပြောင်ရွှန်းရွှန်း၊ တက်နေထွန်းသို့၊ ကျမ်းဘိဓမ္မာ၊ ခုနစ်ဖြာကို၊ ရွတ်ခါသွင်သွင်း၊

တတ်စေချင်၏၊ ငါးအင်ဝိနည်း၊ လွန်သိမ်းဆည်းမှု၊ ခမည်း မောင်မင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝမ်းတွင်းပြင်းစွာ၊ မှတ်စိမ့်ငှါဟု၊ ဆရာမြွတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမှဲမောင်။

၃။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ့်မျက်ပွင့်၊ ခါချိန် သင့်ကို၊ မောင်မင့်ဆရာ၊ ကျောင်းတော်သာက၊ မျှော်ကာ လည်းကြည့်၊ ငါတပည့်ဟု။ ရွှေမှည့်သိင်္ဂါ၊ ကျမ်းပေစာကို၊ အသာလည်းဖွင့်၊ ငံ့ပေလင့်အံ့၊ မမြင့်မကြာ၊ အိမ်မှာမနေ၊ ကျောင်းမှာနေဟု၊ ခုလေသွားပါ၊ ဆိုသောခါလည်း၊မာတာ မိခင်၊ ကျေးဇူးရှင်လည်း၊ ထိပ်တွင်ရွှေကြာ၊ ပန်းပမာသို့၊ တင်ကာဝပ်တွား၊ မြတ်ထံပါးသို့၊ မခြားခုပင်၊ သွားစေချင် ၍၊ ရွှေစင်သက်ဝေ၊ မကြာစေနှင့်၊ လူရေးလူရာ၊ ရှိပါမည် ကြောင်း၊ မိခင်မောင်း၍၊ သားကောင်းရွှေလှော်၊ မိမျက် မျှော်ကို၊ ကျောင်းတော်ဗိမာန်၊ ဇေတဝန်သို့၊ မြတ်မွန်ထံပါး၊ အပ်နှံထားသည်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမှဲမောင်။

၄။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်လူပျို၊ မှဲပန်းညို သည်၊ အိမ်ကိုမမင်၊ မပျော်ရှင်နှင့်၊ မိခင်မေတ္တာ၊ ဆုံးမ ပါလျက်၊ မခံရှက်သော်၊ လူပျက် လူချော်၊ လူသရော်နှင့်၊ ပေါင်းဖော်ယှဉ်ကပ်၊ ပျက်ချေတတ်၏။ သားမြတ် ရွှေငုံ၊ ပမာပုံကို၊ ယူတုံယှဉ်သော၊ မယ်မင်းပြောအံ့၊ မစွေ့ပုပ် ဟောင်၊ ငါးသေကောင်ကို၊ ပညောင်ရွက်မှာ၊ ထုပ်ပိုးပါ လည်း၊ ငါးသာမပုပ်၊ ညောင်ရွက်အုပ်မှာ၊ ပုပ်လေသည်သာ၊ ဥပမာသို့၊ ရွှေဝါသက်ပေး၊ မှဲရင်သွေးလည်း၊ ဝေးဝေးလျှင် စွာ၊ လူသုံးဖြာကို၊ ကောင်းစွာကြဉ်ဖဲ၊ အယူစွဲ၍၊ ဝမ်းထဲ

ရှုံ့ရှုံ့၊ ယုန်လျှင်ကြုံ့သို့၊ ဆိုတုံ့မဝံ့၊ စောင်းမာန်ညှံ့လျက်၊ ကြောက်ရွံ့ရှိသေ၊ မိမအေကို၊ နိုသေခညွှတ်၊ ဟုတ်ပေ တတ်၏၊ သက်မှတ်ပလေ၊ မအေမှိခင်၊ သွန်သင်လိမ္မာ၊ တတ်ကြောင်းရှာ၍၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊ သက် နှံရွှေတောင် အမဲ့မောင်။

၅။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရှဲလုံး၊ မဲ့ဆံထုံးမှာ၊ ပန်းကုံးပမာ၊ မယ်ဆင်ပါလျက်၊ ကောင်းရာ မြော်မြင်၊ ကောင်းစေချင်၍၊ ကောင်းတင်စေကြွား၊ ထံပါးဆရာ၊ နေ သောခါဝယ်၊ ရွှေသားလျှံဝင်း၊ ပုံမယွင်းသို့၊ မောင်မင်း လူနု၊ သားမျက်နှာ၏။ တန္တုပုံကို၊ အမည်ဆိုအံ့၊ အပျို အရွယ်၊ ကြီးငယ်မဟူ၊ ကောင်းသမူကား၊ ကြည်ဖြူခံ့ညား၊ လျှိုးဝပ်တွား၍၊ ရွှေသားဝမ်းတွင်း၊ နှလုံးသွင်းလော့၊ မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နှံ၊ သားမင်းစံကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငှါဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထား နှံသည်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမဲ့မောင်။

၆။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပန်းဖူး၊ ရွှေလိုဦး၍၊ ပျံ့ပြူးသာယာ၊ ငယ်ဆိပ်သာက၊ တတ်ပါစေချင်၊ မြင်ပါ စေလို၊ ဆိုတိုင်းယှဉ်၍၊ ကြံသင်ရေးရာ၊ အဖြာဖြာကို၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ ဆုံးမခံ၍၊ သက်နှံထုံသင်း၊ သားမောင်မင်းကို၊ မယ်မင်းသွန်သင်၊ ဘယက်သွင်သို့၊ အိမ်တွင်မထား၊ မပျော် ပါးနှင့်၊ လူလားမြောက်ခါ၊ မနေပါတည့်၊ သင်သာခိုက်တွင်၊ အချိုက်အပုတ်၊ အတုပ်အနှောင်၊ ကျောင်းရွှေဆောင်သို့၊ မဲ့မောင်ကြိုးစား၊ နှလုံးထားလော့၊ ထွတ်ဖျားဆရာ၊ ပညာ

သင်ကြောင်း၊ ရိုကဲပုတ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်းတော်မှာ၊ သည်ဆရာ၏၊ ပညာအသိ၊ ဖြစ်ဘိစေချင်၊ ဘမိခင်နှင့်၊ တူပင်အပ်နှံ၊ သားရွှေရုံကို၊ သင်အံ့မည်ကြောင်း၊ တဖြောင်းဖြောင်း၊ ဆိုမြွက်ဟာသည်၊ ကြွကြွလှမ်းပါ၊ ချစ်လှစွာ၍၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမဲ့မောင်။

၇။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်နှုနယ်၊ ပုလဲသွယ်သို့၊ အမယ်မေးမိ၊ တတ်သိစေလို၊ ပြည့်နှန်းဆိုအံ့၊ လူလိုသင်ထား၊ ငှက်ကျေးသားမှ၊ သင်ကြားနားမှာ၊ သူ့ဘာသာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓမိန့်မှာ၊ ဒွတ္တိံသာကို၊ ဝမ်းမှာပြည့်လျှမ်း၊ ရွတ်စီးဖြန်း၍၊ နေ့ချမ်းညလျှင်၊ တောင်လက်သင်၍၊ မှခ်ဝင်ခေါင်စွန်း၊ လေသာနန်း၌၊ ဖြန့်သန်းလူးလာ၊ နေသည့်ခါမှ၊ လဟာမိုးပြင်၊ ထက်ကောင်းကင်က၊ စွန်လျှင်စုတ်ထွေ၊ ပါရလေသော်၊ သံချေညံ့ညံ့၊ ဘဝဂ်လျှံမျှ၊ ရွတ်အံလန်းလန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မပန်းမပင်၊ သူ့ဂုဏ်အင်ကြောင့်၊ စွန်လျှင်မနေ၊ လွှတ်လိုက်ပေ၏၊ အရှေမကြာ၊ ထိုအနာကြောင့်၊ နိစ္စာတာဝ၊ မရဏဖြင့်၊ ပြောင်းကြွနတ်ထံ၊ ကျေးသားစံသို့၊ သက်နှံလူပျို၊ သားပန်းညိုလည်း၊ လိုလိုရာရာ၊ တတ်ပညာကို၊ ဝမ်းမှာသွတ်ကြောင်း၊ အမယ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်းဝိဟာ၊ တတ်ပညာကြောင့်၊ မြတ်ဆရာထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမဲ့မောင်။

၈။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရင်သား၊ မိစကားကို၊ ရွှေနားချိုချို၊ အမယ်ဆိုအံ့၊ ပုံကိုနားထောင်၊ ဤလူ့ဘောင်တွင်၊ မိုက်ခေါင်အတိ၊ မိုက်လှဘိသည့်၊ ဒိဋ္ဌိယူမှား၊ မြွေသမားလည်း၊ သုံးပါးရတနာ့၊ မြတ်ဓမ္မကို၊ နားမှုမဝင်၊

ပိတ်သောသွင်သို့၊ မမြင်မျက်ကန်း၊ မောဃာလွှမ်း၍၊ လူစွမ်းဘာသာ၊ အရှာရှာသို့၊ မြေရှာသွားချင်၊ တည်း၊လေဝင်သော်၊ ရှာတွင်အများ၊ ယောကျ်ားမိန်းမ၊ နေ့ညမကွာ၊ သရဏဂုံ၊ မြတ်သုံးစုံကို၊ ကြည်ယုံဆောက်တည်၊ မြည်ကြသည်ကို၊ နားလည်းမဝင်၊ မြေသခင်လည်း၊ ငြိုးချင်ဘွယ်သာ၊ တစာစာနှင့်၊ သည်ရှာတွင်ပင်၊ မနေချင်ဟု၊ မြေလျှင်ဖမ်းမည်၊ သွားဇလသည်ကို၊ တောလည်သို့ရောက်၊ ထူးတွင်းပေါက်၌၊ မြေဟောက်ငန်းဟန်၊ ပြီးစွာဖန်၍၊ သဏ္ဍာန်မယွင်း၊ နဂါးမင်းကို၊ အလျင်းမနေ၊ ဖမ်းရှာချေဟု၊ ပျက်ထွေအမျက်၊ ချောင်းချောင်းထွက်မျှ၊ လိုက်လေကလျှင်၊ ကြောက်အင်ကြီးစွာ သေအံ့ငှါဟု၊ ပြေးရှာပင်ပန်း၊ အစွမ်းဂုဏ်ကို၊ ကိုယ်ပင်မယုံ၊ အသည်းတုန်မျှ၊ ထိုရှာကလျှင်၊ ကြားရစကား၊ သုံးပါးရတနာ၊ မြတ်ဂါထာကို၊ ပြေးကာယောင်ယမ်း၊ အမှန်းမသိ၊ ရွတ်မိကာကာ၊ ဂုဏ်တောဇာကြောင့်၊ ကြားကာဝမ်းတွင်း၊ နဂါးမင်းလည်း၊ ချက်ခြင်းယူလေ၊ မသင့်ချေဟု၊ ရှိသေမသတ်၊ အသက်လွှတ်၍၊ ကြည်ညွတ်လှတင့်၊ ပန်းနှစ်ပွင့်ကို၊ ချီးမြှင့်ပူဇော်၊ မြတ်ဂုဏ်တော်ကြောင့်၊ မိုက်ဖော်မဝင်၊ ဖြစ်သောသွင်သို့၊ သဇင်ကြက်ရုံး၊ သားရွှေတုံးကို၊ မြတ်ဆုံးအချာ၊ ရတနာကို၊ ထိပ်မှာပန်းယှန်၊ ပန်ပါစေကြောင်း၊ အမယ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်းဝိဟာ၊ တတ်ပညာကြောင့်၊ မြတ်ဆရာထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊ သက်နှံ ရွှေတောင် အမဲ့မောင်။

သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ ပြီး၏။

...........o.....   ....

ဘုရားရှိခိုး ပူဇော်ခြင်း၏

အကျိုးကျေးဇူး။

ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ကိတ္တယန္တဿ၊ ကာယေ ဘဝတိ ယာ ပီတိ၊ ဝရမေဝဟိ သာပီတိ။ ကသိနေနာပိဇမ္ဗုဒီပဿဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသည်နှင့်အညီဘုရား-ဘုရားဟူ၍ လည်းကောင်း၊ တရား-တရား ဟူ၍ လည်းကောင်း။ သံဃာ သံဃာ ဟူ၍လည်းကောင်း ကြားရသောသူတို့၏ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ပီတိသည် ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းလုံးကို အစိုးရသည်ထက် မြတ်၏၊ မျက်စိကိုဖွင့်၍ကြည့်ကာမျှနှင့်လည်း များစွာသော အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေနိုင်သောဘုရားရှင်ကိုရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျော်ခြင်းငှါ သွားရာ၌ ခြေလှမ်းတလှမ်းတွင် ဖြစ်သော ကုသိုလ်၏ ကြီးမြတ်သည်ကိုလည်း။

သတံဟတ္ထိ သတံအဿာ၊ သတံအဿတရီရထာ၊သတံ ကညာသဟဿာနိ အာမုတ္တမဏိကုဏ္ဍလာ၊ ဧကဿပဒဝီတိဟာရဿ ကလံနာဂ္ဃန္တိ သောဠသိံ ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဆင်တသိန်း၊ မြင်းတသိန်း၊ အဿမိုရ်မြကသော ရထားတသိန်း၊ လှပ ယဉ်ကျေးသော ကျောက်စိပတ္တမြားနားဒွေးဝတ်ဆင်သော သတို့သမီးတသိန်း ရသည်ထက် ဘုရားရှိခိုး ပူဇော်သွားသူ၏ ခြေတလှမ်း၌ ဖြစ်သော စေတနာ၏အကျိုးကို ၁၆-စိတ်စိတ်၍တစိတ်မျှမမှီနိုင်။ ထိုသို့ ဟောခြင်းသည်လည်း နိဗ္ဗာနမှျသာဟု မှတ်ယူကုန်ရာ၏။

အနန္တငါးပါး ဘုရားရှိခိုး။

(ဗုဒ္ဓဂုဏော)အနန္တောဟု။ ကျော်ဇောထင်ရှား။သုံးပါး
ရပ်သူ။နတ်လူပြဟ္မာ။သတ္တဝါကို။ခေမာသာခေါင်။ နိဗ္ဗာန်
သောင်သို့။ရွှေဘောင်မဂ္ဂင်။ သဘော်ယာဉ်နှင့်။ ကယ်တင်
ဆောင်ယူ။ပို့တော်မူသည်။ နတ်လူတို့ထိပ်ပန်း။ ရဟန်းတို့
ဆရာ။ အစိန္တေယျာဟု။ အနန္တဂုဏ်အင်။ကျေးဇူးရှင်ကို။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(ဓမ္မဂုဏော)အနန္တောဟု။ တည်သောကမ္ဘာ။သတ္တဝါ
လူနတ်။ အထပ်ထပ်ကို။ လေးမြတ်ကြောင်နှာ။ အဝိဇ္ဇာနှင့်။
တဏှာသံယော။ကိလေတောမှ၊ဆေးကြော သုတ်သင်။မြူ
မတင်အောင်။ ရှောင်ကြဉ်ပေတတ်။ တရားမြတ်ကို။အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(သံဃဂုဏော)အနန္တောဟု။ လောဘ၊ဒေါသ၊မောဟ
ကင်းကွာ။ တဏှာကာမ။ ကိလေသနှင့်။ရာဂအမိုက်။ နှစ်
ခြိုက်မပျော်၊မမွေ့လျော်ဘဲ၊ရှင်တော်ဟောကြား၊မြတ်တရား
ကို။ မှတ်သားကြည်ညို။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်။ ရောက်ကြောင်း
မှန်သည်။မြတ်မွန်ထေရ်ကျော်။ သံဃာတော်တို့။ဂုဏ်တော်
ကြီးစွ။အနန္တကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

(မာတာပိတုဂုဏော) အနန္တောဟု။အပြောကျယ်စွာ၊
သံသရာဝယ်။မာတာပီတ။ မိနှင့်ဘတို့။ ရေကြည်ကလလ။
တည်ဦးစ၊က။ ချီချဉ်ပူစယ်။ ရှင်းရှင်းပြတ်အောင်။ မပြတ်

ယုယ၊မိဘတို့မှာ။ စိုးရိမ်စွာဖြင့်။ အစာဆိမ့်အေး။ နို့ချို
ပေး၍၊ ကျွေးသည့်မိခင်။ မွေးဘရှင်ကို။ အဟာ၊အကျွန်ုပ်
သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(အာစရိယဂုဏော) အနန္တောဟု။ မိန့်ဟောအရ။
ကောက်ယူပြသော်။ နယနည်းနာ။အဖြာဖြာကို။ လိမ္မာစေ
ကြောင်း။မေတ္တာလောင်း၍။မကောင်းကိုကြဉ်။ကောင်းရာ
ယှဉ်လျက်။ နှုတ်မြွက်သံချို။ဆုံးမဆိုသား။ အဟိုများစွာ။
သံသရာဝယ်။သုံးသွယ်သောကပ်၊လေးရပ်အပါယ်။ရှစ်သွယ်
ရပ်ပြစ်။ဆိုးညစ်ယုတ်မာ။ အဖြာဖြာကို။ခေမာဘုမ္မိ။ဘေး
မရှိအောင်။ နိဗ္ဗာန်သောင်သို့။ ရောက်အောင်ပြည့်နှင့်။
သွန်သင်ပေတတ်။ ဆရာမြတ်ကို။ အဟာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

အမြှောက်အလီပေါင်း

၁ × ၁ = ၁	၂ × ၁ = ၂	၃ × ၁ = ၃	၄ × ၁ = ၄
၁ × ၂ = ၂	၂ × ၂ = ၄	၃ × ၂ = ၆	၄ × ၂ = ၈
၁ × ၃ = ၃	၂ × ၃ = ၆	၃ × ၃ = ၉	၄ × ၃ = ၁၂
၁ × ၄ = ၄	၂ × ၄ = ၈	၃ × ၄ = ၁၂	၄ × ၄ = ၁၆
၁ × ၅ = ၅	၂ × ၅ = ၁၀	၃ × ၅ = ၁၅	၄ × ၅ = ၂၀
၁ × ၆ = ၆	၂ × ၆ = ၁၂	၃ × ၆ = ၁၈	၄ × ၆ = ၂၄
၁ × ၇ = ၇	၂ × ၇ = ၁၄	၃ × ၇ = ၂၁	၄ × ၇ = ၂၈
၁ × ၈ = ၈	၂ × ၈ = ၁၆	၃ × ၈ = ၂၄	၄ × ၈ = ၃၂
၁ × ၉ = ၉	၂ × ၉ = ၁၈	၃ × ၉ = ၂၇	၄ × ၉ = ၃၆
၁ × ၁၀ = ၁၀	၂ × ၁၀ = ၂၀	၃ × ၁၀ = ၃၀	၄ × ၁၀ = ၄၀
၁ × ၁၁ = ၁၁	၂ × ၁၁ = ၂၂	၃ × ၁၁ = ၃၃	၄ × ၁၁ = ၄၄
၁ × ၁၂ = ၁၂	၂ × ၁၂ = ၂၄	၃ × ၁၂ = ၃၆	၄ × ၁၂ = ၄၈

၅ × ၁ = ၅	၆ × ၁ = ၆	၇ × ၁ = ၇	၈ × ၁ = ၈
၅ × ၂ = ၁၀	၆ × ၂ = ၁၂	၇ × ၂ = ၁၄	၈ × ၂ = ၁၆
၅ × ၃ = ၁၅	၆ × ၃ = ၁၈	၇ × ၃ = ၂၁	၈ × ၃ = ၂၄
၅ × ၄ = ၂၀	၆ × ၄ = ၂၄	၇ × ၄ = ၂၈	၈ × ၄ = ၃၂
၅ × ၅ = ၂၅	၆ × ၅ = ၃၀	၇ × ၅ = ၃၅	၈ × ၅ = ၄၀
၅ × ၆ = ၃၀	၆ × ၆ = ၃၆	၇ × ၆ = ၄၂	၈ × ၆ = ၄၈
၅ × ၇ = ၃၅	၆ × ၇ = ၄၂	၇ × ၇ = ၄၉	၈ × ၇ = ၅၆
၅ × ၈ = ၄၀	၆ × ၈ = ၄၈	၇ × ၈ = ၅၆	၈ × ၈ = ၆၄
၅ × ၉ = ၄၅	၆ × ၉ = ၅၄	၇ × ၉ = ၆၃	၈ × ၉ = ၇၂
၅ × ၁၀ = ၅၀	၆ × ၁၀ = ၆၀	၇ × ၁၀ = ၇၀	၈ × ၁၀ = ၈၀
၅ × ၁၁ = ၅၅	၆ × ၁၁ = ၆၆	၇ × ၁၁ = ၇၇	၈ × ၁၁ = ၈၈
၅ × ၁၂ = ၆၀	၆ × ၁၂ = ၇၂	၇ × ၁၂ = ၈၄	၈ × ၁၂ = ၉၆

၉ × ၁ = ၉	၁၀ × ၁ = ၁၀	၁၁ × ၁ = ၁၁	၁၂ × ၁ = ၁၂
၉ × ၂ = ၁၈	၁၀ × ၂ = ၂၀	၁၁ × ၂ = ၂၂	၁၂ × ၂ = ၂၄
၉ × ၃ = ၂၇	၁၀ × ၃ = ၃၀	၁၁ × ၃ = ၃၃	၁၂ × ၃ = ၃၆
၉ × ၄ = ၃၆	၁၀ × ၄ = ၄၀	၁၁ × ၄ = ၄၄	၁၂ × ၄ = ၄၈
၉ × ၅ = ၄၅	၁၀ × ၅ = ၅၀	၁၁ × ၅ = ၅၅	၁၂ × ၅ = ၆၀
၉ × ၆ = ၅၄	၁၀ × ၆ = ၆၀	၁၁ × ၆ = ၆၆	၁၂ × ၆ = ၇၂
၉ × ၇ = ၆၃	၁၀ × ၇ = ၇၀	၁၁ × ၇ = ၇၇	၁၂ × ၇ = ၈၄
၉ × ၈ = ၇၂	၁၀ × ၈ = ၈၀	၁၁ × ၈ = ၈၈	၁၂ × ၈ = ၉၆
၉ × ၉ = ၈၁	၁၀ × ၉ = ၉၀	၁၁ × ၉ = ၉၉	၁၂ × ၉ = ၁၀၈
၉ × ၁၀ = ၉၀	၁၀ × ၁၀ = ၁၀၀	၁၁ × ၁၀ = ၁၁၀	၁၂ × ၁၀ = ၁၂၀
၉ × ၁၁ = ၉၉	၁၀ × ၁၁ = ၁၁၀	၁၁ × ၁၁ = ၁၂၁	၁၂ × ၁၁ = ၁၃၂
၉ × ၁၂ = ၁၀၈	၁၀ × ၁၂ = ၁၂၀	၁၁ × ၁၂ = ၁၃၂	၁၂ × ၁၂ = ၁၄၄

၁၃ × ၁ = ၁၃	၁၄ × ၁ = ၁၄	၁၅ × ၁ = ၁၅	၁၆ × ၁ = ၁၆
၁၃ × ၂ = ၂၆	၁၄ × ၂ = ၂၈	၁၅ × ၂ = ၃၀	၁၆ × ၂ = ၃၂
၁၃ × ၃ = ၃၉	၁၄ × ၃ = ၄၂	၁၅ × ၃ = ၄၅	၁၆ × ၃ = ၄၈
၁၃ × ၄ = ၅၂	၁၄ × ၄ = ၅၆	၁၅ × ၄ = ၆၀	၁၆ × ၄ = ၆၄
၁၃ × ၅ = ၆၅	၁၄ × ၅ = ၇၀	၁၅ × ၅ = ၇၅	၁၆ × ၅ = ၈၀
၁၃ × ၆ = ၇၈	၁၄ × ၆ = ၈၄	၁၅ × ၆ = ၉၀	၁၆ × ၆ = ၉၆
၁၃ × ၇ = ၉၁	၁၄ × ၇ = ၉၈	၁၅ × ၇ = ၁၀၅	၁၆ × ၇ = ၁၁၂
၁၃ × ၈ = ၁၀၄	၁၄ × ၈ = ၁၁၂	၁၅ × ၈ = ၁၂၀	၁၆ × ၈ = ၁၂၈
၁၃ × ၉ = ၁၁၇	၁၄ × ၉ = ၁၂၆	၁၅ × ၉ = ၁၃၅	၁၆ × ၉ = ၁၄၄
၁၃ × ၁၀ = ၁၃၀	၁၄ × ၁၀ = ၁၄၀	၁၅ × ၁၀ = ၁၅၀	၁၆ × ၁၀ = ၁၆၀
၁၃ × ၁၁ = ၁၄၃	၁၄ × ၁၁ = ၁၅၄	၁၅ × ၁၁ = ၁၆၅	၁၆ × ၁၁ = ၁၇၆
၁၃ × ၁၂ = ၁၅၆	၁၄ × ၁၂ = ၁၆၈	၁၅ × ၁၂ = ၁၈၀	၁၆ × ၁၂ = ၁၉၂

အစိုးရမူလတန်းကျောင်း